

91.99-5(075) ՏԱՐԵՐՔ
F-15

ՀՈՅԵՐԵՆ Ամերիկա 1961 թ.

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

դպրատամաց տղոց համար

ՅՈՐԻՆԵՑ

Հ. ԱՐԱԿԵՆ ԿՈՄԻՏԱՋ ԲԱԳՐԱՅԻՆԻ

Ի ՄԻՒԹ-ԱՐԵԱՆՑ

ՀԱԽԵՐԱՐԴ ՏԻՊ

ՀԵՂԱՎԱՐ ԱՇԽԵՆ ԱՆՎԱՐ

Թ
ԵՐԵՇ/ Ա

Ի ՎԵՆԵՑԻԿ

Ի ՎԱՆՈ ՍՐԱՑԵՆ ԳԱԶԱՐՈՒ

3860-ԱՅՐ

288

A $\frac{\pi}{13049}$

ԴԵՌԱԲՈՑՈ ՈՐԴԻ

Ա Յ Հ Ա Ջ Ի Ն Չ Ա Խ Ո Ւ Բ Ո Յ Տ Ի Կ Ի Զ Ե Ա Ն

Ն Ա Կ Է Ը

Այդպիսոյ հօր պայտագաւ և նազելի շառաւիդ
Որ մըտաց և սըրտի մըտեր մարզից 'ի շատիդ .
Բաստ մեծ եղցէ յիս՝ զըբոյն թէ զոյզ նայրական
Ինձ սովոր տացիւք լինել փուրոյդ օգնական
Յըմբըռնել ըզհայկին և զնայրենեացըդ լեզու ,
Անդուստ՝ ըզգօնուրեան պէսպէս ձայնից զոլ հասու ,
Զի կեցցես միշտ պարհանք տան քում և հօր արժան՝
Թէ սիրով ընդունիցին՝ լիցիմ իմիք պիտանի :
Ծնորհից քով վայելեալք 'ի սոյն մանելուն քար գումայ
Աս 'ի թէն պարզեառուք դաշտանեցին 'ի ըմայ :

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Մեր օրերն ազգի իր լեզուն աղէկ սորվելու մեջ փոյթը տեսնելով և յազգասիրաց ստիպեալ, աս համառօտ քերականութիւնս հանեցինք մեր նոր կարգով աւելի զարգացելոց համար շինած ընդարձակ զրաբառ քերականութենէն : Ա ասն զի թուեցաւ որ մինչեւ հիմայ ունեցած համառօտ քերականութիւններնիս, թե պէտ և մէկմէկէ աղէկ, բայց կամ տղոց յարմար չէին, կամ հարկաւոր բաները պէտք եղածին չափ բաւական չէին սորվեցըներ :

Աբը յարմար չէր երեւեր, զի դիւրին ու կարճ համշ բայ չուներ, լեզուին զիտելիքն իստակ ու վայրած կարգով չէր սորվեցըներ, ու տղոց կարողութենէ վեր՝ մանր մունք ու շատը փուշ կամ աւելորդ ու բառզրբի վայլու բաներու կ'իյնար, կամ պարզ ըլլայ ըսելով՝ վարպէտին ընելու երկայն ձզնղած մէկնութիւններն ալինք կ'ըներ, որ քերականութիւն զրողին պարտքը չէ, և շատ անզամ տղոց աւելի մութ կ'իյնայ կամ բնդնիրն յայտնի է : Այս ալ համառօտ ըլլայ ըսելով, լեզուին խիստ պէտքի բաներն ալ ու կանոնը լուսաւորեւ-

լու դափի պէտք եղած օրինակներն ալ դուրս ձգեր եր
ու զըեթե բոլոր երկրորդ կարգի գիտելիքներն , որ թէ
և տղան իր շարադրելուն համար ալ պէտք չըլլան նէ,
դոնէ շափաւոր պարզ և ընտիր գրքերը շիտակ ու Ճիշ
հասկընալու հարկաւոր են : Խօսդ որ տեղ տեղ քանի
մը սիրալ ալ մոտած եր , որ ժամանակը շակեր եր :

Ո՞ւնք աս նոր համառօտ քերականութեանս առջի
մասին մէջ՝ ութը մասանց բանին խիստ հարկաւոր գի-
տելիքը կարծ կարծ զրինք . քիչ մը խրթին կամ քիչ մը
բարձրագոյն բաները մանր զրով զատեցինք կարգին
մէջ , որ վարժապետը տղոց ընդունակութեանը յարմար
շակեմնէ նէ առջի բերանը , երկրորդ անգամ դառնալուն
կարգացընէ :

Իսկ շարադրութեան կանոններն երկու դասի բաժ-
նեցինք , ինչպէս որ սովորութիւն է ամէն կարգաւո-
րեալ դպրոցները : Երկրորդ մասին մէջ՝ պարզ շարա-
դրութեան խիստ պէտքի և առաջին կարգի գիտելիքը
միայն համառօտ ու խտակ ճամբով և ընտիր զրոց օրի-
նակներով զրինք առաջին դասի ուսանողաց համար :

Երրորդ մասին մէջ՝ ձեւաւոր շարադրութեան խիստ
շատ կամ երբեմն երբեմն պարզ ու միջակ շարադրու-
թեանց մէջ ալ զործածուած բաները նոյնպէս համա-
ռօտ ու խտակ ոճով և ընտիր օրինակներով զրինք՝ երկ-
րորդ դասի ուսանողաց համար , որ առջի դասին մէջ
աղէկ մը վարժելէն ետքը պիտի կարգացընէ վարժապե-
տը , և անոնց վրայ ալ կրթութիւն ընել տայ , թէ որ
ինչուկ հոն երթաղու միտք և ատեն ունենան նէ : Եթէ
մէկուն շատ երենայ աս ձեւաւոր շարադրութեան բա-
ները , ընդարձակ քերականութիւննիս որ տեսնէ նէ՝
աս անոր քովին ովինչ պիտի երենայ : Ու գիտնայ որ և

ոչ իսկ ամենէն յայտնի և ընդունելի գրքին՝ Վատուածաշնչին մէջ գտնուած ձևերն ամէնը զրած ենք հօս . ինչու որ ամէն խրթին բաները դուրս ձգեցինք :

Ուրիշ մանր մունք կարգի կամ բանի փոփոխութիւն որ ըրեր ենք նէ , շխտակութեան ու դիւրութեան համար ըրեր ենք՝ տարիներով մտածելին ու քննելին ու փորձելին եաքը , որ ընդարձակին մէջ բաւականապէս պատճառն ալ տուած ենք , ու հօս համառօտիս մէջն ալ կարծ ակնարկութեամք մը խմացուցեր ենք ու զողին ու կրցողին հասկընալու չափ :

Կայց միայն ուղղականին վրայ մինակ հինգ հոլով դնելնուս ու ինը չդնելնուս պատճառը՝ քիչ մ' աւելի որոշ հասկըցընել կ'ուզենք հօս տեզս : Հինգ դնելնուս պատճառն ան է , որ նշանակութեան դիեն ալ , շենքի դիեն ալ հինգ հոլով միայն ունի հայկական լեզուն , և ոչ աւելի : — Աշանակութեան դիեն , վասն զի հոլով ըստած բանն՝ անանկ մէկ պարզ որոշ միտք մը միայն տալու է բառին ինքնիրեն իր մէջն , որ ալ ուրիշ կերպով չկարենայ զրուցուիլ , և ալ ուրիշ կերպ կերպ մորի շանութի : Վանսկ են միայն հինգ հոլովնիս , որ ուրիշ կերպով մ' ալ չեն կընար զրուցուիլ ամենեւին նոյն մըտքով , և առանց աս հինգ հոլովին մէկուն կարօտ ըլլալու . և միշտ մէկ միտք մը միայն կուտան . սեռականը միշտ որոշն (ժիմն) կընշանակէ , տրականը որոշ (ժիմ) , գործիականը որոշ բացառականը որոշ , հայցականը որոշ (ժիմ) : Կամ թէ և ուրիշ մորով մ' ալ առնուին նէ , նոյնպէս պարզ հոլովի մը մորով է . ինչպէս երբեմն բացառականն ու հայցականը գործիականի ու նախողը արականի մորով . ան ալ ուրիշ շատ կերպ մեկնութիւն ալ կըվերցընէ : — Կակ շենքի դիեն , վասն զի աս հինգ

հոլովը միայն զատ զատ վերջ ունին, պարզ վերջահո-
լով են: Առ թեպէտ անուանց մէկ երկու հոլովը նման
են մէկմէկու կամ ուղղականին, բայց էս, դու գերա-
նուանցը՝ հինգն ալ, ու միայն հինգը, զատ են իրարմէ:
Այ երկու պատճառիս համար՝ հինգեն ոչ աւելի և ոչ
ալ պակաս կընայ դրուիլ:

Այ ըսածէս կըհասկըցուի ինը չգնելնուս պատճառն
ալ: Ա ասն զի մէկալ իրեքը, ուստիանան, ուարաւանան,
աւրդոյական ըսուածները, նշանակութեան զիեն անանկ
մէկ իրենք իրենց պարզ որոշ միտք մը չեն տար որ ու-
րիշ կերպով չկարենայ զրուցուիլ. առանց իրենց կարօտ
ըլլալու՝ ուրիշ շատ կերպով ալ կըզբուցուին այլևայլ
նախողրով ու հոլովառու բառերով. ինչպէս աշխարհա-
բառին մէջն ալ անոնց հոլովը չունինք, Հըտն կամ հա-
մար, լըտ դին, հէջը ըսելով կըբացատրենք: Առ մէկ միտք
մը միայն չեն տար, հապա զանազան մոտքեր, ինչպէս կը-
տեմնես նախողրաց մէջ, մանաւանդ ընդարձակ քերա-
կանութեան ու բառզրի մէջը: Շ էնքի զիեն ալ մէկ
նոր վերջահոլով մը չեն. նոյն պարզ վերջահոլովներուն
վրայ չ կամ է զրուած է. գործիականին վրայ չ զրեր՝
պարառական են ըսեր, բացառականին վրայ չ զրեր՝
պատճական են ըսեր, եզակի վերջահոլով տրականին
վրայ է զրեր՝ ներգոյական են ըսեր: Խակ թէ որ ամէն
պարզ հոլովի վրայ նախզիր մը զրուելով միտքը փո-
խուիլը՝ զատ հոլով սեպելու ըլլանք նէ, ան ատենը չէ
թէ ինը տասը, հապա քառսուն հոլովի երկան բարակ
անհատնում շարոց մը շինելու կախելու է: Ա ասն զի
ամէն պարզ նախզիր ալ, չ, 'կ, շ, առ, առ 'կ, ընդ,
ըստ, որ հոլովակերտ ալ ըսուեր են, ամէն հոլովի վրայ
կըզբուի խիստ շատ անդամ, ու կերպ կերպ մոռքեր կու-

տայ բառին, ինչպէս կըստեմտուի ընդարձակ քերակաւնութեան ու բառպըթի մէջ. բայց անոով հոլով սեպուածու հոլովի կարգ անցած չեն, նախդիրներուն կամ նախաղըռութիւններուն մէջ մնացեր են: | Ինչպէս ասոնք հոն պիտի սորվի նէ տղան, ան իրեքն ալ՝ աւելի աղէկու լման կըսորվի հոն՝ իրենց այլևայլ նշանակութեամբ: | Իիւթապէս սերտելը դիւրին է տղոց, կ'ըսուի. իրաւ է: • բայց նախդիրներուն մէկալ առմունքներն ալ նիւթապէս օրինակներով կըսորվի տղան, և ոչ վերացեալ վարդապետութեամբ: | Մնջուան հոլովի տեղ չդըրուին նէ, միթէ նիւթական չեն ըլլար. անանկ է նէ, ընտոր ըսինք, մէկալ նախդիրներն ալ ամէնն առնենք շարենք հոլովի տեղ. ինչ կրմնայ, անոոց ալ մէյմէկ աղւոր աղւոր անուններ դնելը բա՞ն մըն է: | Եւ տղաքնիս առանկ առանց խելքերնին բանալու կըթելո՞ բոլորովին նիւթապէս սորվեցընելն ալ աղէկ բա՞ն մըն է, թող իմաստուն մանկավարժք մնածեն:

| Ասկ իռչական ըսուած հոլովը՝ մեր յատուկ լեզուին մէջ ամեննեին փոփոխութիւն մը չունի. ուղղականն ինչ է նէ, անանկ ալ կանցելու կըբանի, ինչպէս աշխարհաբարին մէջն ալ: | Կակից անանկ է նէ հոլով կ'ըլլայ:

| Այս չորս հոլովի աեղ դրուածները՝ մեր բուն հին լեզուագէտ նախնիքն ալ ամեննեին չեն ճանչնար իրենց քերականութեան մէջ, ու կ'ըսեն ալ յայտնապէս հումին հակառակ՝ որ հինգ հոլով միայն ունի՝ թէ մեր հօլվաները վեց են, ուղղականը մէկտեղ առնելով հոռմին պէս, և անանկ ալ կըդնեն: | Ետքերը տգիտութեան դարու մէջ օտարազգիներէն ստեղծուած, և առանց քննելու մեր դիսնոց քերականութեան մէջ ալ մնած են: | Եւ օգուտ մը չունենալին ՚ի զատ, կրկին վնաս ու-

նին . մէյմը՝ սխալ բան սորվեցընելով , այսինքն՝ սուս
հօրով և որպես թէ այնչափ միայն է , ան սուս հորովին
նշանակութիւնը . մէյմ՝ ալ՝ հողովմնակը երկնոցընելովը՝
աղոց նիւթական սերտողութեան աշխատանքն առեւ
ցընելով ու յիշողութիւննին ու բերաննին գուշտէ տեղը
յագնեցընելով :

Վնանկ է , նէ՞ ուղղականեն զուրս հինգ հոլով միայն
ընդունիլը բան խելքի և մեր լեզուազէտ նախնեաց
համաձայն է , ու աղոց զիւրութիւն . իշլ երեկուան աս-
օրուան ալ բան չէ աս վախճառութիւնս . 181 օէն ՚ի վեր
եզան ու սպառնառներն ալ համառօտ հասկրցուցած է
մեր Վէետիքեան վարդապետին ընդարձակ քերակա-
նութեան մէջը : Բայց ինչ օգուտ որ գէշ սովորութեան
նախապաշարումն և աշառութիւնը մոքերը կապեր են,
թող չեն տար որ շխատին , աղեկն , օգտակարը տիրէ :
Բայց այսուհետեւ ով որ շխատին , աղեկն և օգտա-
կարին ազգային նախանձով անաշտ փոյթ և ուր ունի
նէ , ինչ ընելուքին տարակուսելու չէ :

Վմէն կտոր մը նոր բան առջի բերանը քիշ մը զը-
ժուար կուգայ , մանաւանդ վարժապետաց . վասն զի
տղան գեռ բան մը չլցու որ ընտրէ . Աերմակ թողթ
մըն է , ինչ որ զրես՝ ան կ'առնե . Ավելաց որ անանկ է
նէ վարժապետները նոր բան մը աւսածնուն պէս՝ մէ-
կէն չարհամարհեն . խելքով քննեն բանին իրաւոնին
ու յարդը , փորձով ալ աղեկ մը հասկնալ ովեն զիս-
ըռութիւնն ու օգուտը . անկէ եաբը կ'ուղեն նէ թող
մէկդի նետեն . չէ նէ ծուռ հինը ձգեն , շխակ նորին
հետեին ու սովորութիւն ընեն . Վեկն որ իրաւացի
սպառնառներէ եաբը՝ զիսցածէն չուզեր շարժիլ ու նոր
բան մը ընդունիլ նէ , ոչ երբէք կըլուսաւորի , ոչ եր-
բէք առաջ կ'երթայ :

Եացց մէկ բանին օգտան ալ տեսնելու համար՝ պէտք
է սրտով ու զործքով փոյթ ու ջանք տնենալ աղեկ ա-
ռաջնորդելու տղոց, ու շախաւոր երեխայնամիտ ալ ըստ՝
պատովը տեսնելու : Վզգա թէ ոչ, տղոց յարմար քերա-
կանութիւն ըսելը՝ մէկ երեակայութիւն մը կ'ըլլայ . և
ինչ քերականութիւն որ շնչուի տղոց, անկարելի է, որ
ամենենին ու կատարեալ յարմար ըլլայ անոնց մարին ու
հասկացողութեանն , որ գեռ ոցինչ է և առ գռնեն պի-
տի մանեկ խելքի ու մասածութեան համբան , ու համերի
խնասութեան տաճարը . Ուրի ու ջանքն ամէն բան կր-
զեզուին կատարելութեան ու տղոց օգտին փոյթը ըլլար
սրտերնուս մէջը նէ , բան ցունելինք որ այնչափ քերա-
կանութիւններէն ետե ելլէինը նորէն տղոց համար
սիրտ ու զրիչ մաշեցրնելու :

Դրաբառը զիմոցը մեկնել պէտք եզած աեզերը՝ աշ-
խարհաբառ միայն մեկնեցինք , տաճկերէն զզրինք՝ բաց
՚ի բանի մը բառէ : Ա ան զի չենք հասկընար թէ, աշ-
խարհաբառ քերականութիւն զբաղները տաճկերէն որ
կը զնեն՝ ինչ կ'ուզեն ըսել : Ու որ բոլոր աշխարհա-
բառ զբուած քերականութիւնը կարգացողը կը հասկը-
նայ նէ , ան աշխարհաբառ մեկնութիւններն ալ կը հաս-
կընայ . չէ , թէ որ ան մեկնութիւնները չհասկընար նէ ,
քերականութիւնն ինչպէս պիտի հասկընայ , և ինչո՞ն
պէտք է ան առեն ան քերականութիւնը :

ԳԼՈՒԽՆԵՐՈՒԽՆ ՑԱՆԿԸ

ՄԱՍԻ Ա.Ա.Զ.Բ.

ՅԱ. Ա. Ա. Զ. Բ. Հ. Ա. Յ.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ Ժ. Ա. Ա. Յ. Ա. Յ. Բ.	1
Դ. Ա. Ա. Յ. Ա. Յ. Բ.	3
Հայոց անհատական հարաբերություններ	5
Հարաբերություններ	19
Հարաբերություններ	23
Միջակ անհատական հարաբերություններ	28
Դ. Ա. Ա. Յ. Ա. Յ. Բ.	38
Հայկական կամ զայտական գերանուններ	—
Անտական գերանուններ	41
Դ. Ա. Ա. Յ. Ա. Յ. Բ.	47
Բայց	56
Հայկական բայերուն խնարդառամք	59
Առաջին Լծորդութիւն, ԱՄ	65
Արկրորդ Լծորդութիւն, ԱՄ	73
Արրորդ Լծորդութիւն, ԱՄ	79
Չորրորդ Լծորդութիւն, ԱՄ	86
Զարպառազի բայեր	94
Պակասառազ բայեր	102
Մօղեմ բայեր	107
Խոնարհամերուն վրայ զիտելիք	108
Դ. Ա. Ա. Յ. Ա. Յ. Բ.	111
Մակրայ	121
Ըստկառ	124
Զայտարկութիւն	125

ՄՈ.Ա. ԵՐԻՅՈՐԴ

Պ.Ա.Բ.Զ. Ե.Ա.Բ.Դ.Գ. Բ.Բ.Խ. Թ.Ի.Ի.Կ.

Ա.Օ.Ա.Հ.Ի. Դ.Ա.Ս. Հ.Ա.Մ. Վ.Ա.Բ.Ր.

ՆԱԽԱԳԻՏՏԵԼԻՔ	121	
Գ.Լ.Ա.Խ. Ա.	Աղուն բայի և բայ	121
Գ.Լ.Ա.Խ. Բ.	Բայերու և անտանելու խնդիրներ	122
Գ.Լ.Ա.Խ. Գ.	Յառկացուցիչ և Բացարարիչ	124
Գ.Լ.Ա.Խ. Դ.	Ըժական անուն զարկանի հետ	125
Գ.Լ.Ա.Խ. Ե.	Յարագերական գերանուն ԱԲ	127
Գ.Լ.Ա.Խ. Զ.	Դիմորոշ յազեր Ա, Զ, Ե,	127
Գ.Լ.Ա.Խ. Է.	Նախդիրներ	129
Գ.Լ.Ա.Խ. Ը.	Աւգազրութիւն	201

ՄՈ.Ա. ԵՐԻՅՈՐԴ

Զ.Ե.Խ.Ա.Բ.Բ. Ե.Ա.Բ.Դ.Գ. Բ.Բ.Խ. Թ.Ի.Ի.Կ.

ԵՐԻՅՈՐԴ ԴԱԿ ՀԱՄԱՐ

ՆԱԽԱԳԻՏՏԵԼԻՔ	201	
Գ.Լ.Ա.Խ. Ա.	Զեղումն	210
Գ.Լ.Ա.Խ. Բ.	Աւելացրութիւն	225
Գ.Լ.Ա.Խ. Գ.	Բակառութիւն	230
Գ.Լ.Ա.Խ. Դ.	Փախազրութիւն	255
Գ.Լ.Ա.Խ. Ե.	Արտուղութիւն	285
Ա.Ե.Բ.Ժ.Ա.Բ.Ա.Խ.		304

ՏԱՐԵՐԱ

ՀԱՅԵՐԵՆ

ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱԽԹԵԱՆ

ՄՈՍՆ Ա.Ա.ԴՐԱՅ

Բ.Ա. Ա. Ե. Բ. Ա. Ի. Ե. Վ. Բ. Ա. Յ.

ՆԱԽԱԳԻՑԵԼԵՐ

1. «Քերականակախթեանը շիտակ խօսելու և զբելու արական ու կանոննեւ» :

2. «Խօսպն», որ բան ալ կը սուի, բառերով կը ըստ, բառ վանկով, վանկը տառավ՝ որ զբով կը զբուի : | Հոր, որդեակ, խըտառ հօր ուոյ . հինգ բառով խօսք մընեւ : | Հոր, հօր, ուոյ, մէջմէկ վանկ ու բառ են . որդեակ, խըտառ, երկու վանկով բառեր են :

3. «Կը երեն ու թը հատը, ա, ե, ե, ը, ի, ո, ւ, օ, յայնառը են, ինքիրեն ձայն կը հանեն . մնացած երունը բաղաչայն են, ձայնաւորի մը հետ ձայն կը հանեն . զանեւ ձայնաւորը զնելու եւ քովերնին որ ձայն հանեն . ինչպէս բը, գը, դը, ու կամբ չը, չը, չը :

4. () զի՞ն եարեն մատած եւ, որ հինելոն առ երկբարբառ կը զբեկին : | Քրկբարբառ կը բաւի երկու ձայնաւոր մէկ ձայն՝ մէկ վանկ որ ըստ . մնչպիս առ, եա, եա, իա, առ :

5. Բառն ու թը տեսակէ . Անոն , Դերանոն , Դափիր , Բայ , Դերբայ , Ամակբայ , Շաղկապ , Զայնար կութիւն , որ կը ըսուին Տառունչ բանէ :

6. Շիտակ խօսելու համար՝ առաջ ասոնց ինչ ըլլախն ու պէտք եղածին պէս կերպ կերպ փոխուիլը սոր վելու է , ետքն ալ ասոնք կարգով շարելն , որ խօսէ ըլլայ :

7. Վսոնցմէ չորսը միայն կրփոփոխի . անունը , դեր անունը , բայն , դերբայն . մէկալ չորսն ամենեւին չեն փոխուիր :

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

ԱՆՈՒՆ

8. Անունը կամ յառաւէ եւ մարդու մը, տեղի մը, ինչպէս հայէ, Աթէնք. կամ հասարաէ անուն եւ բանի մը, ու կընշանակէ ինչ ըլլալը կամ ինչպիսի ըլլալը :

9. Ինչ ըլլալը նշանակօղ անունը՝ գոյահան կ'ըսուի, ինչպիսի ըլլալը նշանակողն՝ ածահան : — Բան, Տարդ, ծառ՝ գոյական են. բարի, չար, Ած, ածական են. վան զի կ'ըսուի բան բարի, Տարդ չար, Ած ծառ :

10. Անունը մէկու մը վրայ ըսուի նէ, Եղահի կ'ըսուի. շատի վրայ ըսուի նէ, յադուահի կ'ըսուի. մէկ մարդ մ'ուզենանք ըսել նէ, կ'ըսենք Տարդ. շատ մարդ որ ուզենք ըսել, և կամ « կըդնենք ծայրը, կ'ըսենք Տարդն, Տարդն : Այ եղակի ու յոգնակի ըլլալն՝ անունին լիւշ կ'ըսուի :

11. Բայց կայ անուն որ եղակի չունի. ինչպէս աչ, իւստ, որ եղակի աչ, իւստ ըրլար : Կայ ալ որ յոգնակի չունի. ինչպէս իւստար, հարստ, որ յոգնակի իւստար, հարստ ըրլար :

12. Անունը՝ խօսողին մոռին նայելով կըփոխուի իր վերջն եղակի ու յոգնակի. ինչպէս Տարդ՝ կ'ըլլայ Տարդոյ, Տարդուն, 'ի Տարդոյ. Տարդոյ, Տարդուն, 'ի Տարդոյ : Այ փոփոխմունքս կ'ըսուի անունին հուշը կամ չէրջահալչը. ու հինգ են, որ անուններովն ու իրենց պարզ և որոշ՝ վերջահոլովի շնչքին կարգովը վարը կըտեսնես :

1. Պարզ ըսելով կըհասկընանք տռանց նախորի ըլլալն ու նոյն տառով ձևանալը. ինչպէս են ամեն պարզ հոլովմանց մէջ միայն սեռականը, արականն ու գործիականը : Խոկ առաջ ըսելով կ'իմանանք որ անով մէկն որոշուի բառը մէկայ հոլովմանցքներէն. ինչպէս են դարձեալ ամեն հոլովմանց համար սեռական կամ արականն ու գործիականը : Զոր սրբնակ, Բառ, Բառի, 'ի Բառէ, կամ Բառու, Գառու, 'ի Գառու

13. Կայ հոլով ալ որ սկիզբը տառ մը կամ վանել մը
կառնէ, որ նախորդիր կ'ըսուի. ինչպէս, ոչոք, 'ի հորդ:
Բառը ձայնաւորով ս կոի նէ՝ ինին տեղը, երբեմն ալ
'ի, կ'առնէ. ինչպէս յադ, յերես, 'ի յանջն, 'ի յերեխն:

14. Բայց կայ անուն որ վերջահոլով չունի եղակին.
ինչպէս, արտօսը, երիս. կայ ալ որ յոզնակին չունի վեր
ջահոլով. ինչպէս, սէր, սուն: Ասոնք նախորդիր հոլով միայն
ունին կ'ըսուի. այսինքն եղակին՝ կամ քեռվ սէռվ յօդ.
նակինին կըքանի մինակ և նախորդով ալ. ինչպէս, ոչ
տօսը, յերիս. սուն, սէրս, 'ի սէրս:

15. Ամէն անուն մէկ կերպ հոլովիր. Հոյէ կ'ըլլայ
հայիայ, հայիա. հորդ՝ կ'ըլլայ հորդոյ, հորդու: Աս ոյլ և
այլ կերպս կ'ըսուի անունին հոլովմանց:

16. Հոլովմանքն եօթն են. հինգը ոտրու, որ կար-
գաւ ա, է, ի, ս, ս ձայնաւորներուն մէկովը միայն կ'ըլ-
լայ վերջահոլովին. Երկուքը իսուն, որ է ե ա, ս ե -
ձայնաւորներով կ'ըլլայ: Պարզ՝ ա, ս, և խառն՝ է ե -
ձայնաւորներով եղողներն՝ Երկերկու կերպ են. ուստի
հոլովմանքներու օրինակն է: տասը: Բածներս բոլոր
կըտեմնես վարը օրինակներուն վրայ:

Աս ձայնաւորներուն կանոնն որ բռնես նէ, շուտով
կը սորվիս հոլովներն, ու չես սխալիր, չես ալ մնանար:

17. Ո՞իայն աս ալ զիտնալու է շիտակ հոլովելու հա-
մար, որ բառին ետքի բաղաձայնին առաջ եղած ձայ-
նաւորներուն ու Երկբարբառներուն մէկ քանին կըփո-
խուի հոլովելուն ատենն, սլ այնուհետեւ վերջին վանկ
շրպանուն համար:

Է կըփոխուի ն. և. Սէր, սիրոյ. Էդ, եզի, եղէզն, եղեղան.
Ի, ՈՒ կըփոխուին ը. չըրուած. Գիր, զրոյ. Չուր, ջոր.

լուսնէ, չես խմանար մէկն թէ. որ հոլովման տակ կ'երթայ, Երբորդին
թէ վեցերորդին. խէ նոռ, բոռ, բոռի, բոռի - առաս, առասի, առասուս լսո-
ծիզ պէս կ'իմանար որը որ հոլովման տակ կ'երթայ. Ահա առ որաս,
համերուս համար աս կարգով պէտք է շարեւ վերջահոլովիները: Աւդ
զականը հոլով չէ. խէ անուանց հայցականը վերջահոլով շունի, ու
նախորդիւ հոլովներուն առաջինն ու զիմաւորն է:

일정			일정		
기준점	기준점	기준점	기준점	기준점	기준점
a_1	a_2	a_3	a_4	a_5	a_6
b_1	b_2	b_3	b_4	b_5	b_6
c_1	c_2	c_3	c_4	c_5	c_6
d_1	d_2	d_3	d_4	d_5	d_6
e_1	e_2	e_3	e_4	e_5	e_6
f_1	f_2	f_3	f_4	f_5	f_6
g_1	g_2	g_3	g_4	g_5	g_6
h_1	h_2	h_3	h_4	h_5	h_6
i_1	i_2	i_3	i_4	i_5	i_6
j_1	j_2	j_3	j_4	j_5	j_6
k_1	k_2	k_3	k_4	k_5	k_6
l_1	l_2	l_3	l_4	l_5	l_6
m_1	m_2	m_3	m_4	m_5	m_6
n_1	n_2	n_3	n_4	n_5	n_6
o_1	o_2	o_3	o_4	o_5	o_6
p_1	p_2	p_3	p_4	p_5	p_6
q_1	q_2	q_3	q_4	q_5	q_6
r_1	r_2	r_3	r_4	r_5	r_6
s_1	s_2	s_3	s_4	s_5	s_6
t_1	t_2	t_3	t_4	t_5	t_6
u_1	u_2	u_3	u_4	u_5	u_6
v_1	v_2	v_3	v_4	v_5	v_6
w_1	w_2	w_3	w_4	w_5	w_6
x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6
y_1	y_2	y_3	y_4	y_5	y_6
z_1	z_2	z_3	z_4	z_5	z_6

一	二	三	四	五	六	七	八	九	十
十一	十二	十三	十四	十五	十六	十七	十八	十九	二十
二十一	二十二	二十三	二十四	二十五	二十六	二十七	二十八	二十九	三十
三十一	三十二	三十三	三十四	三十五	三十六	三十七	三十八	三十九	四十
四十一	四十二	四十三	四十四	四十五	四十六	四十七	四十八	四十九	五十
五十一	五十二	五十三	五十四	五十五	五十六	五十七	五十八	五十九	六十
六十一	六十二	六十三	六十四	六十五	六十六	六十七	六十八	六十九	七十
七十一	七十二	七十三	七十四	七十五	七十六	七十七	七十八	七十九	八十
八十一	八十二	八十三	八十四	八十五	八十六	八十七	八十八	八十九	九十
九十一	九十二	九十三	九十四	九十五	九十六	九十七	九十八	九十九	一百

Ի. (Է.),	կըմիսնի	Ա. Ռ. Վ.	Համբարձում. Համբարձում. Թիւ. Թմաց լու թըռոյ.
Ե. Ա.	կըմիսնի	Ե. Ե.	Կենակ. կենաց. հրեաց. հրեա.
Ա. Ա.	կըմիսնի	Ա. Ա.	Լուս. լուսոց. կոյր. կոյր.

18. Խոկ Ա. Ե. Ա. Օ. Ի. բազմաժայծ մշտ կըմիսնիս։¹ Հետո վե-
խուիր սովորաբար։

ԱՆՈՒՆԵՐՈՒԽ ՀԱԼԱՎՄԱԽՆՔ.

19. Ա. Ա. Ա. ՀԱԼԱՎՄԱԽՆՔ

ՊԱՐԶ — Ա.

Ա. Ա. Ա. Օ. Բ. Բ. Ա.

Եղակի

Ո-ղղ-ի-ս-ն,	Տիտան.	Տիտան.
Ա-ւ-ս-ի-ս-ն,	Տիտանաց.	Տիտանէն.
Տ-ր-ի-ս-ն,	Տիտանաց. ՚ի Տիտան.	Տիտանէն.
Դ-ր-ծ-ի-ս-ի-ս-ն,	Տիտանառ.	Տիտանէն.
Բ-ա-շ-ա-ս-ս-ի-ս-ն,	՚ի Տիտանաց.	Տիտանէն.
Հ-ա-յ-ս-ի-ս-ն,	զՏիտան.	Տիտան.

Ցողևակի

Ո-ղղ-ի-ս-ն,	Տիտանաք.	Տիտանէնէր.
Ա-ւ-ս-ի-ս-ն,	Տիտանաց.	Տիտանէնէրան.
Տ-ր-ի-ս-ն,	Տիտանաց. ՚ի Տիտան.	Տիտանէնէրան.
Դ-ր-ծ-ի-ս-ի-ս-ն,	Տիտանօք. ²	Տիտանէնէրան.
Բ-ա-շ-ա-ս-ս-ի-ս-ն,	՚ի Տիտանաց.	Տիտանէնէրան.
Հ-ա-յ-ս-ի-ս-ն,	զՏիտան.	Տիտանէնէր.

1 Աս եղբի բազմաժայծ մշտ առաջ է- կըմիսնիսը՝ հինգերը շատ ուշ է- կըզբեն, ու կըմիսնիւր է- ճնշովես, է-շ, է-ազ, բեր, բերա-
մա, դառ, հիմոյ կըզբուի է-շ, բեր, դառ, ու չըմիսնիր։ Միայն
առջի հոլովման առաջ է-շ կըզբոյ է-ն- որին, որին- ուն, սկա- երկ-
բորդ հոլովման առաջ է-շ կըզբոյ է-ն- ուն, ուն, ուն, ուն, ուն, ուն, երկ-

2 Հիներն ու չին զրեր, ու կըզբեն (4), որով հոլովին = պետ
կըպահուի (16),

20. Այսպէս կը հոլովին յատուկ անուններն (8), ու
սովորաբար յոդնակի չունին.

Հայկ, հայկայ, հայկաւ, 'ի հայկայ. Հայէ, մէր աղջին
նախահայրը :

Այրարատ, այրարատայ, այրարա-
տաւ, յայրարատայ .

Արքարատ Քառահանչ :
Անէ¹, նանեայ, նանեաւ, 'ի նանեայ. Անէ, Հայոց
Հանհանչ :

Տիգրանուհի, տիգրանուհեայ, տիգ-
րանուհեաւ .

Տէդրանայ Քայլը :

Վարիամ, մարիամայ Էամ մարեմայ,
մարեման .²

Վարիամ :

Վթէնք, աթէնայ, աթէնաւ, յա-
թէնս .

Վթէնք Քաղաք :

Վուրզէն, զուրզէնայ Էամ զուրզինայ .

Վարդէն :

Վնահիտ, անահտայ, անահտաւ, յա-
նահտայ .

Վնահիտ, Հայոց
Հանհանչ :

Վամիլը, զամիաց, զամիօք, 'ի զամ-
բաց .

Վայուերէի Երինը :

Վուղա Էամ Վուղաս, յուղայ, 'ի յուղայ .

Վուղա :

Վափիրա, սափիրայ, սափիրաւ .

Վափիրա :

Վրդիաս, արդիայ, արդիաւ .

Վրդիաս :

Վամարիա, սամարիայ Էամ սամարեայ .

Վամարիա Գառանչ :

Վին Էամ Վինա, սինայ Էամ սինեայ .

Վին Անապատը
կամ Հանչ :

Վասն, յասնեայ .

Վասն :

Վնդրեաս, անդրեայ .

Վնդրեաս :

Օ պարիաս, զաքարիայ Էամ զաքարեայ .

Օ պարիաս :

Վոկրատէս, սոկրատեայ Էամ սոկրատայ .

Վոկրատէս :

Վիս, ղիսայ, ղիսաւ .

Վիս Էստանչ կամ Բարդ :

1 Եւ ու ի վերջացած բառերուն ան է ու ի տառերը այբբն քով և կը-
փախուին հոլովին նէ: Անկից մուկը և երբեմն անանկ առա շունեցող-
ներուն ալ:

2 Իս իրքն էս առնուելով (17):

Եւզուտոս , առզուտեայ , առզուտեաւ . () Դրաբան կայսը :

Կոռնելիոս , կոռնելեայ , կոռնելեաւ . Կոռնելիոս :

21. Յատուկ անունները երբեմն ուրիշ հոլովանց պէս ալ կը հոլովանց - վերջացածները յիսկ կ'առնեն վերջահոլովի ձայնաւորք և յոգնակիր +, +, Յուդա, յուդայի, ՚ի յուդայէ, Յուդայք, դՅուդայս + Հայկ, Հայկի, Մովսէս, մովսէսի իւմ մովսէսի. Գայիշիա իւմ Գայիշիա, գայիշիւ. Այրարատ, այրարատոյ իւմ այրարատու. Սամարիա, սամարիայ իւմ սամարիայ. Մարիամ, մարիամու. Նըդիաս, արդիու. Կոռնելիս, կոռնելիս:

22. Ամանը ալ ու, ու վերջացաներէն՝ կանչուելով զբուցուին նէ, Հռամի կերպով երբեմն է, - կը վերջանան. Պետքու, պետքէ. Կոմենցիս, կոռուելին. Ագրիպանս, ագրիպան:

23. Խակ ըռուն հայերէն , ամէն անուն՝ ուղղականն ինչ է նէ՞ կանէն-
լու աշ անսանկ կըքանին , և զբեր ես չես զբեր . Պետրոս իմ ով Պետ-
րոս . Գրիգորիոս իմ ով Գրիգորիոս . Ազրիակաս իմ ով Ազրիակաս :

24. ԵՐԿՐՈՒԴԻ ՕԲԻՆԱԿ

Bqualh

Ուշ.	Աերին , սերմ .	հունական .
Սէմ .	Աերման .	հունական .
Տարծ .	Աերման , 'ի սերին .	հունական .
Բայշ .	Աերմամբ .	հունական .
Շայշ .	'ի Աերմանե .	հունական .
Հայշ .	զԱերին .	հունական .

Bulgaria

Ուշ .	Աերմաննք , սԵրմաննք .	Հասնաբէլք .
Աւա .	Աերմաննց .	Հասնաբէլքու .
Տըս .	Աերմաննց , 'ի սԵրմանս .	Հասնաբէլքու .
Գայծ .	Աերմաննք .	Հասնաբէլքու .
Ըաստ .	'ի Աերմաննց .	Հասնաբէլքու .
Հայշ .	զԱերմաննս .	Հասնաբէլքու .

25. Այսանկե կը հօգովիրն չե, ի-ու վերջացած բառերը՝
նուեն առաջ առնելով - . և քանի մը ուրիշ այ.

Այս, ական, ականք, ակունք . Եւ . զբ . աշխար .
- պահանգ :

Առղմն , կօղմ . կողման , մանկը , մունք .	դէ , հողմ :
Վմառն , ամարան , ամարունք .	ամառ :
Ջմեռն , ձմերան , ձմերունք .	ջմեռ :
Գեղարդն , գեղարդան իւմ գեղար .	
գեան , գեղարդունք .	գեան , հղբալ :
Խնուն , անուան , անուանք , անունք ,	անուան :
անուանց .	
Ձեղուն , ձեղուան , ձեղունք , ձե-	դան ծածք , առիչ :
զուանց .	
Մաշ , մաշուան , մաշուանք , մաշունք .	մաշ :
Պաշտօն , պաշտաման , պաշտամանք , պաշտօն , ծառայու-	
պաշտօնք .	թիւն :
Ձիւն , ձեան , 'ի ձեանէ , ձիւնք .	յան :
Սիւն , սեան , 'ի սեանէ , սիւնք .	սիւն , տիրէ :
Վրիւն , արեան , յարենէ ¹ , արիւնք .	արուն :
Օօրութիւն , զօրութեան , 'ի զօրու-	
թենէ , զօրութիւնք .	ոյժ , զօրութիւն :
Ստին , ստեան , 'ի ստենէ , ստինք .	ծիծ :
Վդամանք , ադամանց , ադամամք .	Վդամին հօդ հոդ :
	տէիչ :
Իրաւունք , իրաւանց , իրաւամք .	իրաւունք :
Որունք , որուանց իւմ որանց .	մունք , ումախունք :
Եղեղն , եղեղան , եղեղունք .	եղեղ , իւդիլ :
Ոկիզն , ոկզրան , ոկզրունք .	ոկիզն , ծայր :
Դրաւոն , զրան , զրունք , զրանց իւմ	
դրորք , զրաց (39) .	դառա :
Կուռն , նոռան , նոռունք .	նոռա :
Պաշտումն , պաշտաման , պաշտամունք .	ծառայութի , պաշ-
	տէլէ :
Եղեամն , եղեման , եղեմունք .	եղեմ , իւսուլք :

1 Սեռականն ու արականը եւ եղաղ բառերը թէ որ մէկ վանձկով բառեր են նէ՝ բացառականը եւ նէ կ'ըլլոյ . իսկ առելի վանձկովսերունց սովորաբար նէ կ'ըլլոյ . և փոխուելով 'ի է ըստ 17 - և առ մէկ սովորի բանովս զատ հորդվում չեն ըլլոր :

Վազիկ, աղջկան, աղջկունք, աղջկանց էամ աղջկաց.	— շնէն :
Վարդիկ, մարդկան, մարդկամբ է-մ մարդկաւ. ¹	մարդեց, մարդեն :
Վանուկ, մանկան, մանկունք.	պույ, մանւ :
Վարուն, գարնան, գարունք.	գարուն, ա-շի ա- մառ :
Տուն, տան, տունք.	դասն :
Տեսիլ, տեսլեան, տեսիլք.	տեսիլ, տեսք :
Հանդիսատ, հանդստեան, հանդիսաք. հանդիսա-	դանդիսա-:
Վալուսատ, գալստեան, գալուստք.	գալուստ, գալս :
Ժողովուրդ, ժողովրդեան, ժողո- վուրդք, ժողովրդոց.	ժողովրդ :
Ծննունդ, ծննդեան, ծնունդք, ծննդ-	ծննունդ, ծննդեն :
Պաղիւ, վաղուեան, 'ի վաղուենե.	վաղ, վաղուան օրը :
Տիւ, տուրնթեան, տուրնթեամբ, տիւք. շորեն :	

26. ԵՐԻԿՈՐԴԻ ՀՈԼՈՎՈՒՄ

ՊԱՐԶ — Ե.

Եղակի

Ո-ւ.	Համբ.	Հունչ, ուշենչ.
Ու-.	Համեր.	Հունչեն :
Տը-.	Համեր, 'ի համբ.	Հունչեն :
Գործ.	Համերը.	Հունչենը.
Բաշ.	'ի Համերեն.	Հունչեն :
Հայշ.	զՀամբ.	Հունչը.

¹ Զայնով յոպնակի չունի սովորաբար. բայց կը գտուի հունչը. հորդիս, բայսում հորդին :

Հայութիք

Առաջ.	Հաստեց.	Հաստեց.
Անոր.	Հաստեց.	Հաստեց.
Տար.	Հաստեց. Կ Հաստեց.	Հաստեց.
Վարդ.	Հաստեց.	Հաստեց.
Ըստ.	Կ Հաստեց.	Հաստեց.
Տարդ.	Հաստեց.	Հաստեց.

25. Եղանձի կրթութեան առ առ միջնադաշտ առավել
թեան և գամեն առաջ առանցութ է ա. միջ գամեն ։

Վահակ.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.
Խարբ.	ապցեց.	ապցեց.	Խարբ հաստեց.	Խարբ հաստեց.
Խախու.	ամինց.	ամինց.	ամինց.	ամինց.
Խառու.	առանց.	առանց.	Խառու հաստեց.	Խառու հաստեց.
Խայրու.	հայրուց.	հայրուց.	հայրուց.	հայրուց.
Դաւազ.	գամենց.	գամենց.	ապցեց պատեց.	ապցեց պատեց.
Վահակ.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.
Վահակ.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.
Վահակ.	եղանց.	եղանց.	ապցեց.	ապցեց.

Վահակ.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.	ապցեց.
Խախու.	եսեց.		ապցեց.	
Վահակ.	շնեց.		ապցեց պատեց.	

26. Խըսկի գողօնիականն ա. յանամիջ հպամենց շատ
մեզամ կը ըստ նաև (ըստ 23) Համերա. Համերա.
Համերաց. աղցերաց. աղցերաց. ամինցաց. ամինցաց.
առանցաց. առանցաց. աղցերաց իմ աղցերաց. աղցե-
րաց. զաղցիւրա. առանցաց. առանցաց. Վահակ է ամին-
ցարաց՝ անեղականը.

Տիեզերք. տիեզերաց. տիեզերաց. այլառուն. բայց այ-
լառուն։

29. ԵՐԵՊՐԻ ՀՈԼՈՎԱԽՄ

ՊԱՐԶ — ի .

Եղակի

Ո-Ն .	Ա-ՋԲ .	Ժ-ՋԱՋՐ .
Ա-Ե-Ն .	Ա-ՋԲԵ .	Ժ-ՋԱՋՐԵ .
Տ-Ե-Ն .	Ա-ՋԲԻ .	Ժ-ՋԱՋՐԻ .
Գ-Ա-Ր-Ը .	Ա-ՋԲԻՒ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՒ .
Բ-Ա-Ր-Ը .	Ա-ՋԲԻՒ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՒ .
Հ-Ա-Ր-Ը .	Ա-ՋԲԻՒ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՒ .

Ցողմակի

Ո-Ն .	Ա-ՋԲԲ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՆԵՐ .
Ա-Ե-Ն .	Ա-ՋԲԵԳ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՆԵՐՈՒ .
Տ-Ե-Ն .	Ա-ՋԲԵԳ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՆԵՐՈՒ .
Գ-Ա-Ր-Ը .	Ա-ՋԲԻՔ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՆԵՐՈՒ .
Բ-Ա-Ր-Ը .	Ա-ՋԲԻԳ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՆԵՐԸ .
Հ-Ա-Ր-Ը .	Ա-ՋԲԻԳ .	Ժ-ՋԱՋՐԻՆԵՐԸ .

30. Ա-ՋԱԳԻՆ կը հույսին շատ անուններ .

Ա-ՋԲԱՅ ,	ա-ՋԲԱՅԻ ,	ա-ՋԲԱՅԻՒ .	Ա-ՋԱՅ , Ա-ԳԱ-Ա-Ա-Ր :
Ա-ՋԵՐ ,	մ-ՋԵՐԻ ,	մ-ՋԵՐԻՒ .	Մ-ՋԵՐ Ճ-Ա-Ա-Ր , Ա-Ջ :
Ի-Ժ ,	ի-ԺԻ ,	ի-ԺԻՒ .	Ի-Ժ օ-Յ , Է-Խ-Խ-Ե-Ր :
Ա-ԽԱՄ ,	ո-ԽԱՄԻ ,	ո-ԽԱՄԻՒ .	Ա-Խ-Ա-Մ :
Ա-ՋԱԳԱՐԻ ,	մ-ՋԱԳԱՐԻ ,	մ-ՋԱԳԱՐԻՒ .	Մ-ՋԱԳ-Ա-Ր :
Ա-ՋՈՂՁՔ ,	ա-ՋՈՂՁԻԳ ,	ա-ՋՈՂՁԻՒՔ .	Ա-Ջ-Օ-Ղ-Ձ-Ք :
Ա-ԽՁՔ ,	ը-ԽՁԻԳ ,	ը-ԽՁԻՒՔ .	Ա-Խ-Ձ-Ա-Ձ-Ք , Հ-Ա-Ձ-Ք :
Ա-ԻՐՄ ,	ս-ԻՐՄԻ ,	ս-ԻՐՄԻՒ .	Ա-Ի-Ր-Մ :
Ա-ՂՁ ,	ը-ՂՁԻ ,	ը-ՂՁԻՒ .	Բ-Ա-Ղ-Ձ-Ա-Ն-Ի :
Ա-ԽԻՆ ,	շ-ԽԻՆԻ ,	շ-ԽԻՆԻՒ .	Շ-Խ-Ի-Ն :
Ա-ԽՈՒՆ ,	խ-ԽՈՒՆԻ ,	խ-ԽՈՒՆԻՒ .	Խ-Խ-Ո-Խ-Ո-Խ-Ն :
Ա-ՋԵԿԱՆ ,	ա-ՋԵԿԱՆԻ ,	ա-ՋԵԿԱՆԻՒ .	Ա-Ջ-Ե-Կ-Ա-Ն :
Հ-ՐԵ-Ա-Յ ,	հ-ՐԵ-Ա-ՅԻ ,	հ-ՐԵ-Ա-ՅԻՒ .	Հ-Ր-Ե-Ա-Յ :
Հ-Ա-Մ-Բ-Ո-Ջ-Ր ,	հ-Ա-Մ-Բ-Ո-Ջ-ՐԻ ,	հ-Ա-Մ-Բ-Ո-Ջ-ՐԻՒ .	Ա-Մ-Բ-Ո-Ջ-Ր :
Ա-Ա-Ղ-Բ-Ի ,	վ-Ա-Ղ-Բ-Ի ,	՚ի վ-Ա-Ղ-Բ-Ի .	Վ-Ա-Ղ-Բ-Ի :

ՊԱՐԳ - Ա.

Եղակի

Ուշ.	Ո՞մրդ.	Տաբու-
Աւա.	Ո՞մրդոց.	Տաբու-
Տես.	Ո՞մրդոց, 'ի մարդ.	Տաբու-
Գարծ.	Ո՞մրդով.	Տաբու-
Բաշ.	'ի Ո՞մրդոց.	Տաբու-
Հայշ.	զՈ՞մրդ.	Տաբու-

Յողմակի

Ուշ.	Ո՞մրդք.	Տաբուել, Տաբուէլ:
Աւա.	Ո՞մրդոց.	Տաբուելու-
Տես.	Ո՞մրդոց, 'ի մարդո.	Տաբուելու-
Գարծ.	Ո՞մրդովք, մարդօք.	Տաբուելով:
Բաշ.	'ի Ո՞մրդոց.	Տաբուելէ-
Հայշ.	զՈ՞մրդո.	Տաբուելը:

32. Վասնել կը հոլովին շատ անուննել .

Վատուած,	աստուածոյ,	աստուածով.	Վատուած :
Հարաւ,	հարաւոյ,	հարաւով.	հարաւ, ըստօսի դին:
Ծեր,	ծերոյ,	ծերով.	ծեր, հալու :
Չի,	չիոյ,	չիով.	չի :
Ուս,	ուսոյ,	ուսով.	ուս, օմուն :
Չու,	չուոյ,	չուով.	հաւիլն :
Պահք,	պահոց,	պահովք.	պահ :
Դժոխք,	դժոխոց,	դժոխովք.	դժոխք :
Ուեր,	սիրոյ,	սիրով.	սեր :
Գիր,	գրոյ,	գրով.	գիր :
Աերին,	վերինոյ,	վերինով.	վերին :
Գուր,	ջրոյ,	ջրով.	ջուր :
Հուր,	հրոյ,	հրով.	հրահ :
Անդ,	ընդոյ,	ընդով.	հունդ, ընդունդ :

Անուն ,	սեղ ,	սեղվ .	սե :
թիւ ,	թուղ ,	թուղվ .	թիւ , համբանք :
լոյս ,	լուսոյ ,	լուսով .	լոյս :
լոյժ ,	լուժոյ ,	լուժով .	լոյժ :

33. Աս հոլովման բառերն երբեմն ուն ալ կը ըստն եզակի սեռականներ մասնաւանդ արտականք . և անեկից մէկ քանիին բացառականն ալ մէ կը ըստ : Սովորականներն ասոնք են .

Մարդ .	մարդում .	մարդ :
Սուրբ .	սրբում .	սրբ :
պիոն .	պղծում .	պիոն . ին :
Հին .	հնում .	հին :
Կոր .	նորում .	Կոր :
Աջևալ .	անցելում .	անցել :
Առաջին .	առաջնում . յառաջնում .	առաջ :
Աշ .	աջում . յաջում .	աշ . աջ :
Զախ .	ձախում . ի ձախում .	ձախ . աջ :

34. Քիչ անգամ ուրիշ հոլովմանցն ալ կը ըստ ասանկ . աւելի եօթներորդին՝ որ ասոր նման է :

55. ՀԻՆԳԵՐՈՐԴԻ ՀՈԼՈՎԱԿՈՒՄ

ՊԱՐԶ — ՈՒ .

ԱՄԱՆՁԻՆ ՕՐԻՆԱԿ

Եղակի

Ուշ .	Օ արդ .	շուշ .
Ուշ .	Օ արդու .	շուշէ .
Տըս .	Օ արդու , 'ի զարդ .	շուշէ .
Պարծ .	Օ արդու .	շուշէն .
Բաշ .	'ի Օ արդուէ , 'ի զարդէ , 'ի զարդու .	շուշէ .
Հաշ .	զ Օ արդ .	շուշէ .

Յողնակի

Ուշ .	Օ արդք .	շուշէք .
Ուշ .	Օ արդուց .	շուշէքն .
Տըս .	Օ արդուց , 'ի զարդու .	շուշէքն .
Պարծ .	Օ արդուք .	շուշէքն .
Բաշ .	'ի Օ արդուց .	շուշէքն .
Հաշ .	զ Օ արդու .	շուշէքն .

36. Ապահնկ կըհօղովին

Այդու,	այդու,	յայդուէ.	Հաղը
Գանձ,	գանձու,	'ի գանձուէ,	'ի գանձէ.
Դաս,	դասու,	'ի դասուէ,	'ի դասէ.
Օցեստ,	զգեստու,	'ի զգեստուէ,	
		'ի զգեստէ.	Հագուստ, լսէ.
Օօր,	զօրու,	'ի զօրուէ,	'ի զօրէ.
Ուաւօտ,	առաւօտու,	յառաւօտէ.	առավոտ :
Արև,	արեւու,	յարեւէ.	արեւ :
Ճամփ,	ժամփու,	'ի ժամփէ.	Ճամփ, առանլ:
Ծառլ,	ծառլու,	'ի ծառլէ.	Ծառլ:
Մահ,	մահու,	մարհու.	Մահ :
Վարք,	վարուց,	վարուք.	Վարք :
Պարտք,	պարտուց,	պարտուք.	Պարտք :
Օհն,	զինու,	'ի զինէ,	'ի զինուէ.
Յուլ,	յլու,	'ի յլէ.	Յուլ, պատշաճ :

37. ԵՐԿՐՈՐԴԻ ՕՐԻՆԱԿ

Եղակի

Խ-Ն.	Փորբ.	Դշտին.
Ա-Ն.	Փորբու.	Դշտինն.
Տ-Ն.	Փորբու,	Դշտինն.
Գ-ՆԸ.	Փորբումք,	Դշտինն.
Բ-Ն.	'ի Փորբուէ,	Դշտինն.
Հ-ՆԸ.	զՓորբը.	Դշտինն.

Յողմակի

Խ-Ն.	Փորբունք.	Դշտիննը.
Ա-Ն.	Փորբուց.	Դշտիննըն.
Տ-Ն.	Փորբուց,	Դշտիննըն.
Գ-ՆԸ.	Փորբումքը,	Դշտիննըն.
Բ-Ն.	'ի Փորբունց.	Դշտիննըն.
Հ-ՆԸ.	զՓորբունու.	Դշտիննըն.

38. Ասանկ կը հոլովին քանի մը ըստ վերջացած բառեր, մէկ երկու ուրիշ ալ. ու տեղ տեղ կը խոտորին քիչ մը.

Ասը, ասու, յասուէ. բառը:

Ծաղը, ծաղու, ՚ի ծաղուէ. ծիծառ, ինուլ:

Ուղը, մեղու, ՚ի մեղուէ. մշշ, դալ:

Թանձը, թանձու, ձունք, ձունց. թանձը, հասու:

Ծանրը, ծանու, նունք, նունց, նուր. ծանր:

Ունիր, մանու, նունք, նունց, նուր. մանը:

Քաղցը, քաղցու, ցունք, ցունց, ցուր. անուլ:

Բարձը, բարձու, բարձու իտ բարձ ձամբ, ձունք, ձանց, ձանցք. բարձը:

Հողն, յողունք, յողունց, յողումք. շար:

Երից, երիցու, երիցու իտ երիցամբ, պարիստնեծ, իտը երիցունք, երիցանց, երիցամբք. գով իտ:

39. ՎԵՑԵՐՈՐԴԻ ՀՈԼՈՎԱԿՈՒՄ

ԽՈՂԻՆ. — Ի և Ա.

Ա Ռ Ա Զ Ի Կ Օ Բ Ի Կ Ա Կ

bղակի

Ուշ. Աղզ. աղչ.

Սէս. Աղզե. աղչե.

Գարճ. Աղզե, յազ. աղչե.

Բաշ. Աղզե. աղչե.

Հայշ. Աղզ. աղչը.

Յողնակի

Ուշ. Աղզք. աղչեր.

Սէս. Աղզաց. աղչերու.

Գարճ. Աղզօք, աղզովք. աղչերուն.

Բաշ. Աղզաց. աղչերէ.

Հայշ. Աղզ. աղչերը.

Վրանեկ	կըհօլովին	շատ	մը բառեր.
Կարդ,	կարգի,	կարդաւ.	էարժ:
Քաղաք,	քաղաքի,	քաղաքաւ.	Քաղաք:
Եր,	երի,	երաւ.	Բան, Եղած Բան և
Լեզու,	լեզուի,	լեզուաւ.	լեզու:
Խաւար,	խաւարի,	խաւարաւ.	Խաւար:
Ռըբ,	աչաց,	աչօք.	աչ:
Փառք,	փառաց,	փառօք.	Փառօք:
Վզաշանոք,	աղաշանաց,	աղաշանօք.	աղաշանօք:
Եղ,	եղի,	եղաւ.	Էժ, Պէշ:
Բժիշկ,	բժշկի,	բժշկաւ.	Բժիշկ, հետիվ:
Բազում,	բազմի,	բազմաւ.	Ա-ր:
Կեանիք,	կենաց,	կենօք.	Կեանիք:
Ունցը,	լնաց,	լնչօք.	Գիլ:
Հովիւ,	հովուի,	հովուաւ.	հովիւ, Հովան:
Վարագոյր,	վարագուրի,	վարագուրաւ.	Հու-դոյր, Գէրու-

41. ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱԿ

Եզակի

Ո-շ.	Վնձն.	անյ, հոդի, ինչ.
Ու-ս.	Վնձն.	անյի.
Տը-ս.	Վնձն, յանձն.	անյի.
Գործ.	Վնձամբ.	անյը.
Ըստ.	յՎնձնեւ.	անյեւ.
Հոյց.	զՎնձն.	անյը.

Յոզնակի

Ո-շ.	Վնձինք.	անյեր.
Ու-ս.	Վնձանց.	անյերու.
Տը-ս.	Վնձանց, յանձնինս.	անյերու.
Գործ.	Վնձամբը.	անյերու.
Ըստ.	յՎնձանց.	անյերւ.
Հոյց.	զՎնձինս.	անյերը.

42. Ասանկ կը հողովին չն վերջայած բառերուն մէկ
քանին։ Երբեմն ասոր զատ հողովները՝ առջի հողովման
երկրորդ օրինակին ողես կ'ըլլան, անորն ալ ասոր ողես։
Ազն, ազնն, յազնեւ, ազննը։ աշխ, յեշ։
Դաշն, դաշն, 'ի դաշնեւ, դաշննը։ դ-շ, դայհան, ի-ս-շ։
Դասն, դասն, 'ի դասնեւ, դասննը։ էշե։
Ըեսն, ըեսն, 'ի ըեսնեւ, 'ի ըեսնեւ, ըեսննը։ բեմ։
Դասն, դասն, 'ի դասանեւ, 'ի դասնեւ,
դասննը։ դաս, իսասդի։
Թասն, թասն, 'ի թասնեւ, 'ի թասնեւ,
թասննը։ թաս։
Հարսն, հարսն, 'ի հարսնեւ, 'ի հար-
սանեւ, հարսունը։ հար։
Մասն, մասն, 'ի մասնեւ, 'ի մասանեւ,
մասունը։ մաս, բ-ժին։
Մասն, մասն, 'ի մասանեւ, 'ի մասնեւ, մասունը։ մաս։
Լեսն, լերն, 'ի լեսնեւ, լերննը։ լ-շ-։
Ձեսն, ձեռին, 'ի ձեռանեւ, ձեսը, ձե-
սաց, ձեռօք։ ձես-։
Ոտն, ոտն, յոտանեւ, ոտք, ոտից, ոտինը։ ոտք։

43. ԵՕԹՆԵՐՈՐԴԻ ՀՈՒՅՎՈՒՄ

ԽԱՐԲՆ — Ո և Ա.

Եզակի

Ո-շ.	Բարի.	աշխ.
Ու-ս.	Բարւոյ ¹ .	աշխին.
Տը-.	Բարւոյ, 'ի բարի.	աշխին.
Գաշծ.	Բարեաւ.	աշխին-.
Բաշ.	'ի Բարւոյ.	աշխին.
Հաշ.	զԲարի.	աշխին.

¹ Աւշականին լինն ոյին քով - կը փոխուի, ոյին քով՝ է յ արմահամարդ

Յողօնակի

Ուշ.	Բարիք.	աշեներ.
Աւա.	Բարեաց.	աշեներու.
Տրա.	Բարեաց, 'ի բարիս.	աշեներու.
Դաշ.	Բարեօք.	աշեներու.
Բառ.	'ի Բարեաց.	աշեներէ.
Հայշ.	զԲարիս.	աշեները.

44. Առանկ կը հոլովին մէկ վանկէն աւելի է վեր-
ջացող բառերը։ Ամանց եղակի գործիականն ու բոլոր
յոդնակին՝ աւելի չորրորդ հոլովման պէս կ'ըլլայ։ Եր-
թեմն մէկալոնցն ալ անանկ կ'ըլլայ։

Այցի,	այցւոյ,	այցեաւ.	ե՛տի :
Գինի,	զինւոյ,	զինեաւ.	գինի :
Եկեղեցի,	Եկեղեցւոյ,	Եկեղեցեաւ.	Եկեղեցի, ձամ:
Աիրելի,	սիրելոյ,	սիրելեաւ.	սիրելի :
Տարի,	տարւոյ,	տարեաւ.	տարի :
Տեղի,	տեղւոյ,	տեղեաւ.	տեղ :
Ոսկի,	ոսկւոյ,	ոսկւով.	սոսկի :
Փոշի,	փոշւոյ,	փոշւով.	փոշի, թօղ:
Որդի,	որդւոյ,	որդւով, որդւոց.	որդի :
Հոգի,	հոգւոյ,	հոգւով, հոգւոց.	հոգի :
Վւտիք,	աւետեաց,	աւետեօք.	աւետիս, մւամալ:
Կարծիք,	կարծեաց,	կարծեօք.	կարծիս :

45. Ասոր հոլովները շատ աեղ տամաց միանի ալ կ'ըլլան։ Բարոյ։
Բարւով իւմ բարով, 'ի բարոյ։ Գինոյ, զինւով իւմ զինով։ Սիրելոյ։
սիրելով իւմ սիրելով։ Ոսկոյ, ոսկով։ Որդոյ, որդով, որդոց։
Որդով։

46. Աս հոլովման բառերն երբեմն ոչ ալ կ'ըլլան եղակի ուսուականն
ու արտկանը։ և անկից մէկ քանիին բացառականն ալ ոչ կ'ըլլայ։

Բարի,	բարւով.	բարի, աշենի :
Այցի,	այցւով.	ե՛տի :
Գինի,	զինւով.	գինի :
Եկեղեցի,	Եկեղեցւով.	Եկեղեցի, ձամ:
Տարի,	տարւով, 'ի տարւովէ.	տարի :
Տեղի,	տեղւով, 'ի տեղւովէ.	տեղ :

47. Վիշ անգամ ուրիշ հօլովմանցն ու Կըլլայ ասանկ, առելի չըր-
բարդին՝ որ տար նման է :

ԶԱՐՏՈՒՂԻ ՀՈԼՈՎՄՈՒՅԹ

48. «Պանի մը բառ կայ որ հօլովմանքնին եօթը
հօլովմանքէն դուրս է, թէպէտ տեղ տեղ կընմանի
մէկուն կամ մէկալին. և ասոնք են .

Եզակի

Ո-Շ.	Վայլ.	Էրի հարտ, էրի հարտ,
Ու-Շ.	Վան ¹ .	Էրի հարտու-
Տը-.	Վան, յայր.	Էրի հարտու-
Գարծ.	Վարամը.	Էրի հարտու-
Ըաց.	Վանե.	Էրի հարտե-
Հաց.	Վայլ.	Էրի հարտը.

Յողնակի

Ո-Շ.	Վար.	Էրի հարտէն.
Ու-Շ.	Վանց.	Էրի հարտու-
Տը-.	Վանց, յարս.	Էրի հարտու-
Գարծ.	Վարամը.	Էրի հարտու-
Ըաց.	Վանց.	Էրի հարտու-
Հաց.	Վարս.	Էրի հարտու-

Վանի կըհօլովիլի Տէր, որ է ոչ այլ, այս խնքն մէջ
կամ հզօր այլը ռէր.
Տէր, տեառն, տեառն, 'ի տէր, տէրամք, 'ի տեառնէ
իմ 'ի տեառնէ, զտէր.

1 Մէր լեզուն մէջ բառն բնական եղաց նույն առաջ ամենին շեցյ. անոր համար աս բառն ու Տէր բառն մէջն ալ բէն - կըփոխուի երբոր քովը ։ Պազ հակառակն՝ սայի քովի նուն հորովով
որ հետահայ նէ, երբեմն սան է կըփախուի. ինչպէս տեսանք աշան,
յետն, դառն, վառն բառերուն վայց (25, 42). Աս երկու բառն բայե-
րուն վայց ալ կ'երենաց. (182, 195, 239, 245).

Տեսարք , տերանց էամ տեսարց , 'ի տեսարք , տերամիլք , 'ի
տերանց էամ 'ի տեսարց , զտեսարք :

50. Եղակի

Ուշ .	Հայր .	Համբ .
Աւա .	Հօր ¹ .	Հօբ .
Տըս .	Հօր , 'ի հայր .	Հօբ .
Գարձ .	Հարբ , հարամիլք .	Հարբով .
Ըստ .	'ի Հօրեւ .	Հօբեւ .
Հոյշ .	ՀՀայր .	Համբ .

Յողմակի

Ուշ .	Հարբ .	Հարբեր .
Աւա .	Հարց , հարանց .	Հարերու .
Տըս .	Հարց , հարանց , 'ի հարս .	Հարերու .
Գարձ .	Հարբք , հարամիլք .	Հարերով .
Ըստ .	'ի Հարց , 'ի հարանց .	Հարերեւ .
Հոյշ .	ՀՀարց .	Համբ .

Մայր , մօր , մարք , մարք , մարց . Հաբ :

Եղբայր , Եղբօր , Եղբարք , Եղբարք ,
Եղբարց . Եղբար , Եղբար :

51. Եղակի

Ուշ .	Ալին .	Բնին .
Աւա .	Անոջ .	Բնիան .
Տըս .	Անոջ , 'ի կին .	Բնիան .
Գարձ .	Անաւ , կանամիլք .	Բնիով .
Ըստ .	'ի Անոջեւ .	Բնին .
Հոյշ .	ՀԱլին .	Բնին .

1 Հիներուն գրուածքով հայր , հաւր , 'ի հասրե (4) :

Յողնակի

Ուշ.	Կանայք .	Ինչիներ , ինչուիս .
Ուս .	Կանանց .	Ինչիներնեւ .
Տըս .	Կանանց , 'ի կանայս .	Ինչիներնու .
Դարձ .	Կանամբք .	Ինչիներնուն .
Ըստ .	'ի կանանց .	Ինչիներնէ .
Հայց .	զ կանայս .	Ինչիները .

Տիկին , մէծ հին , խալեւան . տիկնոջ , տիկնաւ . իւմ տիկնամբ , 'ի տիկնոջէ , զտիկին .

Տիկնայք , տիկնանց իւմ տիկնայց , տիկնօք իւմ տիկնամբք , 'ի տիկնանց իւմ 'ի տիկնայց , զտիկնայս .

Եզակի

Ուշ.	Վայր .	Դաւը .
Ուս .	Վեռ .	Դըպ .
Տըս .	Վեռ , 'ի քայր .	Դըպ .
Դարձ .	Վերքք , քեռք .	Դաւըն .
Ըստ .	'ի Վեռէ .	Դաւըէ .
Հայց .	ՉՎՎայր .	Դաւըը .

Յողնակի

Ուշ.	Վարք .	Դաւեր .
Ուս .	Վերց , քեց .	Դաւերնու .
Տըս .	Վերց , քեց , 'ի քորս .	Դաւերնուն .
Դարձ .	Վերքք , քեռքք .	Դաւերնուն .
Ըստ .	'ի Վերց , 'ի քեց .	Դաւերնէ .
Հայց .	ՉՎՎարք .	Դաւերը .

53. Եզակի

Ուշ.	Գիշեղ, զեօղ.	գեղ.
Աւա.	Գեղօց.	գեղէ.
Տրա.	Գեղօց, 'ի զիւղ.	գեղէ.
Դարձ.	Գիշեղիւ, զեօղիւ.	գեղուն.
Բայց.	'ի Գեղօցէ.	գեղէ.
Հայց.	զԳիշեղ, զզեօղ.	գեղը.

Յողնակի

Ուշ.	Գիշեղք, զեօղք.	գեղք.
Աւա.	Գիշեղից, զեօղից.	գեղից.
Տրա.	Գիշեղից, զեօղից, 'ի զիւզս.	գեղիցս.
Դարձ.	Գիշեղիւք, զեօղիւք, զիւզօք.	գեղիւք.
Բայց.	'ի Գիշեղից, 'ի զեօղից.	գեղից.
Հայց.	զԳիշեղս, զզեօղս.	գեղը.

Խակ Գեղ, գեղ, կը հոլովի ըստ 29, զեղի, զեղիւ, 'ի զեղիւ,

54. Եզակի

Ուշ.	Օր ¹ .	օր.
Աւա.	Վէռը.	օրէ.
Տրա.	Վէռը, յօր.	օրէ.
Դարձ.	Վէռըք.	օրուն.
Բայց.	յՎէռէ.	օրէ.
Հայց.	զՎէռ.	օրը.

Յողնակի

Ուշ.	Վէռը.	օրէ.
Աւա.	Վէռըց.	օրէս.
Տրա.	Վէռըց, յաւուրս.	օրէս.
Դարձ.	Վէռըք.	օրէս.
Բայց.	յՎէռըց.	օրէս.
Հայց.	զՎէռըս.	օրէս.

1. Հիներուն զբուածքովին Աօր, աւոր, յաւրէ, զար (4):

ՀՈԼՅՎԱՆԵՐՈՒՄ ՎՐԱՅ ԳԻՏԵԼԻՔ

55. Զայնաւորով մը ։ , և վերջացած բառեր՝ զարծիական կ'ըլլան
երթին մինակ է մը առնելով ծայրը . ու նուն բնին քովը և կը փոխուի .
թշովէս :

Ա կ յ օ լ ե կ ա ն ։	վ ե յ օ լ ե կ ա մ բ ։	վ ե յ օ լ ե կ ա մ բ ։	Ա յ շ ն ա ն ե շ օ զ ։
Բ ն ա ւ մ ն ։	բ ն ա ւ մ ն ։		Բ ա շ ը ր ։ Բ ա շ ը ր ։
Ս ո ւ ս ե ր ։ (58)	ս ո ւ ս ե ր ։	ս ո ւ ս ե ր ։	Ս ո ւ ս ։
Հ ո ւ ր ։	հ ո ւ ր ։		Հ ո ւ ր ։
Ջ ո ւ ր ։	ջ ո ւ ր ։	ջ ո ւ ր ։	Ջ ո ւ ր ։
Հ ա ն ա ւ ր ։	հ ա ն ա ւ ր ։	հ ա ն ա ւ ր ։	ա ն ա ն ։ Բ ա շ ը ր ։

56. Բացառական հօլով կ'ըլլայ երթին առաջ վերջով ալ . բնչովէս .
Ե ր կ ի ն ի ր ։ յ ե ր կ ի ն ու ս ։ ն յ ի ն ու ն ։
Վ ա մ ն ։ յ ա մ ե ն ու ս ա մ ։ յ ա մ ե ն ու ս ա մ ։ ա մ ե ն ։ ա մ ե ն ։ տ ի ն ։
Ա ս տ ո ւ ս ։ յ ա ս տ ո ւ ս ա մ ու ս ։ ա ս տ ո ւ ս ։
Բ ա ն ։ ՚ի բ ն ու ս ։ ՚ի բ ն ։ ա ս լ շ ո ւ ս ։
Ե ր բ ա ն ի ր ։ յ ա ր բ ա ն ու ս ա մ ։ յ ա ր բ ։ ա ր բ ա ն ։ մ ի ր ։ ա ր ։
ն ու ս ա ս հ ր ա մ ա ն ։ ն ու ս ա ս հ ր ա մ ա ն ։ ս ա ս ի հ ր ա մ ա ն ։

Երթին տառեց նախագրի ալ . Ա յ լ ո ւ ս ա ս կ ա զ մ ա ն ։ ս ո ւ ն ։ տ ի ն ։ մ ա ս տ ա ս ։ ճ ա պ վ ։

57. Ա ն ձ ա յ ե ։ , կ ո ւ մ ո ր ն ո յ ե և ս պ ա ր զ ձ ա յ ն ա ւ ո ր վ ե ր ջ ա ց ա ծ ։ , ու մ ա յ ն ա ւ ո ր ով մ ը ։ , և վ ե ր ջ ա ց ա ծ բ ա ռ ե ր ը ր յ ա զ ն ա ւ կ ի ս ե ա մ ա ն կ'ը լ լ ա ն ։
Ե ր ե ց ։ ա ր ե կ ե լ ո յ ք ։ (ե օ մ ն ե ր ո ր զ հ ա ր ո վ մ ա ն ա ն ա լ ։) . ո բ ե լ ։

Դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։ դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։ դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։ դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։
Դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։ դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։ դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։ դ ա ւ զ ն ա ր ե ա յ ։
Հ ա յ ս տ ա ս ա ն ե ա յ ։ հ ա յ ս տ ա ս ա ն ե ա յ ։ հ ա յ ս տ ա ս ա ն ։

Ն ե ա յ ։ ի մ հ ա յ ս տ ա ս ա ն ե ա յ ։ հ ա յ ս տ ա ս ա ն ե ա յ ։ հ ա յ ս տ ա ս ա ն ։
Հ ա յ կ ա զ ն ե ա յ ։ հ ա յ կ ա զ ն ե ա յ ։ հ ա յ կ ա զ ն ե ա յ ։ հ ա յ կ ա զ ն ։
ի մ հ ա յ կ ա զ ն ։ հ ա յ կ ա զ ն ։ հ ա յ կ ա զ ն ։ հ ա յ կ ա զ ն ։

Ա ս հ ա ս տ ա ս ։ ա ս հ ա ս տ ա ս ։ ա ս հ ա ս տ ա ս ։ ա ս հ ա ս տ ա ս ։
չ ե ա յ ։ ի մ ա ս հ ա ս տ ա ս ։ ա ս հ ա ս տ ա ս ։ գ ր ա ս ։ ի մ ։
Ա զ ա բ ն ե ա յ ։ ա զ ա բ ն ե ա յ ։ ի մ ա զ ա բ ն ։ ա զ ա բ ն ։ ա զ ա բ ն ։

Ա զ ա բ ն ե ա յ ։ ա զ ա բ ն ե ա յ ։ ի մ ա զ ա բ ն ։ ա զ ա բ ն ։ ա զ ա բ ն ։
կ ա ն ։ կ ա ն ։ կ ա ն ։ կ ա ն ։ կ ա ն ։ կ ա ն ։ կ ա ն ։ կ ա ն ։ կ ա ն ։
Ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։

Ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։ ս ա ր ո յ ։
Դ ի ս ո ւ ս ։ դ ի ս ո ւ ս ։ դ ի ս ո ւ ս ։ դ ի ս ո ւ ս ։ դ ի ս ո ւ ս ։ դ ի ս ո ւ ս ։ դ ի ս ո ւ ս ։ դ ի ս ո ւ ս ։
Դ ր ե ա ն ։ դ ր ե ա ն ։ դ ր ե ա ն ։ դ ր ե ա ն ։ դ ր ե ա ն ։ դ ր ե ա ն ։ դ ր ե ա ն ։ դ ր ե ա ն ։

Յարխանին, յարխանիք, յարխանից.
Ա Եցմեկան, մեցմեկանիք, մեցմեկանց.
Վարական, արականիք, արականց.
Վզսիմն, ազսիմնիք, ազսիմնց.
Վահեայն, ավեայնիք, ավեայնց.
Դասն, զասնիք, զասնց.
Վըրուն, արրունիք, արրունց.
Վատկեր, պատկերիք, պատկերց.
Ճար, Ճարր, Ճարց.
Հանուր, Հանուրը, Հանուրց.
Քոյր, Քոյրը, Քոյրց.

Երիւն ադին, շոր դոր,
Աշ նև անդրոց;
Վրանց ազդին, հայ;
ազդին, հացըլու;
աժին;
Աբու;
Վարին հասով;
պարին;
Բար;
ամին, բարը;
գառը:

58. Արրեւն ալ սկսականի մը նման մերջ ունեցող ուզաւեան ա-
նուններն ան հարթին սկսականիք կամ արականիք կրտեսէն. և ըս-
տին ուրիշ հարթին ալ կրտեսէն. բնապես, Հրաշեայ, ասորեսաստեայ,
չորեցորեայ. Ասաեր, սկսեզ իմ սկսաւեզ. Ըստեանի, Անձի, Եւյն,
Ժի, ասորի, նուսականի, ամինի, յոսի, ամսորանի. Խոզիչոյ, այժմու,
որ ուզաւեան են, իրարաւենիք իրեն նման սկսականի կամ արականի
տեղ ալ տանուած կան զրոց մէջ. Եւ անձեզ ան մերին նմանու-
թեամբը զործիսկան շնուռած է. Խզիկրեայ, Խզիկրեաւ. Խզիկրեայ, Է-
զինեա. Դաշվարեայ, զաշվարեաւ. Ակսեզ, սկսեզը. Թագունի,
Շացուն հիւ. «Նուսականի, նուսականի». — Բացասական, Ծաբիզայ, ՚ի
շաբիզայ. Արեկորեայ, յերեկորեայ. — Յոզնուի սկսական, Անձնի,
ամիննից. Յոսի, յոսից. Յօնորանի, ամսորանից. Ա. յժմու. այժմուց:
Ա երի զրոց (37: 33) եայ, եայ, եան, Եւ մերջացած բաներան յոզնուի
հարթինն՝ աս կերպին ալ նման են, ասոր յոզնակիններն ալ անոն:

59. Յազնուի ուզաւեանն երրեւն սեռով կ'ըլլայ՝ մանաւանից անեզա-
կան անուններունիք. Բնապես. Աչ զոյր բնիդ նուս աստուածու սուրա-
փախանակ բանելու՝ ստասուածք սոսոր. Հնոր մանց հնոր սոսոր սոսուածներ.՝
Օրենս արզորութեան բանութիւնն մեր եղիցի. փոխանակ բանելու.՝
բնից. որդորանին որին.՝ Այդ ամին շւարց. Աչ է բնու ովեսու և ովենչ. փո-
խանակ բանելու. պետք. Բան հը ովեսու չէ բնու. Տիեզերս լցու. փոխանակ
բանելու. սիեզիլըց լցու. բայր աշխարհ վշանեա:

60. Հայցականն և ուրիշ նախորին հարթինն ալ երրեւն քեռվ.
Կըսան. Բնապես. Զլեզուք, զնրեշատակը, զերըն, զկեսնին, զցիրըն.
փոխանակ բանելու. զիզուս, զնրեշատակս, զերսն, զկեսնան, զցիրսն.
Հեզին արտասուր. Ետուն նման իրաւունիք. փոխանակ բանելու. Հեզին
արտասուս. Խոսն նման իրաւունիք. Ի զմոնին. ՚ի զորին. յարրու-
նիքն. փոխանակ բանելու. ՚ի զմոնին. ՚ի զորսն. յարրունին. Սասնէ
զիսցիր ամեն անունակ բանի համար:

61. Յազնուի ուզաւեանն և անձից հայցականն ալ կ'ըլլայ երրեւն սո-
յոզնակի մերջարամ ալ.

այս. Լայս. ազսիմն, ազսիմնոյը իմ ազսիմնեայը. ազսիմնենի:
անս. Նու, Նու անը, Նորու. ազսիմն, ազսիմնիք, ազսիմնենի:

լ. թ. պարտ : պարախը : պարաներ : սերմանիք : հովանէր :
բանգուգը : խաղողիք : ուշած ճաշէր : զառ, զատինիք : դառներ :
զառ : զահոյք : անոներ : բարր, բարոյք : բարներ :
աներ : հազմէնիք : հավէր : երազ, երացանիք : իմէր : անցը :
անուշաներ : անոներ : նուազ, նուազունիք : իմէր :

62. Առջի շրոր այս կամ եայս : ան, իս : ոչ վերջուհորվ ալ ունին :
այս կամ եայս : ան, եայ, ոչից կամ այս : իմէ անք շունի սափարարար : զի
յըլլար հազմանիք : հազմանց : բաց ՚ի քանի մը բառե : ննչովէս, պատու :
պատուանիք : պատուանց : երան, երանունիք : երան :
երանիք : երանէր : կոչունիք :

63. Երբեմ ալ յազնակի ուղարկան ու անեից հայցանան կ'ըլլոյ ու
եզակի վերջերաժամ : որ սափարարար եզակի կը հոլովին ամեն հոլով ալ :
եւ : եւ, իշուր : եւնէր : մի, միան : միէր :
անէ : անազ, անազանիք : եւնէր : նունակ, նունականիք : նունակներ :
կունոյք : կունանիք : նունէր :

իս : զիրը, զրեան : գրներ : իսոզ, խոզեան : խոչէր : եւ, իշուր : եւնէր :
եսր, եւ : եւ, իշուր : եւնէր : վանդը : վանենը իմէ վաներ : շնուներ : բան :
բանենը իմէ բաներ : բանէր, խոսէր :

իս : զոր, զրանկան : զրբ, զնոսովներ : բազմանկան : նոսովներ :
նոսր : բարձիկ, բարձինեար : որտի բաշէր : բաշիներ : քաղցրիկ :
քաղցրինեար : որտի ազանիւր : ազանիներ :
կալ, կալորայ : խոչէր, հորիններ : արտ, արտօրայ : իմէ արտօ :
րեայ : արտէր : վանը, վաներայ իմէ վանորեայ, վանորեայ :
շնուներ : զեզ, զեզորեայ իմէ զեզորեար : գեշէր :
անէ : շուն, շնուինէր շընէի : Շնէր : եւ, իշուր : եւնէր : աշք, աշուինէր աշնէր :
առնէ : անդ, անզաստան : արտէր : ասենիք, ասենստան : քանիններ :
ան : առնէր : մանենէ, մանենուր : ասկը, սակրասի : սիսունէր :

64. Աւո՞ սափարարը միավանները կ'ըլլոն : Աւո՞ բազմազաններն :
ըւ : — Այս եզակիներս երբեմ նորեն յազնակի կ'ըլլոն քեզ աւ սկսի :
սկսիք վերջուհուզամ ալ : ննչովէս, զրեանիք : զըրեանս, զրեանոյ, զրեանը (57) : արտօրայք իմէ արտօրեայք : զարտ-բայս, արտօրայք իմէ
արտօրեայք : անզաստանիք, յանզաստանս, անզաստանայք : զմանկախ :
մանկուուց, մանկուուքք իմէ մանկանամէրք :

65. Ըստ մեզամ ալ յազնակիի տեղ նոյն մասներ կը կրկնուի : որ
շուս տեղ ալ կը մասնանեի ամեն մին, ամեն, շառ : ննչովէս, ազք ազք, անդէր,
ոյր ոյր, ամն ամն, ամեն մին նորդ, ամեն մին նորդու : բաղցրի բաղցրի :
մին առշէ : առուր առուր, ամեն օրուն : զրարի բարին, աշինէր : զյուրի
յուրին, գեշէր : զծանը ծանէր, ծանէրէր : ազյուր ազյուր, անդէր, շտ ու
Գեշ : շնուր շնուր, վերանէր, շտ վերանէր : ազյուր ազյուր, բաղցրոց
քաղցրոց : շտ ուղինէր, շտ առցցնէր : ՚ի տեզեաց տեզեաց, շտ ու :
Ստէ : ՚ի տունս տունս, շտ ունէր, շտ ունէր կամ շտ ունէր մի :

66. Իսէ ածականն որ յայտնի զայտեանիք քով երկնուի նէ, անոր
շտոր կամ սասափիք լնչաննեկէ : ննչովէս, ծանը ծանը երգմանիք :

ըսել է շատ կամ ի իսուս ծանր . մանր մանր մասունք , շատ կամ ի իսուս ծանր . ընախը ընախիր երկիրն , ի իսուս ընդիւ . բազում բազում ինչ իրա , ի իսուս շատ . նման նման , ի իսուս նման :

Այսանկ ալ հեծին յոգնակիին աելց Մեծամեծ կ'ըսուի ստվարաբար . մեծամեծ զատասատանօք , բազար մեծամեծք . — որ եթէ եղակիի հետ ըսուի , խիստ մեծ կրնանակէ . մեծամեծ առաջնապ , մեծամեծ մորմն :

67. Եղակի յատուկ անունները յոգնակիի ըունին ըսինք ստվարաբար (20) . բայց երբեմն նոյն անունն ունեցաղները կամ նմաններն ըսել պետք ըլլայ նէ , յոգնակիի կ'ըլլան քէով , ուել , կամ ևանտ վերջով (63) , ու կըհողովին ալ . — վերջացածները՝ յիով կանեն յոգնակիի քէն ու սէն . Տիգրանք , Քրիստոսք , Յուզայք , Յուզայից . Սիմոնք . Սիմոնից . Անտոնք , Անտոնից . Անտոնուք իւմ Անտոնք , Անտոնուք . Երկուս Քրիստոսս : — Տիգրաննանք , տիգրաննանց , Գիտանները . Անտոնք , անտոննանց . Գրիգորեանք , Գրիգորները :

68. Յոգնակիի + , կըզբուի երբեմն բարին սեռականին , դործիա . կանին , բացառականին ու նախազրիւ հոլովներուն վրայ ալ , ու կընչա . նակէ անսն ոչ անորն նն , անչն նն , անչն նն , և այլն . ու նորեն ալ կըհողովին երբեմն . նեղուես , Քրիստոսիք , զբրիստոսիսն . Քրիստոսինքն . Աստուծոյք , աստուծոյց , զատուծոյն . Մարմանյք , զմարմանյն . Արկ . բեք , զերկրիսն . Արելեաց , սիրելեացքն : — Մարմանյք , զմարմանյն . — Ի յարենէք , 'ի յարենէց . Յերկրեքս , յերկրեցս . Առ 'ի յերկրեք , զառ 'ի յերկրեսն : — Յերկրիքս . Առ 'ի ներբոյք , զառ 'ի ներբոյս . Առ 'ի ստորեք , զառ 'ի ստորես . Ծնոր մէջքն , զընդ մէջն . Ըստ մասինքն , ըստ մասինցն (57) . Մի ըստ միունէքն , մի ըստ միունէցն , զմի ըստ միունէս :

Այսանկ գերանուններուն ալ կ'ըլլայ , ուրիշ անուններով ալ : Հոս զրածններուն մէջն ալ զիսէ սեռական ու բացառական անսովոր հոլովը . 'ի յարենէց , յերիէց , ըստ Գունէ , որ ալ ուրիշ աեզ չկայ , ու կընմանի 57 թունի :

69. Մէկ հոլովման անուններն երբեմն ուրիշ հոլովման պէս ալ կըհողովին , մանաւանդ երբորդ , չորրորդ , հինգերորդ ու վեցերորդ հոլովմաններունը մէկմէկու պէս . ամէն հոլովին պէս ալ չէ նէ , մէկ քանիին պէս : Այժմէի օրինակներեց՝ քիշն շատը հասկրցիր .

Ծաղկեկ , ծաղկան . ծաղկի , ծաղկաւ . ծաղկոյ , ծաղկով . ծաղկի : Անկիւն , անկեւան . անկիւնի , յանկիւնէ . անկան , անկան :

Ժողովուրդ , ժողովրդեան . ժողովրդոյ , ժողովրդով . ժողովրդովի , ժողովրդիւ .

Խորհուրդ , խորհրդոյ . խորհրդով . խորհրդովի , խորհրդիւ .

Անձ , սանձի , սանձիւ , սանձից . սանձաւ , սանձաց . սանձուց .

Լաւագոյն , լաւագունի , լաւագունիւ , լաւագունից . լաւագունաւ . լաւագունաց .

թուղթ , թղթոյ . թղթի . 'ի թղթէ .	նորուն :	
թէ . թեոյ . թեի . 'ի թեէ .	թւ :	
շափ , շափոյ . շափոց . շափու , շափուց . շափի , շա-	լուն :	
փու , շափից .	լուն :	
զգեստ , զգեստու , զգեստուց , զգեստով . զգեստի .	հագուստ , շնչ :	
զգեստի , զգեստից , զգեստիք .	հագուստ , շնչ :	
զինու , զինուց , զինուք . զինով , զինու . զինից , զինոք . զինու , ունու :	Ասր . ասու . ասրու . ասրոյ . ասրով . ասրըր .	բառ :
Մեղր , մեղու . մեղեր , մեղերը . մեղոյ , մեղով . մեղրի . մշու , պաւ :	Նար , նարու . նարոյ . նարով . նարու . նարուց . նար :	բառ :
վանիք , վանաց . վանից , վանիք . վանուց .	վանիք , վանիքուն :	
Վամիս , ամասյ . ամսկան .	ամս :	
Բաժին , բաժնի . բաժնից . բաժեան , բաժեանց .	նոր , բաժին :	
Ժամանակ , Ժամանակի . Ժամանակեան .	արին :	
Բազուկ , բազկի . բազկաւ . բազկամբ .	իւն , բազուն :	
Կող , կողի , կողիւ . կողիւք . կողամբք .	իւղ :	
Գոտի , գոտույ . գոտուվ իմ գոտեաւ . գոտեամբ .	գոտի :	
Բլուր , բլոյ իմ բլոի . բլոր , բլորը .	բլուր , դաշի լեւ :	
Ձեռն , ձեռին , ձեռամբ . ձեռք , ձեռու .	յէն :	
Ձեռին ձեռք . ձեռամբք . ձեռնուք .	որեւու քու :	
Ըեփոր , չեփորի . չեփորայ .	իւղ , չեփուն :	
Քրմանոյը , քրմանուշի . քրմանուշայ .	որդի ին , ին ուսուի :	
Աստուածուհի , աստուածուհեայ . աստուածուհեայ .	ինի ստուգուն :	
70 . Ոմանց ալ եղակին մեկ կերպ , յողնակին մեկալ կերպ կ'ըլլոյ սովորաբար . ինչպէս .	յէն :	
Ժողովուրդ , ժողովրդեան . - ժողովուրդք , ժողովրդոց . ծուշէրդ :	ծուշէրդ :	
Խորհուրդ , խորհրդոյ իմ խորհրդեան . - խորհրդուրդք .	խորհրդուրդ :	
Խորհրդուրդք .	խորհրդուրդ :	
Ծննդեան , ծննդեան իմ ծննդոյ . - ծննդեանք , ծննդոյ . ծննդէրդ :	ծննդէրդ :	
Ծնորհ , ծնորհի . ծնորհիւ . - ծնորհք , ծնորհաց , ծնորհոք . ծնորհ :	ծնորհ :	
Երկին , երկնի . երկնաւ . - երկինք , երկնից , երկնիք . երկնիք :	երկնիք :	
Դար , քարի , քարիւ իմ քարամբ . - քարինք , քա .	դար :	
բանց , քարամբք իմ քարիք .	դար :	
Պառու , պառաւոյ . - պառաւունք , պառաւանց .	պառու :	
Աղախին , աղախինոյ իմ աղախինի , աղախնով , աղախ-	նու :	
նաւ , աղախնիւ . - աղախնոյք , և այն (57, 61) . քիւ	նու :	
տէղ , աղախնիւք , զաղախինս .	զաղախն , զաղախս :	
71 . 'Եօյն բան ուրիշ ուրիշ բան որ նշանակէ նէ , հողովք կը փո-	կը փուրք :	
խուի սովորաբար . ինչպէս .	խուի սովորաբար :	
Այր . հողուս . այրի , այրիւ .	Այր . երին հորդ . առն , արամբ :	
Մայր . լու ծառ . մայրի , մայրիւ .	Մայր . լու . մօր , մարք :	
Գեղ . գեղ . գեղի , գեղիւ .	Գեղ . աշուշանին . գեղոյ , գեղով :	

Փող .	պըղակ , վողի , վողիւ .	Փող .	սրով , պըղու . վողոյ , վողով .
Օդ .	սովուն . օդի , օդից .	Օդ .	օդ , հածու . օդոյ , օդոց :
Արթ .	առաւ . որթոյ , որթով .	Արթ .	հարթ , տառ . որթու , որթոց :
72.	Անուն մը մասնիկի մը հետ միացած կամ ուրիշ անունն հետ բարգած որ ըլլոյ նէ , անեկանին եզական ալ կ'ըլլոյ , վերջունով չունեցողք վերջունով ալ կ'առնէ , ու սովորաբար հոլով կը փոխէ . մանաւանդ չարբորդ ու հինգերորդ հոլովմանց բառերը . բնշտիւ .		
Միոր , մօսոյ .		Անմիտ , անմատ , անմատց խմ անմատոց :	
Փասոր , փասոյ .		Ա եհափառ , վեհափառի , վեհափառոց :	
Յօյո , յուսոյ .		Անյոյու , անյուսի , անյոյոր , անյուսից , ան-	
		յուսոց :	
Ակր , սիրոյ .		Բարեսէր , բարեսիրի . բարեսէրը . բարե-	
		սիրոց :	
Աստուած , աստուծոյ , աս-	Աստուած , անստուածի , անստուա-		
տուծոյ , աստուծոյ .		ծից :	
Գործ , գործոյ , գործոյ .	Աւագեգործ , այգեգործի , այգեգործոց :		
Զին , զինու , զինուց .	Ապատազէն , ապատազինի , ապատազինոց :		
Խորատ , խորատու , խորատոց .	Անխորատ , անխորատի , անխորատոց :		
Կիրք , կրից , կրիւք .	Զ մնակիր , զմնակիրի , զմնակրոց , զմնակրոք :		
Աիրտ , սրտի , սրտից .	Խստասիրտ , խստասիրտի , խստասիրտոց :		

ՄԻԶԱԿ ԱՆՈՒԽԵՐՈՒԽ ՀՈԼՈՎՄՈՒՅՔ

73. Ո՞Դա՞կ և անորիշ կ'ըստին քանի մը զոյսկան և
ածական անուններ , որ որոշ բան մը կամ ինչութիւն
մը չեն ցուցըներ , ու հասարակ անունն ու զերանուան
մէջ առկը կրսկալուն : Արմացմէ մէկ քանին ալ զատ
հոլովում ունի , որ զիսնալու է :

Տ . Վի . միոյ էամ միոջ (47) , միում ,

միով , ՚ի միոյ էամ ՚ի միօջէ , զմի . դէ :

Երկու , երկուք , երկուց , երկուս , զերկուս . երիսու , երիսուտ :

Երեք , երից , երիւք , զերիս . իբէտ :

Չորք , (չորեք) . չորից , չորիւք , զչորս . չորս :

Հինգ . հնգի , հնգիւ . հինգք , հնգից :

Հնգիւք . հնգաւ , հնգաց , հնգօք . հինգ :

Վ եց . վեցի , վեցիւ . վեցք , վեցից , վեցիւք . վց :

| Հօվմն¹, եօվման, եօվմեսն, եօվմին . Եօ-
 թանը, եօվմեսնը, եօվմանը . Էամ եօվմ-
 նի, եօվմնից . Եօվմը, օվմու:
 || Եօվմ . ութի, ութիւ . ութը, ութից, ութիւք . ռովմ:
 | Յնն . ըննի, ըննիւ . ինունը Էամ իննունը, Բնը:
 ինունց, ինանց, ինամբը, իննուք . Էամ ըննից, ըննիւք .
 Տան . տասին, տասամբ . տասունը, տա- դասը :
 տանց, տասամբը . Էամ տասնից, տասնիւք .
 || Մետասան, Երկոտասան, և այլն . մետա- դասնչէնի, դաս-
 սանի, մետասանից . ռ-Երկուս, և այլն:
 | Հօվմն և տան, եօվմն և տասին . Եօվմն դասնչէօվմը :
 և տասունը, եօվմն և տասանց, եօվմն
 և տասնից Էամ եօվմանց և տասանց .
 | Հօվմնուտասն, եօվմնուտասին . Եօվմնու- դասնչէօվմը :
 տասանը, եօվմնուտասանից, եօվմնուտասնից .
 • Քանն, Երեսուն, և այլն . քաննի, քաւ գանն, երսունն,
 նիւ, քաննից . Երեսնի, Երեսնից . և այլն :
 • Քանն և մի, քանն և Երկու . քանն և դասնչէնի, դասն-
 մից, քանն և Երկուց . Էամ քաննից և ռ-Երկուս, և
 մից, քաննից և Երկուց . այլն :
 Հարիւր, Երկու հարիւր Էամ Երկերիւր, հարուր, Երիւ-
 երկը հարիւր Էամ Երեքարիւր, չորեք հարուր : և այլն :
 Հարիւր Էամ չորեքարիւր, հինգ հարիւր,
 և այլն . Հարիւրոց, Հարիւրոց . Հարիւ-
 րի, Հարիւրից . Երկու հարիւրոց Էամ Եր-
 կուց հարիւրոց, Երեք հարիւրոց Էամ
 Երիւց հարիւրոց, չորեք հարիւրոց, Էամ
 չորիւց հարիւրոց . հինգ հարիւրոց, հինգ
 հարիւրոց Էամ հինգից հարիւրոց, և այլն .
 Էամ Հարիւրը Երկու, հարիւրոց Երկուց, Երիւ- հարուր,
 և այլն . և այլն :

1 Հիներուն զրուածքովն Ե-ՇՆ, Խ-ՇՆ (18. Ե-ՇՆ.) կամ Խ-ՇՆ . Եր-
 շնիւ ալ Ե-ՇՆ :

Հարիսը և մի, հարիսը և երկու, հարիսը հարուր մէն, հա-
և տան էամ հարիսը տան - հարիսը և բար երիտա,
միոյ, հարիսը և երկուց, հարիսը և տա - և այն :
տանց, հարիսը տատանց - էամ հարիսրաց
և երկուց, հարիսրաց և տատանց .

Հազար, երկու հազար, և այն - հազար, երի-
թի, հազարաւ, հազարաց - հազարիւ, հազար, և այն:
հազարից - երկու հազարի էամ երկուց հազարաց -
էամ հազարը երկու, հազարաց երկուց - երիտա հազար,
և այն .

Հազար և մի, հազար և երկու, հազար հազար մէն, հա-
և տան, հազար և եօթն և տան էամ շար երիտա, և
հազար եօթն և տան . հազար և միոյ, այն :
հազար և երկուց, հազար և տատանց .

Էամ հազարաց և երկուց, հազարաց և տատանց .

Ռիւր, որ Տան հազար ալ կ'ըսուի - ըիւ-

րու, ըիւրուց - ըիւրոյ, ըիւրաց - ըիւրի .

Բէ-ր, դասը հազար :

Հարիսը ըիւր, հազար հազարը էամ հա-
զարը հազարաց .

մէն մէլիսն :

Հազար ըիւր .

դասը մէլիսն :

Շիւր ըիւրը էամ ըիւրք ըիւրուց .

հարուր մէլիսն :

75. Թուոյ կարդ ցցնելը՝ տանց վերջը շոշտ կամ նշոշտ կցելով կ'ըւ-
լոյ, բաց ՚ի գ էն՝ որ կըսուի Առաջն, տամցներորդ իմ տառցներորդ .
— երկորդ, երրորդ, չորրորդ, հմեցերորդ, քաններորդ չորրորդ իմ
քաններորդ և չորրորդ իմ քանն և չորրորդ, երեսներորդ, հարիսրե-
րորդ իմ հարիսրորդ, հարիսր տամներորդ : Առաջն, տամցնոյ, կըհա-
լսի ըստ 31 - մեկապանիք ըստ 30. տամցներորդի, երկորդի, քաննե-
րորդի չորրորդի իմ քանն և չորրորդի, ՚ի քանն և չորրորդ իմ ՚ի քանն
և ՚ի չորրորդ, յերեսներորդի երկորդի իմ յերեսներորդի երկորդի :
— Պարզ թիւներն ալ երեսն ու մարդ կըբանին . Եօթն ամին . ՚ի
չորրորդ տան մինչ ՚ի մաստան տան :

76. Երկորեան էամ երկորին, երեքեան էամ երեքին,
չորեքեան էամ չորեքին, և այն . երիտան ալ, երիտան,
երետն ալ, երետն, չորտն ալ, չորտ, նու . ասանկ կըհաղովն :

Յողմակի

- Ուշ. Արկաքեան, Երկաքին. Երիստին ալ, Երիստից.
 Աւա. Արկացուն, Երկացունց. Երիստին ալ, Երիստին.
 Տբա. Արկացուն, Երկացունց,
 յերկոսեան, յերկոսին. Երիստին ալ, Երիստին.
 Գառձ. Արկորումը, Երկորումը. Երիստին ալ, Երիստից.
 Շաշ. Արկացունց. Երիստին ալ, Երիստին.
 Հայ. զԱրկասեան, զԵրկոսին. Երիստին ալ, Երիստից.

77. Վասնկ կը հոլովին

- Վասներեան, ամեներին, ամենեցուն. ամենին ալ, ամենց.
 Բարորերեան, բորորերին, բորորեցուն. բուշըն ալ, բուշը.

78. Բացառականը գյականի հետ կը ստոի ևս չՅեր-
 կացուն կողմանց. 'ի մէնջ Երկացուն. չՅայլոյն ամենե-
 ցուն. 'ի մէնջ ամենեցուն:

79. Արկաքանցիւր, Երիստին ալ. կը հոլովի ըստ 31.
 Երկաքանցիւրոց, Երկաքանցիւրում, Երկաքանցիւրով,
 յերկաքանցիւրոց իամ յերկաքանցիւրմէ (33), զԵրկաքան-
 ցիւր. — Արկաքանցիւրը, Երկաքանցիւրոց, Երկաքանցիւ-
 րոց իամ Երկաքանցիւրը (37), Երկաքանցիւրովը, յԵրկա-
 քանցիւրոց, զԵրկաքանցիւրուս:

80. Ազակի անյօդնական, գյական և ածական:

- Ուշ. Օ ի, զինչ, ինչ. ինչ բան, ինչ, ինչոր, որ.
 Աւա. Ազ, Եր. ինչ բանի, ինչուն.
 Տբա. Իմ, հիմ, Երում, Երում, յինչ.
 Գառձ. Իւ. ինչ բանի, ինչուն.
 Շաշ. Օ ի, զինչ, ինչ. ինչ բան, ինչ, ինչոր, որ:

81. Ասի տառեց հարցընելու ալ կը բանի, հարցընելով ալ. Տրակա-
 նը հիմ, Երում՝ առելի հարցական կը բանին, ինչու Բացառականը յի-
 մէ չ հախզրով զիմէ դառեցաւ. ընափր զբոց մէջ. Զիմէ և իցէ. Բւ-

բանի համար կոսմ ինչ բանի գույք ո՞ւ շնորջ¹: Առվարարար գոյական է - զնի
ինչ ածական ալ կըրբանին շտառ, մեկու հողավուերը խիստ քիչ - ու իրաց
կ'ըստին աւելի սովորաբար :

82. Եղակի անցողնական, գոյական և ածական.

Ի-Ն-	Ի-Թ-	Ի-Չ-	Ի-Ա-	Բ-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-
Ի-Ե-	Ի-Թ-	Ի-Ր-	Ի-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-

Ս-Ե-	Ի-Ր-	Ի-Ր-	Ի-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-
Տ-Ե-	Ի-Մ-Ի-	Ի-Մ-Ի-	Ի-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-
Վ-Ա-	Ի-Ի-	Ի-Ի-	Ի-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-
Շ-Ա-	Ի-Ա-Մ-Ի-	Ի-Ա-Մ-Ի-	Ի-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-
Հ-Ա-	Ի-Թ-	Ի-Թ-	Ի-Ա-	Ի-Ա-	Ի-Ա-

83. Ի՞ ուղարկանը չդործածուիր: Ի՞ մինակ՝ բնուա նախզիր շտառ,
ներ, ոչ ոչ, ոչ: մինակ ալ չբանիր հարցական, հասպա ածականի կամ
գոյականի հետ: Այլ իմ ազազակել: Մեծ իմ անուն վասաց ժա-
ռանգել: Մի իմ շնորհել: Զիմ մի՝ ի նոցանե: — Ինչ կ'առնե միաց
շնախզիր: առնենին ու շտաներ: — Ածական՝ իրաց կ'ըստին շտառ, ան-
ձանց քիչ:

84. Ա երի շինչը աս ինչին հետ ալ կըրբանի՝ հար-
ցական և առանց հարցականի, ու երկուքն ալ մէյտեղ
կըհալովին:

Օ ինչ ինչ, եր երիք, իմ իմիք, իւ իւիք, ինչ բան, ո՞ւ
յիմէ իմեքէ, զինչ ինչ, յինչ ինչ: բան:

85. Ի-Թ-, Ի-Ա- ինքիրեննուն կըկնած ալ կըրբանին, ու
կըհալովին ասանկ:

Ի-Թ-	ի-րիք երիք, իմիք իմիք, իւ իւիք	Ի-Ա-	բանի բան
Ի-Ա-	իւ իւ, իմն իմն, ինչ ինչ	Ի-Ա-	բանի բան:

Վաէն ին հայցական ալ կըրբանի: Ի-Թ- իմն իսուաս-
նան տալ: Ի-Ա- ինչ իւ իւ պալու:

86. Ա ինչ, ոչ երիք, ոչ իմիք, ոչ իւիք, ոչ յիմեքէ,
ոչ ինչ, ոչ յինչ: ոչ ինչ, հիշ բան կըողութեան պալու:

¹ Կ'ոյն ու նախզրով բացառականն ըլլալու է ոչ, որպէս թէ ոչ-
որ սովորաբար հարցական կըրբանի ոչ, ու կընշանակե ինչ՝ համա-

Հոլովիները չըստիր զումնաւ, յումնաւ¹, հասկա ընտոր տեսար
ու բնաւ, ու յիննաւ:

87. Եղակի

Ուշ.	Ու ուշ.	—
Աւա.	Այլ.	—
Տրա.	Աւայ, յու, յուլ.	—
Գարծ.	—	—
Բաց.	ՅԱՎԱԺ, յումինչ.	որդէ, որժէ որ.
Հայ.	ՉՈՒ. զով.	ուշ, ուշ որ, որշ.

Յողնակի

Ուշ.	Ոյլ.	որոնտ, որոնտ որ.
Աւա.	Այլ.	որոնց, որոնց որ.
Տրա.	Այլ, յոյս.	որոնց, որոնց որ.
Գարծ.	—	—
Բաց.	ՅԱՎԱԺ.	որոնցին, որոնցին որ.
Հայ.	ՉՈՒ. յով.	որոնտ, որոնտ որ:

88. Գործխականին տեղը կըստի Խ., որով, որովք: — Սովորա-
բար գոյական է. հարցական և առանց հարցականի ալ չըստ կըրանի.
ինչպես.

Ով զայս արտացէ, քերովլրէի նմանի. ու ու ու բան չեն ան, ու ու ու ու ինձնանի:
Ամենայն տուն կազմի՝ յումէ կազմի. ու ու ու ու ինձնանի որիւ ու ու ու ու ու ան:
Զի զով սիրէ որ՝ նմին և ողորմի. ու ու ու օւտիւն ան թիւն՝ անը ի ուրբիւ ու
քիւ տեղ ածական ալ կըրանի:

89. Եղակի ուղղականը յոզնանին ալ կընչանակի երբեմ. Ո՞վ են
ժողովուրդս այս. ով են սորտ. ով էաք. ով էիք. ես և զու ով իցեմք.
ով և ով իցեն. որ երթացցեն. ո իցեն. ո այնորին իցեն:

90. Կախազրիւ տրականը Յու, յով. ու ալ ըսել է. Յով երթաւ.
ու ի իւնա: Գնացին յու և գնացին. գոյնն ու ու ու ու ու ան:

91. Որ, ու ու որ, որն որ, ինչ որ, ինչ որ, որշ. ըորբորդ
հոլովնան որեւ կըհօլովի.

1 Խակ Ումինչ, ուշնչի, ումինչք, ուշնչեց, ուրիշ բառ. Է՛ գոյական և ածա-
կան, և ըսել է չեղած բառ, ու բառ որ ըլոյ. իւսէ, անդիքան. որ ըման ածեն
հոլովն ունի ըստ 29, ուստի ումինչ, յումինչ ալ կըլայ. Ընհած է հաս-
րակ գոյական ածաւնին Ինչ, ընչիք, ընչիւ, ինչք, ընչից. որ բառ ըսել է:

Ար, որոյ, որում, որով, յորմէ համ յորոյ, զոր, յոր.

Արք, որոց, որոց, որովք, յորոց, զորս, յորս:

Աս Ուս ալ առանց հարցընելու ալ կըբանի՝ հարցընելով ալ, զոյս կան և ածական:

92. Կրկնուած՝ մանտ ալ ըսել է. ինչպէս,

Ժողովեցին որ շատ և որ սակաւ. ծողվեցին ոչ շու ոչ ոչ ոիւ. մանտ ոչ մանտ ոիւ:

Որ ՚ի ներքս որ արտագս թօթափեցին. ոչ ներս ոչ դարձ իշխանութիւն. Կոսորել զորս ՚ի դաշտ զորս ՚ի լերինս. զարդել ուշուշեր ոչ ւետեց:

93. Ար ինչ, որ զինչ, ինչ որ, զինչ որ. ինչ որ, ինչ բան որ, որ բան որ, ինչ:

Եղջինը միայն կըհօղովի, ու եղակի միայն.

Արոյ իրիք համ ոյը իրիք, որում իմիք համ ում իմիք, ու բով իրիք, յորմէ իմեքէ. որ ինչ, ինչ որ համ ինչ զոր, զոր ինչ, որ զինչ, զինչ որ, յոր ինչ:

Սովորաբար գոյական է և առանց հարցընելու կըբանի. Եղբամ ալ ածական կամ հարցական:

94. Եղակի

Ուշ.	Ոմի.	Ոք.	Քէլ, Քէ Տը, Տը.
Ուս.	Ուրումն, որումն.	Ուրուք.	Քէռս Տը, Տը.
Տը.	Ումեմն, յոմն.	Ումեք, յոք.	Քէռս Տը, Տը.
Դաշճ.	Ումամբ.	—	Քէռս Տը, Տը.
Բաշ.	ՅՈՒմեմնէ.	ՅՈՒմեքէ.	Քէռս Տը, Տը.
Հայշ.	ՉՈՒմի.	ՉՈք.	Քէռս Տը, Տը.

Յողևակի

Ուշ.	Ոմանք, ոք.	Քէ քանի.
Ուս.	Ոմանց.	Քէ քանին.
Տը.	Ոմանց, յոմանս.	Քէ քանին.
Դաշճ.	Ումամբք.	Քէ քանիով.
Բաշ.	ՅՈՒմանց.	Քէ քանի.
Հայշ.	ՉՈՒմանս.	Քէ քանին.

95. Գոյական է և ածական . մարզու ալ կըսուի . իրաց ալ . Այր
ոնն , այր ոք , կանայք ոմանք . լերին ուրուք , կըոռք ոմանքք :

96. Ուշ զատ յոպնական չունենալուն՝ յոգնակի ալ կըբանի աեղ
տեղ . թէ ոք պիտանիք իցեն , ոք արք անօրէնք , որպիսիք ոք , դուզնա-
քեայք ոք , երկու ոք միաբանք . զերկուս ոք , զհպարաս ոք . բազմաց
ումաք . ոչ ոք իցեն որ բնակիցեն . Երբեմն ալ ոչ կըդրուի . Եւ որ ընդ
հմա եին ոյք . ո՞ր ոյք , բազում ոյք . որպիսիք ոյք իցեն :

97. Հոլովիները կըկնելով ալ կըսուի .

Ուրուք ուրուք , ումեք ումեք , ոմանք ոմանք , ոմանց ոմանց , զմանս
ոմանս . մէջ ամենն , մէջ ամենն :

98. Ուշ սին և սին հետ ալ կըբանի , ու երկուքն
ալ կըհոլովին .

Ո ոք , ովլ ոք , ոյր ուրուք , ում ումեք , յումէ իամ յում-
մէ ումեքէ , իամ յում ումեքէ , զո ոք , զով ոք .

Ո ոք իամ ոյք ոմանք , ոյց ոմանց , յոյց ոմանց , զոյս ո-
մանս . — ու ու ոք , ու ոք , ոք :

99. Ու ոք , որոյ ուրուք , որում ումեք , որով ոմամէ ,
յորմէ ումեքէ , զոր ոք .

Ու ոք , որոյ ոմանց , որովք ոմամբք , յորոյ ոմանց , զորս
ոմանս . — որն ոք , ու ոք :

100. Ու ոք , ու ուրուք , ոչ ումեք , ոչ յումեքէ , ոչ
զոք , ոչ յոր . հիշ հիշ , հիշ չ . հիշ դի : — Վիմենեին ը-
սուիր պու ոտ , յու ոտ . բայց ըսած կայ յու ունետէ : — Ոո-
վորաբար գոյական է . Երբեմն ածական . Ու ոք ծառայ :

101. Վիմեանց , դիդիս . Եզակի չունի և ոչ ուղ-
ղական . կըհոլովի ըստ 24 .

Վիմեանց , 'ի միմեանս , միմեամբք , 'ի միմեանց , զմի-
մեանս . դիդիս , դիդիսն , դիդիս , դիդիս :

102. Երերաց , երարու . Եզակի չունի և ոչ ուղղա-
կան . կըհոլովի ըստ 19 կամ 39 .

Երերաց , յիրեարս իամ յիրեար , յիրար , երերօք , յի-
րերաց , զիրեարս իամ զիրեար , զիրար . երարու , եր-
արս , երարէ , երար :

103. ԱՐԵ, ՏԸ. ածական է. Շան մի, բայ ՏԸ. ԱՐԵ մի,
Տարդ ՏԸ. առն միոջ էամ միում, Տարդու ՏԸ. կըհօղովին համ
րանքի ՄԵհն պէս (74) ըստ 31 առանց յողնակին.
ՄԵ, միոյ էամ միոջ, միում, միով, 'ի միոյ էամ 'ի միոջէ.
104. ՄԵ մի, ՄԵն մի, ՄԵն. ան նէլ, գէյնէ. առ
ջնոր միայն կըհօղովի երկուքն ալ ըստ 31.
- ՄԵ մի, միոյ միոյ, միում միում, միով միով, 'ի միոյ միոյ
էամ 'ի միոջէ միոջէ, զմի մի.
105. Միւս, գէտէ. կըհօղովի ըստ 31.
- Միւս, միւսոյ, միւսում, 'ի միւս, միւսով, 'ի միւսոյ էամ
'ի միւսմէ, զմիւս.
- Միւսք (որ քիչ կըթանի), միւսոյ, միւսովք, 'ի միւսոյ:
106. ԱՐԵ, ա-բէլ, գէտէ. նոյնպէս կըհօղովի.
- ԱՐԵ այլոց, այլում, յայլ, այլով, յայլոց էամ յայլմէ, զայլ
ԱՐԵ, այլոց, այլոց, յայլա, այլովք, յայլոց, զայլա:
107. Վանի, տանի. ԱՐԵանի, ԱՐԵպանի, ԱՐԵպանի,
քանի, ա-շան, ա-դան, ա-նան. կըհօղովին ըստ 43.
- Վանի, քանուոյ էամ քանոյ. քանեաց. ԱՐԵանի, այս
քանուոյ էամ այսքանոյ, այսքանեաւ. այսքանեաց:
- Խակ ԱՐԵան, ԱՐԵափ, կըհօղովին ըստ 29.
- ԱՐԵանի, այսքանիւ. ԱՐԵափիւ, այսքափիւ:
108. Խւրաքանցիւր, ԱՆՃՆիւր էամ անցնիւր. ան
նէլս, ան նէլտ, ան նէլը. ան նէլնին, ան նէլնինտ.
ան նէլնին. կըհօղովին ըստ 31.
- Խւրաքանցիւր, խւրաքանցիւրոց, խւրաքանցիւրում, խւ
րաքանցիւրով, յխւրաքանցիւրոց էամ յխւրաքանցիւր
մէ, զիւրաքանցիւր.
- Խւրաքանցիւրք, խւրաքանցիւրոց, խւրաքանցիւրից էամ
խւրաքանցիւրց (57), խւրաքանցիւրովք, յխւրաքան
ցիւրոց, զիւրաքանցիւրս:
- ԱՆՃՆիւրոց, անճնիւրոց էամ անճնիւրց (27).
109. Շայց Խւրաքանցիւր, ԱՆՃՆիւր, ինցպէս Արկա
քանցիւրն ալ (79), անփոփօխ մնալով սեռականի ո
տրականի տեղ ալ կըթանին, եզակի և յողնակի:

Հյոդնակիր ալ են ամէն դէմք . Այեք իւրաքանչիւր , զոք
իւրաքանչիւր , նոքա իւրաքանչիւր :

410. Ամէն էամ Վմեն , Վմենայն , ամէն , ամէն . կըհու-
լովին ըստ 29 .

Վմեն , ամէնի , ամէնի էամ ամենում (34) , ամէնի ,
յամենէ , զամէն .

Վմենք , ամէնից , ամենինք , յամենից :

Վմենայն , ամենայնի , ամենայնի էամ ամենայնում , ա-
մենայնիւ , յամենայնէ , զամենայն .

Վմենայնք , ամենայնից էամ ամենայնց (57) , ամենայ-
նինք , յամենայնից , զամենայնս : — Իսայց ամէն քիւ
կըբանի . յոգնակիր ամէնայն ըսելու տեղն ալ առելի
ամէնէտեան կըսուի (77) , երբեմն ալ ամէնայն :

411. Իմն , ինչ , ոմն , ոք , աս վերիններուն հետ ալ
մշյտեղ կըբանին . Ո՞ի իմն , մի ինչ , այլ իմն , այլ ինչ ,
իւրաքանչիւր ինչ , ամենայն ինչ : — Ո՞ի ոմն , մի ոք էամ
ոք մի , այլ ոմն , այլ ոք , իւրաքանչիւր ոք , ամենայն ոք :

Ո՞ի . Այլ , սովորաբար իրենք ալ մէկտեղ կըհոլո-
վին . Ո՞ից իրիք , միով իւիք , զմի ինչ . Այլում իմիք ,
այլով իւիք . Ո՞ից ուրումն էամ ուրուք , միում ումեք .
Այլով ոմանք , յայլմէ ումեմնէ էամ ումեքէ , զայլ ոք .
այլք ոմանք , այլոց ոմանց : — Ո՞իշ տեղ մինակ ետքի-
նը . Այլ իրիք , այլ իւիք . այլ ուրուք , այլ ումեք , յայլ
ումեքէ . այլ ոմանք , այլ ոմանց :

Իսկ Իւրաքանչիւր , Վմենայն , սովորաբար չեն հոլո-
վիր . Իւրաքանչիւր իրիք էամ իմիք . ամենայն իրիք էամ
իմիք , ամենայն իւիք , յամենայն իմեքէ էամ յամենայնէ
իմեքէ , զամենայն ինչ . Իւրաքանչիւր ուրուք էամ ումեք ,
յիւրաքանչիւր ումեքէ . Վմենայն ուրուք էամ ումեք ,
յամենայն ումեքէ : — Չըսուիր ամէնայն ին , ամէնայն
նն , ամէնայն ոմանք . և ոչ յոգնակիր կըբանի :

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՒԴ

ԴԵՐԱՆՈՒՆ

112. Դերանունը քանի մը բառ է որ գելք մը կամ
դեմքերուն համեմատ կարգ մը կըցուցընեն . և անոնք
տեղ կըզրուին չկրկնելու համար . Այս զոյական է , որ
ածական : Վնունին պես կըհօղովին , շատերնին ալ յա
տուկ հոլովամ ունին :

ԵՍԿԵՐ ԿԱՄ ԳՈՅԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆԵՐ

113. ԱԹԱԶՅԻՆ ԴԵՐՔ

Եղակի

Ցողմակի

Ուշ .	Երա .	Էս .	Ո՞եր .	Ան .
Ուժ .	Ես :	Էժ .	Ո՞եր .	Ար .
Տը .	Ենձ , յիս .	Էնձի .	Ո՞եզ , 'ի մեզ .	Աշ .
Գործ .	Ենե .	Էնձմաշ .	Ո՞եւք .	Աշմ .
Ըստ .	յիսէն .	Էնձէ .	'ի Ո՞ենջ .	Աշէ .
Հայ .	զիս .	Էս .	զՈ՞եզ .	Աշ .

Տ ԱՌԵՇ , ՅԵՇ կըկարգանք հիմոյ ռամկօթէն . բայց բառն հին շխատուածքն է ԲԵՇ , ՅԵՇ . քիզ կ'երեի ԱՅԵՇ , ՅԵՄԵՇ :

114. ԵՐԿՐՈՒՐԴԻ ԴԵՄՐԻ

Եզակի

Ո-շ.	Դառ .	Դառ .	Դառք .	Դառք .
Ա-է-	Վ-ը-	Վ-ը-	Վ-եր-	Վ-եր-
Տ-ը-	Վ-ե-լ-ի-ք-է-լ-ո-ւ-ն-	Վ-ե-լ-ի-ք-է-լ-ո-ւ-ն-	Վ-ե-ր-է-լ-ի-ք-է-լ-ո-ւ-ն-	Վ-ե-ր-է-լ-ի-ք-է-լ-ո-ւ-ն-
Գ-ա-ր-ծ-	Վ-ե-լ-	Վ-ե-լ-	Վ-ե-ր-	Վ-ե-լ-
Շ-ա-ց-	Վ-ե-լ-ի-	Վ-ե-լ-ի-	Վ-ե-ր-է-լ-ի-	Վ-ե-լ-ի-
Հ-ա-յ-	Վ-ե-լ-	Վ-ե-լ-	Վ-ե-ր-	Վ-ե-լ-

ԵՐՐՈՐԴԻ ԴԵՄՐԻ

115. ԽԵ-Ք-Ն- առջի հոլովման երկրորդ օրինակին սլես կը հոլովիր . (24) .

Եզակի

Ո-շ.	Խ-պ-ն .	Խ-պ-ն , Է-ն-ց .
Ա-է-	Խ-պ-ե-ան-	Է-բ-ե-ն .
Տ-ը-	Խ-պ-ե-ան- , յին-պ-ն .	Է-բ-ե-ն .
Գ-ա-ր-ծ-	Խ-պ-ե-ասիր .	Է-բ-ա-ն .
Շ-ա-ց-	յ Խ-պ-ե-են- .	Է-բ-ե-ն .
Հ-ա-յ-	զ Խ-պ-ն .	Է-ն-ց , ո-է-ն-ց .

Յողնակի

Ո-շ.	Խ-պ-ե-ան-պ .	Է-բ-ե-ն-թ .
Ա-է-	Խ-պ-ե-անց .	Է-բ-ե-ն-ց .
Տ-ը-	Խ-պ-ե-անց , յին-պ-ե-անս .	Է-բ-ե-ն-ց .
Գ-ա-ր-ծ-	Խ-պ-ե-ասիր .	Է-բ-ե-ն-ց-մ-ն .
Շ-ա-ց-	յ Խ-պ-ե-անց .	Է-բ-ե-ն-ց-ն .
Հ-ա-յ-	զ Խ-պ-ե-անս .	Է-բ-ե-ն-թ , ո-է-բ-ե-ն-թ .

116. Ածականի սլես ալ կը բանի . Խպն տէր . Բան ինչը ունէ . Խպն անձնի . Բան ինչը բնչը . Խպն ինչը բնչը . Խպն մարմին . Բան ինչը մարմին . Խպն ինչը մարմին . Թագաւորի Բնին . Բան ինչը բագաւորի կամ բագաւորի ալ . Տեղին ինքն . Բան ինչը ունէ .

117. Սասակ մեկալլոնց հետ ալ կը բանի . Ես ինքն , իմ ինքեան , զիս ինքն . Դու ինքն , քեզ ինքեան , զքեզ ինքն . Մեր ինքեանց , մեզ ինքեանց , զմեզ ինքեանս . Դուք ինքեանք , մեզ ինքեանց , ի ձեզ ինքեանս :

118. Երբեմն մինակ առջի կամ երկրորդ գևմբ կըցուցինք բայց
չեմ. Կրիմ բնակեն զմիրենէ. և ի՞ չըստ էլքրէմ. Խըբեանիք ՚ի նման կը
այ եմք. բայլ է՛ մեր բնիքնանց. Խաւական եմք բնիքնանց. — Ահ, հոյ.

119. Խոր. Դավագետ կրչողովի եզակին աեղ աեղ ու
բորբ յոցնակին. Եզակի ու զգական ու հայցական լու-
նի, անմաց աեղը բնակ կըբանի. բայց նախազրին արական
ունի յիսր, որ կընշանակէ. յինքն, իբէն. Հիմուր վտարել
իբէն առնեաւ. Հիմուր կերպարանել, իբէն ամանցընել:

Եզակի

Ուշ.	—	—
Սբա.	Խոր, խըրեան.	իբէն, իբ.
Տառձ.	Խոր, խըրեան, յիխոր.	իբէն.
Բառց.	Խորե, խըրեան, խըրեամբ.	իբէնէ.
Հայց.	յԽորմէ.	իբէ.
Հայց.	—	—

Յողնակի

Ուշ.	Խորեամբ.	իբէնէ.
Սբա.	Խորեանց.	իբէնց.
Տառձ.	Խորեանց, յիխորեան.	իբէնց.
Բառց.	Խորեամբը.	իբէնցման.
Բառց.	յԽորեանց.	իբէնցէ.
Հայց.	յԽորեանս.	իբէնս, դիբէնս.

120. Խաւակ մէյտեղ կըսուի խոր նիշեան, և այլն:

121. Աս, աս.՝ Պամ, ապ.՝ Պամ, ապ.՝ Պամ, ապ.՝

Եզակի

Ուշ.	Պամ.	ան.
Սբա.	Պարմ.	անսը.
Տառձ.	Պամս, ՚ի նամ.	անսը.
Բառց.	Պաման.	անսէն.
Հայց.	՚ի Պամանէ, ՚ի նմաննէն.	անսէն.
Հայց.	յՊամ.	ան.

Յողմակի

Ուշ.	Արքա .	անձնա .
Ուշ .	Արքա .	անձնա .
Տը .	Արքա , 'ի նամ .	անձնա .
Գարծ .	Արքօր .	անձնայնալ .
Ըստ .	'ի Արքանեւ , 'ի նացանեւն .	անձնայն .
Հայ .	ՔԱՐԱԿԱ	անձնա .

122. Սպանեկ կը հաղովին Սառ . Դաս : Յազնաւելին երբեմ Կ'ԵՎՈՒ 'ԱՌԱ , Նոցք . Ասոցք , 'ի ասոց (57) . ԱՌԱՆԿԻՆ մարդու ալ իրաց ալ :

123. Խնձ մէյսեկ կը սառեւ , գու թէրն , նու թէրն . առաս թէրեան , զոյս թէրեանց : Խոցա թէրեանց , զնու թէրն իւ՛ զնու զթէրն :

124. Ար , ու որ . յարտիերանին դերանուն կ'ըսուի , որ անուն մը կամ՝ զերանուն մը մէջ կըրերեւ . Ես որ խօսիմ : զու որ լսես . նու իսմ ծառաց որ զործեւ : Հոլովիւրը նոյն է որ , « միջակ անուններուն հետ , որ տեսար վերը (87 , 91) :

125. Երբոր որ , « կը նախակեն ան որ , ոչն որ , չս որ , դոս որ , մն որ , յարտիերանին զերանուն չեն , հասպա միջուկ անուն՝ որ վերը ան սոր : Իսկ երբոր նշանակեն միջոյն որ , որ խօսրին մէջի Լզած մէկ բանը յարտիերելով ու բան բանի հետ կապելով մը Կ'ԵՎՈՒ , ան առենց յարտիերանին զերանուն են , բնչովես որինակներուդ մէջ տեսար :

ԱՆԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆԱԼԵԿԵՆԵՐ

126. ԱՐԺԱ , աս . ԱՐԺՈՒ , աս . ԱՐԺԻ , ան :

Եղակի

Ուշ .	ԱՐԺԻ .	ան .
Ուշ .	ԱՐԺՈՒ , այնորիկ .	անոր .
Տը .	ԱՐԺՈՒ , այնոմիկ , յայժ .	անոր .
Գարծ .	ԱՐԺՈՒ , այնոմիկ .	անուկ .
Ըստ .	ԱՐԺՈՒ , յայժանեւ .	անիւ .
Հայ .	ՔԱՐԱԿԱ	ան .

Յողօնակի

Ուշ.	Այսկը , այնորիկ .	անձն .
Աւա .	Այսց , այնոցիկ .	անձն .
Տեր .	Այսց , այնոցիկ , յայնս . յայնոսիկ . անձն .	անձն .
Դարձ .	Այնորիւք , այնորիմք .	անձնշմէ .
Ըստ .	Այսցանէ , յայնցանէ , յայնոցիկ .	անձնշմէ .
Հայ .	զԱյսց , զայնոսիկ .	անձն .

127. Առանկ կըհողովին Այս . Այդ . միայն առոնք չեն ըստեր զայտ . բայց եթէ զիմորու յօդով (140) : Գործիականը երբեմն կ'ըլլայ այսիւ . այդիւ . այնիւ : Մեկալ հողովերն ալ ուրիշ անսովոր կ'ըլլայ կըգանուին : Այսուհետին բացառականը մինակ ալ կայ . բայց աւել գոյականի հետ կըբանի : — Մարդու ալ կ'ըստին՝ իրաց ալ , թէ զայտ կանի հետ և թէ առանձին :

128. Գոյականէ առաջ սովորաբար կարճ վերջահողովիները կըբանին , ու եղակի բացառականի հետ յայն ալ կ'ըստիւ . Այնոր բանի այնուր բանիւ . այնուր բանիւ . յայնուր բանիւ (38) . այնց բանից . յայնց բանից : Գոյականէ ետև սովորաբար մեկալ հողովերը կըբանուին . Բանի այնորիկ . բանին այնոմիկ . բանիւն այնուիկ . 'ի բանեն յայնմանէ . բանիցն այնոցիկ . 'ի բանեցն յայնցանէ իսմ յայնոցիկ :

129. Եղակի ձայնով շտա բան մէյտեղ ալ կըցուցընեն իրեւ . Այս ամենայն . այդ ամենայն . այն ամենայն . բնըպէս . Այս Էն ծնունդ 'ոյիք . այս Էն բանք թղթոյն . որոց անուանքն Էն այս . այս որք առց առցանս . քեզ լիցին այդ : Հինգ նկանակ և երկուս ձկունս , այլ այն զինէ , իմ բերեք այսր պայն . շատք ևս այն Էն . այն որ 'ի ներբռ անդ կ'այն որ ընդ նմանյն կին : Յայնմանէ 'որ զմարմին սպանանեն : Զայն կ'ատիցէք որ որոնեն և թաթահերձ և կ'նղակարաշն ոչ իցեն :

130. Երբարդ դէմքէ գերանուանց հետ կ'ըստին . Այս բնըպն . այն բնըպն . Սա այս . դա այդ . նա այն . ու երկուքն ալ կըհողովի :

131. Այն , ան . 'Կայն , առ . 'Կոյն , ան :

Եղակի

Ուշ .	'Կոյն .	ան , նոյն .
Աւա .	'Կորին , նորուն .	անոր .
Տեր .	'Կմին , 'ի նոյն .	անոր .
Դարձ .	'Կովին , նովիմք .	անուն .
Ըստ .	—	—
Հայ .	զԿոյն .	ան .

Յողմակի

Ուշ.	Կոյնք, նորին.	անոնց.
Աւա.	Կոյնք, նոցուն, նոցունց.	անոնց.
Տբա.	Կոյնք, նոցուն, նոցունց, 'ի նոյն,	անոնց.
	'ի նոսին.	
Գարծ.	Կոմիմրք, նորիմրք, նորումրք.	անոնցման.
Բաւշ.	'ի Կոցունց.	անոնց.
Հայշ.	ՀԿոյնս, զնոսին.	անոնց.

132. Առանկ կըհոլովին Սոյն. Տոյն: Եզակի բացառականին առջը
'ի ման, 'ի դման, 'ի աման (121) կըսուի սովորաբար մինակ. իսկ
գոյականի հետ կըսուի Տոյն օրէ իւմ 'ի սմբն առջուղիք, 'ի նմին քե-
րանց. Բնլովէս յոգնակին ալ Տոյնին դասուց. 'ի նոցուն զահնացն
(98, 128): — Քանի մը անսովոր հոլովիներն ալ կըզանուին:

133. Ինչն, ու, ոյս տառնց հետ մէյսեղ շատ կըրանին. Սոյն ինքն,
դոյն ինքն, նոյն ինքն, նոյն ինքեան իւմ նորին ինքեան, նմին ինքեան,
զեյն ինքն իւմ զեյն զինքն. Նոյն ինքեանիք իւմ նորին ինքեանք. Զեյն
ինքեանս իւմ զնոսին ինքեանս:

Սոյն սա, դոյն զա, նոյն նա, նոյն սա. նախողիւ կըհոլովին (14):

Սոյն այս, դոյն այդ, նոյն այն, նոյն այս. երկուքն ալ կըհոլովին
սովորաբար. Երեւմն ալ մէկը միայն - սոյն այսր, սոյն այսմ:

Երբեմն Սոյն ինքն այս իւմ սա, դոյն ինքն այդ իւմ զա, նոյն ինքն
այն իւմ նա ալ կըսուին:

134. Խմ, քո, քոյ, մեր, ձեր, իւր, սորա, սոցա, զո-
րա, զոցա, նորա, նոցա, գերանուանական աճականներ
են, որոնցմէ միայն Քատ կերպ հօլովում մը ունի:

Եզակի

Ուշ.	Քո.	ժամիներ.
Աւա.	Քոյ, քում.	ժամիներ.
Տբա.	Քոյ, քում, 'ի քո.	ժամիներ.
Գարծ.	Քով.	ժամիներ.
Բաւշ.	'ի Քոյ, 'ի քումմ.	ժամիներ.
Հայշ.	ՔՔո.	ժամիներ.

Յողօնակի

Ա-Ն-	Վ-Ր-Ջ-	Հ-Յ-Ն-Ն-Ե-Ր-Դ-
Ա-Ե-	Վ-Ր-Ջ-	Հ-Յ-Ն-Ն-Ե-Ր-Ր-Դ-
Տ-Ր-	Վ-Ր-Ջ-՚Ի-Ք-Ո-Մ-	Հ-Յ-Ն-Ն-Ե-Ր-Ր-Դ-
Գ-Ր-Ը-	Վ-Ր-Ջ-Ը-	Հ-Յ-Ն-Ն-Ե-Ր-Ը-Ը-
Բ-Ր-Ջ-	՚Ի-Վ-Ր-Ջ-	Հ-Յ-Ն-Ն-Ե-Ր-Ե-Շ-
Հ-Ր-Ջ-	Վ-Ր-Ջ-	Հ-Յ-Ն-Ն-Ե-Ր-Շ-

136. Ասոր վերջահոլովները սովորաբար գոյականի հետ կըբանի.
Հրամանի քոյ իւմ քում. քում հրամանի. +---ին հրամանի. +---ին մեռած
քով. քով մեռածք. +---ին յէ-սուշ. ՚Ի բանից քոյ. ՚Ի քոյ բանի.
+---ին իւսսեւէւ:

137. ՈՒ-Կալսերը չորրորդ հոլովման պէս կըհոլովին.
Խմ. ինչ. իմոյ, իմում, իմով, յիմոյ իւմ յիմով. իմոյ,
իմով, իմովք:
Վ-Ր-Ջ- քոյ. +---ին. քոյոյ, քոյում, քոյով, ՚Ի քոյոյ իւմ ի
քումին. քոյք, քոյոց, քոյովք:
ՈՒ-Ե-Ր- մերոյ, մերում, մերով, ՚Ի մերոյ իւմ ՚Ի մեր-
մէ. մերք, մերոց, մերովք:
Ձ-Ե-Ր- ձերոյ, ձերում, ձերով, ՚Ի ձերոյ իւմ ՚Ի
ձերմէ. ձերք, ձերոց, ձերովք:
Խ-Ե-Ր- իւրոյ, իւրում, իւրով, յիւրոյ իւմ յիւրմէ.
իւրք, իւրոց, իւրովք:
Ս-Ո-Ր-Ա- ասոր. սորայոյ, սորայում, սորայով, ՚Ի սորայոյ-
սորայք, սորայոց իւմ սորայց (37):
Ս-Ո-Գ-Ա- ասոնց. սոցայոյ, սոցայում, սոցայով, ՚Ի սոցայոյ-
սոցայք, սոցայոց իւմ սոցայց:
Գ-Ո-Ր-Ա- ասոր. գորայոյ, գորայում, գորայով, ՚Ի գորայոյ-
գորայք, գորայոց իւմ գորայց:
Գ-Ո-Գ-Ա- ասոնց. գոցայոյ, գոցայում, գոցայով, ՚Ի գոցայոյ-
գոցայք, գոցայոց իւմ գոցայց:
Ն-Ո-Ր-Ա- անոր. նորայոյ, նորայում, նորայով, ՚Ի նորայոյ-
նորայք, նորայոց իւմ նորայից, նորայց:
Ն-Ո-Գ-Ա- անոնց. նոցայոյ, նոցայում, նոցայով, ՚Ի նոցայոյ-

նոցայք նոցայոց էամ նոցայից , նոցայց , նոցայովք էամ
նոցայիւք , 'ի նոցայոց էամ 'ի նոցայց , զնոցայօն :

138. Առանկ կըհօղովին ասնցմէ բն մասնիկով շի-
նուածներն ալ . որ են ասնք :

Խմային . իմն . խմայոց էամ խմայնոց ¹ , խմայով էամ խմայ-
նով . խմայինք , խմայոց էամ խմայնոց , խմայովք էամ խ-
մայնովք , խմայինք :

Ուերային . երին . մերայոց էամ մերայնոց , մերայով էամ
մերայնով . մերայինք :

Ձերային . ձերին . ձերայոց էամ ձերայնոց , ձերայով էամ
ձերայնով . ձերայինք :

Խւրային . իրին . խւրայոց էամ խւրայնոց , խւրայով էամ
խւրայնով . խւրայինք :

Խւրեանցային . իրինշ . խւրեանցայոց էամ խւրեանցայնոց .
խւրեանցայինք :

139. Բայց խմային , խմավին . քոյին . քովին . մերային ,
մերովին . ձերոյին . ձերովին . խւրոյին , խւրովին , վերջա-
հոլով չունին , նախզըիւ միայն կըբանին եզակի ու յոդ-
նակի (14) :

140. Երեք պարզ գերանուններուն արմատ տառերը
- , Դ . Կ . , ԴԻՖՐԱԼ յօդ կ'ըառին , որ շատ հեղ ըառերու
ծարը փակչէլով անոնց ուժը ունին . ինչպէս ,
ՏԵՐԱ՛ Ըսել է ես տէրս , իմ տէրս , այս տէր էամ սա՝ տէրս
ՏԵՐԴ՛ Ըսել է զու տէրդ , քո տէրդ , այդ տէր էամ զա՝
տէրդ :

ՏԵՐԱ՛ Ըսել է ինքն տէրն , իւր տէրն , այն տէր էամ նա՝
տէրն . ուերը :

Իմն , իմդ , իմ՞ն , իմնս , իմնդ , իմնշ , կամ աս , աս , ան որ իմն է :
Վոյս , մերդ , ձերն , իւրն , աս որ ժուիդ է , աս որ մէրն է ,
ան որ իմըն է , ան որ իրենն է , իրենշ :

¹ Աչելի առանց նույն կըբանի լու զբոց մէջ , ինույց քանի իմայնոյ , և
ոչին . ինչպէս երբեմն ուրիշ բառերն ալ կ'ըլլան . Մեղացային , մեղա-
ցայց , վոխանակ ըսելու մեղացայնոց , ինչպէս երկնային , երկնայնոյ :

Ասրայս, դորայդ, նորայն, առ որ ասորն է, առ որ ասորն է
ան որ անորն է, անորը:

Ասցայս, դոցայդ, նոցայն, առ որ ասոնցն է, առ որ ասոնցն
է, ան որ անոնցն է, անոնցը:

141. | Խնչպես տեսար՝ վերջացած բառերը յիս
կ'առնեն յօդերը, ինչպես յօդնակիթի քենու ու ուշն (21, 67).
սորա, սորայս - դոցա, դոցայդ - նոցա, նոցայն: | Կամնկ զիս
ցիր ուրիշ ամեն բառի ալ. Ը առիտայս, Եղիլայն, յա
պայն, սայս, դայդ, նայն, 'ի նմայն, նոքայն, 'ի նոսայն

Քիչ տեղ Ո ին ալ պետք կ'ըլլայ առանկ ։ ինչպես, Որ վասն քը
մասնեցաւ. որ է ըսել Այն որ վասն քո մասնեցաւ. (463):

Գ Լ Ո Ւ Թ Ե Ր Բ Ո Ր Դ

Ն Ա Խ Գ Ի Բ

142. «Ասխղիլն» անուան ու գերանուան մէկ կտորն է, որ միայն անոնց հետ կըքանի՛ անոնց հողովները շինելու և ուրիշ այլ և այլ մոլքեր տալու։

143. Բառն նախղիր են չ, 'ի, չ, շ, առ, շնդ, չսր, որ բառին և անոր հողովներուն առջեր զրուելով տեսակ տեսակ նշանակութիւն կուտան, ինչպէս տեսանք որ ըրին չ և 'ի կամ՝ նախղիրները։ Հիմայ տեսնենք օրինակի համար մնացածներուն մէկ քանի գլխաւորները։

144. Զ.

Օ քարի, զգետնի (զար, Բարի, գետնի (շարնել)։
իանել)։

Օ ահի, զամօթի (հարկա, Ա սի, ամօնի հէջ (հինել)։
նի)։

Օ տամիք, զինեւ։

Տահը չորս դին, իմ չորս դին
կամ իմ կըսաւ։

Օ ցիխուլ, զմիջաւուրբ։

Պալեռան վրայ, իւս օրուան հօդ։

Օ բանիւ, զօրինօք, զնու։

Ասաւէն անշնիլ, օքէնչը չոր-
վաւ (անցանել)։ հէլ, ան անշնիլ։

Օ իւլք, զնովլաւ (ծիծաւ, Ա անի հը վրայ, անոր վրայ,
զիլ)։

(ինորալ)։ Վեռան վրայ (իսօնիլ), Բա-
հանակ)։

Օ աստուծոյ (խօսել, զու, Աստուծոյ վրայ (իսօնիլ), Բա-
հանակ)։

առածիւ (շնորհակալ շլլլալ)։
Զեռքէն, լիզնէն (բանել)։

Օ ձեռանէ, զլեզուէ (ու-
նել)։

- Օ Ճառօյն** (կախել) . Ե Ա Վ Ա Բ Ի Ն կամ Ճ Ա Վ Ա Բ Ի Ն
(վախել) :
- Օ Ջրոց , զումեքելէ** (զալ) . Վ Ա Բ Ի Հ Ա Մ Ա Ր , Թ Ե Խ Ա Մ Տ Ե Կ Հ Ա Լ Ի
(գալ) :
- Օ այս օրինակ** (զրել , իրուսել) . Վ Ա Յ Ա Ն Ա Լ , առ ի Ե Ր Պ Ա Լ (գիտել) :
- Օ տիւ և զցիշեր** (աշխատա պինել) . Վ Ա Դ Ա Շ Ե Ր Ի Ն առ Ե Ր Ե Ւ Ե Ր Ա Ռ Ե Ր Ա Ռ Ե Ր
բեկ (աշխատել) :

145. It., Ց.

- Խ սեղումներ , ՚ի տան , յաղը** Հ Ա Վ Ա Բ Ի Ա Ռ Ե Ր , առան Ա Ռ Ե Ր , աղբեկ
թեր . Ա Ռ Ե Ր :
- Ք այլի , ՚ի որտի , ՚ի ծու** Բ Ա Վ Ա Յ Ա Ր Ի Ա Ռ Ե Ր , սրբի Ա Ռ Ե Ր , ծուն
վու . Ա Ռ Ե Ր կամ Վ Ա Ր Ա Ն :
- Ք ազզի , ՚ի տաճարի , յեր** Վ Ա Ռ Ի Ա Ռ Ե Ր , առձարի Ա Ռ Ե Ր , երի
կրի . Ա Ռ Ե Ր կամ Վ Ա Ր Ա Ն :
- Ք անձին խրում , ՚ի լերին ,** Խ Ա Վ Ա Յ Ա Ր Ի Ա Ռ Ե Ր , լուս
՚ի հօր խմում . Վ Ա Ր Ա Ն , հօրս Ա Ռ Ե Ր կամ Վ Ա Ր Ա Ն :
- Խ թղթի , ՚ի ծոցի , ՚ի բեր** Խ Ա Վ Ա Յ Ա Ր Ի Ա Ռ Ե Ր , ծոցի Ա Ռ Ե Ր , բեր
բանի . Ա Ռ Ե Ր :
- Խ մարդում , ՚ի սրբում , յա** Վ Ա Վ Ա Յ Ա Ր Ի Ա Ռ Ե Ր , սուրբի Ա Ռ Ե Ր
ռազնում . Ա Ռ Ե Ր ի ն Ա Ռ Ե Ր :
- Խ հանոյ քում , ՚ի հըմազտի** Վ Ա Վ Ա Յ Ա Ր Ի Ա Ռ Ե Ր , սուր
որդոյ նորա . Ա Ռ Ե Ր ի ո բ ո ւ ս յ ն Ա Ռ Ե Ր :
- Խ տեղուջ , ՚ի տարւոջ , ՚ի** Տ Ե Ր Ա Ռ Ե Ր , առքուան Ա Ռ Ե Ր , սու
րարւոջ , յոգուջ . Ա Ռ Ե Ր , հոգինն Ա Ռ Ե Ր կամ Վ Ա Ր Ա Ն :
- Հ իս , ՚ի քեզ , ՚ի մեզ , ՚ի** Խ Ա Վ Ա Յ Ա Ր Ի Ա Ռ Ե Ր , սու , Ա Ռ Ե Ր , մեզը Ա Ռ Ե Ր
ձեզ , ՚ի նմաս , յայիս . կամ Վ Ա Ր Ա Ն :

1 Խ նշագետ տեսարք ՚ի 69 որ չարրարդ հողավանն բառերը երրեմն երրեմն պես ալ կը հողավանն , զիացիր որ երրոր վերջահողավ արականի վասց ՚ի , ո պիսի տանեն նե՝ սափառաբար երրորդին պես կը բայց արականինն ին , ինչպես կը տեսնեն 1 թղթի , ՚ի ծոցի , ՚ի բերանի . որպես զի բառականեն որոշուի : Բայց ամեն բառի ալ չըլլար . ՚ի արդի ցըսուի :

- Եկեղեցունց ձեռացին (աջու- | Երես յետքու ու (ոչով) :
ղակ) .
- Ե ցորչ (ըրջել), 'ի բա - Գաղաղանել (ծոսու գու) .
նից (պատմել), յանձնել | Խօսանել (դադիլ), Տարհանել
(փորբ) . (ողբուի) :
- Եացմէ, 'ի ձախմէ, 'ի հիւ . | Աշտին, յախուն, հիւսիսի դին:
սիսոյ .
- Եայզուէ, 'ի տուէ . | Աշուսանց, ցորեից :
- Եամէ եօ . | Տարեի հը երաց, առերեի հը .
- Ե տուն, 'ի քաղաքս (զատ . | Տան, քաղաքները (քանակ) ,
նոլ) .
- Ե մարզն, 'ի ծոց իւր, յու . | Ուրբանու հէջ, էր ծոցն հէջ,
զի իւր . հոգին հէջ .
- Ե տուն, յայր, 'ի սիրոտ, 'ի | Տան հէջ, առայրէ հէջ, որու հէջ,
տաճար, յանձն իւր . առաճարէ հէջ, ինս էր հէջ կամ
կըսն :
- Ե տունս, յայրս, 'ի սիրոտս, | Տներս հէջ, առայրներս հէջ,
'ի տաճարոտ, յանձնինս . որուերս հէջ, առաճարներս
հէջ, իրենց հէջ կամ կըսն :
- Ե իւրատ, 'ի փրկութիւն . | Երաստէ համար կամ ուել, իւր-
իւրնեան համար :
- Ե ձայն մեծ (աղաղակել) . | Ուեծ յանու (պառաւ) :
- Ե սուր (կոսորել) . | Ուրու (Հարուել) :

146. Ե նախողիրն երբեմն բաղաձայնով սկսող բա-
ռի ալ կըզբուի, որն որ ըթալ կըսուի նէ . ինչպէս,
յսկիզբն, յշտեմարանս, յզգեստից, յուամկաց . որ կը-
կարդացուի յըսկիզբն, յըշտեմարանս, յըզգեստից, յը-
ուամկաց էամ յուամկաց :

147. Յ .

- Եալբայ, ցծելս, ցիս (ա- | Աքտայն, ծերելսան, ինձէ (ը-
սել) . սել) :
- Եայդ վայր, ցերեկոյ . | Անըսէ առ ուշը, ինըսէ էրինսա:

Յաւուրսն ցայնոսիկ .
Յագ (տալել), ցարքե .
նալ .

Անըստ ան օբերը :
Աշտանալու չտ (առալ), թ .
ըս-է գինուալու չտ :

148. ԱՌԻ, ԱՌԻ Ի

Վր աշին, առ ամօթոյ .

Ա ա-ին համար կամ վախին,
ամըլի համար :

Վր արքայի, առ դատողին .

Վ բային տուլ, դատողին տուլ
կամ առջին :

Վր լեռամբն, առ կոյին .
առ զրօբն (անցանել) .

Լ չ-անը տուլ կամ մօդ, կոյին
արէնը. դրան տուլն (անցանել) :

Վր նովաւ, առ ցորենով .

Վ նոր տուլ, շորէնին տուլ, այս
ինքն՝ անոր կամ շորէնին նո-
րելով, բաշտ-ուելով :

Վր ձանապարհաւն .

Շ ամբան վրայ կամ պէջ :

Վր բարոյինք .

Վ արույց համար :

Վր երկինդե, առ հարկե .

Ա ա-ի համար կամ վախին
հարին համար :

Վր առակե .

Խ աղունեան համար :

Վր ականե (ծառայել) .

Խ բեսանց, աշի առջին (ծա-
ռայել) :

Վր 'ի մարդկանէ, առ 'ի յ արդենէնէ, վ արածէն, ու-
յ վաստածոյ, առ 'ի յորդուոյն. դիմուերէն :

Վր 'ի վկայութենէ, առ 'ի վ ի վկայութենէն համար, չըլլա-
չոյէ . առ յինքենէ .

Հ ան համար . իրին :

Վր իմէ, առ ինչ .

Խ անը համար, ինչ :

Վր արքայ, առ ոք (զնալ) .

Վ բային, մէկու մը (երեւ) :

Վր իս, առ մեզ (զալ) .

Խ ծի, մէկի, դէո ինծի մէչ
(գալ) :

Վր սեր ընդիցն, առ 'ի խը-
րաս .

Խ ուշին սիբուն համար, իրա-
համար :

Վր օր, առ այր .

Վ ժն մէ օրուան, աշին մէ մը
դու կամ մարդ դըրդ գլուխ :

Վրա ոսմն (հարկամնել, կոխուել). Արտի ու է (աերել, իսկուել) :
Արակես լցու առ խառար . Անըղես լցուց մասնին տու, մաս-
նին բաշտագելով :
Վրայանցանս, առ լաւս (ու - Անշահութեց, լսու առել (Դնել):
նել) .

149. ՀԵՂ.

Վնդ իսր և ընդ քո .

Խմա տու առելը, ինձի սու ու-
ղի համար :Վնդ ամենայն դատարկ (հա-
րանի (համարս տալ)) . Անըղ դար (հա-
մարդկան) :Վնդ ընդ ական, սեր ընդ Վայ առել աչք, սիրոյ դէմ սեր :
սիրոյ .Վնդ ում, ընդ նմա, ընդ Արմ հէտ, անոր հէտ, մարդ-
մարդկան . Քանց հէտ :Վնդ զմա (ասել), ընդ բա-
նին (խռովել), ընդ նմա Այսոր (շ-ել), ան իսօսին կամ
ան (խռովել), ընդ նմա ան իսօսին գլուխ (իսունել),
(նախանձել) :Վնդ տնկոյն (նստել), ընդ Ըստին ուսի (նստիլ), համ-
թուց (մտանել), ընդ բանին բանին ուսի (մոնել), համթե-
կարգաց (նուածիլ) . բան ուսի (իյնուլ) :

Վնդ ծառով, ընդ հողավ . Ըստին ուսի, համ ուսի :

Վնդ ինե (կան) . Խմ ուսիս, իմ հէտոս (էն, ինա) :

Վնդ աջմէ, ընդ ձախմէ . Աջ դին, ձախ դին :

Վնդ երկիրովէն, ընդ կո- Աջ դին, ձախ դին համար, իսրու-
րըսակնեն . սածին համար :

Վնդ կողմանէ քումմէ . Այս դին :

Վնդ արքայ, ընդ մարդ Այստայն, մարդու (նոյիլ) :
(նայել) .

Վնդ իս, ընդ քեզ . Ինձի, ուղի, կամ իմ քու հէտ :

Վնդ հրեշտակս, ընդ նոսա . Հրեշտակներս հէտ, անձն հէտ :

Վնդ զուռն, ընդ բերան (պանեն, մասնել) . Մոնել :

Ինդ հանսապարհ (գնալ) .	Դ' մի ան , մամբէն (էրթալ) .
Ինդ քաղաքս , ընդ երկայ .	Ի աղաքները (որշտիլ) , ուն նութեի զաշտին (շրջել) .
Ինդ մէջ (կտրել) .	Ո' էջնեն կմ էջուեղն (էրրել) .
Ինդ երկինս և ընդ երկիր .	Երիշտի ու երկրի էջուեցն .
Ինդ խո և ընդ քեզ .	Եմ ու քո էջու .
Ինդ բազումն և ընդ սա .	Ըստին ու սիւնին էջու .
Ինդ ամն տասն .	Տասն սարսաւն էջու .
Ինդ ամէնն , ընդ ամենայն .	Այնուն էջուեղ , այնուն էջուն ու նելով .
Ինդ այր և ընդ կին և ընդ .	Երիշտ մարդ՝ բնիկ մարդ ու ու- մանկտի .
Ինդ արեւելս , ընդ երեկս .	Երեւելսի դին , դեղ ՚ի արեւելս, իրինաւն դէմ .
Ինդ խաղ , ընդ քեն .	Երադի (շախայի) համար , գնա- համար , ցենով .
Ինդ մի բերան (ասել , զո- վել) .	Ո' էի բերան , գէի բերան (շահ- տավ) .
Ինդ երեսումն , ընդ անցա- նելու .	Երեսուսուն ողնու , անցնելու ողնու .

150. *LUS*

Բստ բանի քում .	Բստ խօսքիդ ողնու (ինօրէ) չու խօսքիդ նայելով .
Բստ հրամանին , ըստ դոր- ծոց .	Հրամանին ողնու նման , դոր- ծին ողնու , համեմադ :
Բստ ինքեան .	Ինք իրեն , ինք իրիլ , ինքիմուն :
Բստ անձին (սիրել , բառ- նալ) .	Իրեն ողնու , իրեն լոդ (սիրել) .
Բստ յանցանացն , ըստ նա- խանձու .	Յանցանացին համար , նախանձու:
Բստ հանսապարհին .	Դ' մի ան (էրթալ) :

Բատ նմանել, ըստ նոցանել . Այսոր էպիտելն, անոնց էպիտելն :
Ո՞ի ըստ միոջել, այօթ ըստ Ո՞ւէիշիստ էպիտել, Տարբ Տարբ-
առնել . Դու էպիտել :

(Օր ըստ օրել, ամը ըստ ամել . (Օրէ օր, ուստի ուստի ուստի :
Բատ հիւսիսայ . Հիւսիսիսի դին, դիողի հիւսիսի :
Բատ գործս. Ըստ միտս, ըստ Գարծիսին ունս, Տարբին յարմար,
ովետս . ովետքին շատ կամ համեմատ :

Բատ կազզութել մանկանց . Տաշ իրաւուն շատ :
Բատ վարել հալածաց . Հաւածաշներուն շատ :
Բատ աձել, ըստ պակասել . Աճելուն շատ, պակասուն շատ :
Բատ գլուխ, ըստ բերան, Ո՞ւրբ գլուխ, — ուստի գլուխ :
— ըստ երդ .

Բատ չափ, ըստ քաղաքն, Չափէ դուրս, ժաղան դուրս,
ըստ դուռն, ըստ միտս (ան- դուռն, դուրս, Տարբ դուրս
ցանել, ելանել) . (անցնել, ելցնել) :

Բատ օրէնս, ըստ երդումն (Օրէնսէ, Երդումէ դուրս (ել-
(անցանել) . լու) :

151. Այս նախսդիրներս ուրիշ հոլովներ ալ կ'առնեն
և ուրիշ մարքեր ալ կուտան, որ բառզբբէն սորվելու է :

152. Այն շատ հոլովանու բառեր ալ՝ որ հոլովով մը
կըրանին, ու բառին մէկ միտք մը կուտան . որը առաջ
միայն՝ որ նուեադրունիւն ալ կ'ըսուին, որը ետքը, որն
ալ առաջ ու ետքը . ինչպէս,

153. ԱՌԱՋ

Իբրև կամ որդէս զմարդ, Ինչողէս Տարբ, Տարբուն, Տար-
մարդ, մարդոյ, 'ի մարդ, դուն, Տարբէ :
մարդով, 'ի մարդոյ .

Վասն զմարդ, մարդոյ, 'ի Ո՞ւրբէ եւելկիմ էլը, առն Տար-
մարդ, մարդով, 'ի մարդոյ . դուն, առն Տարբուն, առն Տարբէ :

Վասն զհատն մանանխայ . Ո՞ւնանէիսի հարի շատ կիմ ունս:
Ո՞ւնէ 'ի զետին, դնէն յեր . Ինչունի գետին, ինչունի երինսու:

ՀԵՊ մահու, յԵՊ այսօրիկ . ԱՌԱՋԱՆԻ ԷՐԵՇ, ԱՄԷ ԵՎԵՇ
ԱՌԱՆԻ իՄ, ԱՌԱՆԻ մԵՂԱԳ . ԱՌԱՆԻ ԻՆՃԻ, ԱՌԱՆԻ ԹԵՇԻ,
ԲԱԿԱՇԻ ՔԵՆ, ԲԱԿԱՇԻ ՍՈՂԱՆԻ . ԱՌԵՎԵՇ ՂԵՐ, ԱՄՆԵՐԵՇ ՂԵՐ :

154. ԱՏՎԱՐ

Ե ՍԼՂԱՅԱՆԻ ՀԵՐԵ, ԱՌԴԱ- ԱՌԵՎԵՇ 'Ի ԳԵՐ, ԱՌԵՎԵՇ
ՄԱՅ ՀԵՐԵ .
ԱՌԻՑԱՎՔ ՂԵՐ, ՄԱՀՈՒ ՂԵՐ . ԱՆՀԱՆԻ ՔԵՂԵՇ, ԱՆՀԱՆԻ 'Ի ՀԱ;
Կամ ԱԵՎԱՆԵՇ-ՂԵՐ .
ԱՊԵՄՈՒ ՂԵՐ, ՃԵՎՔ ՂԵՐ . ՆՐԴԻԲՆ ՂԵՐ, ՅԵՎՀ ՂԵՐ .
Ե ԼԻՇՆ ԻՆՉՆ, 'Ի ԸԲԻԿՈՒՆԱ ԳԵՆՊ 'Ի ԻՆԻՇ, ԴԵՆ 'Ի ԻՆԻՇ
ԻՆՅԱ .
ԱՌ ՆԱ ԿՈՅԱ, Առ 'Ի ՆԱՅԻՆ ԳԵՆՊ 'Ի ԱՆ, ԱՆԿՐ ԴԻՆ :
ԿՈՅԱ .

155. ԱԹՎԱՐ ԱՒ ԵՏՎԱՐ

Ա ԱՆ ՍԻՐՈՅ, ՕՐԲԻՆԱԿԻ ՀԱՍԱ . ԱԵՐՈՅ ՀԱՄԱՐ, ՕՐԲԻՆԱԿԻ ՀԱՄԱՐ
Ա-Ի-Ն, 'Ի Ա-Ի-Ն ՃԵՐ, 'Ի ՃԵՐ ԶԵՆԿ ՀԱՄԱՐ, ՅԵՐ ՊԱՎԱ-
Ա-Վ-Ի-Ն .
Ն-Ա-Դ-Ե-Ր-Յ մարբն, ոտիւքն ԱՌԵՇ ՀԵՐ ՔԵՒԵՐ, ԱՎԵ-ՇՆԵՐ-
Հ-Ա-Ն-Դ-Ե-Ր-Յ .
Ն-Ա-Դ-Ե-Ր-Յ առանձինն մոխց ՔԵՎԱ-Ն-Ե-Ր-Յ ՀԵՐ Ա-Վ-Ի-Ն-Ե-Ր-Յ .
Ա-Վ-Ի-Ն-Ե-Ր-Յ ոսթկաց .
ԱՌԵՎԵՇ աշաց, իՄ Ա-Վ-Ի-Ն-Ե-Ր-Յ . ԱՌԵՎԵՇ Ա-Վ-Ի-Ն-Ե-Ր-Յ, իՄ Ա-Վ-Ի-Ն-Ե-Ր-Յ :
Ե ՎԵՐԱ երկրի .
Ե ՖԱՄԱՐՄՈՒթեան վԵՐԱՅ .
ՀԵՐ վԵՐԱՅ, ԱՌԵՐ վԵՐԱՅ .
Ե ՎԵՐԱ բազմաց .
Օ ԲԻՆ մԵՐ, չարին պԲԻՆ .
Օ ՀԵՊ նորա, որոյ դՀԵՎ .
ԻՆԵԵՐ խալին, ոյր ըՆԵԵՐ .
ԻՌ ըՆԵԵՐ սորին, առ ոյր ԱՌԵՐ գոված, որուն ժող որ :
ըՆԵԵՐ .

- Վաս ուն , զետոց ուն . Վեշի ուն , գերի ուն :
- Այս քառասի Տօղասայ . Տըտաբին ուն :
- Դաշո ձեզ , հանդէղ տանն . Դաշո ՚ի ձեզ , առաջ Շիմ Հանդէղ . Շիմ :
- Ենթի ման զբախտին , ինձ . Երախտին Շիմ , էմ Ռիմ :
- Ենթի ման ձեր , ձեզ . Ձեր Շիմ :
- Արտաք քաղաքին . Արտաք Շիմ :
- Վատուծոյ կամայն արտաք . Վատուծոյ կամայն :
- Ենթոյ զբանն . Երանն երին :
- Երկոտասան աւուրբք յետոյ . Տառերին օր ետք :
- Եմ յառաջ , յառաջ երկու Տառերին կամ ուրի մ' առաջ ,
աւուրբք . Երին օր առաջ :
- Եմ յառաջ զբաղաքաւն , զգե . Վարչին գերին լոր Շիմ :
- Օսրաշիւն լորջ , զմեւք Արահին լոր Շիմ , Բե լոր Շիմ :
- Եմ յառաջ , սեղանոյն Օսրահին լոր Շիմ , սեղանին
լորջ . լոր Շիմ :
- Երբոյ , ՚ի ներսոյ իմ , քո , ՚ի ՚ո՞ւ երինտին կամային
երկնից , կամային . նորա ուսից . անոր ուսից :
- ՚ի ներսոյ .
- Երբոյ վարագուրին . Արագուրին ուսից , երին :
- Երես Ուղարիսի , ՚ի յետ Ուղարիսի հրելուաներու (իսու-
հրելուակաց (խօսել տալ) . սիլ , ուսլ) :
- Երես զաւաղանի , ՚ի յետ Կաւաղանի , հաւաղանի :
- Հաւատոց .

156. Վանք ուրիշ կերպ կերպ մաքեր ալ կուտան .
և ուրիշ շատ ասանկ հոլովառու բառեր ալ կան , որ
կարգալով ու բառզբքէ սորվելու է :

ԳԱՅԻ ՉՈՐՏՈՐԴ

Բ Ա 6

457. Բայն բառ մըն է՝ որ կընշանակէ ըլլալ կա
ընել կամ ըլլուիլ. ինչպէս, Ես եմ իւմ լինիմ, Ես է
կամ է՛շլամ. զնամ, է՛երևամ. սիրեմ, է՛շոհեմ. սիրիմ
էշոհրուիմ. քաղցնում, է՛անօթենամ:

458. Բային աս նշանակութիւնը՝ դերանուան իրե
զեմքովը կ'ըլլայ. Ես, զու, ինքն իւմնա. ուստի աս իրե
դէմն ունի բայն, և ասնց պէս երկու ԱՀՆ՝ եղակի ո
յոգնակի. ինչպէս, Ես եմ, զու ես, նա է. մեք եմք
զուք էք, նոքա են.

459. Եւ որովհետեւ բան մը ժամանակի մէջ կ'ըլլա
ու կ'ըլլուի, ու եղանակով մը, բայն ալ իրեք ժաման
ունի. — Երեսոյ, որ հիմայ է. ինչպէս, Աիրեմ, է՛շ
րէմ, է՛շոհեմ իսր. — Աշշեալ, որ անցած բանի վրայ կը
խօսի. որ եթէ ցմնցած է նէ՝ անհոգու կ'ըլլուի. ինչպէս,
Աիրեի, է՛շոհեէ, է՛շոհեէ իսր. ցմնցած է նէ՝ իսպուրէն
կ'ըլլուի. ինչպէս, Աիրեցի, սիրեշի. — Աշտանի, որ զե
ըլլալու է. ինչպէս, Աիրեցից, սիրեմ, պիուի սիրեմ:

460. Եշնաւէն ալ իրեք կերպ է. — Ասհաւական, որ
բանը կըզբուցէ միայն. ինչպէս, Պատամ, է՛երևամ, է՛եր
ըամ իսր. — Հըտայաւէն, որ կըհրամանէ կամ կ'արգելէ.
ինչպէս, Պատա, մի գնար, գնա, մ'երեւար. — Արուրադան.
իսր, որ սպայմանով մը ուրիշ եղանակի հետ կախուած
կըդայմնէ. բանը. ինչպէս, (զի) Պատայցեմ, (որ) էրեւան.
(Եթէ) Պատայցեմ, (նե որ) էրեւամ, էրեւամ (նէ):

461. Բայն աս ամէն բանը կըցուցընէ իր պափախ
մունքներովն, որ իսկարհուածն կ'ըլլուին:

162. Ալան իրեք դեբեց ալ, այս ինքնն ըային տեղը
զբուողներ :

Անորիշ դեբեց, որ ինքիրեն դեմք, ժամանակ կամ
եղանակ չյայտներ, հասկա միայն ըլլալ կամ ընել կամ
ըլլուիլ մը կըցուցնե, ու ըային տեղը կըդրուի՝ ամէն
ժամանակի ու եղանակի ու դեմքի յարմարուելով. ինչ-
պէս, ի ինել, ըլլալ, գնալ, երեալ, սիրել, սիրել, սիրել,
սիրուիլ, քաղցնուլ, անօթենալ :

Անցեալ դեբեց, որ եղած կամ ըրած անցածը կըցու-
ցնե, ինչպէս, ի եալ, եղած - գնացեալ, գոյած - սիրելոց,
սիրելու կամ սիրուելու, որ պիտի սիրե կամ ոլոտի սիրուի :

163. Աշանակութեան զիեն՝ չըրս տեսակ բայ կայ.
Եւսիան, որ ըլլալ կընշանակեն. Ես եմ, ես եմ. Ես լի-
նիմ, ես ի ըլլամ :

Եւրդութեան, որ ուրիշն կամ ուրիշն վրայ բան մ'ը-
նել կընշանակեն. Ոիրեմ, իշուրեմ. Պարեմ, իշուրեմ:
Արդութեան, որ ուրիշմէ ըլլուիլ կամ կըել մը կընշա-
նակեն. Ոիրիմ, իշուրուիմ. Պարիմ, իշուրուիմ :

Եք իրեք տեսակը զատ զատ խանարհում ունի :

164. Չորրորդ տեսակ է. Չէղս բայերը, որ ընել
մը և ըլլալ մը ինքիրեն միայն կընշանակեն, առանց ու-
րիշն կամ ուրիշն վրայ բան մ'ընելու կամ ուրիշն
ըլլուելու. Պատճամ, իշուրուիմ. ամացեմ, իշուրուիմ : Ա-
սոնք ներգործականներու պէս կամ կըաւորականներու
պէս կըխանարհին, ուստի կըսուին Ներդութերպ չէղս
կամ իշուրուիերպ չէղս :

165. Վմէն ներգործական ունի իր կըաւորականը.
Բայց կան բայեր ալ, որ մէկ ձայնով ընել ալ ըլլուիլ
ալ կընշանակեն, ներգործական են ու կըաւորական,
և անոր համար կըսուին Համարակ. ինչպէս, Համանիմ,
իշծանիմ ուրիշ և իշծանիմ ուրիշն. ընթեռնում, իշու-

Դամ ու հըմարդաշուիմ : Այսոնք ալ զատ խոնարհում չեներ , կրաւորականներու պէս կրխոնարհին :

* 466 . Բայց շատ ներգործական , կրաւորական ու հասարակ բայեր կան , որ չեղաք ալ կրբանին . ինչպէս լամ , լուեմ . — Ալանգնիմ , շարժիմ . — Համարիմ , ոկրանիմ : — Ովաղում , յաւելում :

467 . Բայերուն խոնարհմունքը չորս կամնօնառու քորդանելեան կրբամսուի , բոլոր բայերուն չորս կերպերջին պէս , որ ձայնաւոր տառերուն կարգովն առնեն , ամ , էմ , իմ , ռամ . Այսամ , հըշտելեմ . Աիրեմ , հըսերեմ . Աիրիմ , հըսէրանիմ . Օննում , հըմորելեմ : Ամեն տեսաբայերեն կրգտնուի աս վերջերավ , միայն կրաւորական ու հասարակ մկայ էմ վերջով :

168 . Խոնարհմաններուն մեկ մեծ զանազանութիւնն ալ իրակառեալէն կ'առնուի , որ կամ ոչ , չոչ , ոչ ածանցեալ արմատ կ'ըլլայ . կամ Սահմանականի ներկային պարզ արմատովը , և առքի ձանաւորը փախուելով միշա հոլովներուն պէս (17) , և արմատին և էմ , իմ , ռամ վերջերուն մեջ աեզր գանուած ան , նն , ն , ւ , նւ ածանց կան մասնիկները ձգուելով միշտ : Եւ աս արմատները՝ ներգործական ներգործակերպ չեղաք բայերուն կատարեալին եղակի երրորդէլունին . ու եղակի հրամայական ալ են , միայն բազմավանիներուն ետևի ցոն ձգուելով :

Սոջի Ծորդութեան ամ բայերուն կատարեալը՝ զրեթէ ամենն ու ոչ կամ չոչ ածանցեալ արմատով կ'ըլլայ . Ամամ , ամացի , ամասամ . Կեամ , կեցի , կեաց . Ամամ , ամացայ : — Չորրորդ Ծորդութեան ամ բայերունը՝ բոլորն ալ պարզ արմատով . Զենում , զմէ զեն : Զենում , զենայ :

Խոկ երկորդ ու երրորդ Ծորդութեան էմ , իմ բայերունը՝ երիկ կերպով կ'ըլլայ . կամ չոչ ածանցեալ արմատով . Աիրեմ , սիրեցի , ու բեաց , սիրեա . Աիրիմ , սիրեցայ . կամ պարզ արմատով , և անոր պէտք ածանցով ալ . Տեսանեմ , տեսի , տես . Տեսանիմ , տեսայ . Դարձուցանեմ , դարձուցի , դարձոյց , դարձոս . Դարձուցանիմ , դարձոյց : Ասոր համար աս երկու Ծորդութիւնն երկերկու օրինակ ունի ուստի խոնարհութերու օրինակն է ութը :

Աս արմատներուն կանոնն որ բռնես , խոնարհմաններուն չեն պէտք կըհասկընաս , զիւրաւ միտք կ'առնես ու կըպահես . ու Ծորդութեանց օրինակները շատցընելու հարկ չըլլար , և ոչ ալ զարգուած , այսինքն կանոնէ զուրս ելլոզ , բոյերը :

				2 0 0 0 0 0
	W.M.	H.M.	H.M.	
W.M.	W.M.	W.M.	H.M.	
W.M.	W.M.	H.M.	H.M.	
W.M.	H.M.	H.M.	H.M.	
W.M.	H.M.	H.M.	H.M.	

169. Ամեն բային Ապառնին ալ իր կատարեալն է՛ւլիք , բազմա-
վանկ ածանցեալ արմատներուն եռքի ցոն շատը ու փոխելով . Ամա-
ցի , ամաց - Ամացից իմ ամացեմ , ամացես . Ոիրեցի , սիրեաց . Աի-
րեցից իմ սիրեացեմ , սիրեացես :

170. Աջեւալ գերբայներն ալ սովորաբար կատարեալն է՛ւլիքն .
Ամացի , ամացեալ . Սիրեցի , սիրեցեալ իմ սիրեալ . Տեսի , տեսեալ :

171. Իսկ բային մեկու ամեն կառնելը , Աջեւարը , Ստորազա-
ռականը , Աջորիչ ու Ապառնի գերբայները՝ Սահմանականի ներկայէն
է՛ւլիքն :

ԵՐԿԱՆ ԲՈՅԵՐՈՒԽ ԹՐԵԱՌՀՈՒՄԸ.

172. ԵՐՊ. արմատ է¹.

ՍՈՀՄԱՆԱԿԱՆ ԵԳԱՆԱԿ

ԵՐԵՒԱՅ .

Եղակի

ԵՐ. .	Էս էմ , Էս էամ .
ԵՐ. .	Դուս էս .
Ե. .	ան է .

Յողօնակի

ԵՐԵ. .	Բնաս էնս , Բնաս էանս .
ԵՐ. .	Դուս էս .
Ե. .	անսաս էն :

ԵՐԵՎԵՆ անհարար .

ԵՎ. .	Էս էի .
ԵՎԵ. .	Դուս էիր .
ԵՎ. .	ան էր .

ԵՎ. .	Բնաս էինս .
ԵՎ. .	Դուս էին :.
ԵՎ. .	անսաս էին :.

ՀՐԱՄԱՑԱԿԱՆ ԵԳԱՆԱԿ

ԵՐ. . ԷՇԵՐ .

ԵՎ. , ԵՐԵՎ. . ԷՇԵ՛Տ :

¹ Բուժն էական բայ՝ աս միայն է . Անկառ իրեքը չեղոք են ըստ Դաս-
նականթեան :

ԱՏՈՐԾԴԱՍԱԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿԻ

Եցեմ. Հայութ. Եցեմք. Եցեմակ. Եցեմակք. Եցեմակն. Եցեմակնք. Եցեմակնակ. Եցեմակնակք. Եցեմակնակն. Եցեմակնակնք. Եցեմակնակնակ. Եցեմակնակնակք. Եցեմակնակնակնակ. Եցեմակնակնակնակք.

Առօրուծ. Դերբաս. •	Ե՛լ.	Ելլաւ:
Առօշեաւ. Դերբաս. •	Ե՛ալ.	Էշ-է, Ելլաւտ:
ԱՊԱՐՈՒՄ. Դերբաս. •	Ե՛լոց.	Ելլաւտ-, ոչ դերու Ելլաւ-

173. Հրամայականները, մանաւանդ Էտը, մինչ
չեն բանիր.

Ուշ բառին հետ կ'ըսուին Ողջ եր, ողջ եր, ողջ երու
Վարդ դերբայներն ալ շատ չեն բանիր,

174. Ե՛Պ Ե՛ՌԵՎՈՒ. արմատ ԵԴ.

ՍՈՀՄԱՆԱԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿԻ

Ե՛կրիպ. •

Եղանիմ.	Ք'ԵԼԼԱՄ.	Եղանիմք.	Ք'ԵԼԼԱԿ:
Եղանիս.	Ք'ԵԼԼԱ-.	Եղանիք.	Ք'ԵԼԼԱ-.
Եղանի.	Ք'ԵԼԼԱ-.	Եղանին.	Ք'ԵԼԼԱ-:

1 Սառբազտականներն ինքիրեննուն մինակ չեն նշանակեր չու
նե, չունեմ նե, ուրեմ նե, քւանեմ նե, նորնեմ նե, և այլն. Հասպա՞րու
ենե, ու պինե, - կամ ու, ոչ, բառերուն հետ, որոնց անհնուն մեջ ո
ւոշված, նույի միոք կ'իմացուի զարութեամբ. ու նէն ալ ան կընչա
կե. Ցորժամ իցեմ, ելթէ իցեմ, երբոք, թէ ոչ չւլայ, չւլայ նե. Զի
իցէ, ոյր իցէ, որ իցէ, թւ ո՛ւ չւլայ նե, որու ո՛ւ չւլայ նե, ոչ կամ ո՛ւ
չւլայ նե, կ'իմացուի միշտ երբոք կամ թէ ո՛ւ ըլայ.

ԱՆԳԵԼ անհապար .

Եղանէի .	Ք' ըլլայտ .	Եղանէաք .	Ք' ըլլայէնս .
Եղանէիր .	Ք' ըլլայէր .	Եղանէիք .	Ք' ըլլայէր .
Եղանէր, եղանիւր .	Ք' ըլլայր .	Եղանէին .	Ք' ըլլայէն .

ԱՆԳԵԼ հարաբեկալ .

Եղէ .	Եղայ .	Եղաք .	Եղանք .
Եղէր .	Եղաք .	Եղէք, եղեռուք .	Եղաք .
Եղէ .	Եղաք .	Եղէն .	Եղան :

ՈՒՐԻշ անցեալ հարաբեկալ .

Եղայ, եղեայ .	Եղայ .	Եղաք, եղեաք .	Եղանք .
Եղար .	Եղաք .	Եղայք, եղեայք .	Եղաք .
Եղաւ .	Եղաք .	Եղան .	Եղան :

ԱՐԱՆԻ .

Եղէց, եղիցիմ .	Ըլլայ, պիտի ըլլայ .
Եղիցիս, եղիցես .	Ըլլայս, պիտի ըլլայս .
Եղիցի .	Ըլլայն, պիտի ըլլայն .
Եղիցուք, եղիցիմք .	Ըլլանէ, պիտի ըլլանէ .
Եղիջիք, եղիցիք .	Ըլլանէ, պիտի ըլլանէ .
Եղիցին .	Ըլլանէ, պիտի ըլլանէ :

ՀՅԱՄԱՅԱԿԱՆ ԵՂԱՆԱԿ

Եղիջիր, եղանիջիր .	Եղէռուք .	Եղէն .
Ո՞ի եղանիր .	Տ' ըլլայր .	Ո՞ի եղանիք .

ԱՏԱՐԱԴԱՎՈՎԱԿՆԵՐԻ ԵԳԱԱՆԱԿԻ

Եղանիցիմ .	ՀՀՀՀՀՀ , ՊԻՄԻ ՀՀՀՀՀՀ .
Եղանիցիտ .	ՀՀՀՀՀՀ , ՊԻՄԻ ՀՀՀՀՀՀ .
Եղանիցիր .	ՀՀՀՀՀՀ , ՊԻՄԻ ՀՀՀՀՀՀ .
Եղանիցիմք .	ՀՀՀՀՀՀ , ՊԻՄԻ ՀՀՀՀՀՀ .
Եղանիցիմք , Եղանիջիք .	ՀՀՀՀՀՀ , ՊԻՄԻ ՀՀՀՀՀՀ .
Եղանիցիմն .	ՀՀՀՀՀՀ , ՊԻՄԻ ՀՀՀՀՀՀ .
ԱՆՈՐԻԾ . ԴԵՐԲԱՑ .	Եղանել , Եղանիլ . ՀՀՀՀՀՀ .
ԱՆՑԵԱԼ . ԴԵՐԲԱՑ .	Եղեալ . ԵՂԵԾ . ՀՀՀՀՀՀ .
ԱՊԱՌԵՒԹ . ԴԵՐԲԱՑ .	Եղանելց . ՀՀՀՀՀՀ , ԴՐ ՊԻՄԻ ՀՀՀՀՀՀ .

175. Եղակի հրամայական Եղէր որ կ'ըսենք ախարհաբառ , զրաբառ կընմանի , բայց զրոց մէջ չկո անոր համար տեղը պարապ թօղուած է :

176. Եղիրորդ Եշէլէր , Եղանիջէր հրամայականի յոգնակին՝ ապահնիեն ու ստորապասականիեն կ'առնե Եշէլէր , Եղանիջէր : Այսնոկ զիտցիր ամէն բայերուն ա-

177. ԼՅԵԼԲՈՐ . արմատ ԼՅ :

ՍՈՀՄԱՆԱԿԱԿՆԵՐԻ ԵԳԱԱՆԱԿԻ

Եկէիա .

լինիմ .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .	լինիմք .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .
լինիտ .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .	լինիք .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .
լինիր .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .	լինին .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .

Ենցէու անիսովար .

լինէի .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .	լինէար .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .
լինէիք .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .	լինէիք .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .
լինէը .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .	լինէին .	Ի'ՀՀՀՀՀՀ .

ԵՐԱ-ՆԻ.

իցիմ.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
իցիս, լիցիս.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
իցի.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
իցուք, լիցիմք.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
իջիք, լիցիք.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
իցին.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.

ՀՐԱՄԱՑՈԿԱՆՆ ԵՎԱԱՆԱԿ

եր.	ԷՇԻՔ.	լ կըռուք, լիք. ԷՇԻՔ.
իջիք, լինիջիք.	ԷՇԻՔ, ՀԼԼՏԱՅ.	լ կըռուք, լիք. ԷՇԻՔ. (176).
Ո՞ի լինիք.	Տ' ՀԼԼՏԱՅ.	Ո՞ի լինիք. Տ' ՀԼԼՏԱՅ.

ԱՏՈՐԱԴԱՍՈԿԱՆՆ ԵՎԱԱՆԱԿ

ինիցիմ.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
ինիցիս.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
ինիցի.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
ինիցիմք.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
ինիցիք, լինիջիք.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
ինիցին.	ՀԼԼՏԱՅ, ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.
անօրէ, գերբաս.	լ ինէլ. ՀԼԼՏԱՅ.
անօւաւ, գերբաս.	լ ինէլ, լ ինէլ. ԷՇԻՔ, ՀԼԼՏԱՅ.
աղասին, գերբաս.	լ ինէլոց. ՀԼԼՏԱՅ, ո՞յ ՊՒՄԻ ՀԼԼՏԱՅ.

178. Լոցեալ կատարեալն Աշտակմէն կ'ասնէ. Եղէ,
եղէր, եղե, և այլն:

179. ԳՐԱՅԻ. արմատ գոր.

ՍՈՀՄԱՆՈՒԱԿՆ ԵԳԱԼԵԱԿ

Դիքը այս - ♫

Գառմ.	իւմ, էմ.	Գառմք.	իւմք, էմք.
Գառ.	իւս, էս.	Գացք.	իւս, էս.
Գայ.	իւյ, էյ.	Գան.	իւն, էն.

ԱՆԴԵՎԼ անհապար.

Գացի.	իւյի, էյի.	Գացաք.	իւյինք, էյինք.
Գացիք.	իւյիք, էյիք.	Գացիք.	իւյիք, էյիք.
Գացը.	իւբ, էբ.	Գացին.	իւյին, էյին.

ԱՏՈՐԱԴԱՍԱԿԱՆ ԵԳԱԼԵԱԿ

Գաւցեմ.	գուշ-էմ, ըլլամ.	Գաւցեմք.	գուշ-էնք, ըլլամ-
Գաւցես.	գուշ-էս, ըլլամ-	Գաւցեք.	գուշ-էնք, ըլլամ-
Գաւցե.	գուշ-է, ըլլամ.	Գաւցեն.	գուշ-էն, ըլլամ-

ԱՆՈՐԻԾ. ԴԵՐԲԱԾ. Գաղ. ըլլալ:

180. Այս եթ բայն ալ, երրորդ զէմք, որ ըսել է ի՞նէ. բայց հիմայ մինակ ցրանիր, հասրա և մակրայով Շիք, չնայ, չեւ շիք հնար, ճար չնայ. շիք աստ, հաւ չինյ, հռու չեւ.

Ա.Ո.Ա.Զ.ԻՆ. ԵՄՈՒՊԱԽԹԻԹԻՒՆ. — Ա.Մ.

181. Արդործական ԵՄՈՒՊԱԽԹԻԹԻՒՆ. արմատ Ա.Մ., Ա.Մ.Ա.Ց.¹.

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ ԵՎԱԿԱՆԱԿ

Ա.Ք.Հ.Ա.:

Ամաս:	հաշտելով.	Ամասք:	հաշտենա.
Ամաս.:	հաշտենա.	Ամայք.:	հաշտենա.
Ամայ.:	հաշտեն.	Աման.:	հաշտեն.

Եղանակ անհարաբ.

Ամայի.:	հաշտենէ.	Ամայաք.:	հաշտենա.
Ամայիք.:	հաշտենէր.	Ամայիք.:	հաշտենէր.
Ամայք.:	հաշտենը.	Ամային.:	հաշտենին.

Եղանակ հարաբեկալ.

Ամայի.:	հանեցի.	Ամայաք.:	հանեցինա.
Ամայեք.:	հանեցիր.	Ամայեք. ամայիք.:	հանեցիր.
Ամայ.:	հանեց.	Ամային.:	հանեցին.

1 Այսպարզ արմատները շինուած են ածանցեալ բառերն ան։ Դեպի ան, ծանրութիւն, ու բարզութեածութիւն։ Խակ անց ածանցեալ արմատները շինուած ե ծանրութ։ Ասունկ գիտցիր ուրիշ առեն բայերուն արմատներուն համար ալ, որ թէ և առանձին շրանութիւն նէ այ, ածանցեմանց կամ բարդութեանց մեջ կան։ ունանցը շրանութիւնն ալ, մեկալլանց ու եւս կըսեպահ որ ըլլապա։ և Ասունկ գիտցիր մեկալ Ծորդութեանց վրայ ալ։

Աղաւնի .

Ամացից , ամասցեմ .

Հանեմ , պիտի Հանեմ .

Ամացես .

Հանես , պիտի Հանես .

Ամացլ .

Հանլ , պիտի Հանլ .

Ամասցոք , ամասցեմք .

Հանեմք , պիտի Հանեմք .

Ամաջիր , ամասցեք .

Հանիր , պիտի Հանիր .

Ամասցեն .

Հանեն , պիտի Հանեն .

ՀՐԱՄԱՑԱԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿԻ

Ամա .

Հանլ .

Ամայիք .

Հանեցի .

Ամաջիր , ամայջիր . Հանլ , Հանես (176).

Ո՞ի ամար .

Դ Հաներ .

Ո՞ի ամայք .

Դ Հանի .

ՍՏՈՐԱԴԱՍՈՒԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿԻ

Ամայցեմ .

Հանեմ , պիտի Հանեմ .

Ամայցես .

Հանես , պիտի Հանես .

Ամայցլ .

Հանլ , պիտի Հանլ .

Ամայցեմք .

Հանեմք , պիտի Հանեմք .

Ամայցեք , ամայջիր .

Հանիր , պիտի Հանիր .

Ամայցեն .

Հանեն , պիտի Հանեն .

ԱՆԱՐԴԸ ԴԵՐԲԱՑ . **Ամալ .** Հանել :

ԱՆՑԵՍԻ ԴԵՐԲԱՑ . **Ամացեալ .** Հանած , Հանելով :

ԱՊԱՅԱԿ ԴԵՐԲԱՑ . **Ամալոց .** Հանելու , որ պիտի Հանի :

182 . **Արանկ կըխանարհին**

ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ ԲԱՑԵՐ

Կարդամ , կարդացի , կարդաց , կարդա . Հանչէմ , Հարդամ
Հաւատամ , հաւատացի , հաւատաց , հաւատա . Հաւատամ ,
Լուանամ , լուացի , լուաց , լուա . Հաւատամ :

լամ, լացի, լաց էամ ելաց, լաց . լոմ :
Բանամ, բացի, բաց էամ եթաց, բաց . բանամ :
Բառնամ, բարձի¹, բարձ էամ եթարձ, բարձ . վերջընէմ :

183. ՏԵՇՈՒՔ ԲԱՑԵՐ

Գնամ, գնացի, գնաց, գնա . եշեմ :
Խազամ, խազացի, խազաց, խազա . խազամ, շարժէմ :
Կամ, կացի, կաց էամ եկաց, կաց . էւնամ, էայնիմ :
Մնամ, մնացի, մնաց, մնա . մնամ, սպասիմ :

184. Վոր տակն է Աեամ, օրուն էա Երբօր վերջի
վանի չէ նե՛ է կամ է կը փօխուի հօղավներուն ոդէս (17) .
ստորագասաւկանն երկու կերպ ալ կ'ըլլայ : Վիրող դը-
նենիք օր տեսնես .

ԱՀՄ . ԱԵՐԻ .	Աեամ . էապէիմ .	Աեամը . էապէիմս .
	Աեաս .	Աեայք .
	Աեայ .	Աեան :
ԱՆԻ .	Աէի .	Աէաք .
	Աէիր .	Աէիք .
	Աէայք .	Աէին :
ԷՐՐ .	Աէցի .	Աէցաք .
	Աէցեր .	Աէցէք, կէցէք .
	Աեաց, եկեաց .	Աէցին :
ԱՊԻ .	Աէցից, կէցցէմ .	Աէցցուք, կէցցէմք .
	Աէցես .	Աէցջիք, կէցջէք .
	Աէցի .	Աէցին :
ՀՐԱՄ .	Աէց .	Աէցէք .
	Աէցջիր .	Աէցին (176)
	ՈՒԻ կեար .	ՈՒԻ կեայք .

սՏՈՐ. Ալեայցեմ, կեցեմ¹. Ալեայցեմք, կեցեմք.
 Ալեայցես, կեցես. Ալեայցեք, կեցեք.
 Ալեայցէ, կեցէ. Ալեայցեն, կեցեն.

ԴԵՐՈՒ. Ալեալ. — Ալեցեալ. — Ալելոց :

185. Արանիլ ալ Ատեամ, գառեմ. ատեի, ատեցի
 ատեցից համ ատեօցեմ, ատեա, ատեսջիր. բայց սպաս
 դասահան՝ ատիցեմ. անորիլ դեբեայ՝ ատեալ համ ատե-
 վան զի Ատեմ, ատեցի, ատել կըսուի, և Ատիմ
 ատեցայ, ատիլ, երկրորդ ու երրորդ լծորդութեան
 պէս :

186. Տեսար որ Լամ, բանամ, բանամ, կամ, կեամ բայկըռանի
 տարեալ եղակի երրորդ գէմբը, որ միավանկ արմատն է բայբն (168)՝
 ալ տուաւ սկիզբը, Ելաց, երաց, երարձ, Եկաց, Եկեաց : Վասնկ զիաց
 Երկրորդ լծորդութեան երկրորդ օրինատին համար ալ, ու չորրորդ
 լծորդութեան համար ալ : — Եշին աեզ՝ և ալ կըսայ բաղաձայնն
 բուն, Ելաց, երաց, երարձ. Խոկ ձայնաւորներաւն միայն այբին է
 դրուի երբեմն, ան ալ միշտ է. Էարկ, Էանց, Էած, Էառ, որ վա-
 պիտի տեսնես² :

187. Արաւորական, ԱՄՐՈՅ.

ԱՍՀՄԾԱՆԱԿԱՆ ԵԳԱՆԱԿ

ԱԵՐԻԱՅ :

Ամամ.	Քըշենաւիմ.	Ամամք.	Քըշենաւինք.
Ամաս.	Քըշենաւիս.	Ամայք.	Քըշենաւիս.
Ամայ.	Քըշենաւի.	Աման.	Քըշենաւին:

1 Վասնկ մեկ ցոյտվ կըզբաւի ստորագտասականը հեշտ, և անով է զատուի ապահնին վեցնեմ :

2 Խոկ ժամանեմ բայբն նոյն գէմբը՝ ըստ հին նախնեաց աշխ կամ համ է (4) :

Անողեալ անդատար .

Ամայի .	Քշմաթութեա .	Ամայաք .	Քշմաթութիւն .
Ամայիք .	Քշմաթութիւն .	Ամայիք .	Քշմաթութիւն .
Ամայը .	Քշմաթութիւն .	Ամային .	Քշմաթութիւն .

Անողեալ քառաբնալ .

Ամացայ .	Հարուեցաւ .
Ամացար .	Հարուեցար .
Ամացաւ .	Հարուեցաւ .
Ամացաք .	Հարուեցան .
Ամացայք , ամացարուք .	Հարուեցան .
Ամացան .	Հարուեցան .

Ապահովի .

Ամասցից , ամասցիմ .	Հարուսեիմ , որիորի Հարուսեիմ .
Ամասցիս .	Հարուսեիս , որիորի Հարուսեիս .
Ամասցի .	Հարուսեի , որիորի Հարուսեի .
Ամասցուք , ամասցիմք .	Հարուսեինք , որիորի Հարուսեինք .
Ամասցիք , ամասցիք .	Հարուսեիք , որիորի Հարուսեիք .
Ամասցին .	Հարուսեին , որիորի Հարուսեին .

ՀԲԱՄԱՑԱԿԱՆ ԵՂԱՆԱԿ

Ամացիր .	Հարուսել .
Ամասցիր , ամասցիլ .	Հարուսել , Հարուսել .
Ո՞ւ ամար .	Ու Հարուսել .
Ամացարուք , ամացիք , ամացայք .	Հարուսելն .
• • • • (176) .	
Ո՞ւ ամայք .	Ու Հարուսելն .

ԱՏՈՐԻ ԴԱՍՏԱՆՆԵՐՆ ԵՎ ԱՐԵՎԱԿ

Վինոցիմ.	Հարթակ, պիտի հարթակ.
Վինոցիս.	Հարթակ, պիտի հարթակ.
Վինոցիտ.	Հարթակ, պիտի հարթակ.
Վինոցիմք.	Հարթակներ, պիտի Հարթակներ.
Վինոցիք, ամոցիք.	Հարթակներ, պիտի Հարթակներ.
Վինոցին.	Հարթակներ, պիտի Հարթակներ.

ԱՆԲՐԻԾ, ԴԵՐԲԱԾ.	Վիոլ.	Հարթակներ.
ԱՆՅԵՎԱԼ, ԴԵՐԲԱԾ.	Վինոցեալ.	Հարթակներ, Հարթակներ.
ԱՊԵՐՈՒՄ, ԴԵՐԲԱԾ.	Վինոզ.	Հարթակներ, ոչ պիտի Հարթակներ.

188. Կըտեսես որ կրաւորականին քանի մը տեղը ներգործակնին ովես է։ Առաջ առելի որոշ հասկըցուելու համար՝ անցեալ զի բայց ու առաջ հականով ալ կը ըլլան։ Երբեմն մեկացներ ալ։ Առ ցեալ լինիմ, լինիմ, եզուք, լիցուք և՛ եզիցուք, լիշիք և՛ եզիչիք, և ջիր և՛ եզիջիք, ամացեալ լինել (287)։ Առանկ զետցիք մեկու ու Ըսորդութեանց և ուրիշ կրաւորական խոնարհմանց զբոյ ալ։

189. Անմաց ալ առհմանական ներկայի ու առարգաստականը իւ կը լսոյ երբեմն երբորդ Ըսորդութեանց ովես։ Լուսանիմ, լուս նիլ, բանիմ, բանիլ, բանիմ, բանիլ, իմանիմ, իմանիլ, մօռանիմ։

190. Վաճնկ կը խոնարհին ներգործականներուն կրաւորականները,

Կարդամ,	կարդացայ,	կարդացիք.	հանչակ,	հարդացուի.
Հաւատամ,	հաւատացայ,	հաւատացիք.	հաւատակ,	հարդացուի.
Լուանամ,	լուացայ,	լուացիք.	լուանակ,	լուացուի.
Լամ,	լացայ,	լացիք.	լայնակ,	լուացուի.
Բանամ,	բանացայ,	բանացիք.	բանակ,	բանացուի.
Բառնամ,	բարձայ,	բարձիք.	Աբբառակ,	զլորարար

ՀԱՐԴԱԿ (166).

ՀՈՅԱՐԴԱԿ ՈՒ 21:20-Ի ԲԱՑԵՐ

191. Հաստրակ բայերն որ ներգործական մարտ ամսուն, ու կը սարսկերող չեզոք բայերուն յատուկ տարրեր տեղինքը, լնջապէս կատարեալն ու հրամայականը, երբեմններգործականին պէս ու կ'ըլլան, Մոռանամ, մոռացաց իւմ մոռաց, մոռացիր իւմ մոռա - Արտամ, որսացաց իւմ որսացի, որսացիր իւմ որսա - Խմանամ, խմացիր իւմ խմա - Խմաց - — Ընթանամ, ընթացիր իւմ ընթամ, ընթաց - Զգանամ, զգան, զգանցաց իւմ զգանցի, զգանցիր իւմ զգանցաց Առանկ ալ և առանմ կրառութականը չեզոք քարոր առնելով (166). Էլլառառամ Խոփէնս, կ'ըլլայ լուսացիր իւմ լուսաւ:

192. Կայնապէս ներգործական մարտ առնուան Հաստրակ բայերուն ու կրառութերող չեզոք բայերուն տպառնին ալ շատ հեղ ներգործականին պէս կ'ըլլայ չէմ, չես, չէ, չեմս, չես, չեն - Խմացես, խմացե, խմացեն - Գահացես, գահացե, գահացեն - Առանկ զիսցիր երրորդ ընորդութեան նոյնպիս Հաստրակ ու չեզոք բայերուն տպառնին Համար ալ, ու տարրագառատկանին Համար ալ, որ երբեմն անձիք ալ ներգործականին պէս չէմ, չես, չէ, չեմս, չես, չեն կը վերջանան .

193. Ի՞ս լծորդութեանս Հաստրակ բայերն Երրորդ ներգործարար առնուն, ու չեզոք բայերունն ալ, սառադատականնս ամեննենն իրաւորականին պէս չէմ լիլրջանար, [թէ և առ խոնարհմանս տակը կ'երթան, Հաստրակ միշտ ներգործականին պէս կ'ըլլայ չէմ, և այն]. Խմանամ, խմանայցեմ: Մոռանամ, մոռանայցես. Գահանամ, գահանայցէ. Դասնամ, դասնայցեմք. Խոթանամ, ընթանայցէք. Քուսամ, յուսայցեն, Եսանկ ալ Բանամ, բանամ, չեզորարար, էշբացուիմ, էշկերնամ, կ'ըլլան՝ բանայցեմ, բանայցեմ, բայրուիմ, գլուխում:

194. ՀՈՅԱՐԴԱԿ ԲԱՑԵՐ

Դմանամ, ամացայ, ամացիր . Վանեմ, լուսանեմ. Վանեսիմ, լուսանիմ:

Խմանամ, խմացայ, խմացիր իւմ
խմաց իւմ խմա .

Մարգարէանամ, մարգարէա-
ցայ, մարգարէացիր իւմ մարգա-

մանամ, մացանիմ,

ըեաց էամ մարդարեա .

Տաբարձեամ. Տարի
ընտառիմ .

Վոռանամ, մոռացայ, մոռացաւ .

Էամ մօռաց, մօռացիր էամ մօռա . Խոռնամ. Խոռնակմ .

Վտանամ, ստացայ, ստացիր .

Խոռնամ, առնեմ .
Նէցուիմ :

Հոգամ, հոգացայ, հոգացիր .

Հոգամ . Հոգացուկմ .

Որսամ, որսացայ, որսացիր .

Որս բանեմ . Բանակ

որսացիր էամ որսա .

195. ԶԼՇԱԲ ԲԱՑԵՐ

Դոհանամ, դոհացայ, դոհացիր, դոհա . Հոռհակա-
նայցեմ .

ՀԼՀՄ :

Դառնամ, դարձայ, դարձիր էամ դարձ ,
դառնայցեմ . (49, ծան.)

Դառնակ :

Ընթանամ, ընթացայ, ընթացիր էամ ըն-
թաց էամ ընթա , ընթանայցեմ .

Ըստին :

Օ զջանամ { զջանացայ էամ զջանացի, զջանացիր
Օ զջամ { էամ զջա , զջանայցեմ .

Աղջամ :

Հոգամ, հոգացայ էամ հոգացի, հոգացիր
էամ հոգա , հոգայցեմ .

Հոգ ընկե :

Հուսամ, յուսացայ էամ յուսացի, յուսա-
ցիր էամ յուսա , յուսայցեմ .

Յուսակ :

Հնծամ, յնծացայ էամ յնծացի, յնծացիր
էամ յնծա , յնծայցեմ .

Անծական :

Վրբենամ, արբեցայ, արբեցիր, արբենայ-
ցեմ .

Վրբենակ :

Վերձենամ, մերձեցայ, մերձեցիր, մեր-
ձենայցեմ .

Մօքէնամ :

Վազենամ, յազեցայ, յազեցիր, յազենայ-
ցեմ .

Վլուսամ :

Վաղցենամ, քաղցեցայ, քաղցեցիր, քաղ-
ցենայցեմ .

Անօվենամ :

ԵՐԿՐՈՐԴԻ ԼՇԱՐԴՈՒԹԻՒՆ. — ԵՐ.

196. ԱԹԱՎՀԵՒՆ ՕՐԻՆԱՅԻ

Ա, ԵՐԳ ործական ՍԻՐԱՎ. արմատ ՍԻՐ, ՍԻՐԵԱՑ :

ՍՈՀՄՈՆԱԿԱՆ ԵԳԱԿՆԱԿ

Ա, ԵՐՔԱՅ :

Սիրեմ.	հըսկեմ.	Սիրեմք.	հըսկեմք.
Սիրես.	հըսկես.	Սիրեք.	հըսկեք.
Սիրէ.	հըսկե.	Սիրեն.	հըսկեն.

Ա, ԵՐՔԵ-Ը անդապար :

Սիրեի.	հըսկեի.	Սիրեաք.	հըսկեինք.
Սիրեիք.	հըսկեեիք.	Սիրեիք.	հըսկեեիք.
Սիրեիր.	հըսկեեր.	Սիրեիր.	հըսկեեր.

Ա, ԵՐՔԵ-Ը վարպետալ :

Սիրեցի.	սիրեցի.	Սիրեցաք.	սիրեցինք.
Սիրեցես.	սիրեցին.	Սիրեցեք.	սիրեցինք.
Սիրեցէ.	սիրեց.	Սիրեցին.	սիրեցին.

Ա, ԵՐՔԵ-Ը :

Սիրեցից, սիրեցցեմ.	սիրեմ, պիտի սիրեմ.
Սիրեցես.	սիրեմ, պիտի սիրեմ.
Սիրեցէ.	սիրեմ, պիտի սիրեմ.

Սիրեցուք, սիրեցցեմք.	սիրեմք, պիտի սիրեմք.
Սիրեցջիք, սիրեցցեք.	սիրեմք, պիտի սիրեմք.
Սիրեցեն.	սիրեմն, պիտի սիրեմն.

ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ ԵՎԱՆՈՒ

Ալիքա - .	սէբէ - .	Ալիքցէք - սէբէյէ -
Ալիքաջիր , սիրիջիր - .	սէբէ , սէբէս -	(176) .
Ո՞ի սիրեր - .	Ք սէբէր - .	Ո՞ի սիրէք - Ք սէբէ

ՍՏՈՐԱԴԱՍԱԿԱՆ ԵՎԱՆՈՒ

Ալիքիցէմ - .	սէբէյ , պէտի սէբէյ -
Ալիքիցէս - .	սէբէս , պէտի սէբէս -
Ալիքիցէ - .	սէբէ , պէտի սէբէ -
Ալիքիցէմք - .	սէբէնք , պէտի սէբէնք -
Ալիքիցէք , սիրիջիք - .	սէբէք , պէտի սէբէք -
Ալիքիցէն - .	սէբէն , պէտի սէբէն :

ԱՆՈՐԻԾ ԴԵՐԲԱՑ - .	Ալիքէլ - .	սէբէլ :
ԱՆՑԵԱԼ ԴԵՐԲԱՑ - .	Ալիքցէլալ , սիրէալ - .	սէբէալ , սէբէալ
ԱՊԱՌՆԻ ԴԵՐԲԱՑ - .	Ալիքլոց - .	սէբէլու , ոք պէտի սէբէ

197. Վասնկ կըխանարհին

ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ ԲԱՑԵՐ

Գրեմ ,	գրեցի ,	գրեա .	գըեյ :
Բմբանեմ ,	բմբանեցի ,	բմբանեա .	բանեյ :
Կարեմ ,	կարեցի ,	կարեա .	կարեյ :
Շինեմ ,	շինեցի ,	շինեա .	շինեյ :
Փրկեմ ,	փրկեցի ,	փրկեա .	պառեյ , փրկեյ :
Վմանեմ ,	վմանեցի ,	վմանեա .	վմանը վնշնեյ :
Ալրմանեմ ,	ալրմանեցի ,	ալրմանեա .	զանեյ :
Վանեմ ,	վանեցի ,	վանեա .	վանեյ :

198. Խտեի չորս բային արմատն աշ ըլլալուն (168)
կատարեալն և ապառնին կ'ըլլայ աշի , աշիշ .

Վակեմ, ասացի, ասացից, ասա . Հանձ :

Գիտեմ, գիտացի, գիտացից, գիտա է-մ գիտեա . Գիտեմ :

Կարեմ, կարացի, կարացից, կարացիր . Հընամ :

Մարթեմ, մարթացի, մարթացից, մարթացիր . Էրբու-մ :

199. ԶԵՐԱՔ ԲԱԼԵՐ

Վահաչեմ,	ամաչեցի,	ամաչեա .	ամաչեմ :
Գիմեմ,	գիմեցի,	գիմեա .	գաղեմ :
Ձագաւորեմ,	Ձագաւորեցի,	Ձագաւորեա .	Ձագաւորեմ :
Տիրեմ,	տիրեցի,	տիրեա .	տիրեմ :
Ժամանեմ,	ժամանեցի,	ժամանեա .	շանեմ :
Մանչեմ,	մանչեցի,	մանչեա .	մանչեմ :

200. ԵՐԿՐՈՐԴԻ ՕՐԻՆԱԿ

Վերդործական ՏԵՍՄԱՆԵՐԻ . արմատ ՏԵՍ :

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ ԵԳԱՆԱԿԻ

Վերդայ .

Տեսանեմ.	էլուանեմ .	Տեսանեմք .	էլուանենք .
Տեսանես .	էլուանես .	Տեսանեք .	էլուանենք .
Տեսանէ .	էլուանէ .	Տեսանեն .	էլուանեն :

ՎԵՐԴԱԼ ԱՆԴԱՐՄԱ :

Տեսանեի .	էլուանեի .	Տեսանեալք .	էլուանեինք .
Տեսանեիր .	էլուանեիր .	Տեսանեիք .	էլուանեինք .
Տեսանելք .	էլուանելք .	Տեսանելին .	էլուանելին :

ԱՆԳԵՎԼ ՀԵՐԱԲԵՎԼ.

Sku- տէսայ. **Sku-** տէսան.

Sku- տէսաբ. **Sku-**, **mkusib.** տէսաբ.

Sku, **kmku.** տէսամ. **Sku-** տէսան:

Sku- տէսայ. **Sku-** տէսան.

Sku- տէսաբ. **Sku-**, **mkusib.** տէսաբ.

Sku- տէսամ. **Sku-** տէսան:

ԱՌԱՋԱՆԻ.

Skuhyg, **mkuglyk.**

Skuhyku.

Skuhy.

Skuysik, **mkuglyk.**

Skuysik, **mkuglyk.**

Skuysik.

տէսանիմ, ողիով տէսանիմ.

տէսանիս, ողիով տէսանիս.

տէսան, ողիով տէսան.

տէսանիս, ողիով տէսանիս.

տէսանիս, ողիով տէսանիս.

տէսանիս, ողիով տէսանիս:

ՀՅՈՒՄԱՑԱԿԱՐՆ ԵԳԱԾԱԿԱ

Sku- տէս. **Sku-** տէսէս.

Skuysik, **mkusawnyk.** տէս, տէսանս. . . . (476).

Wի **mkusawnyk.** մի տէսանէր. **Wի** **mkusawnyk.** մի տէսանէր.

ՍՏՈՐԱԴԱՍԱԿԱՐՆ ԵԳԱԾԱԿԱ

Skuawnykigek.

Skuawnykigek.

Skuawnykigek.

Skuawnykigek.

Skuawnykigek, **mkusawnyk.**

Skuawnykigek.

տէսանիմ, ողիով տէսանիմ.

տէսանիս, ողիով տէսանիս.

տէսան, ողիով տէսան.

տէսանիս, ողիով տէսանիս.

տէսանիս, ողիով տէսանիս.

տէսանիս, ողիով տէսանիս:

ԱՆՁՐԻԾ, ԴԵՐԲԱԾ. **Skuawnyk.** տէսանէլ:

ԱՆՁԵԱԼ, ԴԵՐԲԱԾ. **Sku-** **aw.** տէսանձ, տէսանձը:

ԱԳԱԲՈՆԻ ԴԵՐԲԱԾ. **Skuawnyk.** տէսանձու, ո՞ր ողիով տէսանձ:

201. Արանիկ կըխոնարհին

ՆԵՐԴԱՐԾԱԿԱՆ ԲԱՑԵՐ

Վախճանեմ, անիծի, անէծ
 Վրկանեմ, արկի, արկ, էարկ . չտէմ, նէռէմ,
 Վասանեմ, գտի, գիտ, եղիտ . գունէմ,
 Վիզանեմ, գիզի, գէզ, եղէզ . Շեշէմ,
 Վլանեմ, կլի, կուլ, եկուլ . Էլլէմ,
 Հատանեմ, հատի, հատ, եհատ . Էդէմ,
 Հարցանեմ, հարցի, հարց, եհարց . Հարցէնէմ,
 Խպանանեմ, սպանի, սպան, եսպան . Սպանէմ, Անոցշնէմ,
 Յուցանեմ, յուցի, յոյց, եցոյց . Յուցէնէմ,
 Հարկանեմ, հարի, հար, եհար . Հարնէմ.

202. Արանիկ կըխոնարհին ետևի չորս բայն ալ արմագանովը, ե-շ արմատ չունենալուն (168),

Վծեմ,	ածի,	ած, էած .	Բերէմ,
Բերեմ,	բերի,	բեր, երեր .	Բերէմ,
Հանեմ,	հանի,	հան, եհան .	Հանէմ,
Հեղուսեմ,	հեղուսի,	հեղոյս .	Գունէմ:

203. Արանիկ կըխոնարհին ռաշանէմ վերջացած ներդործական բայերն ալ իրենց ոյց ածանցեալ արմատովն (168) ուսկից որ կ'ելլեն¹, որ ոյս, ոյս ալ կ'ըլլայ .

Դարձուցանեմ, գարձուցի, գարձոյց, գարձո . Դարձէնէմ:
 Օկեկուցանեմ, զեկուցի, զեկոյց, զեկո . Էմաշնէմ, Էմաշ դամ:

¹ Ասոնց ոյց վերջացած արմատեն շինուած ըլլալուն ապացոյցն է . մէկ մը՝ որինակ իմն Զեկուցանեմ բայն, որ ուրիշ մէկ բայէ մը էլլեր . հասկա չնիւն ածանցեալ չեխոց արմատեն . ասանկ ըսելու . է մէկու ոնց ամենուն համար ալ : Մէկմ' ալ որ, նոյն արմատը կատարեալին կշակի երրորդ գէմին է . ինչպէս ամեն ուրիշ բայերունն ալ :

Վատուցանեմ, մատուցի, մատոյց, մատութամ, հոդ բերեմ,	ամբականէմ, ամբացուցի, ամբացոյց,	ամբացուցանէմ, ամբացուցի, ամբացոյց,
ամբացուցանէմ, կորուսի, կորոյց, կորուց, կորուցանէմ, կորուցուց, կորուցոյց,	ամբացուցանէմ, կորուսի, կորոյց, կորուց, կորուցանէմ, կորուցուց, կորուցոյց,	ամբացուցանէմ, կորուսի, կորոյց, կորուց, կորուցանէմ, կորուցուց, կորուցոյց,
կորուզանէմ, կորուզուց, կորուզոյց, կորուզուցանէմ, կորուզուցուց, կորուզուցոյց,	կորուզանէմ, կորուզուց, կորուզոյց, կորուզուցանէմ, կորուզուցուց, կորուզուցոյց,	կորուզանէմ, կորուզուց, կորուզոյց, կորուզուցանէմ, կորուզուցուց, կորուզուցոյց,
վլուզանէմ, վլուզուց, վլուզոյց, վլուզուցանէմ, վլուզուցուց, վլուզուցոյց,	վլուզանէմ, վլուզուց, վլուզոյց, վլուզուցանէմ, վլուզուցուց, վլուզուցոյց,	վլուզանէմ, վլուզուց, վլուզոյց, վլուզուցանէմ, վլուզուցուց, վլուզուցոյց,

204. Որովհետեւ այսպիսի բայերուն շատին նշանակութիւնն չու տաւ կամ ըւլու տաւ է, նոյն մազով շատ տեղ Տամ և Առնեմ բայերը կը բանին ամեն պարզ բայի հետ ։ Խնացուցանեմ բակելու տեղը՝ կ'ըսու Տամ իւմ Առնեմ քեզ իմանալ, առնեմ զքեզ՝ իմանալ, առնեմ՝ կ'իմանացին իւմ խնացին իւմ խնացոյցես ։ Գնացուցանեմ բակելու տեղը՝ Տամ իւմ Առ նեմ պնակ, առնեմ զի գնացես իւմ գնացյես ։ Խանկ ալ կ'ըսուի Խնացուցանեմ իւմ Տամ անցանել ։ Խապացուցանեմ իւմ Տամ խազալ ։ Բայց առնեմ չունեցողներուն հետ՝ հարկաւ բակելու է Տամ ածել, տամ բերել, տամ տանել, և այլն ։ Նմանապես Տամ անցուցանել, տամ խոզ ցուցանել ։ ուրիշ ճշ անշնչել իսպամ, ուրիշ ճշ իսպաշնչել իսպամ ։ Տամ իւմ Առնեմ լինել, առնեմ զի լինիցիս ։ ըւլու իսպամ, իշեմ ու ըւլու Առնեմ զի լինթերցի ։ իշեմ ու իսպամ կամ իսպաման :

205. ԶԵՐՈՒԹ ԲԱՑԵՐ

Վնցանեմ, Վլանեմ, Վջանեմ, Վտանեմ, Վամբերերեմ,	անցի, ելի, իջի, հասի, մանի,	անց, եմնց, իջ, հաս, եհաս, մանւտ, եմնւտ,	անցնիմ, ելլէմ, իջնամ, հասնիմ, մաննէմ,
Վլանեմ, Վլանեմ, Վլանեմ, Վլանեմ, Վլանեմ,	ելի, իջի, իջ, իջ, իջ,	ելլ.	ելլէմ,
Վջանեմ, Վջանեմ, Վջանեմ, Վջանեմ, Վջանեմ,	իջի, իջի, իջ, իջ, իջ,	իջ.	իջնամ,
Վտանեմ, Վտանեմ, Վտանեմ, Վտանեմ, Վտանեմ,	հասի, հասի, հաս, հաս, հաս,	հաս, եհաս.	հասնիմ,
Վտանեմ, Վտանեմ, Վտանեմ, Վտանեմ, Վտանեմ,	մանի, մանի, մանտ, մանւտ,	մանտ, եմնւտ.	մաննէմ;
Վամբերերեմ, Վամբերերեմ, Վամբերերեմ, Վամբերերեմ, Վամբերերեմ,	համբերի, համբերի, համբերի, համբերի,	համբեր.	համբերելլէմ,

206. Առ եսքինը Համբերեմ, Համբերերեմ, զամբերեցի ալ կ'ըլլայ առջի օրինակին պէս ։ Կմանապես ուրիշ բայերն որ մեջի առ ձգուած է Ներկայէն ։ Անտեսէմ, անտեսեցի ։ լրտեսէմ, լրտեսեցի ։ անիծեմ, անիծեցի ։ ձեռ նարեկեմ, ձեռնարեկեցի ։ զիզեմ, զիզեցի ։ յուսահատեմ, յուսահատեցի ։ բանահարեմ, բանահարեցի ։ Ասանկ ալ Նրկիր պատանեմ, կ'ըլլայ երկիր պազի, եսպազ, երկիր պազ ։ իսկ Նրկրպազեմ, երկրպազեցի ։ Երկրպազեա ։ Ալբածեմ կ'ըլլայ վլրածեցի իւմ վլրածի, Ակնածեմ ակնածեցի ։ Ակն ածեմ, ակն ածի :

ԵՐԵԱՐԴ ԼԾՈՒԹՈՒԹՅԻՒՆ - ԵՐ.

207. ԱՐԵՎԵԿԻՆ ՕՐԻՆԱԿ

Արաւորական, ՍԻՐԻԱԲ.

ԱԱՀՄԱՆ ԱԿԱՆ ԵԳԱՆԱԿ

Ա, ԵՐԵՎԱՅ.

Ոիրիմ-	Քըսէբռուիմ.	Ոիրիմք.	Քըսէբռուին.
Ոիրիս-	Քըսէբռուիս.	Ոիրիսք.	Քըսէբռուիս.
Ոիրի.	Քըսէբռուի.	Ոիրիմն.	Քըսէբռուին:

ԱՆԵՐԵՎԱՆ ԱՆԻՄՈՎԱՐ.

Ոիրեի.	Քըսէբռուեի.	Ոիրեաք.	Քըսէբռուեին.
Ոիրեեր.	Քըսէբռուեեր.	Ոիրեեք.	Քըսէբռուեեին.
Ոիրեր, սիրեւը.	Քըսէբռուեր.	Ոիրելին.	Քըսէբռուեին:

ԱՆԵՐԵՎԱՆ ՔԱՐԱՔԵՎԱՆ.

Ոիրեցայ.	Աիբռուեցայ.
Ոիրեցար.	Աիբռուեցար.
Ոիրեցաւ.	Աիբռուեցաւ.
Ոիրեցաք.	Աիբռուեցան.
Ոիրեցայք, սիրեցարուք.	Աիբռուեցան.
Ոիրեցան.	Աիբռուեցան:

ԱՐԵՎԵՎԱՆԻ.

Ոիրեցայց, սիրեսցիմ.	Աիբռուիմ, պիտի սիբռուիմ.
Ոիրեսցիս.	Աիբռուիս, պիտի սիբռուիս.
Ոիրեսցի.	Աիբռուի, պիտի սիբռուի.

Ա լիքացուք , սիրեսցիմք .	սիրռահնս , պիտի սիրռահնս .
Ա լիքաջիք , սիրեսցիք .	սիրռաիք , պիտի սիրռաիք .
Ա լիքացին .	սիրռաին , պիտի սիրռաին :

ՀՐԱՄԱՑԱԿԱՆ ԵԳԱԼԵԱԿ

Ա լիքաց , սիրեցիք .	սիրռեւ .
Ա լիքաջիք , սիրեջիք .	սիրռեւ , սիրռաիք .
Ա լիք սիրեք .	դ սիրռաիք .
Ա լիքցարուք , սիրեցայք .	սիրռեցէք .
· · · · (176) .	
Ա լիք սիրեք .	դ սիրռեք :

ԱՏՈՐԱԴԱՍԱԿԱՆ ԵԳԱԼԵԱԿ

Ա լիքիցիմ .	սիրռահնմ , պիտի սիրռահնմ .
Ա լիքիցիս .	սիրռահնս , պիտի սիրռահնս .
Ա լիքիցի .	սիրռահն , պիտի սիրռահն .
Ա լիքիցիմք .	սիրռահնմս , պիտի սիրռահնմս .
Ա լիքիցիք , սիրեջիք .	սիրռաիք , պիտի սիրռաիք .
Ա լիքիցին .	սիրռաին , պիտի սիրռաին :

ԱՆՈՐԻԾ ԴԵՐԲԱՅ .	Ա լիքը , սիրել .	սիրռալ :
ԱՆՑԵԱԼ ԴԵՐԲԱՅ .	Ա լիքցեալ , սիրեալ .	սիրռաած , ու բռելուլ :
ԱՊԱՌԵՒ ԴԵՐԲԱՅ .	Ա լիքըց . սիրռելս , ու պիտի սիրռի :	

208. Տես ըստաձնիս՝ ի 188. Վասնկ կը խոնարհին ներգործականներուն կրաւորականները ,

Գ րիմ ,	գրեցայ .	գրռահն :
Բ մբանիմ ,	բմբանեցայ .	բմբանահն :
Կ արիմ ,	կարեցայ .	կարռահն :
Շ ինիմ ,	շինեցայ .	շինահն :

լիդիմ,	փրկեցայ .	աղաքառիմ , գրիստիմ , չե- զոքաբար՝ աղաքիմ :
լիքմանիմ ,	ամանեցայ .	ամանը լշշուիմ :
լի անիմ ,	սերմանեցայ .	շանուիմ :
լի օիմ ,	վանեցայ .	վանուաիմ :
լի փոխիմ ,	ասացայ .	շսուիմ :
	գիտացայ .	գիտցուիմ :

209. Արդեմ, Արթեմ, կրաւորական չեն ըլլար ,
աղջորաբար չեզոքի պես բանելուն համար :

ՀԱՍՏՐԱԿ ՈՒ ԶԵՐՓ ԲԱՑԵՐ

210. Հասարակ բայերն որ ներգործաբար առնուին ,
հրամայականնին միայն էաշ կ'ըլլայ , շատ անգում ալ
ներգործականնին պես էա . Այօսեաց , նայեաց , ողօրմեաց .
Դատեա , խօսեա , նայեա , ողօրմեա . Այօսեցիր , նայե-
ցիր , ողօրմեցիր ըրլասր ներգործական մոքով :

211. Ասանկ էազի առջ՝ էա կ'ըլլայ երբեմն աս օրինակիս չեզոք
բայերուն ու չեզոքաբար առնուած կրաւորականներուն հրամայա-
նան ալ . Աշխատեա , երևեա , ձևեա : — Յայանեա , լուսաւորեա ,
քաջազերեա :

212. Ներգործաբար առնուած հասարակ բայերուն ու կրաւորա-
բար չեզոք բայերուն անորիս զերբայն առելի էւ կ'ըլլայ . Խօսել .
Նայել , ողօրմել : — Աշխատել , երևել . որ էւ ալ կ'ըլլան . բայց ոմանք
մոյն էւ կ'ըլլան . Դատել , կազել , ձևել , վիճել : — Ասանկ ալ եր-
բարդ օրինակին . Ծնանել իւմ ծնանիլ . Մնանել իւմ մնանիլ :

ՀԱՍՏՐԱԿ ԲԱՑԵՐ

Ասրբառիմ ,	բարբառեցայ .	իօսիմ , շոէմ . իօսուիմ , շսուիմ :
Դատիմ ,	դատեցայ .	դատէմ . դատցուիմ :
Խօստովանիմ ,	խօստովանեցայ .	խօստովանիմ . խօստովանէմ :
Խօսիմ ,	խօսեցայ .	իօսիմ . իօսուիմ :

Աւամիմ,	Լամեցայ.	Համիմ, ռողիմ. Համեցամի.
Համարիմ,	Համարեցայ.	Անդիմ, համընմ. Անդուսիմ.
Կայիմ,	Կայեցայ.	Կայիմ. Կայուսակիմ.
Ողորմիմ,	Ողորմեցայ.	Աղորմիմ. Աղորմուսիմ.

214. ԶԵՂՈՓ ԲԱՑԵՐ

Վաշխատիմ,	Վաշխատեցայ.	Վաշխատիմ, յագնիմ.
Երեխիմ,	Երեւեցայ.	Երեւամ:
Կազիմ,	Կազեցայ.	Կազամ:
Ճեմիմ,	Ճեմեցայ.	Ճեմա Ք-մ, Վեր Ք-ը Ք-մ:
Ահալիմ,	Ահալեցայ.	Հահամասան-Ահան Շնէմ:
Վապրիմ,	Վապրեցայ.	Վապրիմ:
Բնակիմ,	Բնակեցայ.	Բնակիմ:
Դադարիմ,	Դադարեցայ.	Դադարիմ, Քենաւիմ:

215. Հասարակ բայերեն մեկ քանին ներգործաբար, ու չեղոքն թեն աւելին, իմ վերջն էմ կը փոխեն ու ներգործականի պէս կը թ. Նարհին երբեմ. Գատեմ, գատեցի. Խոստովանեմ, խոստովանեց. Համարեմ, Համարեցի: — Սապրիմ, ասպրեցի. Բնակեմ, բնակեցի. Դագարեմ, գագարեցի:

216. Բայց չեղոքներեն մեկ քանին ալ էմ փոխուին նէ, ներգործական կ'ըլլան - ինչպէս, Վաշխատեմ, Վաշխատուիմ, յագնեցնեմ, յագնեցնելու ըսել է. Իս. Նարհիմ, իսաւոհեցնեմ. Բերկըրեմ, սուսիւցնեմ. Հնազանդեմ, հնազանդուիմ. յցնեմ. Յիմարեմ, ինչնիւցնեմ:

Ակաւորական, ՏԵՍԱՆԻՄ.

ՍՈՀՄԱՆԱԿԱՆ ԵԳԱՆԱԿ

Ա, ԵՐԵՎԱՆ -

Տեսանիմ.	Էշտեսանտմ.	Տեսանիմք.	Էշտեսանտմն:
Տեսանիս.	Էշտեսանտիս.	Տեսանիք.	Էշտեսանտիք:
Տեսանի.	Էշտեսանտի.	Տեսանին.	Էշտեսանտին:

Ա, ԵՐԵՎԱՆ անհարաբ.

Տեսանէի.	Էշտեսանտէի.
Տեսանէիք.	Էշտեսանտէիք.
Տեսանէր, տեսանիւր.	Էշտեսանտէր.
Տեսանէալ.	Էշտեսանտէլին:
Տեսանէիք.	Էշտեսանտէիք:
Տեսանէին.	Էշտեսանտէին:

Ա, ԵՐԵՎԱՆ էպարքեալ.

Տեսայ.	Թէսանէցայ.
Տեսար.	Թէսանէցար.
Տեսաւ.	Թէսանէցաւ.
Տեսալ.	Թէսանէցան:
Տեսայք, տեսարուք.	Թէսանէցան:
Տեսան.	Թէսանէցան:

ՎՐԱՆՅԻ .

Skrugj.

ավառակ , պիտի ավառակ .

Skrughs.

ավառակ , պիտի ավառակ .

Skrughs.

ավառակ , պիտի ավառակ .

Skrugniք , ակրոցիսք .

ավառակնետ , պիտի ավառակնետ .

Skrugniք , ակրոցիսք .

ավառակնետ , պիտի ավառակնետ .

Skrugniք .

ավառակնետ , պիտի ավառակնետ :

ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿԻ

Skrufiք .

ավառակ .

Skrugfiք , ակրամնիջիք .

ավառակ , ավառակ .

Վի ակրամնիք .

Ու ավառակ .

Skrumriք , ակրայք .

ավառեցէտ .

. . . . (176) .

. . . .

Վի ակրամնիք .

Ու ավառակ :

ԱՏԱՐԱԴԱՍԱԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿԻ

Skrumniիցիսք .

ավառակ , պիտի ավառակ .

Skrumniիցիս .

ավառակ , պիտի ավառակ .

Skrumniիցի .

ավառակ , պիտի ավառակ .

Skrumniիցիսք .

ավառակնետ , պիտի ավառակնետ .

Skrumniիցիք , ակրամնիջիք .

ավառակնետ , պիտի ավառակնետ .

Skrumniիցին .

ավառակնետ , պիտի ավառակնետ :

ԽԵՐԵՎԸ ԴԵՐԲԱԾ . **Skrumniկ . ակրամնիկ .** ավառակ .ԽԵՐԵՎԸ ԴԵՐԲԱԾ . **Skrumniլ .** ավառակ , ավառակ .ԽՊՈՐՈՒՄ ԴԵՐԲԱԾ . **Skrumniլոց .** ավառելու , ու գի

ավառակ :

218. §^հառ ըստ մի ՚ի 188. Վանեկ կը խմաքհին
և բգուծականներուն կրաւորականները,

Վախճանիմ,	անիձայ.	անիծուայիմ:
Վականիմ,	արկայ.	Յիսուիմ, Նէպուիմ:
Վասանիմ,	զտայ.	Գուսուիմ, Գուսուայիմ:
Վիզանիմ,	դիզայ.	Դիչուիմ:
Վանիմ,	կլայ.	Կլշուիմ:
Վասանիմ,	հատայ.	Հարուստիմ, Հեղաքաբար՝ Քրթիմ:
Վարցանիմ,	հարցայ.	Հարցուայիմ:
Վարձանիմ,	սարմայ.	Սորմանայիմ, Աւոցուայիմ:
Վացանիմ,	ցուցայ.	Ցաւցուայիմ, Հեղաքաբար՝ Երևանամ:
Վարկանիմ,	հարայ.	Հարբուայիմ:

Վծիմ,	ածայ.	Բերսուիմ:
Վերիմ,	բերայ.	Բերսուիմ, Հեղաքաբար՝ Հարծիմ:
Վանիմ,	հանայ.	Հանուայիմ (Պառը):
Վեղուանիմ,	հեղուասայ.	Գամուայիմ:

Վարձուցանիմ,	զարձուցայ.	Դարձուայիմ:
Վեկուցանիմ,	զեկուցայ.	Համշուայիմ, Համաց արսուայիմ:
Վասուցանիմ,	մասուցայ.	Մըսուայիմ, Տօս Բերսուայիմ:
Վորուսանիմ,	կորուսայ.	Խորմացուայիմ, Խորսուսուայիմ, Հեղաքաբար՝ Խորսուայիմ:
Վլուզանիմ,	վլուզայ.	Դւշուայիմ, Հեղաքաբար՝ Դւչիմ:

219. Վասանեմ բայերուն երկանները, որ ոչ ածանցն ՚ի զատ՝ աշ, եաշ ալ ունին մէջերնին, շատ սովոր չեն կրաւորական ըլլալու, անոնց տեղն աւելի Հեղաքաբար է կը բանին. Վշիացուցանիմ, ապրեցուցանիմ ըսկու ուղը՝ ամրանամ, ապրիմ կը սուի.

220. ՀԱՍՏԱՐԱԿ ԲԱՑԵՐ

Վգանիմ, ազայ, ազիր, ազուցեալ,

ազեալ.

հագնիմ. հագնաւկ,

Ծնանիմ, ծնայ, ծնիր, ծնեալ.

ծնանիմ. ծնիմ կամ

ծնունիմ.

Ուսանիմ, ուսայ, ուսիր, ուսարուք

իսմ ուսիք, ուսեալ.

սորդիմ. սորդուիմ,

Ակսանիմ, սկսայ, սկսիր, սկսարուք,

սկսեալ.

սէսիմ. սէսուիմ.

Տանիմ, տարայ, տար' ներդործ-իան.

տարայք, տարերուք, տարեալ.

դանիմ. դարուիմ.

221. ԶԼՇՈՒՔ ԲԱՑԵՐ

Վգանիմ, ազայ, ազիր, ազարուք ի-մ ա. դեղ հը ինչու
գերուք, ազուցեալ.

դիշի ինչու

Վնկանիմ, անկայ, անկիր, անկերուք,
անկեալ.

ինամ:

Հեծանիմ, հեծայ, հեծիր, հեծարուք,
հեծեալ.

հեծնամ:

Մեռանիմ, մեռայ, մեռիր, մեռարուք,
մեռեալ.

մեռնիմ:

Կթանիմ, նստայ, նիստ (211), նստարուք,
նստեալ.

նսդիմ:

222. Վրանկ կը թոնարհին՝ լիմ, նլիմ ու մէկ երկ
նլիմ, անլիմ վերջացած չեղոք բայերն ալ: Վայց քան
մը տեղ սովորաբար քիչ մը տարբերութիւն ունենա
նուն՝ ամբողջ գնենքը օրինակ մը:

225. ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ

Արքա .	Արքաքշիմ . Հըղահուշությ .	Արքաքշիմք . Հըղահուշություն .
Արքաքշ .	Արքաքշն :	Արքաքշն :
Արքաքշելի .	Արքաքշելաք .	Արքաքշելիք .
Արքաքշելիք .	Արքաքշելիք .	Արքաքշելիք :
Արքաքշելը .	Արքաքշելին :	Արքաքշելին :
Արքեայ .	Արքեաք .	Արքեայք .
Արքեար .	Արքեայք , Թաքերուք .	Արքեարուք .
Արքեաւ .	Արքեան :	Արքեան :
Արքեայց , Թաքիցեմ .	Արքիցուք , Թաքիցեմք .	Արքիցեմք .
Արքիցես .	Արքիջլիք , Թաքիցեք .	Արքիջլիք .
Արքիցէ .	Արքիցեն :	Արքիցեն :
Արքիր .	Արքերուք .	Արքերուք .
Արքիջլիք , Թաքիջլիք .		(176).
Ո՞ի Թաքիր .	Ո՞ի Թաքիք :	
ԱՏՈՐ . Արքիցիմ .	Արքիցիմք .	
Արքիցիտա .	Արքիցիտք . Թաքիջլիք .	
Արքիցի .	Արքիցին :	
ԴԵՐԻ . Արքել . — Արքուցեալ . Երբեք Թաքեալ . —		
Արքելոց .		

Արքիմ , Թռեայ , Թռիր , Թռուցեալ .	Բաշէմ :
Հանգիմ , Հանգեայ , Հանգիր , Հանգուցեալ .	Հանգէմ :
Ո՞ատցիմ , մատեայ , մատիր , մատուցեալ .	Պրատիմ , Տօ-
	պէնտիմ :
Փախչիմ , փախեայ , փախիր , փախուցեալ .	Փախչէմ :
Երկնչիմ , երկեայ , երկիր , երկուցեալ .	Երկնաչմ :
Կորնչիմ , կորեայ , կորիր , կորուսեալ .	Կորսաչմ :
Ո՞արտնչիմ , մարտեայ , մարտիր , մարտուցեալ .	Պրատիմ :
Ջարնջիմ , յարեայ , յարիր , յարուցեալ .	Դաշէմ , յարժարչէմ :

Ուղանցէմ, մեզոյ, մեղիր, մեղարաք, մեզանցէմ, մեզոցէալ.
 Հանցանէմ, յանցեայ համ յանցայ, յանցիը,
 յանցանիցէմ, յանցուցէալ, յանցեալ.
 — Ուղանցիմ, մարտնչեցայ. Ուղանցէմ, մեզանցի
 ալ կըլլայ երբեմն.

ԶՈՐՅԱՐԴԻ ԼՇՈՐԴՈՒԹԻՒՆ. — ՈՒՂ.

224. * Երգործական Օ ԵՆՈՒՄ ՏՈՒ. արմատ Զ. Ե.

ՈՒՂՄԱՆԱԿԱՆ ԵՂԱՆԱԿ

* ԵՐԳԻՄ.

Օ ԵՆՈՒՄ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼՄ.	Օ ԵՆՈՒՄՔ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼՆ.
Օ ԵՆՈՒՄ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼ.	Օ ԵՆՈՒՔ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼ.
Օ ԵՆՈՒ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼ.	Օ ԵՆՈՒՆ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼ.

ՎԵՐԱԿԱՆ ԱՆԻՄՈՎ.

Օ ԵՆՈՒԻ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼԻ.	Օ ԵՆՈՒԱՔ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼԻՆ.
Օ ԵՆՈՒԻՐ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼԻՐ.	Օ ԵՆՈՒԻՔ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼԻՐ.
Օ ԵՆՈՒՐ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼՐ.	Օ ԵՆՈՒԲԻՆ.	Ի ՀԱՐԱԿԵԼԲԻՆ.

ՎԵՐԱԿԱՆ Ի-Ա-Ր-Ա-Ր-Ա-Լ.

Օ ԵՆԻ.	Ի Ա-Ր-Ա-Ր-Ա-Լ.	Օ ԵՆԱՔ.	Ի Ա-Ր-Ա-Ր-Ա-Լ.
Օ ԵՆԵՐ.	Ի Ա-Ր-Ա-Ր-Ա-Լ.	Օ ԵՆԷՐ, ՎԵՆԻՔ.	Ի Ա-Ր-Ա-Ր-Ա-Լ.
Օ ԵՆ, ԵՆԵՆ.	Ի Ա-Ր-Ա-Ր-Ա-Լ.	Օ ԵՆԲԻՆ.	Ի Ա-Ր-Ա-Ր-Ա-Լ.

Ա Ըստ ուղ ԶԵԽՈՅԻ, ՎԵՆՈՅԻՐ, ՎԵՆՈՅԱՔ, ՎԵՆՈՅԻՔ, ՎԵՆՈՅԻՆ ալ և
 զբուի.

ԵՐԱ-ՆԻ .

Օ Ենից , զԵնցեմ .	Տորթել , ողբակ Տորթել .
Օ Ենցեռ .	Տորթեռ , ողբակ Տորթեռ .
Օ Ենցե .	Տորթե , ողբակ Տորթե .
Օ Ենցուք , զԵնցեմք .	Տորթուք , ողբակ Տորթուք .
Օ Ենջիպ , զԵնցելք .	Տորթիպ , ողբակ Տորթիպ .
Օ Ենցեն .	Տորթեն , ողբակ Տորթեն .

ՀՐԱՄԱՑԱԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿ

Օ Են .	Տորթել .	Օ Ենելք .	Տորթեցել .
Օ Ենջիպ .	Տորթել , Տորթես .	.	.
Ո՞ի զԵնուք . Ք Տորթել .		Ո՞ի զԵնուք . Ք Տորթես .	(176) .

ԱՏՈՐԱԴԱՍԱԿԱՆ ԵԳԱԿԱԿ

Օ Ենուցում .	Տորթել , ողբակ Տորթել .
Օ Ենուցուս .	Տորթես , ողբակ Տորթես .
Օ Ենուցու .	Տորթել , ողբակ Տորթել .
Օ Ենուցումք .	Տորթելնչ , ողբակ Տորթելնչ .
Օ Ենուցուք .	Տորթեսք , ողբակ Տորթեսք .
Օ Ենուցուն .	Տորթեն , ողբակ Տորթեն .

ԱՆՈՐԻԾ ԴԵՐԲԱԾ .	Օ Ենուլ .	Տորթել .
ԱՆՑԵԱԼ ԴԵՐԲԱԾ .	Օ Ենեալ .	Տորթեալ , Տորթելալ .
ԱՊԱՐԻՆԻ ԴԵՐԲԱԾ .	Օ Ենլաց .	Տորթելաց , որ ողբակ Տորթել .

225. Արանիկ կըխսնարհին

ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ ԲԱՑԵՐ

Արգելում,	արգելի,	արգել.	արգելցի, նողւան
Ձօղում,	Ձօղի,	Ձօղ, ԵՁօղ.	Ձօղում, Ձօղ ուն.
Կիզում,	կիզի,	կիզ, Եկիզ.	կիզմ:
Հեղում,	հեղի,	հեղ, Եհեղ.	հադեմ:
Յաւելում,	յաւելի,	յաւել.	յաւելցնեմ:
Առնում,	առի,	առ, Եառ.	առնում, առնէմ:
Բնկենում,	բնկեցի,	բնկեաց իւմ բնկեց.	ներեմ, չիւմ:
Լնում,	լցի,	լցց, Ելցց.	լցցնեմ:
Խնում,	խցի,	խցց, Եխցց.	Խնեմ, գոշեմ:

226. Այս խոնարհմանս տակը չէզոք չկայ. ըսել է, ո
աս լծորդութիւնս ներգործակերպ չէզոք չունի:

227. Արաւորական, ՕՀԵՍՈՒՄ:

ՍՍՀՄԱՆԱԿԱՆ ԵՊԱՆԱԿ

ԵԵՐԻՄ:

Օ Ենում.	իշմորթանիմ.	Օ Ենումը.	իշմորթանին:
Օ Ենուս.	իշմորթանիս.	Օ Ենուք.	իշմորթանիք.
Օ Ենու.	իշմորթանի.	Օ Ենուն.	իշմորթանին:

Անցեալ անիսապար:

Օ Ենուի.	իշմորթանէի.	Օ Ենուաք.	իշմորթանէին:
Օ Ենուիր.	իշմորթանէիր.	Օ Ենուիր.	իշմորթանէիր:
Օ Ենոյր.	իշմորթանէր.	Օ Ենուին.	իշմորթանէին:

ԵՆԵՐԵՎԱՆ ՀԱՊՈՒՅԵԼ.

Օ Ենայ .	Տոբլուսեցայ .
Օ Ենար .	Տոբլուսեցար .
Օ Ենաւ .	Տոբլուսեցաւ .
Օ Ենաք .	Տոբլուսեցաք .
Օ Ենայք , զԵնարուք .	Տոբլուսեցաք .
Օ Ենան .	Տոբլուսեցան :

Վ ՀԱՊՈՒՅԵԼ .

Օ Ենայց , զԵնցիս .	Տոբլուսաէմ , ողիտի Տոբլուսաէմ .
Օ Ենցիս .	Տոբլուսաէս , ողիտի Տոբլուսաէս .
Օ Ենցի .	Տոբլուսաէն , ողիտի Տոբլուսաէն .
Օ Ենցուք , զԵնցիսք .	Տոբլուսաէնք , ողիտի Տոբլուսաէնք .
Օ Ենցիք , զԵնցիսք .	Տոբլուսաէնք , ողիտի Տոբլուսաէնք .
Օ Ենցին .	Տոբլուսաէնն , ողիտի Տոբլուսաէնն :

ՀՐԱՄԱՑԱԿԱՆ ԵԳԱԱՆԻ

Օ Ենիք .	Տոբլուսաէն .
Օ Ենթիք .	Տոբլուսաէն , Տոբլուսաէս .
Ո՞ի զԵնուք .	Ո՞ Տոբլուսաէը .
Օ Ենարուք , զԵնայք .	Տոբլուսեցէս .
· · · · (176) ·	
Ո՞ի զԵնուք .	Ո՞ Տոբլուսաէնք :

ՍՏՈՐԱԴԱՍՈՒԱՆ ԵԳԱԱՆԻ

Օ Ենուցուս .	Տոբլուսաէն , ողիտի Տոբլուսաէն .
Օ Ենուցու .	Տոբլուսաէս , ողիտի Տոբլուսաէս .
Օ Ենուցու .	Տոբլուսաէն , ողիտի Տոբլուսաէն .

Օ Ենուցումք.

Տորթեանիս, պիտի Տորթեան,

Օ Ենուցուք.

Տորթեանիս, պիտի Տորթեան,

Օ Ենուցուն.

Տորթեանիս, պիտի Տորթեան:

ԱՆՈՒՐԻԸ ԴԵՐԲԱՑ. **Օ Ենուլ.** Տորթեանիլ:
ԱՆՑԵՍԱԼ ԴԵՐԲԱՑ. **Օ Ենեալ.** Տորթեանծ, Տորթեանէլ:
ԱՊԱՅՈՒՄ ԴԵՐԲԱՑ. **Օ Ենլոց.** Տորթեանլոց, ո՞ր պիտի
Տորթեանի :

228. Տես ըսամնիս 'ի 188: | Կնչպիս կըտեսնես, ա-
լծորդութեան կատարեալն, ապառնինու հրամայակա-
նը նոյն է ամեննեին երկրորդ ու երրորդ լծորդութեան
երկրորդ օրինակներուն հետ:

229. Ամանց սահմանական ներկայն ու սառադասականն է ո-
կըլլոյ երրեմն, ԶԵնանիմ, զենանիցիմ, զենանիլ. թողանիմ, թող-
անիլ, հեղանիմ, հեղանիլ. ընանիմ, ընանիլ:

230. Վասնկ կըխսնարհիններգ ործականներուն կը-
ւորականները,

Վարդելում,	արգելոյ.	աբժելում:
Ձմողում,	Ձողայ.	Առշում, չեղոքաբար՝ համ:
Կիզում,	կիզայ.	Էրում, — էրիմ:
Հեղում,	հեղայ.	Ասդում, — ասդիմ:
Ջաւելում,	յաւելոյ.	Ա-ԵԼԵ-Ն-ՈՒ-Մ:
Վճնում,	առայ.	Ա-Ն-Ն-ՈՒ-Մ:
Վնկենում,	ընկեցայ.	Ա-Ե-Պ-Ա-Մ, ՅԴ-Ա-Մ, — Է-Յ-Ա-Մ:
Վնում,	լցայ.	Ա-Ե-Պ-Ա-Մ:
Վնում,	խցայ.	Ա-Ե-Պ-Ա-Մ, Գ-Ե-Պ-Ա-Մ:

251. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԲԱՑԵՐ

Օցենում, զգեցայ, զգեցիր. հադում. հադուսիմ.
 Խնթեանում, ընթերցայ, ընթերցիր. էաբամ. էաբաշում.
 Լալում } կալայ, կալ էամ կա, կա.
 Լալում } լու՝ ներգործական. կա.
 Լալուր, կալայր. բանեմ. բանսիմ.
 Լանում, կայ, կիֆր. իւլիմ. իւլում.
 Հանում, հանայ, հանիր. հինեմ. հինսիմ.

252. ԶԼՈՒԹԻ ԲԱՑԵՐ

Վանցմէ որոնց որ կատարեալը եայ է, չիմ բայերուն
 պէս կըխօնարհին (223), շատը չիմ ալ կ'ըլլան. մէկ
 քանին ալ տեղ տեղ քիչ մը կըխօտորին.

Օքսնում, զքօսայ, զքօսեալ. ուժօսան (սէքո) շնեմ:
 Ջենում, յեցայ, յեցեալ. իւլշնեմ:
 Գէնում, ջեռայ, ջեռեալ. ուժնամ:
 Լրդնում, երդուայ, երդուեալ. էրդամ շնեմ:
 Քաղցնում, քաղցեայ, քաղցեալ. անօնենամ:
 Օարթնում, զարթեայ, զար-
 թուցեալ. արթնամ:
 Ձաքնում, Ձաքեայ, Ձաքուցեալ. ուհուցուիմ:
 Պակնում, պակեայ, պակուցեալ. գակնամ:
 Շաճնում, շաճեայ, շաճուցեալ. շաճնամ:
 Շանում, շասեայ, շասուցեալ. սրբուիմ:
 Շախնում, փախեայ, փախուցեալ. փախնամ:

ԶԱՐՏՈՒՂԻ ԲՈՅԵՐ

233. «Բանի մը բայ կայ, որ տեղ տեղ կըխոտորի
կանօնաւոր խոնարհմանըէ, կամ թէ ըսենը՝ երկու ան-
կատար բայէ մէկ լման բայ մը կ'ըլլան. և ասնք են,

Ա.Ա.ԶԻՆ ԼՆՈՒԴՈՒԹԵԱՆ

234. Աերգործական ՏՎԱՐ. արմատ ՏԱՏ, ՏԱՒ:

ԱՀՄ.	ՀԵՐԻ.	ՀԱՄ. ՔԱԿԱՄ.	ՀԱՄՔ. ՔԱԿԱՆՔ.
		ՀԱՍ.	ՀԱՅՔ.
		ՀԱՅ.	ՀԱՄԱ.
ՀԵՐԻ.		ՀԱՅՔ.	ՀԱՅԱՔ.
		ՀԱՅԻՐ.	ՀԱՅԻՔ.
		ՀԱՅՐ.	ՀԱՅԻՆ :
ՔԱՐ.	ԼՀԱՏՈՒ.		ՀՈՒԱՔ.
	ԼՀԱՏՈՒՐ.		ԼՀԱՏՈՒՔ.
	ԼՀԱՏ.		ԼՀԱՏՈՒՆ :
ԱՎԱՄ.	ՀԱՅ, ՄԱՅԵՒՄ.	ՀԱՅՈՒՔ, ՄԱՅԵՒՔ.	
	ՀԱՅԵԱ.		ՀԱՅԼԻՔ, ՄԱՅԼԻՔ.
	ՀԱՅԵ.		ՀԱՅԼԻՆ :
ՀՐԱՄ.	ՀԱՅՐ.		ՀԱԿ.
	ՀԱՅԼԻՐ, ՄԱՅԼԻՐ.		— (176).
	ՎԻ ՄԱՐ.		ՎԻ ՄԱՅՔ :
ԱՏՈՒ.	ՀԱՅԳԵՄ.		ՀԱՅԳԵՄՔ.
	ՀԱՅԳԵԱ.		ՀԱՅԳԼԻՔ, ՄԱՅԼԻՔ.
	ՀԱՅԳԵ.		ՀԱՅԳԼԻՆ :
ԴԵՐԻ.	ՀԱԼ. — ՀԱՆԵԱԼ. — ՀԱԼԾ.		

Հասարակ բայի պէս կրաւորաբար ալ կըդտուի Տայի, այյին, առաջ-
իշութեան, իշութեան, արական:

235. Արաւորական .

ԱՀՄ . ՀԵՐ .	Տուայ . ոբս-եցայ .	Տուաք . ոբս-եցանք .
	Տուար .	Տուայք .
	Տուաւ .	Տուան :
—Դ— .	Տացիս , տուայց .	Տացիսք .
	Տացիս .	Տացիք .
	Տացի .	Տացին :
ԱՏՈՐ .	Տայցիս .	Տայցիսք .
	Տայցիս .	Տայցիք , տայցիք .
	Տայցի .	Տայցին :

ԻԵՒՔ . ԱՆՑԵԱԼ . Տուեալ , տուեցեալ :

236. Պակաս տեղերը սովորաբար կ'ըլլայ Տուեալ մի
նիմ , լինէի , լինել . երբեմն ալ Տայի , տային , տալ . բայց
կայ ալ Տուիմ , տուիս , տուի . տուիսք , տուիք , տուին ,

237. Չեզպէ ԳԱՎՈՒՅ . արմատ ԵԿ :

ԱՀՄ . ԿԵՐԻ .	Գասմ . հուգամ .	Գասմք . հուգանք .
	Գաս .	Գայք .
	Գայ .	Գան :
ԱԿ .	Գայի .	Գայաք .
	Գայիր .	Գայիք .
	Գայը .	Գային :
ՀԵՐ .	Եկի .	Եկաք .
	Եկիր .	Եկիք :
	Եկն .	Եկին :

1 Եկիք ի- Եկայք չըլլար ամենենին կատարեալին յոդնակի երկրորդ
դիքը :

ԱՐԴԻՆ.	Երկեց, երկոցեմ.	Երկաստաք, երկաստագ.
	Երկաստա.	Երկաստիք, երկաստիք.
	Երկաստ.	Երկաստեն,
ՀՐԱՄ.	Երկ.	Երկոյք.
	Երկաստիք, զայջլիք.	Երկաստիք, (176).
	Ո՞ի զար.	Ո՞ի զայք,
ՍՏՈՐ.	Գայցեմ.	Գայցեմք.
	Գայցես.	Գայցեք, զայջլիք.
	Գայցե.	Գայցեն,
ԴՐԱԲ.	Գալ.—Երկալ.—Գալոց.	

238. Չէզօք ԵՐԾՈՅԼՈՒՄ. արմանաւրու, 203¹.

ԱՀՄ. ԿԵՐԵ.	Երթամբ. Քերեամ.	Երթամք. Քերեամ.
	Երթաս.	Երթայք.
	Երթայ.	Երթան,
ԿԵՐԵ.	Երթայի.	Երթայաք.
	Երթայիք.	Երթայիք.
	Երթայը.	Երթային,
ՔԵՐԵ.	Չոզայ, չոքայ.	Չոզաք.
	Չոզար.	Չոզայք.
	Չոզաւ.	Չոզան,
ԱՐԴԻՆ.	Երթայց, երթիցեմ.	Երթիցաք, երթիցեց.
	Երթիցես.	Երթիջլիք, երթիցես.
	Երթիցե.	Երթիցեն,
ՀՐԱՄ.	Երթ, չոզ.	Երթայք.
	Երթիջլիք, երթայջլիք.	Երթիջլիք, (176).
	Ո՞ի երթար.	Ո՞ի երթայք,

1 Չոչ արմանակն կայ Չոզամ, չոզաս, չոզայ, չոզայի, չոզաց
չոզալ, որ անսովոր էն, միայն կատարեալը շժոյ սովորական եղեր
ու շժ հրամայականել լուս զըսց մէջ կայ քիչ տեղ.

ԱՏՈՐ.	Երթայցեմ.	Երթայցեմը .
	Երթայցես.	Երթայցեք, երթայցիք .
	Երթայցէ.	Երթայցեն :
ԿԵՐԲ.	Երթալ. — Երթեալ. — Երթալոց :	

ԵՐԿՐՈՐԴ ՈԽ ԵՐՐՈՐԴ ԼԾՈՒԹՈՒԹԵԱՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԵԱՍԻԿ ՊԵՍ

239. *Երգոբծական Ա.Ի.Ե.Ե. արմատ աբար :

ԱՅԻ.	Անեսմ. է շնէմ, է ըշնէմ. Անեմը. է շնէն, է ըշնէն .	
	Անեսմ .	Անեմը .
	Անեմ .	Անեմն :
ՀԱՅ.	Անեմի .	Անեմիք .
	Անեմիք .	Անեմիք .
	Անեմք .	Անեմին :
ՀԵՂ.	Երարի .	Երարաք .
	Երարեք .	Երարեք, արարելիք .
	Երար .	Երարին :
ՀԱՅԱ.	Երարից, արարեմ .	Երարցուք, արարեմք .
	Երարեց .	Երարշիք, արարելք .
	Երարի .	Երարեն :
ՀՐԱՄ.	Երա .	Երարեք .
	Երաօթիք, առնիջիք .	· · · (176) .
	Երի առնեք .	Երի առնեք :
ԱՏՈՐ.	Անիցեմ .	Անիցեմք .
	Անիցես .	Անիցեք, առնիջիք .
	Անիցէ .	Անիցեն :
ԿԵՐԲ.	Անել. — Երարեալ. — Երնելոց :	

240. Արաւորական, ԵՐԵՒԱՐ.

ԱՀՄ.

ՆԵՐԻ .	Վրանիմէ՛լլւս-ի հ, վ վլլս-ի. Վրանիմք, վ վլլս-ի հ, վ վլլս-	Վրանիս .	Վրանիք .
	Վրանիս .	Վրանիք .	
ԱՆԻ .	Վրանեիս .	Վրանեաք .	
	Վրանեիք .	Վրանեիք .	
	Վրաներ .	Վրանեին .	
ՔՐԵ .	Վրարայ .	Վրարաք .	
	Վրարար .	Վրարայք .	
	Վրարաւ .	Վրարան .	
ԱՊՐԵ .	Վրարայց, արասցիմ.	Վրասցուք, արասցիք.	
	Վրասցիս .	Վրասցիք .	
	Վրասցի .	Վրասցին .	

ՀՐԵՄ.

Վրասցիք, առնիջիք	(176).
Վի առնիք .		Վի առնիք :			
ԱՏՈՐ .	Վրանիցիմ .	Վրանիցիք .			
	Վրանիցիս .	Վրանիցիք, առնիջիք .			
	Վրանիցի .	Վրանիցին .			
ԴԵՐԲԻ .	Վրանել, առնիլ . — Վրարեալ . — Վրանելոց :				

241. ԿԵՐՊՈՐՃԱԿԱՆ ԴԵՐԵՎ. արմատ դ. դ:

ԱՀՄ.

ՆԵՐԻ .	Դճեմ. հըդաեմ .	Դճեմք . հըդաենք .
	Դճես .	Դճեք .
	Դճե .	Դճեն .
ԱՆԻ .	Դճեիս .	Դճեաք .
	Դճեիք .	Դճեիք .
	Դճեր .	Դճեին .

լու.	Եղի.	Եղար.
	Եղեր, եղեր.	Եղեր.
	Եղ.	Եղին:
աղ.	Եղից, զիցեմ.	Եփուք, զիցեմք.
	Եփես.	Եփիք, զիցէք.
	Եփե.	Եփեն:
ՀԱՅԻ.	Եփ.	Եփ.
	Եփիք, զնիքիք.	· · · (176).
	Ո՞ի զնեք.	Ո՞ի զնեք.
ԱՏՈՒ.	Ենիցեմ.	Ենիցեմք.
	Ենիցես.	Ենիցէք, զնիքիք.
	Ենիցե.	Ենիցեն:
ԵՎԲԻ.	Ենել. — Եղեալ. — Ենելոց.	Ենելոց.

242. Արաւորական, ԿՇԵՐՈՒ.

ԱՐԻ.	Ենիմ. Ենիմ. Ենիմ. Ենիմ. Ենիմ.	Ենիմք. Ենիմք. Ենիմք. Ենիմք. Ենիմք.
	Ենիս.	Ենիք.
	Ենի.	Ենին:
ԱՆԻ.	Ենելի.	Ենելաք.
	Ենելիք.	Ենելիք.
	Եներ, զնիւր.	Ենելին:
ԵՐԻ.	Եղայ.	Եղաք.
	Եղար.	Եղայք, եղարուք.
	Եղաւ.	Եղան:
ԵՐԱ.	Եղայց, զիցեմ.	Եփուք, զիցիմք.
	Եփես.	Եփիք, զիցէք.
	Եփե.	Եփեն:
ՀԱՅԻ.	—	Եղարուք, եղայք.
	Եփիք, զնիքիք.	· · · (176).
	Ո՞ի զնեն.	Ո՞ի զնեք:

ԱՍՈՐ.	ԴՀԻԳԻՄ.	ԴՀԻԳԻՄԸ .
	ԴՀԻԳԻՄ .	ԴՀԻԳԻՄ , ՊՆԵՑԼՅ .
	ԴՀԻԳԻՄ .	ԴՀԻԳԻՄՆ :
ԴԵՐԲ.	ԴՀԻԿԼ , ՊՆԵԼ . — ԵՇԵԿԱԼ . — ԴՀԻԿԼՅ :	

243. Ելքործական ԽԱՏԵՐ. արմատ (սյո), կեր

ԱՀՄ .

ԱԵՐԵ .	ԱԿԱԼԵՄ . ՎԱՐԱՐԵՄ .	ԱԿԱԼԵՄԸ . ՎԱՐԱՐԵՄՆ :
	ԱԿԱԼԵՄ .	ԱԿԱԼԵՔ .
	ԱԿԱԼԵՆ .	ԱԿԱԼԵՆ :
ԱԵՐԵ .	ԱԿԱԼԵՔ .	ԱԿԱԼԵԱՔ .
	ԱԿԱԼԵՔԸ .	ԱԿԱԼԵՔ :
	ԱԿԱԼԵՐ .	ԱԿԱԼԵՐՆ :
ՀՐԵ .	ԱԿԵՐԱՅ :	ԱԿԵՐԱՅ .
	ԱԿԵՐԱՅ .	ԱԿԵՐԱՅ :
	ԱԿԵՐԱՆ , ԵԿԵՐ .	ԱԿԵՐԱՆ :
ԱՊՐ .	ԱԿԵՐԱՅՅ , ԿԵՐԻԳԵԿՅ .	ԱԿԵՐԻԳԱՅ , ԿԵՐԻԳԵԿՅ :
	ԱԿԵՐԻԳԵԿ .	ԱԿԵՐԻԳԵԿ :
	ԱԿԵՐԻԳԵԿ .	ԱԿԵՐԻԳԵԿ :
ՀՐԱՄ .	ԱԿԵՐ .	ԱԿԵՐԱՅՔ , ԿԵՐԵՔ .
	ԱԿԵՐԻԳԵԿՅ , ԱԿԵՐԻԳԵԿՅ .	• • • (176) .
	ՈՒԲ ԱԿԱԼԵՔ .	ՈՒԲ ԱԿԱԼԵՔ :
ԱՍՈՐ .	ԱԿԱԼԵԿԱՄ .	ԱԿԱԼԵԿԱՄԸ .
	ԱԿԱԼԵԿԵԿ .	ԱԿԱԼԵԿԵՔ , ԱԿԱԼԵԿՅ :
	ԱԿԱԼԵԳԵ .	ԱԿԱԼԵԳԵՆ :
ԴԵՐԲ .	ԱԿԱԼԵԼ . — ԱԿԵՐԵԱԼ . — ԱԿԱԼԵԼՅ :	

Դ ԱԵՐԵ , ԱԵՐԵ , ԱԵՐԵ , ԱԵՐԵ , ապահնի ԱԵՐԵ , ՀԱՄԱԼԵԿԱՆ բան ԶԱՅԻՆԵԿԱԿ զրոց մէջ . ինչ որ ահանդկ ապահ աւանես նէ՝ խանգարու է կամ սխալ :

244. ԱՐՄԱՆՈՒԹՅԱՆ. ԱՆՏԵՍԻ.

Արման. Առաջին. Քառականչելք.	Առաջինը. Քառականչելք.
Առաջին.	Առաջիք.
Առաջի.	Առաջն:
Առ. Առաջի.	Առաջայք.
Առաջիք.	Առաջիք.
Առաջը.	Առաջն:
Կազ. Կերայց.	Կերայք.
Կերար.	Կերայք.
Կերառ.	Կերայն:
Կերայց, Կերիցիս.	Կերիցուք, Կերիցիսք.
Կերիցիս.	Կերիցիք, Կերիցիք.
Կերիցի.	Կերիցին:

ՀՐԱՄ. —	—
Կերիցիք, ուտիջիք. (176).
Մի ուտիք.	Մի ուտիք:
ԱՏԱՐ. Առայցիս.	Առայցիսք.
Առայցիս.	Առայցիք, ուտիջիք.
Առայցի.	Առայցն:
ԱԴՐԱ. Առակ, ուտիկ. — Կերեակ. — Առակոց.	

245. ԶԵՂՋՔ ԾՐԱԲՈՒՅՈՒՆ. արմանա ՅԱՐ՝ կամ ՅԱՐԻՇ:

Արմ. Յառնեկու. սպէ Ք'ԵԼԱԼ. Յառնեկու. սպէ Ք'ԵԼԱԼն:	Յառնեկուք. սպէ Ք'ԵԼԱԼն:
Յառնեկու.	Յառնեք.
Յառնեկ.	Յառնեն:

1 Այս բայթն ու Յարնեկու բայթն (223) արմանը մէկ ըլլալուն, խորհութեալ աշխան է քանի մը ամուլ:

անէ .	Յառնէի .	Յառնէաք .
	Յառնէիր .	Յառնէիք .
	Յառնէր .	Յառնէին :
էրր .	Յարեայ .	Յարեաք .
	Յարեար .	Յարեայք, յարերուք .
	Յարեաւ .	Յարեան :
առն .	Յարեայց, յարիցեմ:	Յարիցուք, յարիցեմք .
	Յարիցես .	Յարիջիք, յարիցեք .
	Յարիցէ .	Յարիցեն :
չրաՄ .	Արի, յարիր .	Արիք, յարիք, յարերուք .
	Յարիջիր, յառնիջիր	(176) .
	Մի յառներ .	Մի յառնեք :
ՍՏՈՐ .	Յառնիցեմ .	Յառնիցեմք .
	Յառնիցես .	Յառնիցեք, յառնիջիք .
	Յառնիցէ .	Յառնիցեն :
ԴԵՐԲ .	Յառնել . — Յարուցեալ . — Յառնելոց :	

246. Օ արտօւղի բայերուն տեղ տեղ անսովոր կերպերն ալ կայ, որ չդրինք :

ՊԱԿԱՍԾԻՈՐ ԲԱՑԵՐ

247. Վանի մը բայեր ալ կան, որ տեղ տեղ կը պակսին, և ուրիշ ամբողջ բայէ կը լեցուին . և ասոնք են:

ԵՐԿՐՈՐԴ ՈՒ ԵՐՐՈՐԴ ԼՇՈՐԴՈՒԹԵԱՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱԿԻՆ ՊԵՍ

248. Կերգործական ԱՐԾԻ . արմատ ԱՐԲ :

ՍՀՄ .

էրր .	Արբի . իմեցէ .	Արբաք . իմեցինք .
	Արբեր .	Արբեք, արբիք .
	Արբ, էարբ .	Արբին :

ՀԵՂ. ՎԵՐԻՑ, արբցեմ.	ՎԵՐԵԳՄԵՐ, արբցեմք.
ՎԵՐԵԳԼԱ.	ՎԵՐԵԳԻՔ, արբցեկ.
ՎԵՐԵԳԼ.	ՎԵՐԵԳԼԱ:
ՀԲԸՄ. ՎԵՐ.	ՎԵՐԵԼՔ.
ՎԵՐԵԳԻՔ.	. . . (176).

ԽԵՐԲ. ԱՆՑԵԱԼ. • ՎԵՐԵԿԱԼ:

249. Ո՞նացածը կրկեցրնել. Ի՞մպեմ, ըմպեցի, ամբողջ
բայէն. ինչպէս կրաւորականն ալ, որ կ'ըլլայ նաև ՎԵՐ-
ԲԱՅ, արբար, արբառ. • ՎԵՐԵԿԱԼ լինիմ, եղէ, և այն:

250. Կերպործական | Ա||ՏՎՅ. արմատ 1.015, 1.016:

ԱՀՄ.

ՀԵՂ. ուայ. լսեցէ.	ուաք. լսեցէնս.
ուար.	ուայք, լսւարուք.
ուառ.	ուան:
ՀԵՂ. ուայց, լուիցեմ.	ուիցուք, լուիցեմք.
ուիցես.	ուիջիք, լուիցեք.
ուիցէ.	ուիցեն:
ՀԲԸՄ. ուը.	ուարուք.
ուիջիք.	. . . (176).

ԽԵՐԲ. ԱՆՑԵԱԼ. • ՈՒԵԿԱԼ:

251. Պակասը կ'առնել. | սեմ, լսեցի, ամբողջ բայէն,
ինչպէս կրաւորականն ալ, որ աւելի կ'ըլլայ | ուեկալ լի-
նիմ, լուր հաճ լու լինիմ, լսելի լինիմ, եղէ, և այն. եր-
բեմն ալ | ուայ, լսւառ, լուան:

Կրաւորական ապառնին կ'ըլլայ նաև

ուիցիմ.	ուիցիմք.
ուիցիս.	ուիջիք, լուիցիք.
ուիցի.	ուիցին:

252. Երգործական ԾՐԸՆԸՆԸ. արմատ ԽԱՆ.

ՍՀՄ.

իր.	Ծանեայ . Տանշայ .	Ծանեալք . Տանշան .
	Ծանեար .	Ծանեայք , Ճաներոք .
	Ծանեաւ .	Ծանեան .
ապա .	Ծանեայց , Ճանիցեմ .	Ծանիցոք , Ճանիցեմ .
	Ծանիցես .	Ծանիջիք , Ճանիցեք .
	Ծանիցէ .	Ծանիցեն .
ՀՐԱՄ.	Ծանիր .	Ծանիք , Ճաներոք .
	Ծանիջիր .	· · · (176) .
ԴԵՐԲ . ԱՆՑԵԱԼ .	Ծանոցեալ .	

253. Պակասը կը լեցուի Շանաշեմ , Ճանաչեցի , առ
բողջ բայցէն , ինչպէս կրաւորականն ալ , որ կ'ըլլայ նաև
Ծանոցեալ լինիմ , եզէ , և այն . կամ Ծանոց
նիմ , Ճանուցայ , բառ 218 :

Կրաւորական առանձնին կ'ըլլայ նաև .

Ծանիցիմ .	Ծանիցիմք .
Ծանիցիս .	Ծանիջիք , Ճանիցիք .
Ծանիցի .	Ծանիցին .

254. Հասարակ ՈՒՀԵՐՈՒ . արմատ ԱՅՆ , ԿԱՆ .

ՍՀՄ.

ՆԵՐԻ . ՈՒՀԻՄ . ԱՆԻՄ , ՔԸՔՆ .	ՈՒՀԻՄՔ . ԱՆԻՆՔ , ՔԸՔՆ .
ՆԻՄ . ՔԸՔՆԱՆԱԲԻՄ .	ՆԻՆՔ . ՔԸՔՆԱՆԱԲԻՆՔ .
ՈՒՀԻՄ .	ՈՒՀԻՄՔ .
ՈՒՀԻՄ .	ՈՒՀԻՄՆ .

անք .	Աւնեկիք .	Աւնեկարք .
	Աւնեկիք .	Աւնեկիք .
	Աւնեկիք .	Աւնեկիք .
իտք .	Աւալայ .	Աւալարք .
	Աւալարք .	Աւալայք, կալարտք .
	Աւալան .	Աւալան .
ապա .	Աւալայց, կալցիմ . կալ-	Աւալցուք, կալցիմք . կալ-
	ցեմ, աւըդուք .	ցեմք, աւըդուք .
	Աւալցիս, կալցես .	Աւալցիք, կալցիք . կալցեք .
	Աւալցի . կալցե .	Աւալցին . կալցեն .
բառավ .	Աւալ, կա .	Աւալարտք . կալայք . կա-
		լք . աւըդուք .
	Աւալջիք, աւնիջիք .	· · · (176) .
	Ա՞ի աւնիք .	Ա՞ի աւնիք .
անոր .	Աւնիցիմ .	Աւնիցիմք .
	Աւնիցիս .	Աւնիցիք, աւնիջիք .
	Աւնիցի .	Աւնիցին .
աւելի .	Աւել . — Աւալեալ . — Աւելոց .	

255. Աւալում, կալսում ամեռողջ բայ է, ինչպես աւե-
սմիք վերը (234). Աւնիմ՝ պակասաւորը անոր խառ-
նուեցաւ . և աւելի առանկ խառն կըրանի, ինչպես մշ-
կալ ամէն պակասաւորներն ալ: Վշանին Աւելցայց՝
կերեի քիչ աւել, ուսկից կատարեալը կիմացուի Աւե-
ցայ:

256. Վշանիկ կըխսնարհի Վնդունիմ . միայն կենին
քայլը գան կըկորսնցընէ . Վնկալայ, ընկալայց, ընկալ,
ընկալեալ, Երթեմն ալ կ'ըլլայ Վնդունեցայ էամ ընդու-
նեցի, ընդունեա, ընդունեալ:

257. Պակասաւոր են Ետեիք բայերն ալ, որ աւելէ-
մ ալ չեն լցընեք պակասնին, հապա այօւափ միայն
կըրանին .

Ա Հ Ա Ր .	Պարտիմ .	Պէտք է ինձի ո՞ւ .
	Պարտիս .	Պէտք է տեղի ո՞ւ .
	Պարտի .	Պէտք է անոր ո՞ւ .
	Պարտիմք .	Պէտք է մեղի ո՞ւ .
	Պարտիք .	Պէտք է յեղի ո՞ւ .
	Պարտին :	Պէտք է անոնց ո՞ւ :
Ա Կ Ի .	Պարտինի .	Պէտք է բնձի ո՞ւ .
	Պարտինիք .	Պէտք է բնցի ո՞ւ .
	Պարտինիք .	Պէտք է անոր ո՞ւ .
	Պարտինիք .	Պէտք է մեղի ո՞ւ .
	Պարտինիք .	Պէտք է յեղի ո՞ւ .
	Պարտինին :	Պէտք է անոնց ո՞ւ :
Ա Տ Ա Ր .	Պարտիցիմ .	Պէտք չլլաց ինձի ո՞ւ .
	Պարտիցիս .	Պէտք չլլաց տեղի ո՞ւ .
	Պարտիցի .	Պէտք չլլաց անոր ո՞ւ .
	Պարտիցիմք .	Պէտք չլլաց մեղի ո՞ւ .
	Պարտիցիք .	Պէտք չլլաց յեղի ո՞ւ .
	Պարտիցին :	Պէտք չլլաց անոնց ո՞ւ :
Դ Ե Ր Բ .	Պարտէլ .	Պէտք չլլաց .

258. Խակ Պարտիմ, պարտեցայ, պարտեցայց, կը նշանակէ, ուստի ունան էմ, ուստի սահիմ դալսու : Ուրիշ Պարտէլմ, պարտիմալ, որ յաշլեէմ, յաշլեսիմ ըսելէ :

259. Ա Հ Ա Ր . ապա . —————

Հ Ա Ր Ա Ր .	Կազգես .	Հանս, սեղես .
	Կազգե .	Հանս, սեղե (ան) .
	Կազգոք .	Հանսնս, սեղենս .
	Կազջիք .	Հանս, սեղեցիք .
	Կազգեն :	Հանս, սեղեն :
Հ Ա Ր Ա Ր .	Կազ .	Հանս, սեղե (դաս) .
	Կազջիք . (176)	Հանս, հանս, սեղե, սեղետ .
	Կազեք .	Հանս, սեղեցիք :
	· · ·	· · ·
Դ Ե Ր Բ .	Կազէլ .	Հանս, սեղել :

Ա. Ն. Գ. Ե. Մ. Բ. Ա. Յ. Ե. Բ.

260. «Քանի մը բայ ալ կայ խիստ պակասաւոր, որ
միայն մէկ քանի եղակի երբորդ դէմքերնին կըբանի,
ան ալ առանց ուղղական անունին մը որ գործող դէմք
մը յայտնի. Եշ ասանկ դէմք յայտնող ուղղական ա-
նուն մը չունենալինո՞ւ անդէմ ըստած են. և ասնք են:

261. Ո՞արթի. հարելս է որ. Ո՞արթի այդմ լինել.
հարելս է որ առ ըլլայ. Ո՞արթի լինել.
հարելս է որ ըլլայ. Ո՞արթի ինձ ասել,
զալ հարելս է որ ըսեմ, վայ. հրամ ըսել,
վալ. Ո՞արթի ասել, զալ. հարելս է
ըսել, վալ:
Ո՞արթէր. հարելս էր որ. Ո՞արթէր քեզ ասել,
զալ. հարելս էր որ ըսեիր, վայիր:
Ո՞արթիցի. հարելս ըլլայ որ. Ո՞արթիցի նմա ա-
սել, զալ. հարելս ըլլայ որ ըսե, վայ:
262. Պիտի. ուետս է. Պիտի ասել, զալ. ուետս է
ըսել, վալ:
Պիտի. ուետս էր. Պիտի ասել, զալ. ուետս էր ըսել,
վալ. Առն պիտի. ճարդու ուետս իսր:
Պիտեցաւ. ուետս էդու. Պիտեցաւ ժամանակի. ո-
րէնի ուետս եղաւ, առէն ուետս եղաւ:

Պիտեցի
Պիտեցի
} ուետս ըլլայ. } Պիտեցի ասել, զալ. ուետս ըլ-
լայ. Վայ ըսել, վալ. ուետս ըլլայ որ ը-
սեմ, ըսես, ըսե, և այլն:

263. Ծառէ ինձ, քեզ, նմա. շա- է՛լլայ ինծի, ժեղի, անոր:
Ծառեաց ինձ, քեզ, նմա. շա- եշ- ինծի, ժեղի, անոր:

Ծառեացէ իսմ ցառեացի } ինձ, քեզ, նմա. } շա- ըլլայ ինծի,
Ծառիցէ իսմ ցառիցի } ինձ, քեզ, նմա. } ժեղի, անոր:

264. Բայց Ուսրթեմ (198) որ Ուսրթանամ ալ կ'ըսուի, ի՞նամ, չյաւիմ, իշշահմ, ամբողջ ու զիմառ են . ու Պիտի, երբոր նշանակի, պարտի (257) կամ ին հը ովետք է, զիմառոր է ու յոդնակի ալ կըբանի. Այս ոչ պիտի ծածկել զզլուխ իւր . էրի հարտ ծածիւլու գլուխ : Պիտի ինչ . պիտի կեալն . բազմութիւնը պիտին,

265. Ուրիշ զիմառոր և ամբողջ բայերու եղակի եր բորդ դէմքն ալ երբեմն անդէմի պէս կըբանի .

Դիմուսոցի մեզ թագուլ զաշխարհ . շւշայ որ նողունս ալ խարհնս :

Ե կղզի ինչ հասանել մեզ անկանել . ինչ ուստի ինամ լշհաւ նմա թագաւորել . իշտ - որ նախառորդեց :

Ու և մեռանել հասանիցէ . մշտիւլ ալ շւշայ նէ :

Ասանկ անդէմի պէս կ'ըսուի, Ասի, լսի, երեի, Թուի, կարծի ինձ, թուեցաւ իսմ կարծեցաւ ոմանց :

ԽՈՌԱՐՀՈՒՄՆԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ ԳԻՏԵԼԻՔ

266. Բայեր կան որ կրաւորական խոնարհումնին չեղորի փոխութիւն ամեննեին ուրիշ բան կընչանակի . ինչպէս ,

Ժամեմ, ինդիւլ ժամիմ, շանդինիւ . համացյալիւ :

Կրեմ, իւեւ, դանիւ . Կրիմ, շւշաւ գունիւ :

Պաշտեմ, ծառայիւ . Պաշտիմ, բանեցնիւ, բանի գու, շւշաւ :

267. Նրբոր բան մը ինք իր վրան ընել նշանակուի, ներգործական տեղ կրաւորական խոնարհում կըբանի, հասարակ բայի պէս : Ասան կ'ըսուի լուացոց զձկաս իմ . յետեր սառմ կամ յետեր սառմ բաժանեցան զաւար . սառմ մէցքնին բաժնեցնին : Բաժանեցան զիս դերմ իմ յիսրիանս . աներս մէցքնին բաժնեցնին :

Գառի ընդ մէջ իւր ածաւ . իւ մէջ գուի իսուի :

Աշրկայ հանգերձ . շի հագոյ : Արկաւ տես և զարգարեցաւ . շատ կատ յիւշ - պարտառնեշաւ : Արկալ ձորման արկաւ զիւրեւ :

Եզաւ զիթագ . հագոյ կամ իւ գուստւ դրս նոգը :

268. Նրբեմն ուրիշ ներգործական ու ներգործակերպ չեղոր բայեր ալ կրաւորակերպ խոնարհումնին, Տեսնեմ, տեսայ . Գունեմ, գաայ . Հարցանեմ, հարցաւ զեոյն բան . Յարկանեմ, յարկու զմերնայարկս նորա . — Եղանեմ, ելայ . Հասանեմ, հասայ . Հայանեմ, անցանիմ, անցայ . փոխանակ ըսկելու՝ տեսի, զտի, եհար զեոյն բան, յարկեր զմերնայարկս նորա, դանիւշ կամ չէրի յարելւը յիւշ . ելի, հասի, անցի :

269. Ամեն բայերու ապանին ու ստորագասականը մէկմէկու տեղ
ալ կըրանին, ու հրամայականի ակալ ալ: Արանին հէ ալ կըզբուի: Մէ
միքսցես, մի սիրեաջիբ, մի սիրեացեն, մի սիրիցես, մի տեսանիցես, մի
ականիցեք, մի համարիցիք իւմ մի համարիջիբ: Երկրորդ կերպ եղակի
հրամայականին ալ կըզբուի երբեմն դ. Կերիցես և մի յագեաշիբ: Մէ
իցին, զի սուս խօսեցար: — մի յագեացիս, մի կեցցես՝ ըսելու տեղը:

270. Ապանիները տեսար որ երկու կերպ են: Եշ, աշ կամ չէ,
չէ: — Եշ, աշ, չէ: Չի+ վերջացածները՝ ստվարական են: Շէ, Շէ, Շէ:
Շէ, Շէ, Շէ: Չի+ վերջացածները՝ շատ չեն գործածուիր ամեն բայի
անխիր: Որոնց մէջ որ բայի արմատի ցոն՝ ուշ փոխուած չկայ նէ:
(169), անոնք աւելի կըդործածուին: Բնչպէս, Կեցցեմ, տեսցեմ, հան-
ցեմ, թաքիցեմ, զենցեմ, տացեմ, երթիցեմ, զիցեմ, կերիցեմ, յարի-
ցեմ, և այլն: Եղիցիմ, ծնցիմ, ուսցիմ, առցիմ, լուիցիմ, ծանիցիմ, և
այլ: որ ամենն ալ ապանի են, և ոչ ստորագասական, բնչպէս ցոն ու
փոխուածներն ալ:

271. Չի+ վերջացած երկրորդ կերպ հրամայական՝ ապանին ու
ստորագասականի եղակիի պէս ալ կընշանակէ, չէ թէ միայն ըւլու,
չէ, ընտար աեսար ի կարգին, հասկա նաև ուիշի ըւլու, ուիշի ըւ-
լուիս, Եւ ահա յզսաշիբ և ծնցես որդի: և ուս ուիշի յշուսու և ուիշի
ուիշի նաևնի:

Դու մանուկ՝ մարդարէ Բարձրելոյ կոչեսչիբ: զի երթիցես առաջի ե-
րեսց Տեսան: Դու ուս՝ Աստուծոյ Խորդուէ ուիշի իշուսու: Հուն ու
ուիշուէ ուիշուն ուիշի երթու:

Այսիմ ոչ զիտես, բայց ապա զիտասաշիբ: Հիմայ չիտես, բոյց երաւ ուիշի
ուիշուս:

Բայց ալ ուրիշ կերպ ապանիի կամ ստորագասականի պէս՝ պայ-
մանով մը ուրիշ բայէ կախուած ըրանիր: օրինակ իմն՝ ըստուիր Եթէ
յզսաշիբ: Եթէ իւմ զի կոչեսչիբ: օրովհս զի զիտասաշիբ:

272. Սահմանական ներկայն և անկատարն՝ ապանինի ու ստոր-
ագասականի պէս պայմանով ուրիշ բայէ կախուած ալ կըրանին: Բնչ-
ուս, Եկ առաքեմ զքեկ: Եկա երթիւն ուշ, Եկ առաքեցից իւմ զի առա-
քիցեմ՝ ըսելու տեղը:

Եզաւեմ հրամայես բանալ: Դուշւու ոչ հըսմէն բանաւ, ապաչեմ զի հրա-
մայեցես իւմ հրամայիցես՝ ըսելու տեղը:

Թոզ անիծանէ: Բոչ անիծէ: Թոզ զրեմիմ ցուցանեմ: Բոչ գրեմ ու շանչնեմ:
Զացցատո՞նց իմ խնզրես, թէ վարձուոր՝ որ երթայ ընդ որդուոյդ քում:
Լա և մէկ եթէ ևս երթամ: Ապա թէ աղն անհամի, Բւ յաղեցի:

Կամի զի ծածկես: Զի որ ընթեռնուցուն, համարձակ ընթեռնուն: —
Երանի թէ եի իւմ լիներ իւմ մի լիներ: Երանի Բւ ըւլուի կամ ըւլու կամ
ըւլու:

Մարդ չէր՝ որ զործէր զերկիբ: Հորդ Հորդ որ երիսը բաներ:

Եթէ եար, ոչ հազարդեար: Ակ ու ըւլուին նէ, Ալին համանից ըւլու:

Իրման եր՝ զի վեայէին: Էւսոււր որ չըսուէն:

Որպես զի արժանի լինելին . որ ուշադի ըլլոյին :

Թաղ ինքն նախ էրթայր ամառյ . նազ ինչ ուստի երիտ առներ :

273. Աւանել ալ կ'ըսուի երբեմն . իմանաս և ասք պատուհան . բարկածայր և մի մեղանչէք . փոխանակ ըսելու . իմասցիս իմ իմա միք , և ապա պատուհանեցեն իմ պատուհանեցիր . բարկածիք և բարկածոցք . բարկածարուք իմ բարկածայր և մի մեղանչէք : Ա լինիս , ըւլւս . մի ըստ , ըւլւս . մի որ ջանայ , միւս ըւլւս . մի պատուհանութես . մի զատիս , ըւլւս . մի առնես , ըւլւս . մի անցանես . ըւլւս . վանասականք , ըւլւս . մի զայրացուցանեն . ըրդուշնեն :

274. Ստորագտառեանն և ապանին՝ երբեմն առհմանականի ն . կայի անդ ալ կըրանին . ինչպէս .

Դիմում թէ ոչդ ոյդպէս իցէ . Գիշէմ որ սուսնի :

Եթէ հարցից ինչ զնելզ , ըստյք ինչ պատասխանի կամ արձակից . ին որ յեւի բռն իւ հարցնեն , ինչի պատասխան վետ որտ իմ չեւ աշւներ : Գիտիցին արդեռք զոր ընթեռնուցուսդ . Գիշէմ ինչ որ իւլուրու իւն . — Անը իցեն որ գեհենին չհառասացեն . առ են որոնք որ դժուինն ը հասպէր :

Այլ վետ է , սորմ թէ հօր և մօր իւրոյ՝ զի կոյր ծնցի . առ և յանձնանառ՝ չի ան հօրը հօրը , որ իոյր ծններ է :

275. Երբեմն ալ առհմանականի անեկատարի պէս՝ ստորագտառի անկատարի անդ կըրանին . ինչպէս . Փութայր , Եթէ հնար ինչ իցենն իւրաքանչ ին որ իւրեւի ըւլւս նէ . փոխանակ ըսելու . Եթէ հնար ինչ կը մրոյ չգոյր անզի ուր զըլուին զնիցէ . որ ուշ իւ սոներ որ Գունեւ չ դնեն :

Եթէ արտակը , Շագաւորդ ոզորեր , մինչև սմամիցուսց զնու . Ա ուրաքանչ նէ . առ նոդուուշ ուրեւ իւսներ ինչուն որ սորտիշներ :

276. Կախնիք երբեմն երկրորդ ընորդութեան տատին օրինու բայերն երկրորդ օրինակին պէս ալ կըրանարհնեն . երկրորդինն առաջինին պէս . զոր օրինակ կ'ըսեն կատարեալը՝ Բժշկեր , քեց ձուշար , դիսու , կառւու , հերթեալ , պարտեաւ . փոխանակ ըսելութշեցեր , քեցեցին , ձուշեցար , զիսկեցաւ , կռուեցաւ , հերթեալ պարտեցաւ : Կ'ըսեն հրամայական՝ խնդրեք , լսեք , անք . փոխանակ ըսելու . խնդրեցէք , լսեցէք իմ լուարուք , տաացէք : — Կ'ըսեն՝ Հան ցի , հանեաց . տարածանեցեր , անիծանեցես , անսանեցիք , անօցի տեսիցես , ափանցիմ . հասեցայ , հասեցան , սպանեցէք . լուծանեւեսիցալ , սպանենեւալ , փոխանակ ըսելու . հանի , հան իմ եւ . տարածեր , անիծցէս , տեսնիք , տեսանիցիմ , տեսանիցէս , սփանցիմ . հասայ , հասան , սպանեք . լուծեալ , տեսեալ , սպանեալ : Ասու ալ Մարթայցիմ , մարթացցէս , մարթայցէք , մարթայցիմք , մարթցէք , մարթայցնեն , փոխանակ ըսելու . մարթանայցիմ , մարթանայցինայցէք , նայցէմ , նայցէք . նայցեն . իսրէնաւ :

Ա սրիշ հերոս կերպ անտար բաներ ալ կ'ընեն , որ ընդարձակ ք բականութենէ : կամ բառզրք սորվելու է :

ԳԱՐԻԿ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ԳԵՐԲԱԾ

277. Այս բառերս, ինչպէս ըստնք (162), դերբայ
ըստին իրաւամբնք, վասն զի շատ անգամ բայի աեղ
կըսանին, ինչպէս որ անուան տեղ դրուած բառերն
ալ գերանուն կ'ըսուին :

278. Անորիլ տերեայն շատ անգամ, անանել ինչպէս
որ է, ուրիշ բայի քոյլ կըզբուի ապանիի կամ ստո-
րագասականի տեղ • ինչպէս .

Խնձ տացի. Վրտուած ասել. Վրտուած ուս, ինձի որ չսէմ.
Պատուիրեցի քեզ չուտել. պատուիրեցի տեղի որ չսագես :
Հրամայեաց առ բարեկամնն երթալ և զարման զտա-
նել, հրամաց որ բարեկամնն երթայ ու բարման դունէ .
կամ երթան ու բարման դունէն, [թէ որ շատի վրայ ըլլայ :
] կնարկեին որսակցայն՝ զալ օգնել նոցա . այս է չսէլին
որ գոն օգնեն իրենց :

|| ըրեսցես զնոտա՝ քահամնայանալ նոցա խնձ իամ զի քա-
համնայացին խնձ :

|| և ապաքէն զի քննեսցեն զքաղաքս և զիտել զերկիրս
եկին . — այս ինքնն և զի զիտեսցէն :

|| ի ոք որ չար իցէ, յուսասցի անպարտ լինել . են որ
չը է՝ չյառայ որ անդարդ ըլլայ կամ որ անդարդ ոիդի ըլլայ .
փոխանակ ըսելու, || ի յուսասցի [թէ անպարտ լինիցի :

279. Շատ հեղ ալ սահմանական եղանակին մէ-
կալ ժամանակներուն տեղը կըզբուի . ինչպէս ,

Օհայկակ ասեն լինել առ Բակլոքուիւ . Հայէտէ չ' շուն
մէ Բակլոքուն ապէնն էր :

|| զէին որսուումն լինել . չ' շունն մէ որորում է կամ որո-
րում չ' շուն, ի՞ր կամ որորում էղաւ :

Պատասխանի ետուն ցցիտել . պատասխան գոռին ԱՆ Ա
ԴԵՆԻ կամ ԱՆ ՀԻՄՆԻ :

Կարծէին կարել կարկատել . հըմաժէին ԱՆ ՀԻՄՆԻ Ա
ՏՐԵԼ կամ ԱՆ ՊԻՄԻ ՀԱՐԵՆԱՆ ՔԱՐՔԵՐԵԼ (278) :

280. Ը ատ անդամ ալ զոյական անուան պէս կը¹
բանի , բայանան կ'ըսուի ու կըհոլովի եզակի ըստ 31, ա
ծական ալ կ'առնէ . | լինել , լինելոյ , լինելով , 'ի լինելո
զինել , 'ի լինել , առ 'ի լինել , 'ի լինելն , ընդ լինելն . Պար
զալոյ , զալով , 'ի զալոյ , զգալն , 'ի զալ . Աիրել համ Ա
ըիլ , սիրելոյ , սիրելով , 'ի սիրելոյ , զսիրել , 'ի սիրել , առ
'ի սիրել , 'ի սիրելն , ընդ սիրելն . Տեսանել , տեսանէ
լոյ , տեսանելով , 'ի տեսանելոյ , զտեսանելն , 'ի տեսա
նէլն . Վընտել , առնլոյ , զառնուլն , յառնուլն , և այն
Եւ ասանկ հոլոված ալ քայի տեղ կըբանի երթեմ :

Եծականով ալ կ'ըսուի , Ուծաւ զուելով , մեծա
պատուիրելով , 'ի մեծ խրոխտալոյն , 'ի խօսել իմում , ի
չուել քում , յաղացել քում , յառնելն իւրում :

281. | ։ , ։ , ։ , 'ի նախզրիւ տրականը շատ տեղ
կըբանի՝ ոչ , որպէս ոչ ըսելու տեղը ապառնիով կամ
ստորագասականով , ու համար կընշանակէ . ինչպէս ,
| լսել էամ առ 'ի լսել եկեալ եմ . Եհեր է լսելու , որ լսէ
Ալ առ ատել . չէ առելու համար , որ առէ ճ , կամ առէս , կամ
առէ , և այն :

Ուտանեմք անդր առ 'ի խուզելոյ զմեզ . հռն հըմանենի ի՞
որ հըմանիս քնուուեն կամ քնուուելու համար (148) :

282. 'Եցն մորով ուզգական ալ կ'ըսուի շատ տեղ
կացեաց հարցանել . իանչց հարցանելու համար կամ ո
հարցանէ :

Եկիր կօրուսանել . Եհեր հորոշունցնելու համար , որ իորոշունցնէ
Եղդ զնոսու լուսատու լինել յերկիր . Դրաւ անոնք լու
դաւու համար , որ ըստ առն :

Հարեաւ . | յամեկը երթալ 'ի սենեակն արքայի . Եւ
| յաներ երթաւու , որ երթայ :

Այսն էթ թե ըսեիր, առ ՚ի հարցանել, առ ՚ի կորուսա-
նել, առ ՚ի լսասատու լինել:

283. | 1, չնդ նախղրիւ արականն ու գործիականը
շատ տեղ կըքանի՛ յորժամ, էնէն, որովհետև, վասն չէ, նէ-
դիւ և ըսելու տեղը զիմաւոր բայով. ինչպէս,
| աւսանելն զքեզ՝ բերկրեսցի. երբոր տեսնէ տեղ, ուստի
արտիանաց :

| 2, երթարդ քո և ՚ի դառնալդ. երբոր երթան ու դառնան
կամ երթալուր ու դառնալուր :

| 3, խօսել իմում, յառնելն իւրում. երբոր իտուիմ կամ էն-
դասէն, երբոր չնէ կամ է՛ չնէր :

| 4, երթարդ այն նորա՝ ժողովուրղբն նեղելն զնա. երբոր
է՛ երթար նէ կամ երթալինի ծաղըլըրդները նեղութիւնն իս-
տուին անոր :

| 5, դառնալ մեղաւորին՝ կեցցէ. նէ որ դառնաց նէ մշա-
ռուը՝ աղըի :

| 6, Պաւազսի բողոքելն՝ հրամայեցի պահել զնա. որովհ-
հետև բողոքեց Պաղուս՝ հրամանեցի որ պահեն զինաց :

| 7, զելով նոցա զայս. երբոր առ բանս ըսին նէ անոնք :

| 8, զմեծատունն պատուե՝ անպատիւ զոլով. ոչ մժա-
ռունց էշպատռուե՝ երբոր կամ նէ որ անպատիւ է նէ :

| 9, արեգործ ծնողաց զոլով որդիք՝ բարի գործոյն նոցա
պարտիք նուանել. որովհետև կամ վասն չի բարեփործ ծնո-
րաց շատուի է՛ ուետ է որ անոնց բարի գործաբուռն նմանիք :

| 10, կարօտք զոլով ըստ բնական պիտոյիցն, սակայն ան-
յագ են. նէպէտ անէաբօդ էն բնուանէան ուետուի դինեն, բայց
անուն էն :

284. | 1, նշէալ դերբայն շատ հեղ ուրիշ բայի մը հետ
կըքանի՝ առաջ կամ ետեւ, և անորիշ գերբայի գոր-
ծիականի պէս կ'առնուի կամ քոլի բային պէս. ինչպէս,
| 2, ըսեալ զնաց. մտեալ բազմեցաւ. հայեցեալ ընդ իս-
զարմանայք. ըսելի՝ էլլէլլէլլէաց, մտնէլլէնսատաւ, ինձի

Նայելով ի ըշտրմանաս, կամ էլու գնաց, մրաս նստառ, թի
հընայիշ ի ըշտրմանաս :

Կալեալ կոլուսանել. բանելով ի որսոցընել կամ բան
ի որսոցընել :

Ո՞ւցէ զիմեալ. կաղելով մոնէ :

Փախուան զարհութեալք. կանալով տախան :

285. Ը առ տեղ ալ թէ, զի շաղկապով զիման
բայի տեղ կըդրուի. ինչպէս,

Հուտատարմանայ ասացեալն յումանց, ապաշխարես
Ալովումանի զյանցումմն. այս ինքն՝ թէ ապաշխարես
է իամ ապաշխարեաց. իշտուածուի մանց շուծը, թէ ||
շոմն մշտն աղաշիուրէր է կամ աղաշիուրէց :

Տեօի՛ անզզամաց արմատս ձգեալ. այս ինքն՝ զի ձգեալ
իամ թիւ առեւոց անզգաներն արմատ չփեր են կամ չփերէն
Ալ ուրեք զտանեմք ասացեալնորա 'ի նորումն. այս ինք
թէ ասացեալ է իամ իցէ. չենք դժուեր թէ շուծ է կամ :

սած ըլլայ :

Դիտացեալ զիւրոյ այրուձիոյն՝ զերծեալք անվնաս,
թէ չիք ինչ կասկած այնուհետեւ. այս ինքն՝ թէ ի
զի զերծեալք են և թէ չիք կասկած. գիտալով ոչ
յիսուր զօքչ անչառ աղատէր են, և այն :

286. Ը առ հեղ ալ իբրև, յործամ մակբային և
եթէ, որովհետեւ, թէով և շաղկապներուն ու զիման
բայի տեղ կըբանի. ինչպէս,

Եւ հրամայեալ Փեստոսի՝ ածին զՊաւլոս. այս ինք
իբրև հրամայեաց, յետ հրամայելոյն. ու եբբոր հրամայ
Փեստոս, բերին Պօջուս :

Սպանին զէ նովասյլիք, թաղաւորեալ ամս քա
ռասուն. այս ինքն՝ իբրև թագաւորեաց, յետ թագաւ
որելոյն. սպաննեցին չըշասը Երուսաղէմ, երբոր քառաս
տարի նախառընեց, դաստիան դարի նախառընելին է դաշ :

Հիւանդացեալ, և մի ակն կալցի ողջանալոյ. այս ինքն
յարժամ իամ եթէ հիւանդացի. հիւշնդնայ նէ, յո
նաւնենայ շուշնդնալու :

Ո՞ր վհատիցիս՝ յանդիմանեալ՝ ՚ի նմանեւ . այս ինքն՝
յորժաւմ էամ եթէ, յանդիմանիցիս . սիրու զնուրէն՝ անհեղ
յանդիմանակիս նէ :

Յորոց պահեալ զանձինս՝ բարւոք դործիցէք . այս ինքն՝
եթէ պահիցէք . որոնցիշ զգուշանաւ նէ՝ աշխի ի՛շնէս : —

Եւ զորա ինքնին բողոք կալեալ առ քաջ արանցն , խոր-
հեցայ յղեւ . այս ինքն՝ որովհետեւ բողոք կալաւ դա-
ւ որովհետեւ ինչը իայսէ բողոքեց , դուս դրի որ խառըէմ :

Խարօտին թագաւորին , այլումեք՝ ՚ի ծառայիցն ու կարա-
ցեալ . այս ինքն՝ որովհետեւ ոյլոք ու կարաց . թագաւ-
րին իշխարօտնան , որովհետեւ ծառայիցն ուրիշ հէճ նըշա-
բազմաց զգործ բաժանեալ , բայց սկիզբն և կատա-
րածն շինուածոյն՝ ՚ի բուն ճարտարապետ անզը հայի .

այս ինքն թէպէտ և բազմաց բաժանեալ է . թէպէտ
դութուշ շարի վրայ բաժնուածն է , բայց շինուին սինըն ու-
շնուած բուն ճարտարապետին իշխայի :

Որ մահկանացու ծնեալ , անմահ զիւրն յիշատակ ե-
թող . այս ինքն՝ թէպէտ և մահկանացու ծնեալ էք . որ
նէպէտ նահիանացու ծներ էր , իր յիշատակ անմահ նողուց :

287. Վնցեալ գերբայն շատ հեղ լինիմ , էմ էական
բայերով մէկաեղ կըբանի , և ինչ տեսակ բայի գեր-
բայ է նէ , ան նշանակութիւնը կըպահէ : Եւ որովհե-
տեւ ներգործական ու կրաւորական բային անցեալ գեր-
բայն մէկ է , անոր էականով շինուածն ալ հասարակ
բայ կ'ըլլայ , այս ինքն ներգործական ու կրաւորական .
բայց աւելի կրաւորական կըբանի , (165, 188) : Հա-
մառօտ օրինակ մը դնենք .

288. Ոիրեալ լինիմ . իշսէրէմ , իշսէրուիմ . սիրուծ ի՛շլւմ ,
սիրուծ ի՛շլւմ .

Ոիրեալ լինիմք . իշսէրէն , իշսէրուին . սիրուծ ի՛շլւնք ,
սիրուծ ի՛շլւնք :

Ոիրեալ լինէի . իշսէրէն , իշսէրուին . սիրուծ ի՛շլւնք , սի-
րուծ ի՛շլւնք :

- Ալիրեալ լինեաք . կշուրեէնս , կշուրուէնս . սիրած կ' շլլլլ
բնս , սիրուած կ' շլլլլնինս :
- Ալիրեալ եղլէ . սիրեցի , սիրուեցայ . սիրած եղայ , սիրուած եղայ .
- Ալիրեալ եղուք . սիրեցինս , սիրուեցանս . սիրած եղանս , սիրուած եղանս :
- Ալիրեալ եմ . սիրեր եմ , սիրուեր եմ . սիրած եմ , սիրուած եմ .
- Ալիրեալ եմք . սիրեր ենս , սիրուեր ենս . սիրած ենս , սիրուած ենս :
- Ալիրեալ էի . սիրեր եի , սիրուեր եի . սիրած եի , սիրուած եի .
- Ալիրեալ էաք . սիրեր էինս , սիրուեր էինս . սիրած էինս , սիրուած էինս :
- Ալիրեալ լիցիմ , եղէց . սիրեմ , պիտի սիրեմ . սիրուիմ , պիտի
սիրուամ . սիրած շլլլլմ , սիրուած շլլլլմ :
- Ալիրեալ լիցուք , եղիցուք . սիրենս , պիտի սիրենս . սիրուանս
պիտի սիրուանս . սիրած շլլլլնս , սիրուած շլլլլնս :
- Ալիրեալ լեր . սիրէ , սիրուէ . սիրած եղէր , սիրուած եղէր .
- Ալիրեալ լերուք , եղերուք . սիրեցէտ , սիրուեցէտ . սիրած
եղէտ , սիրուած եղէտ :
- Ալիրեալ լինիցիմ . սիրեմ , պիտի սիրեմ . սիրուիմ , պիտի
սիրուամ . սիրած շլլլլմ , սիրուած շլլլլմ :
- Ալիրեալ լինիցիմք . սիրենս , պիտի սիրենս . սիրուանս , պիտի
սիրուանս . սիրած շլլլլնս , սիրուած շլլլլնս :
- Ալիրեալ իցեմ . սիրած շլլլլմ , պիտի սիրած շլլլլմ . սիրուած
շլլլլմ , պիտի սիրուած շլլլլմ :
- Ալիրեալ իցեմք . սիրած շլլլլնս , պիտի սիրած շլլլլնս . սիրուած
շլլլլնս , պիտի սիրուած շլլլլնս :
- Ալիրեալ լինել , զոլ . սիրել , սիրուէլ . սիրած շլլլլ , սիրուած
շլլլլ :
- Ալիրեալ լեալ , եղեալ . սիրած , սիրուած . սիրած կամ .
- սիրուած եղած , շլլլլամ :

||իրեալ լինելոց . սիրելու , սիրուելու . սիրած կամ սի-
բուծծ ըլւու :

289 . | Խական բայն ալ կ'ըլլայ ատանի՝ ինք իր գեր-
բայովը . | իրեալ համ եղեալ լինիմ , լինեի , եղէ . լիեալ
համ եղեալ եմ , եի . լիեալ համ եղեալ լիցիմ , եղէց , լի-
նիցիմ , իցեմ . լիեալ համ եղեալ լինել , զոլ , լինելոց :

290 . | Խական բայր շատ անգամ առաջ ալ կըդրուի .
| ինիմ սիրեալ , եմ սիրեալ : || և դերբայն յոզնակի ալ
կ'ըլլայ , մանաւանդ կրաւորականն ու չեզոքը . Տնկեալք
եղիցին . Հասեալք լինեին :

291 . | Կնցեալ դերբայն շատ տեղ ալ ածական անուան
պես կըբանի . ու | եալ համ լիեալ դերբայէն՝ ի զատ՝ մէ-
կալ ամէնն ալ կըհոլովի եզակի ու յոզնակի (ըստ 34).
Եալ , ելոյ , եալք , ելոց :

| լոկեալ , եղելոյ համ եղելում , եղելով , յեղելոյ , զեղեալ .
եղեալք , եղելոց , եղելովք , յեղելոց , զեղեալս :
Պատցեալ , զնացելոյ , զնացելում . զնացեալք , զնացելոց
||իրեալ , սիրելոյ , սիրելով համ | իիրեցեալ , սիրեցելոյ ,
սիրեցելում , սիրեցելով , 'ի սիրեցելոյ , զսիրեցեալ . սի-
րեցեալք , սիրեցելոց , սիրեցելովք , 'ի սիրեցելոց , զսի-
րեցեալս :

Տեսեալ , տեսելոյ , տեսելում . տեսեալք , տեսելոց :
Օ ենեալ , զենելոյ , զենելում . զենեալք , զենելոց : —
| Խակ | եալ նախղրիւ հոլովները միայն ունի . լեալք ,
լեալս , զլեալս :

292 . | Պահնկ ածական դերբայն՝ շատ տեղ ալ ու
կամ ող վերջացած բայածականի պէս եղոշ , ընօղ կը-
նանակի , ու սովորաբար անոր տեղը կըբանի . ինչպէս ,
Չար խորհուրդ՝ խորհուրդն իսմ խորհուրդն յոյժ չար
է . փոխանակ ըսելու՝ խորհողին . չար եռհհռ-բշէ՝ հո-
ծալին շատ գէլ է :

Պան բարբառելոյ , փոխանակ՝ բարբառողի . Խօսող հո-
րուն :

Առանք Երթելոյն ՚ի պատերազմ՝ փոխանակ՝ Երթողին
պատերազմ գոյսը ին բաժինը :

Պատուածք նմանեալք մարդկան։ Տարբառ հմանել ա-
պատճենելու ։

Ու խոստովանեալք, այլ հայհոյիք ։ Այ նէ իշտուածքն-
ներ, հաղու հայհոյի ըներ ։

Ը թթանց խոստովանելոց ։ փոխանակ՝ խոստովանողաց
իշտուածքներ բերանենքու ։

Կ ազանաց գոչելոց ։ փոխանակ՝ գոչողաց ։ ուսուացալ գ-
պանեներու ։

Լ անանց՝ զաստուածպաշտութիւն յանձն առելոց ։ փ-
խանակ՝ առողաց ։ ասպառծութաշունենաց յանձն առ-
նիներու ։

293. Ե պահանի դերեայն սովորաբար եական էմ բայթ
հետ կրբանի՝ ասանել, համառօտ օրինակով.
Սիրելոց եմ. պիտի սիրեմ ։ պիտի սիրուիմ ։
Սիրելոց եմք. պիտի սիրենս ։ պիտի սիրուենս ։
Սիրելոց եի. պիտի սիրեն ։ պիտի սիրուեն ։
Սիրելոց եաք. պիտի սիրենս ։ պիտի սիրուենս ։
Սիրելոց իցեմ. պիտի սիրեմ ։ պիտի սիրուիմ ։
Սիրելոց իցեմք. պիտի սիրենս ։ պիտի սիրուենս ։

294. Վ տառնի գերբայն ածական անուան պէս ալ
կըդրուի ։ յ սիրելոց, եաք սիրելոց ։

295. Վ տառնի գերբայն ածական անուան պէս ալ
կրբանի, բայց վերջահոլով լուսնի, հապա միայն նախ
դրիւ հոլով, ան ալ քանի մը բայինը միայն կ'երևնաց
Գալոց էմ լինելոց չարեացն ։ գուշ կամ ըլլաւ լուսն
ներսան ։

Օ լինելոց իրմն ։ ըլլաւ բաները ։
Օ զալոցն էմ զգալոցսն պատմել ։ գուշ կամ գու-
ները դադեւլ ։

Ե զղեալբն և լինելոցք, զլինելոցսն, — ընդ լինելոցն
էշածները ։ ըլլաւ իներսան հետ ։

296. Ալեքսանդրով պետք ըլլայ նէ . և վերջացած բայածականը կը բաժի , որ ըլլայ . ըլլանեւ կը հանեակէ . և կը հոլովի ըստ 43 . 1 մինիթ . մինելոյ իւմ մինելոյ (43) . մինելեաւ . իւմ մինելով . մինելիք . մինելաց իւմ մինելոց . մինելոց . մինելոր իւմ մինելովիք . ըլլայ :

Միրելիք . միրելոյ իւմ միրելոյ . միրելեաւ . իւմ միրելով . միրելիք . միրելոց . միրելոց . միրելոր իւմ միրելովիք . միրելուն . և այլն :

297. Առանց պիտի հորովի նէ (45) . անորիչ . և անզանի գերբային խնամի . բայց պետք չէ շփոթել . զրո օրինակ .

Մինչ բարձրցին առանկը մինելոցն . ըսել է՝ մինելոցն . մինելեացն :

Խճի պրեմիր վասն ձեր հեղոյ իւմ հեղով . ըսել է՝ հեղոյ իւմ հեղով . հեղեաւ . ոյս նիդն նոտառես . ու պիտի նոտի :

298. Թէ որ է բայցին հետ զբուի . ներգործականի կամ չեղորի պետ չին ալ կը հանանակէ :

Խճամի է . պահանջելի է . ըսել է՝ խճամասն է . պիտի է խճամաս . պահանջն է . պիտի է պահանջէլ :

Դամալի է . հարաժարելի է . ըսել է՝ դամալասն է . պիտի է դամալաս . հրախիւն է . պիտի է հրախիւն :

299. Աս լ բայածականը շատ անզամ ու բայածականի անզ ալ կը բանի . ու երբեմն ալ անցեալ գերբայի տեղ . 1 մինիթ . ըսել է՝ եւու ու եւու . Սիրելիք . սիրու ու սիրուն . Լսելիք . լսու ու լսուն . Գալիք . հոյ ու հոյն . Տալիք . դառու ու դրսուն . Խնդրելիք . հարցելիք . խնդրու ու խնդրուն :

Արանկ կ'ըսուի . Արանելիք դործոյն . գործն ընու . Արանելիք բանին . խռն ընօծներ . Լսելիք օրինացն . ոչենու լսօծներ : Աս մորով եղակիի անզ յանձնի ալ ըսուած կայ հին նախնեաց մեջ :

Զայն փողոց լսելի եղեցի . ոյս նիդն՝ լոււեալ եղեցի :

Ցոլ զինդրելին . Արանել զհայցելին . ոյս նիդն՝ զինդրեալն . զհայցալն :

Հազարեակի մինելոյ որդույ իւրոյ արար պատսկեր . ոյս նիդն . վազմակի մինելոյ . եղեց :

Արամարին հեղուով . Յարենեն հեղոյ . ոյս նիդն՝ հեղուով . հեղելով . հեղոյ . հեղելոյ :

Ի պիրանցն մինելոցն հաստատեաց . ոյս նիդն՝ մինելոցն . եղեցն :

Խնամութիւն ոչ ուներ իւր առանելոցն . ոյս նիդն՝ առանելոցն . արարոցն :

300. Առ կամ ոռ վերջացած բայածականին վրայ մասնաւոր դիմեթ մը չիսայ : Առվարարար անցեալ կատարեալն է կը բնուի ամեն ունեակ բայի բաց ՚ի կրաւորականէն . Ամացող . չուռա . զնացող . գոշու . Շացող . իմացող . երբեմն լրաւանող . իմանող . հոգացող իւմ հոգող . յուսացող իւմ յուսող . պարծեցող իւմ պարծենոց . Սիրեցող իւմ սիրու . սիրու . ասացող իւմ ասող . շուռ . կարող իւմ կարացող . իշու . Ցեսող իւմ առանենող . տեսու . արարող իւմ առանող . վախչող : Զենող . նիւռ . առող . առու . յեցող իւմ յենոց . իտչու : Տուող . եկող . եր-

թող, արարոց խմ ամենոց, եղոց խմ զնոց, կերոց, ունոց: — ի կամաց երեսն ոչ կոչ միայն 1. մնոց, դոյտոց, նորոց Վահան ոչ շուշ, ոչ կրիզանանցին:

301. Ըստ ունոց ոչ՝ չէ կիմոց ընուշ կրծքանակին, հառու ըստ Շեմսի անամեկ եղոցը - բնուպիս, Ա. յու կերոց և սորեցոց, Ես չիմ յ սոզ որ - Վահանյոց որ կորոց էր զորութեանը:

302. Ջեղցը բայերունը՝ կրբելու անցիւուշ զերպոյի ու Ն բայց իմանին ովես ու կընչանակին, Պատուարութիւն, պատուարուուց, ուղարկ կոմիտենու: Ա զորեին, զորեաց, Հորդանու կոմ Հորդանու: — Ա քիմ, կորոց, Խորեն, Խոյութը, Հառանին, հառանի, հառանչուա:

303. Ա զին ունոց իւ ու կըթիրջանոց, և նոյն և ունոց հնու- յոց, բայցիւ, սիրոց, սիրիւ, գրիսոց, գրիսիւ, ընակոց, ընակիւ, ուղ- րոց, արարիւ, ըսկը ես, առենը մեկ է: Բայց ուշ ունոց բոյժ և ու ընդուրի ու կըփակիւ: Խոկ Խուը առելի ներդորածականներու: և պէտ զորութու:

ԳԼՈՒԽ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

ՄԱԿՐԻ Ա. Յ. Յ.

304. Վակրայն բառ մըն է որ բային վրայ պետք եւ-
շած միտք մը կ'աւելցընէ, խմացընելով ընելուն կամ ըլ-
լուն տեղն, ատենը, կերալը, և այն: Իջականի և ու-
րի մակրայի վրայ ալ կ'ըսուի: Վաջեիդ քանի մը օրի-
նակով կըտեսնե՞մ ինչ ըլլալը հասկընալու չափ:

305. Արտ է ։ Անդ է ։

ԱՌ այտ՝ Կատարաք ուրու։
Անդ մածին։
Երթիցաք ուրի ։ Ել այդի ։
Ալեալ առի զնաց։
Ուր էրը ։ Ուր էրն։
Ուրոք զառ։
Արժուանն ։ Արն կենդանին էր։
Արն չեւ խօսէր։
Արն կերայց ։ Արն էկին։
Արժ առացի ։ Երի էկիր։
Արն երեխ, մերն ծածկի ։
Արշ, հանարառ ուստանիմ։
Արտ և վախճանեցաւ։
Արտ առէ ։ Արտ զիտասմիր։
Ար կամիմ ։ Ազիտեմ ։ Մըրկեցիս։
Ար սուրէն, ար սոսուրէն, ար երբէն։

Ար է հասեալ ։

Ար և այլ շատ խօսեցաց։
Ար և էր էկեալ ։
Ար և զիտաց ուղիւ արժան է ։
Արն և լիալ էին։
Ար սիրէք ։ Ար էրթայցէք ։
Ար էրկ ։ Ար տեսի ։
Զիտէր զիտէ ։
Արդէն առէ ։ Արդէն արարէք ։

Հաս է ։ Հան է ։

Հաս եկուր ։ Կատէք հոդ ։
Հան խոթեցին ։
Երթանք ասկից ։ Ելիք ասկից ։
Անկից ելաւ զնաց։
Ուր էր էր ։ Ուր որ էր նէ ։
Ուսկից կուգաս ։
Երրոր լսեցին ։ Երրոր ողջ էր նէ ։
Երրոր գեռ կըխօսէր կոր ։
Խնջուկ որ ուտեմ ։ Խնջուկ որ եկան ։
Հիմաց ըսի ։ Երր եկար ։
Մէյմը կ'երենաց ։ մէյմը կըդոցուի ։
Միշտ ։ ամէն իմիր կըսորվիմ ։
Հիմանուկ մեռաւ ։
Ետքը կ'ըսէ ։ Ետքը պիտի զիտանաս ։
Չեմ ուզեր ։ չեմ զիտակը ։ չեմ վախ-
նոր ։
Հիջ մէկ աեզ ։ հիջ մէկ աեզէ ։ հիջ
մէկ ատենն ։
Դեռ հասած չէ ։
Ազ շատ պիտի շխօսիմ ։
Դեռ չէր եկած ։
Դեռ չցիտաւ խնջուկս որ պէտք է ։
Քանի որ զեռ եղած չիմն ։
Մի սիրէք ։ Զերթար ։
Ահա եղաւ ։ Հա, հրամձելու ակաց ։
Ի նջուկս զիտէ ։
Ասանկ կ'ըսէ ։ Անանկ ըրէք ։

Առա մեծ . Յայժ խմաստուն .

Կարէ բարեպ . Արէն . յոյժ .

Եթենին անշարժ .

Ու բազում . — ու տակաւ .

Դրէնին հանապազ .

Արտանին լուն . Արտանին տախցէք .

Թէրեւս տրասցէ .

Գառշէ զայցէն . Գառշէ ոչ իցէ բա .

Գառշէ կարծէք . Գառշէ զգաստասցի .

Վարմորէն խնառանդ ՚ի վերոյ բա .

Վարմորէն խնառանդ ՚ի վերոյ բա .

Յայդաւոյէ խառել .

Խըսանաբար զառել .

Ա ոյրապար կեալ .

Առելի մեծ . խմաս խմաստուն .

Խմաս աղեկ . Խմաս շատ .

Առենենին շարժուզ .

Վիշ . — շատ :

Դրէթէ միշտ . (անչէ դային) :

Ի հարկեւ կըլսեն . Ի հարկեւ որ ո՛վ .

ափ բալք :

Ըլլոյ որ . կարելի է որ (պէտի) ըն .

Զըլլոյ թէ գան . Հըլլոյ թէ շոր .

Ամեան .

Վարմորէն խնառանդ ՚ի վերոյ բա .

Վարմորէն ան խօսքին վրայ կըսակի .

Նինին .

Բայց խօսիլ :

Խխանին պես զառել :

Գուռ ակաց ասպիլ :

306 · Աֆականներն ալ շատ անզամ եզակի , կամ յազնակի ան .
Երբեմն ալ շատուորի վրայ՝ քեով , մակրացի անզ կ'երթան , ու կ'ըն .
մը կըլսայանն . ինչպէս ,

Նոր զալ .

Ուզիզ զնալ .

Բարտոր ընթանալ .

Ասկաւ իամ շատ սիրել .

Արդար խառել .

Բազում ծառայել .

Մեծամոյն կարգալ .

Մաներ մաներ կատարել .

Մերկ զալ , մերկանզամ զառնալ . Երի գու Երի դառնալ .

Ազանզամ ասպրել .

Մազապուր չհաւասարցի զերծանել . Խոյն աշտուն լուսուսը ինչուն .

Գեղեցիկ ինն պատմել .

Երագս ընթանալ .

Թնթն զառնալ .

Շնմարտապոյն զիսել .

Խառնուն լսել .

Մեծամեծ զալել . վրալ . կոտորել . Ֆէ Ֆէ չորել . Երուտուն . ջորդեւ .

Կ'ոյք և առժամանցիլ եկեալ .

Բազումք՝ վախսանոյք ասպիցան . առշ՝ իսիւնըն աշտուն .

Արջք որհասականք հզօրապոյք խնառու դառու հառած ունես ինք .

կոտին .

Նոր գալ .

Հիսուն երթալ .

Աղեկ երթալ .

Եղի կամ չոր սիրել .

Հիսուն խօսիլ .

Սուր ծառայել .

Էրըլ խառել .

Խանքարին խորտել .

Մերկ զալ .

Աղջ պատմել .

Եղի դառնալ .

Առաջ լը գիրել .

Ետու կամ խոն ինըդուն ըեւ .

207. Ըստ ակադ ազ անուններու հպավելքը մակրացի մօրով կը բանին .

Վառառու , առաւստուց ,	առառու , առաւստուց .
գիշերի , գիշերաց , գիշերաւ .	գիշերէ , գիշերանց , գիշերաւ .
կանաչու .	կանաչու .
գոտում , առիսում .	ցոտում , արտունում .
կ պարզաւ .	կ բիշեց բաց արեն .
կ կարմոյ .	կ աշմ ի երդուն .
ջաւացիննե .	անուն , անուն բերանը .
ջային .	անձնուն .
յարժամ , յայնժաման .	երբոր , ան առենը .
կ լուր , կ նաևնիր .	կ ամ ռեռ .
ըստ հօրոց , ըստ փոյթ .	ես արեններու , ցոտուն .

ԳԼՈՒԽ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ

Շ Ա. Դ. Կ Ա. Պ

308. Շաղկասլը բառ մըն է, որ բառ բառի և
խօսք խօսքի հետ կըկապէ : Ո՞ւկ քանի օրինակով
հերիք կըհասկընաս :

309. Ես և զու և ամենայն բազը Ես ու զուն ու բոլոր առ բարձ
մութիւնոց .

թիւնը :

Քարոզեցէք և ասացէք .

Քարոզեցէք և ըսէք :

Ես և . Ես իւ . Ա. Ա. և ոչխարը . Ես ալ . - Ուրիշ ոչխարներ ալ :

Ցուրտ իւմ ջերմ . Առէք իւմ տուք . Պազ կամ տաք . Առէք կամ տաք :

Դաւազանան . Էնէ սիրով .

Դաւազանան չէ նէ սիրով :

Տացուք նէ ոչ ասացուք .

Տանիք մի չէ նէ չասնէք :

Ենէ կամիս կատարեալ լինել .

Թէ որ կ'ուզես կատարեալ ըլլու :

Թէ հնար ինչ իցէ .

Թէ որ ճար մը կայ նէ :

Ոչ ունիմք ասս բայց հինգ նկանակ . Չամինք հոս . բայց միայն հինգ հայ

թէուշ և կամէր . բայց ոչ կարաց . Կ'ուզէր ալ նէ , բայց չկրցաւ . Թէ

սիւշ ոչ կարաց .

Թէ ու կ'ուզէր , բայց չկրցաւ :

Թէուշ էն բազումք որ հարկա . Թէ և շատ ալ են փող զարնազնէր
նէին զփազն :

Սուզ . ոյւ զօրաւոր .

Կարճ . բայց ուժով :

Մի լոյք . չէ չէ մեռեալ .

Մի լոյք . վասն զի մեռած չէ :

Լուսարուք չէ ասացաւ .

Լուցիք որ ըսուեցաւ :

Գիտաց նէ ցածուցեալ են .

Խմացաւ որ ցածցէր են :

Եսես նէն հանոյ է .

Տեսաւ որ ախորժելի է :

Իսի նա զնաց .

Բայց (իւմ ու) ան զնաց :

Իսի զի մկրանս , նէն զու չես քրիս . Հապա ինչուն կըմկրանս , թէ
տուս .

զուն չես քրիսոսուը :

Աշու , առէն , առու առէն ազատ են Անանկ է նէ՝ ազատն ազատ են
որդիքն .

Ենէ ոչ զմեծն , գնէ զփոքքն ա . Մեծն ալ չէ նէ , պղտիկն ըլլ
զփացուք .

ընենք :

Արդ , և արդ , իսի արդ զինչ ասիցեմ . Եյ անանկ է նէ հիմայ Բնէ ըլլ
Արդ հոսեալ իցէ . անչ չորե . Հիմայ պիտի հոսած ըլլոյ . Թէ
քորեայ է .

որ չորս օրուան է :

Քանչ բազումք յօժարեցին , կամ Որովհեան շատերը յօժարեց
եղն և ինձ .

ևս ալ ուզեցի :

Քանչ ծնաւ , աղուն զութ ունի . Ծնաւ նէ , ի հարկէ զութ ունի
Մեռնել ուն ծառայել , ուն ինէ Մեռնիլ քան թէ ծառայել .
ծառայել .

թէ ծառայ ըլլաւ . գերի ըառ

ԳԼՈՒԽ ՈՒԹԵՐՈՌԴ

ՉԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

310. Չայնարկութիւնը բառ մը կամ ձայն մըն է ,
որ մարդուս կիրքը կը յայտնէ , բարկութիւն կամ վախ
կամ ուրախութիւն կամ տրտմութիւն , և՛ . ինչպէս ,

311. ԱՇ Թշուառական . և՛ թը . հայ թշուառական , հայ խեղճ :

ՀԱՅՈՒՄ :

ԱՇ անմիտք . և անմիտք .

ԱՇ , կարի է առասպելը .

ԱՇ պանչելեացու .

ԱՇ , ևս մեզայ .

ԱՇ , որ քակէիր զատանարն .

ՕՇ եկայք . ժա արեք .

Հաղու առաքինիք .

ԱՇ պատմուս . առ զու ևկ .

ԱՇ քաջիդ .

ԱՇ քաջրդ ինձ .

ԱՇ չու , զի բեկաս .

Բայն կուրութեան մասցն .

ՕՇ թէ .

ԱՇ , զիա՞րդ .

ԱՇ , բորի է .

ՀԷՇ մարդ :

ՀԷՇ անխելքներ :

ՈՇ անմաս առասպել համ :

ՈՇ զարմանալու բան :

Վախ , ես մեղանչեցի :

Վախ , որ տաճարը կըքակէիր կոր :

Հայուէ եկէք . հայուէ ելէք :

Հայուէ կարիններ :

Հէլէ պատմ . հէլէ գուն եկուր :

Աժէրիմ իւմ մաշալլահ կարինիդ :

Մաշալլահ կարիններ :

ՕՇ օխ , որ կոսրեցաւ :

Փէ՛հ իւմ վայ մաքին կուրութեանը :

Երանի թէ , ափս ուլու էր :

Է՛հ , ինչպէս :

Է՛յ կամ էհ , աղէկ է :

ԱՐԱՋԱՐ ՄԱՍԸ ԼՄԸՆՑԱՒ

the same time, the mean number of carious teeth was significantly lower in the group with the highest level of oral health behavior (Table 2). This indicates that the mean number of carious teeth was lower in the group with the highest level of oral health behavior, even though the mean age was higher. The mean number of carious teeth was significantly lower in the group with the highest level of oral health behavior than in the group with the lowest level of oral health behavior (Table 2). This indicates that the mean number of carious teeth was lower in the group with the highest level of oral health behavior, even though the mean age was higher.

The results of this study indicate that the mean number of carious teeth was significantly lower in the group with the highest level of oral health behavior than in the group with the lowest level of oral health behavior (Table 2). This indicates that the mean number of carious teeth was lower in the group with the highest level of oral health behavior, even though the mean age was higher.

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՒԹ

ՊԱՐ Զ. ՇԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Ա.Ա.Ջ. ԳԱՎԱՐ

ՆԱԽԱԳԻՏԵԼԵՐ

312. **Ճարաղըութիւնն է բառերը լեզուին օրինաւոր կարգովը շարել ու կապել, որ խօսք ըլլայ:**

313. **Բան մը խօսինք նե, առաջ սլիտի նայինք՝ թէ որու կամ ինչի վրայ ինչ սլիտի ըսենք որ է կամ կ'ըլլայ կամ կ'ընե։ Այսու կամ ինչի վրայ որ սլիտի ըսենք նե, ան բան բանին տէրն է, և անոն բայէ կ'ըսուի. ինչ որ սլիտի ըսենք նե, ան բայն է, որ ըլլալ մը կամ ընել մը կընցանակէ. ինչպէս,**

Ես եմ. — Դու լինիս. — Դստուած արար.
Ես դու, Աստուծ անուն բային են. էմ, լինիս, արար
բայերն են.

314. **Բայց մինակ առշափով ըլլիննար խօսքը. Ես
մ, թէ որ հասկընաս՝ էս էսմ, լրմնցած է. իսկ թէ որ
հասկընաս՝ էս բան մըն էմ, լրմնցած չէ. ինչ բան ես¹.
Դու լինիս, դուն է՛լլաս. Դստուած արար, Աստուծ
շու, լրմնցած չեն. ինչ կ'ըլլաս, ինչ ըրաւ. լըման**

¹ Բայց երբոր ըսուի Ես եմ, մի երկնչիք, մաքով լըման է. վասն զի հասկընասի լսովներէն, թէ ևս ան եմ ոք կըհանչնաք մայնես, դիտեք.

ընելու համար՝ քովը թան մը դնելու է, որ ինչի՞ էս
կըսուի. ինչպէս,

Եց եմ մարդ. — Դու լինիս խմաստուն.

— Վատուած արար զաշխարհ.

Տարդ, ի մաստուն, զաշխարհ, բայերուն խնդիրներն են,
որ անսնց նշանակութիւնը կըլլմիցընեն, ու կըլլայ լ
ման խօսք :

315. Բայց ամէն խօսք մինակ ատ իրեք կտոր թանով
ըլլար. շատ անգամ իրեքն ալ կերպ կերպ յաւելուով
մաքեր կամ պարագ անեք կ'ունենան հետերնին. ինչպէս
Վատուած՝ ամենակարող ձարտարապետն տիեզեր

բաց, որ յաւիտենից էր, իսկզբաննե խմաստու-
թեամբ իւրով արար զայս մեծ աշխարհս և զ-
մենայն զարդ սորա :

Հոս նմանապէս զլիսաւոր խօսքն ան է. Վատուած որո-
շաշխարհ. մէկալ թառերը պարագ անեք կը յայտնին.
այս ինքն թէ Վատուած ինչ է կամ ինչպիսի թան կը-
մտածուի կօր աս խօսքիս մէջ, — ձարտարապետ. ին-
չին ձարտարապետը, — տիեզերաց. ինչպիսի ձարտա-
րապետ, — ամենակարող. ինչով ըրաւ, — խմաստու-
թեամբ իւրով. երբ, որ ատեն ըրաւ, — իսկզբանն. ու չ-
թէ մինակ աշխարհքս, հապա՝ և զանեայն զարդ, ո-
ամէն զարդն ալ. որուն զարդը, սոր, ասոր, աս ու-
խարհքիս :

316. Ինչպէս ըսինք, Վատուած անուն բայի է կամ
ոէր՝ ներգործական բային արար. զաշխարհ ու զարդ՝ ո-
բլուողն են, ինչի՞ սեռի են արար բային. այս ինքն ա-
նանկ խնդիր մը՝ որ ներգործական բայերուն ամենու-
ալ կըյարմարի, որ է հայցական հողովը :

317. Խակ կրաւորական բայերուն սեռի խնդիր
բացառական հողովը : Ա ասն զի կրաւորական բայերու-
ու զդական անուն բայի կըլլայ ըլլուողը, ու բացառա-
կան ինդիր կըլլայ ընողը, Ինչպէս թէ որ ատ խօսք

Ղատուած արտք զաշխարհ՝ կրաւորական բայով դարձնես ասանկ, Ղշեարհ արարտ ։ Ղշտուծոյ, — աշետի եղաւ ուղղական՝ անուն բայի, Ղշտուծոյ եղաւ բացառական՝ խնդիր սեռի :

318. Ուկալ հողված բառերէն՝ էսիլբանէ, էմաստիւմի էրևան, նոյն արտ բային բնութեան ինդիր էն ։ այս ինքն անանկ խնդիր՝ որ սեռի խնդիրէն 'ի զատ, կամ թէ առանց անոր ալ, կ'առնէ բայ մը իր մասնաւոր նանակութեանն ու տեղին յարմար զանազան հողված :

319. Աեռականները տէեցրոց, սուր, որ կըյայտնեն թէ որ բանին Ճարտարապետը, որուն զարդը, կ'ըսուին Ճարտարապետին ու զարդին յարիւացացիւ. ճարդարապէտն ու շրջն ալ կ'ըսուին յարիւացաւ, յատկացուցչին նայելով :

320. Ճարդարապէտն՝ որ կըյայտնէ թէ Ղատուած ովկամ ինչ է կամ ինչպիսի կրմուածուի աս խօսքիս մէջ, իսպայութէ կ'ըսուի Ղատուծոյ. Ղատուած ալ կ'ըսուի բայութէ կամ բայութէ բայայտչեալ, բացայայտչին նայելով :

321. Ղմնահարող, էրբան, այս, մէծ, աղնայն, ածականներ են ամէն մէկը իրեն զայականին՝ որուն որ ըսուածէ, այս ինքն Ճարտարապետին, իմաստութեան, աշխարհին, զարդին :

322. Խար շաղկապ է, որ շայս մէծ աշետին ու շահագործ կըկապէ իրարու հետ մէկ բայի տակ :

323. Խակ որ յա-էտենիշ էր, մէջ ընկած ու յարաբերականով կտած ինքիրեն լման խօսք մըն է ան ալ. որ անուն բայի, էր՝ բայ, յա-էտենիշ՝ խնդիր :

324. Ղառերուն օրինաւոր կարդն ու մէկմէկու կապկցութիւնը՝ մէկ մը ինչ ըլլալին լման ու իստակ յայտնի ընելու համար է, որ վերի ըսածներովս կ'ըլլայ. մէկ մ' ալ մէկմէկու համեմատ ու նման ընելու համար է, որ համաչափութեան նաևանց բանէ կ'ըսուի. և ան ատենը ըլլայ, երբոր մէկմէկէ կախում ունեցող կամ մէկմէկու յարմարուելու բառերը՝ իրարու նման կամ համա-

ձայն են թուով ու հոլովով, կամ դէմքով, ժամանակով ու եղանակով. ինչպէս, անուն բայի բայի հետ, և իսօնիմ, դու լսես, Աշոտուած արար, նորա իմանան, Բաղուած Կարմասցին. բացայայտիչ՝ բացայայտեալի հետ, Աշոտուած Շարտարապետ, ածական՝ գոյականի հետ, ամենաէարող Շարտարապետ, իմաստութեամբ իւրով. Բարձր լըտոն, Բարձր լըրին, Բարձր լըրամբ, լըրինս Բարձրունց, լըրանց Բարձրունց :

325. Խակ անհամաձայն կ'ըլլայ՝ թէ որ ըսենք, առ եղև բանին, ալիբեցին աղջին. — իւրային իմաստութեամբ, Բարձր լըրին, 'ի Բարձր լըտոնէ, Բարձր լըրինս, Բարձր լըրանց, Բարձր լըրամբ :

326. Պարագրութիւնը երկուք է. մէկ մը Պարզ, որ լեզուին հասարակ ու սովորական կանոններովը կ'ըլլայ. մէկ մ' ալ Ձևաւոր, ան կանոններէն դուրս ու գերազանց :

Հիմա մենք վերի ցուցուած բնական խելքի կարգով, ինչպէս տեսանք որ մասունք բանին գլխաւոր լման խօսքն ու իր պարագաները յայտնելու կուգան, սկսինք առաջ աս մասիս մէջ մէկիկ մէկիկ անոնց պարզ շարադրութեան հարկաւոր կանոնները սորվելու նոյն կարգով :

Գ ՈՒԽ Ա.Ո.Ա.ԶԻՆ

Ա.Ն Ա.Խ Ն Բ Ա.Ց Ի Ե Կ Բ Ա.Ց

327. Դիմուոր բային անուն բային՝ ուղղական կը զըստի, ու բայը՝ թուով ու գեմքով անոր համաձայն բնչպէս,

Դաս լիջէր նորա աշակերտ . Աւ Մովսիսի աշակերտ էմս . Աւ Քիուեմտ զի ընդ Մովսիսի կառեց Աշուած :

Ենունն մեր ճառապշի ժամանակաւ :

Խորհուրդն Ախուր անջառէն յ Աշուածոյ :

Մորդէն Հայոց ոչ ինչ հառապային :

Բարձր էն երինս, խոր էն դժուս, երկայն է լոդ երկրի, լայն է ծով :

Ես պառաւեալ էմ : Տեր իմ ծերացեալ է :

Դաս յայժ մոլորեալ է :

328. Մնորիշ և անցեալ դերբայներուն անուն բային սվորաբար սեռական կը զըստի, թէ և դիմաւոր բայի հետ ալ ըլլան . բնչպէս,

Մինչ զի և Հաց ևս ոչ ժամանել ուտել նոյ :

Մինչև բաշմաց իսկ ասել՝ թէ մեռաւ :

Յելանել և ՚ի մատանել նոյ :

Ի կալ նորա յաղօթս : —

Եախ ծնանին, մինչև մտեալ առ նոսա ճանէաբարյաց :

Տեսի՛ անցուածաց արմատս ձգեալ :

Տեսեալ արդարրաց՝ ծիծաղեցան :

Ի զձեր արծաթն առեալ և համեալ էմ :

Մարմնոց ՚ի սուրբ օդս վայելեալ՝ առողջադոյն լինի :

Իսլոր բարեսիրացն խուսափեալ փախչին :

329. Մնորիշ դերբային, մանաւանդ ուղղականին անուն բային դերանուն կամ միջակ անուն ըլլայ նէ սրական կը զըստի . երբեմն անցեալ դերբային ալ,

Վնցից ընդ երկիր քո, երթալ անցանել բնի յաշ
խարհ իմ:

Դալ բողոքել ձեր առ իս, և ինչ ոչ լսել ձեզ:
Վնտրեաց զմեզ, լինել մշու սուրբս և անարատս:
Ե գալն աւու զհետ սրբոյն: Ե կալ ամա յազօթս:
Ծածկել'ի քեն իմ՝ ի սոցանե՝ լատնում յանձնու-
թաղեալ Յեղ զլոտուած՝ քարանց պաշտօն մա-
տուցանելիք, Վին արկեալ մշու այսու հետեւ՝ ի վախ-
ճան: Ո-մէս՝ ի ծառայիցն ոչ կարացեալ:

330. Տեղ տեղ ուղղական ալ¹ կըլլայ երկու դել-
բային ալ անուն բային, մանաւանդ անցեալին.

Օ խարդ մարթիցի՝ լինել նողաւթեան: այս ինչ
թողութեան, թէ լինիցի թողութիւն:
Պատերազմել ընիեր ընդ ընկերի իւրում:
Վի ևս լինել'ի սմա բնահիլ:
Վինչն ուղիւ ևս ոչ լինել:
Վինչն ըմնալ համ ըմնալոյ ՚ի նոցանե՝ առէնու և
կախադահան:
Վեղաւորք ելով մէտ:
Վարդ՝ ՚ի մարդոյ առնլով զտերութիւն: —
Վտեալ չուշեն՝ ՚ի տունն զործել զզործ ինչ իւ-
բուռն եհար կինն զձորձոց նորա:
Երկեալ՝ ՚ի գեպ նոցա ձշմարիտ առանց զզօնութե-
լի աւէ, Յին զուլամք երթեալ, սատակեր:
Ծառայի հանդերձ տերամբք տանջեալ, և առա-
թագաւորաւն զնոյն չարչարեալ:
Վահեանս յարտասուս հարեալ ողացն, ոչ ոք կարդ
լուցուցանել:

1 Ինչ բանի համար որ առանի առ իշլայ առանի ու ըսենք նէ քիրա-
կանութեանս մէջ, դիմուալու. Է որ հեղինակները շատ տեղ երի-
կերակն ալ մէկէն կըրանեցընեն մէկ խօսքի մէջ: Խօսքէս հոս սեպակ-
ն ուղղական անուն բային օրինակ ըլլայ աս. Նզեն բանալ երինից
իջնել հօգուոյն սրբոյ և գալ ձայն յերկնից. Խակ նորա ժողովեալ իւ-
սեալ անթիւ մարդկանն. Զըրս ելեալ իւր խակ ինքնին և լըթանես և
տուցեալ հարցաներ: — Այս բանս մէկ մը հոս իմացընելիս հերիք ըլլա-

331. Անցեալ դերբայն՝ էական բային է, էր, էշ
եղակի երրորդ գեմքերուն հետ, շատ անզամ սեռական
կառնե ամէն գեմքի անուն բային եղակին ու յոզնա-
լին. զոր օրինակ,

Եղակի

փոխանակ ըսելու,

կ'ըսուի

իս տեսեալ եմ,

իմ տեսեալ է.

իս տեսեալ ես,

ի՞ս տեսեալ է.

իս տեսեալ է,

ի՞րա տեսեալ է.

իս տեսեալ էի,

իմ տեսեալ էր.

իս տեսեալ էիր,

ի՞ս տեսեալ էր.

իս տեսեալ էր,

ի՞րա տեսեալ էր.

իս տեսեալ իցեմ,

իմ տեսեալ իցէ.

իս տեսեալ իցես,

ի՞ս տեսեալ իցէ.

իս տեսեալ իցէ,

ի՞րա տեսեալ իցէ.

Յողնակի

փոխանակ ըսելու,

կ'ըսուի

ի՞եր տեսեալ եմք,

ի՞եր տեսեալ է.

ի՞ուք տեսեալ էք,

զեր տեսեալ է.

ի՞քա տեսեալ են,

ի՞ոցա տեսեալ է.

ի՞եր տեսեալ էաք,

ի՞եր տեսեալ էր.

ի՞ուք տեսեալ եիք,

զեր տեսեալ էր.

ի՞ուք տեսեալ իցեմք,

ի՞եր տեսեալ իցէ.

ի՞ուք տեսեալ իցեք,

զեր տեսեալ իցէ.

ի՞ուք տեսեալ իցեն,

ի՞ոցա տեսեալ իցէ.

Ասանկ ալ չե բային հետ

փոխանակ ըսելու,

կ'ըսուի

իս չեմ տեսեալ,

իմ չիք տեսեալ.

իս չես տեսեալ,

ի՞ս չիք տեսեալ.

իս չէ տեսեալ,

ի՞րա չիք տեսեալ.

փոխանակ ըսելու ,

կըսուի

Ո՞եք չեմք տեսեալ .

Ո՞եք չիք տեսեալ .

Դուք չեք տեսեալ .

Չեք չիք տեսեալ .

Երբա չեն տեսեալ .

Երցա չիք տեսեալ :

333. Աեռական անուն բային և անցեալ զերբար կամ էականը՝ ետեւ առաջ ալ կըդրուին , Տեսեալ է իմ իմ է տեսեալ , է մեր տեսեալ , և՛ : Տեսեալ չիք իմ իմ տեսեալ չիք , չիք տեսեալ քո , չիք մեր տեսեալ և՛ :

Չ կամ ոչ մակրայով որ զրուցուի նէ , սովորաբար էականն առաջ կըսուի . Իմ չե տեսեալ , քո չե տեսեալ , նորա չեր տեսեալ , չե տեսեալ քո , չիցէ մեր տեսեալ , չիցէ նոցա տեսեալ . որոյ չե իմ ոչ է տեսեալ իւմ որոյ ոչ տեսեալ է . տեսեալ չիք մեր :

334. Երին գեմքով շատ անուն բայիներ որ ըլլ նէ , բայը սովորաբար յողնակի կըդրուի , մանաւանդ ետքն որ զրուի նէ .

Փոքը և մեծ անդ էն : Հորեանն և հաճար ոչ հարա լ բոելի էն լուսուծոյ ամսպարշտեանն և ամսպարշտութիւնն իւր . զի զօրծն և զօրծելին առ հաս րակ պանջնացին :

Ո՞ո՞ն Ո՞ովսէս և լուսուն առաջի Փարաւանի և ասէն ցնաւ :

Երշն իմ արջառ և ովխար և էշք , ծառայք և պախնայք :

335. Ի՞այց շատ հեղ եզակի ալ կըդրուի , մանաւանդ առաջ որ զրուի և մօտ անուն բային եզական ըլլայ .

Եշուս Երց , Աեմ , Վամ , Հաբեթ՝ որդիք Երց և կին Երցի և երեք կանայք որդւոց նորա ընդ նմա ՚ի տապան անդը :

Եշեւ նորա ովխար և արջառ յոյժ և ծառայք պախնայք , ուղտք և էշք :

Ե՞ն Վարիպապաս և Ծերինիկէ բազում երեւելի
սպասուք, և Տոհն յատեանն : —
Կտուն և գարին հարա :
Հանդերձ մարդոց և ծաղը երեսաց և բայլ ոտից
ուստի զնմանէ :

336. Եղակի անուն բայիներ Կամ շաղկապով զա-
ռուած ըլլան նէ, սովորաբար եղակի կըդրուի բայը՝
մէկը կամ մէկալը հասկըցուելով .

Եթէ յառնիցէ 'ի միջի քում մարդարէ կամ երա-
զահան . . . և լինիցի նշանն կամ արուեսան . . .
մարդարէն այն կամ երազահանն երազոց մշոցի :
Լո՞ ոք քո աստ փեսայ կամ որդիք կամ զստերք :

337. Իսկ ամենուն վրայ հասկըցուելով, յոդնակի
ու կըդրուի .

Եթէ եղայր ոք կամ քոյր էցէն մերկք :
Ո՞ր հայր գլժած կամ ո՞ր մայր ողորմած այնպիսի
աղքինչնի :

338. Իսկ թէ ոք այլևայլ դէմքով անուն բայիներ
ըլլան նէ, ոք գէմքն ոք կարգով աւելի առաջ է նէ՝
բայն ան գէմքով կըդրուի . այս ինքն առջի կամ եր-
կրորդ դէմքով, որն ոք կայնէ . ու սովորաբար յոդնակի
կըդրուի .

Ես և դու հեծեալ էաս : Դու և ես մի էմք :
Ես և հայր իսմ մի էմք :
Ես և դու և ամենայն բազմութիւնդ աշխերաբ-
շաս :

Եիցառս և մի մեռցառս և մեք և դու և ստացուածք
մեք :

Պատիւս և շատ պարգևս ձառնէմք յարքայից ար-
քայէ և դու և մեք :
Յորժամ դու և նա միայն էցէս :
Դու և որդիք քո ընդ քեզ պահեսչէս :

339. Ը ատ չեղ եզակի ալ կըդրուի , բայց միշ
կարգով առաջ եղող դէմքովը .

Եց և տուն իմ պաշտէմ զտեր :

Ե իսիցիմ ես և որդի իմ Առջումնն վնասապարտ :

Ո՞ւ զու և ամենայն տուն քո 'ի տապանդ :

Ո՞ւշը զու և Երեղբին բարեկամը քո . զի ու ի .
սեյաբուժ առաջի իմ Հշմարիս :

340. Ը ատ տեղ բայր յայտնի չղբուիր , զօրու
թեամբ կ'իմացուի , մանաւանդ էական բայր . ինչպէ
թէ որ մէկն ըսէ . Եց հայր , զու որդի , զա գուստը
նորա ծառայը . կ'իմացուի ես հայր եմ , զու որդի ես ,
զա գուստը է և նորա ծառայը են :

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԲԱՑԵՐՈՒ ԵՒ ԱՆՌԵՆՆԵՐՈՒ ԽՆԴԻՐՆԵՐ

341. Լաւկան բայերն ամէն հոլովով և ամէն նախողիրներով խնդիր կ'առնեն, հայցականէն 'ի զատ • ինչպէս,

342. Ուղղական, որ նախղըիւ տրական ալ կ'ըլլայ, ու յոզնակիի տեղ՝ եղական ալ.

Ես եմ ուշրէ : Եղից նոցա Վարագած կամ Վարագած :

Բաց է զաւոն . — Բաց են աչքն :

Երաց է զուռն . — Երաց են աչքն :

Եղիցուք տեառն մերում ծառայ :

Եղիջիք զուք մեղ՝ 'ի ծառայ :

Եղիցին զժուարինքն դիւրին :

Եղիցին զժուարինքն 'ի դիւրին :

Երուք ուս : « Բաջ լերուք (59) :

Երուք յուրին զօրութեան :

Երկրոտասանն եղբայր եմք ծառայք քո :

Բանք քո բարի են և դիւրին :

Ես չափ երկայնութեան նորա երկրոտասանն հազար ասպարել :

Բարձրութիւն նորա 'ի տասն իանդուն . — այս ինքն էր 'ի տասն կանզուն (340) :

343. Աւագան . Ես իմ ամենայն ինչ : Որդիք լինին ու ինմանէն : Կաւտինն ըօրեք հարիւր ստուր արձաթոյ (58) : Ես ամաց երկրոտասանից :

344. Տրական . Բնդէր է ինչ այդ : « Բեռ լցի քոյդ : Եր զու ինչ յորդի :

- Եւ լոյսութիւն՝ կանգուն վեց (Եր) : Ուստի ձըռքին
նոցա շուրջ՝ ոռ լոր մատուն (Եր) :
345. Պարծէահան . Վիլնային ինչ առաջ եղեւ :
Պահէիւս եղիցի փրկութիւնն մեր :
Ուստի ձիւն ծովուն թշու (Եր) :
Առաջնու ՚ի լայնութիւն (Եր) :
346. Պայտահան . Եւ մէջ ես , թէ ՚ի թշութաշաց մերա
Պայրը մեզ օգնութիւն չէր հնից :
Եւ ժառանուն կանգնոյ Եր տունն :
Եւ բան դահեխոնէ ձայլ նորա (Եր) :
347. Ուրիշ ինդիր . Որ ուրիշաւն եին :
Պահնքո զմանարիս օծելոյն է :
Եւ իսրանի անդ է : Վո ինչ են բանք իսր :
Վո ամ էի : Ինչ ամ էին :
348. Վասնել ուղղական խնդրով կ'ըսուի . Պարտէ
լինել , վայել է լնուլ , արժան էր առնել , գեալ եղեւ իւ
հարկ եղեւ իջանել , և այն . որ ըսել է , լինելն՝ է պարա
լնուն՝ է վայել , առնելն՝ էր արժան , իջանելն՝ եղեւ գե
համարկ : — Որ շատ անգամ տրական խնդիր ալ կ'ա
նենան . Պարտ է ինձ , վայել է մեզ , արժան էր քել
ինձ անել է իշխանութիւնդ . քեզ անել է առնուլ . չ
մարթ այդմ լինել . ոչինչ պիտոյ է դոցա երթալ :
349. Վնորիշ գերբային յօգնակի ուղղական խնդիլ
սովորաբար սէով կըզրուի (39) .
- Կամիմ զձեզ իմաստան լինել :
Վնորեաց զմեզ՝ լինել մեզ ստորիս և անարտա :
Պարտ էր ձեզ լինել կորտաղետս :
Հանկայք փափաքելով բաժանորդն լինել և հաշորդ
350. Երբեմն քեով , մանաւանդ ուղղական անու
բայիի վրայ որ ըսուի .
- Կամին լինել կորտաղետս օրինաց :
Պարտին այսպիսի պատմութեանց լինել պատիւ :
351. Կական բայերը հայցական խնդիր ալ կ'առն

միայն ժամանակի բառերն , ան ալ նախողիւ տրականի տեղ , մանաւանդ չեղ նախողը եղածին տեղը .
Եթ ընդ ձեղ եւմ ուսմէնայն ասութու . — այս ինքն ընդ ամենայն աւուրս :

Պարծս ոչ թէ զի օր է կամ ուշի ուսու : Վնդ էր ուշոց օր :
Որպէս ընդ ձեղ ուսմէնայն ժամանակն եղէ :
Եղէ ջրհեղեղ ուստասուն տիւ և ուստասուն գիշէ :
Օ ամենայն ժամանակս՝ ուրս եղէ անապատ . — այս ինքն յորս :
Օ ամառն և ուժաբանն նցյնպէս եղիցի . — այս ինքն ընդ բոլոր ամառն և գարունն :

Եղիցուք անդ տարի մէ . — որ է ըսել զտարիմի (354) :

352. «Երգործական բայերն , ինչպէս ըսինք (316) ,
սէի խնդիր կ'առնեն հայցական : — Կրաւորական
բայերը սէոի խնդիր կ'առնեն բացառական (317) , կամ
այն մորդով զործիական .

Ճանաչեմ ոչ ճան և ճանաչում յիշոցն :
Որ սիրեն զնա՝ սիրեսցին ՚ի նմանէ :
Պատուեմք ոչ այդն մեր և պատուիմք ՚ի նմանէ :
Կատարեսցին ամենայն զրեալքն ՚ի ճարդարէն —
կամ ճարդարէն :

353. Կրաւորականներն երթեմն սէռական կամ տրա-
կան ալ կ'առնեն , մանաւանդ անցեալ գերբայ որ ըլլան .

Հարեալք սսուերէ իմոյ էք :
Ու սպարտեալ գտցի ինչ :
Կապեալք իստարէն և կաշկանդեալք երկայն գիշբայ :
Ու և նոյն իսկ սրբոյն Վաշոցի եին ասացեալ
ամենայնքն :

Կմաստութիւն զիւրաւ զտանի ինդրուշաց իւրոց :
Վատուած զեւին չզննի . ճռաց իմանի , այլ ոչ ուշ
տեսանի :

354. Հայցական խնդիրը , թէ որ մտանաւոր կերպով
ըսուշեալ բան է , ինչպէս զիմորու յօդով կամ ուրիշ

բանով մը , զայ նախզրով կըզրուի . չէ նե՞ առանց զայ .
որ կ'ըսուի անորիշ կամ անաւերդիք հայշահան .

Ե՞նու պհացն և տառ նոցա . Ե՞ւեալ հաց՝ զահաց
Եթեկ և ետ նոցա :

Հուցեք ինձ պշահեիան հարկին . և նոքա մասոցին
նմա դահեիան մի :

Ե՞ջ ոչտոտի քո . Ե՞ջ գօտի ընդ մէջ քո :

Ե՞րկ զանուա նորա . Ե՞նուա արկին :

Ե՞նեաց պղուն իւր . Ե՞նեաց իւր պռան :

355. ՈՒիջակ անունները մինակ ինքիրեննուն որ ըլ-
լան , զերանուններն ու յատուկ անունները՝ միշտ յայ-
նի և որոշ ըլլալնուն , միշտ ալ զայով կ'ըլլան հայու-
կան . Տեսանել զոմն , զոք , զամենայն , զիս , զբեզ , զմեզ
զձեզ , զինքն , զինքեանս , զնա , զնոսա , զայն , զայնոսի .
զլյովակս , զարեզակն :

356. ՈՒին երբեմն աննախզիր ալ կ'ըսուի . Տեսաներէ
'ի զազանաց անտի : Երձակեացնա մի յիշխանաց իւրոց :

357. Ե՞նունել ու բայէ մէկ եղած բայերն ալ ներգր-
ծականի պէս հայցական ինդիր կ'առնեն .

Խօյլ տալ զայն համ զնոսա . Խօյլ արա զաշխարհ
'ի նա . — այս ինքն թաղուլ , թող :

Խօղութիւն առնել զօրէնսն իւրեանց . — այս ինքն
թողուլ , թոյլ տալ :

Եւար հարկանել զկապուտ նօրա համ զինչ նոցա .
— այս ինքն աւարել :

Հրաման տաց զւարիս : Գան հարին զնա :

Ե՞ն ունել զնոյն : Օ նա զառներ փոյթ :

Երէժ ինզրել զանկանելն իւրեանց 'ի տէրո-
թենէն :

Բառուն հարկանել զմի 'ի յոստոց ծառոյն . — այ-
ս ինքն ըմբռնել :

Բառուն հարկանել զզործս . — այս ինքն 'ի բուռ-
առնուլ , սկսանել :

Հարցվորձ առնել զնոսա :

Օ ցանութիւն իբրև գող ական հատանես :

Խղամակարկատ արարին զայն . — այս ինքն կարկատեցին զիրամ նորա :

Օ այն լուռ իսկ եղեց :

Օ որ յառաջագոյն տեղեակ եմք :

Օ որ իրազեկ եղեալ արքային . Օ ամենայն ինչն ապաստ լիցուք յընկերացն օգուտ :

358. | Քնիմ, էմ էական բայսով խոնարհած անցեալ գերայն ալ (287, 288), ներգործական մոքով, հայշական ինդիր կ'առնե .

Օ փրկութիւն գտեալ լինեին :

Օ որ ինքն իսկ իւրովք աչօք տեսեալ լինել :

Օ անօգուտն թէ թողեալ լինիք :

Պահեալ լինեին պահս (354) :

Խնկալեալ լինին պատուհաս :

Խուսին զիւրն բոլոր՝ յամնեանն լինի կատարեալ :

Վկան չեր տեսեալ զիս :

Օ Բարելոն իմ չիք տեսեալ :

359. | Կական բային հետ լէ բայածականն ալ (298), ներգործական մոքով, հայցական ինդիր կ'առնե .

Օ համառօտն յինեն պահանջելի է :

Օ որ յաջորդաւդ է իմաննալի :

Խնարելի է քեզ այժմ զմի յայսցանե :

Օ այս է մեզ ասելի և յաւետ գործելի :

360. | Երգործական ու կրաւորական բայերն՝ իրենց

սեփ ինդիրեն 'ի զատ, կամ առանց անոր ալ, իրենց

կերպ կերպ նշանակութեանն ու խօսքին մոքին յար-

մար ուրիշ տեսակ տեսակ ինդիրներ ալ կ'առնեն այլ-

եայլ հոլովավ ու զանազան նախդիրներով (142) կամ

հոլովառ բառերով (152), որ Բնաւետն ինդիր կ'ըսուի

ըսիք (318) :

361. | Սանեկ ալ չեզաք բայերը, հասարակ ամենուն

մէկէն մէկ սեռի խնդիրը չունենալուն , միայն բնա
թեան խնդիր կ'առնեն այլեայլ հօլովով ու նախդիր .
ներով կամ հօլովառու բառերով , տեղին ու իրենց
մասնաւոր նշանակութեանը նայելով :

362. Ռային նշանակութիւնը զիւնալեղ ետքը , չ.
լովներուն ու նախդիրներուն ու հօլովառու բառերուն
ու մէն աղեկ միտք առեր ես նէ , կընաս ատ բնութեան
խնդիրներն անսխալ զնել . կանոն տալ հարկ չէ :

363. Ուղղական բնութեան խնդիրը՝ շատ տեղ
նախզրիւ տրակրան ալ կըղըռուի , ու յազնակիի տեղ է
զական ալ , ինչպէս եական բայերուն տեսանկը (342) .

Արար զիս հայր . Արարից զքեզ յազգ մեծ :

(Օ)ձանել զոք թագաւոր էամ'ի թագաւոր :

Այնու համարել . Քոջինու համարել . Վա ոյնու
համարել :

Օ կուսս ոչ կարս երբեք առ Աքտուածն Աշմարիս
իժնամի գառնալ . Դառնալ'ի թնամի :

Արիւծ ձեւանալ . Քատիւծ ձեւանալ : —

Օ եօթն աղջիկն , ուրս տուեալ եր նորա նահիւ :

Օ ամենէսէան ողարերադոց և թշնամի ունել բար
իցե , եթէ սիրելիս և բարեկամա :

Օ ասբետուին և պայծառք երեւելին :

364. Աերգործական բայի յազնակի ուղղական խը .
զիրը սովորաբար սեռով կըղըռուի .

Կացո վնասա իշխանս : Ալնդանիս արար զմեզ :

Եղ զմեզ ուստանալ . Աննել զամենեսէան ունառու :

365. Արաւորական ու չեզոք բայերունը սովորաբար
քեռով . Դատաւորը ոչ եթէ չարտ անուանին , այլ յոց
բարիտ : Այլը շինեցան քեզ ողահանդէ : Աեկնեցան 'ի մե
մեանց ողջ անաբարտ : Կային ուստարիչ : Կային անաբարտ :

366. Բայց շատ բայեր՝ բնութեան խնդիրի տեղ

ալ հայցականի կ'առնեն, որ համառօտ մը զիտնալու է :

367. ա. Ուղղականի տեղ հայցական .

Դու չ՞եւ առնես զքեզ. — այս ինքն ով առնես :
Ժամգաւոր դժո՞ւ ասեն զքէ կխռուս. — այս ինքն թա-
գաւոր ոմն ասեն :

Օնախանձն որ առ մարդն եղեւ՝ խմացին դղագ-
ճառն. — այսինքն վնախանձն խմացին պատճառ :

368. ը. Տրականի կամ գործիականի տեղ հայցական .

Հարցից զձեզ բան մի. — այս ինքն ձեզ բան մի,
էամ զձեզ բանիւ միով :

Հարցից ինչ զձեզ. — այս ինքն ինչ ձեզ, էամ զձեզ
իւիք :

Ուսուցաներ զնոսա առակօք բազում ինչ. — այս
ինքն նոցա, էամ 'ի բազում ինչ :

Վըրոյց զպարտեզն երկերիւր սափոր ջուր. — այս
ինքն սպարտիզին, էամ ջրով էամ սափորով ջրոյ :

Օ ամուր ամուր տեղին Հայոց՝ բերդս շինել. —
այս ինքն յամուր ամուր տեղին, էամ բերդիւր :

Օ այս միայն աղաչեսցուք զՄատուած. — այս ինքն
առ այս էամ այսու :

Օ կշիռ մարմենոց նոցա ուկիւ առնուին. — այս ինքն
'ի կշիռ էամ կշռով :

369. է. Եախողըիւ տրականի կամ գործիականի տեղ
հայցական կ'առնեն սովորաբար ժամանակի, չափի,
ևի, չամբայի և ասոնց նման անունները . ինչպէս,

370. Եամանակի անունները .

Հող կերիցես պամենայն առուրս կենաց քոց . — այս
ինքն յամենայն առուրս :

Օ չէշ օր արար տեր Վատուած զերկինս և զերկիր .
— այս ինքն 'ի վեց առուրս :

**Տեսին զգործս իմ պատառուն ամ . — այս ինքն ըստ
քառասուն ամ :**

Օսառայեաց ամս եօթն : Յնադաւորեաց ամս տան :

Աստան զէօթն օր և զէօթն գիշեր :

Լուռ եկաց առարա երկոտասան (354) :

371. Ձափի անունները .

Բարձրանալ հնգետասան կանգուն . — այս ինքն

**'ի հնգետասան կանգուն էամ հնգետասան կանդ
նաւ :**

**Երբուցանել ումեք բաժակ մի ջուր . — այս ինքն
բաժակաւ :**

**Բարձին զնշխարսն երկոտասան սակառի . — այ
ինքն սակառեօք :**

372. Ձեի անունները .

**Օ բացական տեսիլն զնոյն օրինակ քանդակեցն .
— այս ինքն նոյն օրինակաւ էամ 'ի նոյն օրինակ :**

**Օ չարսոն զձեւ և զօրինակ բարեիլոնի շիներ . —
այս ինքն ձեռովլ և օրինակաւ էամ 'ի ձեւ և յօրինակ :**

**Օ ինչ օրինակ վկայեցին : Վստուածակերպ օրի
նակ բարձրանալ . — այս ինքն օրինակաւ :**

373. Շամբայի անունները .

Երթիջլք զՃանապարհն ձեր :

Կնալ զՃանապարհս թիւրս :

Կնաց Ճանապարհ ժամանակս բազումն (354) :

Ո'ի երթար Ճանապարհ ընդ նոսա :

Եկին իրըեւ աւուր միոյ Ճանապարհ :

**Տրտմութեամբ երթային զերկայնութիւնն Ճանա
պարհին :**

**Պնդեցան արքն զինի նոցա զՃանապարհն զոր
գանանու . այս ինքն 'ի էամ ընդ Ճանապարհն :**

**Հեռացաւ թագաւորն զերկուց աւուրց Ճանա
պարհ :**

Ե Ճանապարհին՝ զոր երթայցես :

Երթան զերկայնաձիգ հրապարական :

Երթիցուք զուղորդն : Օ լեռնլեռնայն գնասնիք :
Երթայր զայս կողմն լերինն :
Ո՞եծ վայրս խաղացեալ յառաջ երթիցեն :
Ո՞եծաւ հոգաբարձութեամբ ընթացուք զառապար կենցաղոյս :
Չարացուցանէ զնա և առաքէ զերկայն Ճանապարհն :
Կոաջնորդէր նոցա զերկայնութիւն Ճանապարհին :

374. Դ . Գործիականի տեղ հայցական կ'առնեն իրենց գոյական անունները կամ ուրիշ նոյն և նման հանակութիւն ունեցող բառերն , ու յարաբերական որ՝ որ զանոնք կը յարաբերէ . ինչպէս ,

375. Խրենց գոյական անունները .

Ո՞եզոյց զնոսա մեզս մեծամեծս (354) . — այս ինքն մեծամեծ մեզօք :
Ո՞ւր յաւիտենական սիրեցի զքեզ .
Օ մի սէր սիրեցին զէ կառւս . — այս ինքն յաւիտենական սիրով , — միով սիրով :
Ո՞նեծ զիս անէծս ցաւագինս . — այս ինքն ցաւագին անիծիք :
Օ հարուածս թշնամոյ հարի զքեզ :
Օ թաղումն իշոյ թաղեցի :
Օ այսպիսի պատիժս պատժեցաւ :
Պատկեցար 'ի թագաւորէն զանթառամ փառաց զպսակն :

Տաճարն Աստուծոյ շինեսցի շինուածս փառաւորս :
Երաշեցէք զամօթ մեծ : Երկեան երկիւղ մեծ :
Օ անդիւտ կորուստն կորնչի :

Ենթացս յանդկնութեան ընթանային :
Եացին լալիւն մեծ յոյժ : Ո՞եծացաւ մեծուի յոյժ :

376. Ուրիշ նման բառերը .
Օ մահաղուեսու սպանից զքեզ . — այս ինքն մահուամբ :

Օ կես յանցանաց քոց ու յանցեաւ . — այս ինքն վ
սովլ . (յանցանքին կեսն ալ նոյնպէս յանցանք է)
Ա առեցաւ ամենայն այր զզէն իւր . — այս ինքն
զինեցաւ զինու իւրով :

Եւ նորա զնոյն քուն նեղեցին :

Ըմբռեսցին զմեզացն քուն :

Կինդացին յոյժ ուրախութիւն մեծ :

Ռոռջացան զանախտաւորութիւն երկնաւոր :

Պատերազմել զառաքինութեան զհանդէս :

Կորնչել զյաւիտենական սատակումն էամ զյափ
տենական մաշն :

377. Հարաբերական ուլ .

Տեսի ես զնեղութիւնն՝ զոր նեղեն զնոսա եղիու
տացիքն . — այս ինքն որովլ .

Հարուածք՝ զոր հարցէ տէր զազգս ամենայն . —
այս ինքն որովլ :

Վիտես զծառայութիւնն զոր ծառայեցի քէլ :

Եւ մեղս իւր զոր մեղաւ՝ 'ի նոսին մեռցի :

Բաժշկել 'ի վիրացն էամ 'ի նետիցն զոր խոյեցն
զնա Ռոռիքն :

Աւ թողից քեզ զանարդանս դիցն՝ զոր թշնամա
նեցեր զնոսա :

Եւ զարհուրանաց սրտի քոյ՝ զոր երկնվիցիս :

Համենայն անօրենութեանց դոցա՝ զոր մեղաւ :

378. Շատ չեղք բայեր ալ , նշանակութիւնն
փոխուելով , ներդործականի մաքով հայցական կ'առն
ուրիշ հոլովներու տեղ .

Վմենայն որ ընակեալ իյէ զլեռնակողմնն . —
ինքն 'ի լեռնակողմնն :

Ար զաեղին ընակեալ նստեին . — այս ինքն 'ի
զին , 'ի տեղունքն :

Եսթեր՝ զոր ամունացաւ թագաւորն . — այս ինքն
ընդ որում :

ինգացին զմեր՝ ի նոսա հասանել. — այս ինքն
ընդ մեր հասանել:

Ի բամբասանաց խնայել զլեզու. Խնայել զձեռն
յարենե՛. — այս ինքն արդելուլ:

Եղկառն միշտ կանխօ՛ զանհնարինս. — այս ինքն
կանխառ կասկածե՛:

Խաց և խրատեաց զզօրութիւն տեառն. — այս
ինքն ուսիր, 'ի միտ առ:

Օ ինչ ևս պակաս իցեմ. — այս ինքն իւ իւմ յորմէ:

379. Ը ատ ներզործականներ ալ, չեզոքական մոքի
փխուելով, հայցականի տեղութիւն հոլովներ կ'առնեն.
ինպէս,

Ե սել ձայնի, — ըսել կ'ըլլայ հոհի շնել, հասանիլ:

Տարայք մեզ, — համբերեցէ:

Կամել յօրենս տեառն իւմ ընդ պատերազմ, —
համել, հասանիլ:

Տեսանել 'ի նա, 'ի լոյս, — նայիլ:

Աւրանալ 'ի հայելոյ, յլուտուծոյ, յօրինաց, —
իսրալիլ, հբաժարիլ:

Ենիծաննել այլոց, — անծծ իսրաւել:

Հովուել հօտի, — հաշոռութիւն շնել:

Օ զալ ցաւոց, յաղթութեանց, անձին, մտաց
իւմ խելաց իւրօց, — ուժայուն ըլլալ:

Ո անձն տանոււ իւմ յանձին ունել ումեք, իմիք,
— հասանիլ, խօսի դալ:

Օ մոտաւ ածել զնմանե՛, — հրածել անոր կըայ:

380. Վ ոնելու տալու բայերն, ինպէս Պնկել, ստա-
նալ, առնուլ, վարձել, վաճառել, տալ, մատնել, սակ
արկանել, զնոց անունները կ'առնեն սեռական, զոր-
ծիական, բացառական, չնդ կամ 'ի նախղրալ. Ատա-
պալ իւմ վաճառել արծաթոյ, արծաթով, 'ի զնոց ար-
ծաթոյ, ընդ արծաթոյ, 'ի մնասս յիսուն:

381. Ծագիր, կշխորի անուններն ալ ինդիք կ'ըլլան
ողբական կամ անսախզիք հայցական, զործիական,
բացառական .

Եռել զբարձրութիւնն տան կանգուն իւմ ՚
տան կանգուն (363), տան կանգնաւ, ՚ի տան
կանգնաց :

Ե ինել զբարիսան յիսուն կանգուն յերկայնա
թիւն, կանգունս հարիւր յերկայնութիւն, կան
գնուր յերկայնութիւն, ՚ի քան կանգնաց զերկոյ
նութիւն :

Հատանել փայտ մի յիսուն կանգուն :

Լ որ աշտարակ մի յիսուն կանգուն շինեալ
Աշուցին զվարձս իմ երեսուն արծաթի .

Տային տան հազար քոռ ցորենայ, և զարի՝ տան
հազար քոռ :

Պատրաստեցի ուկի՝ տաղանտս հարիւր հազար, և
արծաթ՝ տաղանտս հազար հազար :

382. Ի՞այի զօրութիւն ունեցող անունները Էս-
առան կ'ըսուին, ու ներգործական կրաւորական ու չեղա
բայի մնացով դանուելով, ան բայերուն պէս ալ ինդիք
կ'առանեն՝ սեռի կամ բնութեան . աս յայտնի է :

383. Ի՞այց ան այլևայլ ինդիքներուն տեղ՝ սեռ
կան ալ կ'առանեն յատկացուցիք պէս, որը շատ ու սովորաբար, որը երբեմն . որ ասանեկ դիանապու է :

384. Կ'երգործական մոքովները՝ խիստ շատ անզամ
հայցականի տեղ ան սեռականը կ'առանեն .

Դանդեամբ զիային . Դանդեամբ կոյենի . —
Այսն ծնանելու :

Երարշութիւն զաշխարհս . Երարշութիւն ու
խարհիս . — աշխարհս ստեղծելու :

Գարծելեաց զգործս . Գարծնաց զործոյն . — գործ
ու գործոշներուն :

Վրարիչ զբնաւու . Վրարիչ բնաւից , ամենեցո՞ւ .
— ամենը սովելծու :

Դատապարտողք՝ Քիրիստոս ոչ խոստովանալաց .
— Կիրիստոս Հայութականութերը դադապարտողներ .
մէկ խօսրի մէջ երկու կերպն ալ :

385 . Արաւորական մարովները՝ երբեմն բացառա-
խնի տեղ ան սեռականը կ'առնեն .

Դննդեամիք 'ի կուսեն . Դննդեամիք կուսին . —
իսուցն ձնելու :

Ա իրաւորք 'ի սրոյ . Ա իրաւորք սրոյ . — Երե Հե-
րուսածներ :

Արխան յազգաց . Արխան ազգաց , սոխ . — աշ-
գէրէ իռևուած , սորերէ իռիսիռաւած :

386 . Չեզոք մարովները՝ երբեմն իրենց բնութեան
նողիրն տեղ ան սեռականը կ'առնեն .

Յօժարեցութիւն գործոյ և հրաժեշտ վասացն .
— այս ինքն 'ի գործ , 'ի վասացն :

Դալ զզիմեցումն չարչարանացն առե . — այս ինքն
զզիմելն 'ի չարչարանն :

Վա ելս ծառոյն . Վ յելսն Եզդիապտուի . — այս
ինքն 'ի ծառն , Ելզդիապտուե :

Վնաւես առնիցէ զփախուստ միեղներուին . — այս
ինքն զփախուելն 'ի միեղներուեն :

Հաստողին փախող . Երկիւզածք Վշտուծոյ . —
այս ինքն 'ի հաստողին , յՎշտուծոյ :

387 . Վա , ո , մասնիկներով աճականներն , ու պակ-
տթիւն մը ցուցընողներուն շատը , անխտիք կ'առնեն
բացառական ու տրական , երբեմն ալ գործիական .

Տղետ զրոց , 'ի զրոց . Վնպտուղ սերմանն , 'ի հա-
կուես աշաց , յաշաց . ւատոց .

Կափորձ մեղաց , 'ի մեղաց . Հեռի 'ի տանե , արդարու-
յայտ տեսողաց , 'ի մարդ թեան .

Կանե . (Կտար 'ի մօրե , հաւասար .

Կարօտ հացի , 'ի հացե , Ենպարտ 'ի յանցանաց , այ
հացիւ . լովքն .

Եղբատ 'ի գիտութենէ , Արտսեր իմաստութեան , դա
բարեաց , մտօք . տաստանի և օրինաց ,

388 . 'Այնպէս լէ բայածականը կ'առնէ տրախ
ու բացառական խնդիր .

Երձենալի մարդկան , 'ի Գառլելիք աշխարհի . 'ի
մարդկանէ . մէնջ .

Բնդունելի ամենեցուն , յաւ Եւաց տեսանելի .
մենեցունց . Շանապարհ զնալի ոտից :

Երանելի ամենեցուն , յաւ սմբակաց .
մենեցունց . Չեռաց շօշափելի , զնելի :

389 . Ը ատ տեղ աղ՝ որ և իցէ զոյական անունները
խնդիր կ'ունենան քովելքնին՝ չէ թէ իրենց , հարա ք.
բութեամբ էական բայ կ'իմացուի ո՞յ յարաբերականով .

Եղս տեսակառ , այլ ոչ համեզօտ թեամբ . — ըսել
է , ես որ աղ եմ տեսակառ , պէստու :

Չափով կեանք . Դառլութեամբ կեանք . — ըսել
է , կեանք որ չափով է , որ ծառլութեամբ է :

Խօսիւք պատարագ . — ըսել է , պատարագ որ իս-
սիւք լինի , բանառ որ :

Եռ 'ի քէն իմաստութիւնդ . Եռ 'ի քէն փառօք .
— ըսել է , իմաստութիւնդ որ է առ 'ի քէն
փառօքն որ են առ 'ի քէն :

Ենցաւորք են և թագաւորքն և 'ի նոցանէ սպա-
նալիքն . — ըսել է , և սպառնալիքն որ լինինէ
եղեալք 'ի նոցանէ :

Եղբայր առ 'ի հօրէ կամ առ 'ի մօրէ . — ըսել
որ է առ 'ի հօրէ իսմ եղեալ առ 'ի հօրէ :

Աղը 'ի ծնէ . Աղդ յորավայնէ մօր խրոյ . — ըսել
է , կոյր եղեալ , կաղ եղեալ :

Վրուեստիւ է-մ յարուեստէ բժիշկ :

Վզգաւ է-մ յաղգէ Հրեայ :

Տուր բերել զարծամն հարիւր քանիքար . — այս
ինքն որ է հարիւր քանիքար :

Որդի ամաց ութից . Վ. յլի ամաց իթըւ ութօռն
և չորից . — այս ինքն որ էր :

Վանուլ սուր երկայրի՝ թզաւ յերկայնութիւն . —
այս ինքն որ իցէ թզաւ :

390. Վ. ջական անուններն ուրիշի բաղդատութեամբ
որ բանիննէ⁴, սովորաբար ժան բառով խնդիր կ'առնեն .

Հատն մանանիսոյ փոքր է-մ փոքրագոյն է քան զա-
մենայն սերմանիս . բաւսանի և լինի մեծ քան
զամենայն քանջար :

Ուեթե քան զօդ : Ուեթեազոյն քան զարծուիս :
Գերազանց քան զմիտու :

Վան զամենայն վեհազոյն :

391. Երբեմն ալ սեռական կամ տրական կ'առնեն .

Վ. մենայն նախարարացն աւագ :

Վ. մենեցուն վեհազոյն :

(Կ) սինակաց գերագոյն : Բարձրագոյն նմին :

Լուս վատթար ամենեցուն : Ատոյ սուտ :

Գերազանց մտաց : Ըստ գերազանց առ հասումն
խմացմանց :

¹ Ըստ ինքնան հարկաւ բաղդատական ածական չեայ մեր լեզուն
է, հապա յայտնի կամ զօրութեամբ՝ +ան բառով կամ ուրիշ խնդրով
ըրբան հաւասարասպէս թէ պարզերը՝ թէ դոյն բառով բարդածներն ,
թագէս կըսենես որինակներուոք մէջ : Աւ դոյնով բարզերը՝ աիրապէս
բացատութիւն չեն բերեր, հապա կըսաստիացընեն միայն . ինչպէս ,
օրժապէտ վեհազոյն , լեռան բարձրագոյն , ծայրագոյն գուհ . որ խիստ
էր, խիստ բարձր կընշանակէն : Հանգանակ լինելու թեան արարա-
ծոց և այլոց հնագունից իրաց . — չէ թէ քան զանոնք աւելի հին ըսել
է, հապա խիստ հին : Երբեմն ալ բնաւ չեն փոխեր բառն . ինչպէս , կնն
ունկ յանեղագունեն ինեալ Հորէ : Յարուցանել ամբարտակս առկաւ .
իւլ բարձրագոյն յերկրէ : Աւ դասն համեմատ զատերացն Յարայ ազ-
ւազոյնք՝ ի ներքոյ երկնից . — ըսել է՝ անեղ հօրմէն . քիւ մը բարձր ,
անձ ուկս ազոր :

Ալինչ նուազ եր կոյմն արքային հասակի . — այ
ինքն քան զհասակ :

392. « Վիշ տեղ ալ բացառական .

Հայլոյն վերագոյն . Յըղձիցն վերագոյն :

Ի յօդապատ մարմնոյ ՚ի վեր :

Օ օրեղագոյնք ՚ի սոցունց . — այս ինքն քան զսով
Հին եր ժամանակաւ ՚ի նմանէ . — այս ինքն հին
քան զնաւ :

393. Խակ Երբոր առանց բաղդատութեան՝ նմաններ
ու մէջ աւելին կամ սրակասն ըսել սրետք ըլլայ նէ,
կ'առնեն սեռական , բացառական , նախողիւ տրական
՚է մէջ բառով .

Յընտիր շիրմանց մերոց թաղեա :

Մ'եծդ զիւցազանց :

Մ'եծն ՚ի ձէնջ . անմեղն ՚ի ձէնջ . կրտսերն ՚ի նա-
ցանէ . ծերագոյնքն ՚ի նոցանէ :

Մ'եծն ՚ի մարգարես . կրտսերագոյն յորդիս նորա-
նախոդ ՚ի վկայս . տեղարագոյն յանաստնու :

Ի մէջ իմաստնոց իմաստնագոյն :

394. Մ'իջակ անունները , թէ մինակ՝ թէ զոյականի
չետ , սովորաբար բացառական խնդիր կ'առնեն .

Կ'նկցի ՚ի մի ՚ի քաղաքացն այնոցիկ :

Ի միում յաւուրց :

Լըղիցի բան քո իրեւ զմիոյ ՚ի նոցանէն :

Լըկու ՚ի նոցանէ . Հինգն ՚ի նոցանէ :

Օ ինչ զտեր յամենայն ընչփց քոց :

Պիղծ ինչ ՚ի կերակրոցն :

Ով ՚ի ձէնջ . ոք ՚ի մէնջ . մի ուն ՚ի գսպայն . .
մանք յայնցանէ . Իրեւ զայլս ՚ի մարդկանէ :

Իւրաքանչիւր ոք ՚ի ձէնջ . Ոմանք ՚ի ժողովրդենէ :

Ոմենայնք ՚ի ժամանակագրաց :

Ո ամս որոյ զործոյ ՚ի նոցանէ :

Ո մասն ինչ միայն ՚ի նմանէ :

Ո՞հոյ ուրուք կուսակալի 'ի ծառայից տեառն խմայ :
 Ո՞ւ ոք իցէ 'ի ձէնջ մարդ : Հյո՞ւ ոք 'ի ձէնջ հայր :
 395. Ը ատ անզամ ալ յոդնակի սեռական ու նախ_
 ըին տրական կ'առնեն .

Հասաննել 'ի մի քաղաքացն : Խ միում առորց :
 Եղիցին և քո բանք իրեւ զմիոյ նոցա :
 Ո՞ի ոմն քաղաքացւոց :
 Ո՞ի կարծեր ինչ նիւթոց :
 Իրը 'ի պղծոյ իմեքէ արարածոց :
 Խ տան ուրումն իշխանացն :
 Ուէ ոք սլիտանիք իցեն ձեր :
 Իւրաքանչփուր ոք սրբոցն : —
 Ո՞ւ յորդիս : Ու ոք 'ի նոսա :
 Ու ոք 'ի թագառորս :
 Ու ինչ է յամենացն ախտա չար քան զլորութիւն :

ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ

ՅԱՏԿԱՑՈՒՅԻՉԻ ԵՒ ԲԱՑԱՑՑԻՉԻ

396. Կոյական անուն մը կամ դերանուն մը ուրի
անուան քով, բաց 'ի խնդիր ըլլալէն՝ որ տեսանիք իր
դիրներուն գլուխը, կամ յատկացուցիչ է կամ բաց
յայտիչ։ Ի՞նոր համար երկուքն ալ մէյտեղ տեսնենք

397. Արբոր մէկ բանին օրուն ըլլալը կ'ուզենք յայտ
նել նէ, քովը սեռական անուն մը կամ դերանուն նէ
կըդնենք, որ յատկացուցիչ է ըստի, մէկան ալ յատկացուցիչ
ցեալ (319)։ Ի՞շխարհաբառ լեզուի մէջ յատկացուցիչ
միշտ առաջ կըդրուի յատկացեալէն։ զբարասին մէջ
շատ անգամ ետքը, բայց առաջ ալ կըդրուի։

Բան քո։ քո բան։ Ծաց իւր։ իւր ծոց։ — քո
խօսքդ, իւր ծոցը։

Արբայտթիւն երկնից ։ Երկնից արբայտթիւն։ —
Երկնիքի թագաւորութիւնը։

Պտուղք ծառոց։ ծառոց պտուղք։ — ծառեր
պտուղներ։

Պտղովք ծառոց։ ծառոց պտղովք։ — ծառեր
պտուղներով։

Գլուխ և ձեռք և ոսք նորա։ Ձեր ոգի և շոնց
և մարմին։ Օ հայր քո և զմայր։

Մերն Իստուծոյ և ընկերին։ Ո՛թելք սկոյ
արծաթոյ և քարանց պատուականաց։

Առուրք չորեքտանսն՝ հարսանեաց։
Վմենայն զօրքն պատերազմիկք հայոց։

Վռեր զհանգերձն գեղեցիկ քո։
Օ զօրսն ամենայն՝ Պարսից։

Ե վերայ լերանց բարձանց՝ իւրեանց :

Ե լերինն բարձու՝ Խարայէլի :

Ե ւուրը ամաց կենաց իմոց էամ աւուրը կենաց ա-
մաց իմոց ոչ հասին յաւուրս ամաց կենաց հարց
իմոց :

Արտսեր որդւոյն չ խազկերտի դայեակն . — այս ինքն
դայեակն կրտսեր որդւոյն :

Ի բանց բարեգործիդ հրամանաց ակնարկութեան .
— այս ինքն առանց ակնարկութեան հրամանաց
բարեգործիդ :

398. Ի այց միջակ անուն ու յարաբերականն ո , ո ,
իւս առաջ կըզըռուին . Ո յը որդի , որոց որդին , որոց
այնն , որոց որդիքն , որոց իմաստութիւնն , որոց որդիքն :

399. Հ յոտկացեալը շատ անգամ չկրկնուիր նոյն խօս-
քի մէջ , ինքիրեն կ'իմացուի . ինչպէս ,

Ժ անիք նորա՝ կորեան առիւծու . — այս ինքն՝ են
էամ էին ժանիք կորեան :

Ո չ էին գործք իւրեանց՝ շարութեան . այլ չա-
րի . — այս ինքն չարի բանս :

Օ ի էին գործք իւրեանց՝ շարութեան . — այս
ինքն գործք չարութեան :

Վ ստուծոյ բարբառ է , և ոչ մարդոյ . — այս ինքն
ոչ մարդոյ բարբառ :

Հ րեշտակի կարծեցին զաստուածային բարբառն .
— այս ինքն հրեշտակի բարբառ :

400. Ե րբոր մէկ անուան կամ՝ դերանուան ինչ կամ
ով ըլլալը կամ ինչ մոքով առնուած ըլլալը յայտնել
կ'ուզենք նէ , քովը նոյն հոլովով ու թուով համաձայն
որիշ անուն մը կամ դերանուն մը կըզնենք , որ բա-
րայութէ կ'ըսուի , մէկան ալ բայայայտէլի կամ բայայայ-
տէլ (320). ինչպէս , Ա ահան զօրավար , ըսել է ան Ա ա-
հանն որ մարդ է ու զօրավար . Օ օրավարն Ա ահան ,

ըսել է՝ ան զօրավարն որ անունը Ա աշան է : Եալուն
Վ ստուծոյ՝ յերկինս, ըսել է, Վ ստուծոյ աթռուն՝ այս ինքն
կ'ուղեմ ըսել երկինքը . իսկ չ յերկինու՝ յաթռուն Վ ստու
ծոյ , ըսել է , երկինքն՝ որ Վ ստուծոյ աթռուն է . ու թէ
պէտ ինքիրեն յայտնի է , բայց հոս աթռու կըմտածով
կոր , աթռուի պէտ առնուած է , ուստի այսինքով չմեկ
նուիր , հասրա որ է ըսելու է : — Վ սանկ կ'ըսուի ,

Վ սանեթ՝ դուստր Պ իւտափրեայ քրմի :

Վ րքայի Պ աւթի . Պ աւթի արքայի :

Վ ղեղողատրաւ դստերբն հանդերձ :

Հ անդերձ կնաւ իւրով Ա ափիրաւ :

Ա եւք քարոզեցաւ , ինեւ և Ա իղուանոսիւ և ջի
մովել էիւ :

Ի Պ արեհե արքայի :

Յ ինէն՝ ի կնոջէ սամարացւոյ :

Ետ զլ Վ ղեղողատրա զգուստր իւր : Օ մեղմն ձեր
զոր արարէք , զորթն՝ առիւ և այրեցի : Ո ժաղեալ
բայց զիառուն հայրենի՝ զբահանայութիւն :

Հ ողմոյ մահուն , որ ընկենու զծառս՝ զմեզ :

Վ ըթել զեղբարբք իւրովք՝ զորդւովքն Ա սրայելի :

401. Վ ատ անգամ բացայայտիչն՝ այս ինքն , այս ին
է , այս է , անէմ , մեկնելու բառերով ալ կըդրուի .

Ի ուազունք , այս ինքն ոզիք իբրև ութ :

Ի նա հաւատասցեն , այս ինքն՝ ի չիսուս Վ րի
տոս :

Ի ձեռն վարագուրին , այս ինքն է մարմնոյ իւրոյ :

Օ սուրն , այս ինքն զբանն Վ ստուծոյ :

Ա աղարթօք վարաից , այս է արտաքին դիմօք բա
րեշուք կերպից :

Հ րաշալի պատուով յարգեալ , բանիւ ասեմ և
մոտօք :

402. Վ սանկ՝ բայց բայի ալ կ'ըլլայ բացայայտիւ .

Յ ամաքեցաւ խոսն , այս է մեռաւ :

403. Տեղի և ուրիշ բանի յատուկ անունները՝ շատ
ազգամ ածականի պէս առաջ կըդրուին, ուստի և սո-
վորաբար անհամաձայն կըդրուին ուղղական.

Կիրատ գետոյ.

Պար աշխարհին.

Քեդ քաղաքի.

Ականոս ծովուն.

Բասկ ամսոյ, 'ի Բասկ.

ամեանն.

Արեւիլ մըզոյ, բարտի

ծառոյն.

Ուիրը լեռամբ.

Եռ Եփիրատ գետով.

ԵՍին լեռնէ, 'ի Հոռիմ

քաղաքէ, յԻ յրարատ գա-

ւառէ, 'ի բարտի ծառոյն.

Օ մօրախինդ արմատն.

Եղեին ծառոց. մայր փայ-

տիւք. բիւրեղ և զահա-

նակ և սարդինն ակամբը.

Դովեցար ովսաննա երգով:

404. Բայց համաձայն ալ կ'ըլլան.

Եփարուիմայ քաղաքի.

Ենկանի ամսեան.

Ե Հիւզասպաւ գետովն.

405. Երբեմն մարդու անուններն ալ անհամաձայն՝
ածականի պէս առաջ կըդրուին.

Անատրուկ արքայի.

Յուլիս կայսեր.

Ակուր բգեշնի.

Հնեն տիկնաւ.

ՅԱւգոստոս կայսերէ.

ՅԱղերսանդրոս դարբնէ.

Օ Քանան մանկանէն.

Երտեմիս դից:

406. Տեղի և իրաց անուններն երբեմն ետեւ ալ կը
դրուին անհամաձայն. Բաղաքին Ակփարուիմ, լերինն
յակաս, գետոյն Իխուըրեան, ամսոյն Իգար, 'ի քա-
ղաքին Երուսաղեմ, 'ի լերինն Աիսն, 'ի լերինն Խա-
ղթ, յամնեանն՝ Կիսւն:

ԳԼՈՒԽ ԶԱՐՅԱՐԴ

Ա. Ե. Ա. Կ. Ա. Ե. Ա. Ե. Ա. Ե. Ա. Ե. Գ. Ա. Յ. Ա. Ե. Ա. Ե. Հ. Ե. Տ. Ե.

407. Վճական անունն (9) աշխարհաբառ լեզուի
մէջ միայն առաջ կըդրուի, զրաբառին մէջ առաջ առ
ետե ալ. || Եթ ծառ, ծառ մէծ, արդար այր, այր արդար

408. Հասարակ անուն ածականներն անմիջապէ^ւ
զոյականեւ, առաջ որ զրուին նեւ, սովորաբար չեն համա-
ձայնիր անոնց հետ, ոչ հողովով ոչ թուով, այս ինքն չե-
հողովիր անոնց պէս, հասարական կըմինան, ինչպէս

Եզակի

Ցողնակի

|| Եթ ծառ.

|| Եթ ծառք.

|| Եթ ծառոց.

|| Եթ ծառոց.

|| Եթ ծառով.

|| Եթ ծառովք.

՚ի || Եթ ծառոց.

՚ի || Եթ ծառոց.

զ|| Եթ ծառ.

զ|| Եթ ծառու:

Եզակի

Ցողնակի

Վրդար այր.

Վրդար արք.

Վրդար առն.

Վրդար արանց.

Վրդար արամբ.

Վրդար արամբը.

ԱՎրդար առնեւ.

ԱՎրդար արանց.

զՎրդար այր.

զՎրդար արս.

409. Վանեկ անհամաձայն կ'երթան շատ տեղ՝ թէ
և միջանկեալ բառով հեռացած ըլլան զոյականեն, ո-
շատ հեղ կ'ըլլայ.

Երանական ոքատաշէեալ պիճակիր :
 Հասանուտ պիճակիւալ բնութեամե :
 Ենաւառն եւմը մասնեւալ ատենիր :
 Օ անդարձն ՚ի չարեաց զմեզաւորեն :
 Երկայն կարօտանամբ բանից :
 Պղծալիցն խրեանց շրթ ամքը :
 Բազում ձնանիցին նմա որդիր :
 Բազում ուներ ուստերս :

410. Բայց շատ հեղ ալ կը համաձայնին վերջաշուներուն, մանաւանդ հեռու ընկածներն, որ աշխարհամբն մէջ բնուտ ցրդար . բնուպես,

Եզակի

Յողնակի

Ո՞ւծ ծառ .	Ո՞ւծ ծառք .
Ո՞ւծի ծառոյ .	Ո՞ւծաց ծառոց .
Ո՞ւծաւ ծառով .	Ո՞ւծօր ծառովք .
ի Ո՞ւծէ ծառոյ .	՚ի Ո՞ւծաց ծառոց .
զ Ո՞ւծ ծառ .	զ Ո՞ւծ ծառս .

Եզակի

Յողնակի

Երդար սցր .	Երդար ալք .
Երդարոց առն .	Երդարոց արանց .
Երդարով արամք .	Երդարովք արամքք .
Ա Երդարոյ առնե .	Ա Երդարոց արանց .
Վ Երդար սցր .	Վ Երդար արս .

Ենաշիս՝ ձնունդ է մէծին արին Երամալուայ :

Վ աջի և փառաւոր նադառորի :

Ո՞ւծառն և իսպարելուն և անձեռագործ խորանառն :

Ո՞ւծ-մէծացն և անբաւ խնաճոցն :

Ի ողջոց և ՚ի նորաձայն բանից :

Փ-իսուցելոց ՚ի բարկութենէ եղբօրն առաջնորդեաց աբդարոյն :

Արքաւագին վերակուեաց հրաման արքային :
Հրաշտագութեանիւ պարտ էր անցանել բռնիւ :
Ի չուսիրաց աստի բերմանց :
Ի դառնացն ընափեր զինքն նունաց :

411. Ինչպէս տեսար, անմիջապէս մօտիկները համաձայնին ալ նէ՝ վերջահոլովներուն միայն կըհամաձայնին, և ու յոզնակի նախղրիւ հոլովներուն, այս ինքն յոզնակի ուղղականին, հայցականին և նախղրիւ տրականին. զի անմիջապէս մօտ որ ըլլան՝ ըստուիր սովորաբար Ա'եծք ծառք, արդարք արք, զմեծս ծառս, յաղարս արս :

412. Ի՞այց հեռու իյնօղներուն՝ ատ ալ կ'ըլլայ խիս վայելաբար . ինչպէս,

Արկու ահեղ քառարեւլց աներեցով Հրեշտագութ Ա'եծքին :
Ա'եծք-Ա'եծքն և պատուական առետիս :
Աւ այլ ևս բազումն որ ՚ի սոյն յարին բանս :
Արձակել ՚ի վերայ նոցա նորագործու մի բարիս
թեամբ գաղան անձանօթս :

Օքնատիր ընտիրան և զգեղեցիկ անօնան տարայք :
Ինտրեցեք Վեհապահ ՚ի ձենք արս եօթն :
Ի՞աղումն բազմբերս և գինեբերս ՚ի նման անկեաց հոգիտս :

Ի բազումն և ՚ի զանազան բաժանին անուանս և իր :

413. Կայական դերանուններուն ածականը միշհամաձայն զնելու է հոլովալ ու թուով. Ա բիսպեցելց ինձ. փրկելոց մեզ. զտկարս զմեզ. զկորուսեալը զմեզ զօտարացեալքս զմեզ (355) :

414. Ի՞այց չորս թուական անունները, դ, է, ի, էրետ, չորս, և միջակ անուններն էրիստէան, աննէտնին ին կամ ինչ, որ, ո՞ն, ո՞ս, և ածական դերանուններն է դերանուանական ածականներն, անմիջապէս առաջ որ զրուին նէ, սովորաբար կըհամաձայնին հոլովալ թուով ալ, շատը նախղրիւ հոլովներուն ալ. ինչու Ա'եց առն, ՚ի միում առուր, ՚ի միութե մարդոց, երկու

առորց, Երկուս արս, Երկուք և Երիւք վեայիւք, 'ի ըրից
ծագաց, զերկոտին օրդիս, ամեներեւան ծերքն, ամենե-
շան բնակչաց, առանց իրիք միջնորդի, մի խիք սա-
սիք, որով հրալ, յորմէ արարչէ, որոց անասնոց, 'ի
շարէ ումեքէ արարչէ, ումանք արք, զմանա եղբարս:

Վայր աւուր, այդմ չնորհի, այնու օրինակաւ, այնց
ժամանակաց, 'ի սմին աւուր, նովին համ նովիմը
անուամին, նորիմըք պարծանօք:

Խմայ խմատութեան, քում հրամանի, քով համ
քոյով ձեռամքդ, 'ի քումիշ ձեռանի, խմոց բա-
նից, 'ի ձերոց ազգականաց, նորայոցն ախտից:

Բայց քանի մը հարկաւոր զիտելիք կան.

415. Աշխան ուղղական, եզակի կ'ըսուի Երկու օրդիք,
երկու արք, Երկու պարտասարանք. չէ մէ է էրիստ ոբուծ:

416. Ոիջակ անունը ո՞ն նախզրիւ հօլովի մօտ չհա-
մանայնիր, հապա միայն հեռու, ինչպէս ամէնքը. Աը
մատեանքն, զոր օրէնս. ո՞ր մէծատունք, զո՞ր չարիս: —
Օքս հիւսեցից շարս և տողս բանից: — Եւ ամենեին
զայկանիւ ետեւ չգրուիր:

417. Վայ, այդ, այն, առյն, դոյն, նոյն զերանուններուն
իսրած նախզրիւ հօլովիները չեն բանիր մօտ. ըսուիր
կ'յնք բանք, զայնս բանս. նոյնք բանք, զնոյնս բանս.
հապա կ'ըսուի Վայորիկ բանք, զայնուիկ բանս, նորին
բանք, զնոսին բանս: Հեռու ըլլան նէ, կ'ըսուի. Վայ-
ու կին լեալ յաջողուածն. պայնս ևս ամբոյս. պայնս նկա-
ռելով էնքարանս:

Խակ վերջահոլովներուն, ինչպէս ըսէր ենք 'ի 128, սո-
վորաբար կարձերն առաջ կըբանին, Երկաններն ետքը.
Մէկէտ երբեմն ընդհակառակն ալ կ'ըլլայ. ինչպէս,
Հայամանիւ տեղւոջէ, այսոյիկ տարակուսանաց, այ-
նոցիկ մարդկան, յայսցանիւ: 'ի զործոցս: —

Վանդ այզը, ուխտիս այսմ, 'ի տանս յայսմ, տեղւոյն
այնմ, 'ի տեղւոջն յայնմ, տեղեայն այնց մարդիկն, զարսն
լայնս, յաւուրսն յայնս:

Խակ սայն, դոյն, նոյն, ինչպես նաև սորա, դորա, նու մերջահղում միշտ առաջ կըզբուին, ամենեւին գոյական էուն ցեղադրուիրա.

418. Խմ, չո, չոյ, Աշ, Յեր, Էւր, սորա, և այլն, դերա նուանական ածականները նախղըիւ հոլովներուն՝ միայն թէ որ առաջ զրուած ու հեռու ըլլան նէ, և դիմորայոդ ունենան նէ կըհամաձայնին. Ու զիւրսն խրան լով որդիս. զքոյսն խոհերա: «Քոյինքն զալոց են ազգ Խակ մօտ՝ չեն համաձայնիր ամենին, ոչ առաջ ոչ եւքը, հապա էական զերանունի սեռականի որէս կըկ նան. նոյնակես երբեմն վերջահղումի հետ ալ. Քանիք իմ քո էամ քոյ բանք, բանք մեր, ձեր բանք, զբանս իմ զբանս իւր: — Ի՞նդ իմ ձեռամբ, քո ձեռամբդ, մժադաւորի, մեր կենացն, նախնայն ձեր հօր, իւր մար նովն, իւր զործոցն: — Հետ երթարցն իմ, զօրու մժեամբ քո մեծառ, հօր իւր, ցաւոց իմ, հաւառա ձեր, 'ի չարեացդ քո:

419. Խմ, ինչ յոդնակի չունենալինուն, մուռվ չե կընար համաձայնիլ, միշտ յոդնակիի քով ալ եղան կըզբուին: Քայց շատ հեզ հոլովով ալ անհամաձա կըզբուին, առաջ ալ եան ալ. Քզնուականի իմն ցա կալ, բարկումժեամբ իմն, ընդ պատենիւք իմն, ոչ իմաստումէ եան ինչ, յետ աւուրց ինչ, իրօք ինչ:

Քայց առաջ որ զրուին նէ, խօսքի սկիզբը մինակ չ զրուիր, իրենցմէ առաջ բառ մը կ'ուզեն.

Մեծ իմն անուն:

Քայլիաւաւ իմն յարմա-

րումժեամբ.

()տարսուի իմն զից.

Կրա իմն ազնուականի են ցանկացեալ.

Փոքը ինչ զաւաստան:

Այկաւ ինչ ժամանակի.

Խմով ինչ չնորհօք.

Քազում ինչ աւուրց.

Հ ինչ և այլ խորհօւրդ

Անիք ինչ կերակուր.

Ո՞ի ինչ վնաս առնել.

Ե՞րժամ ինչ մեզաց ա

առհէ.

Օ ի թէ ինչ պատճառ

նաստ կարծեին .

լու բնչ համեմատութիւն
ու զոյ 'ի նոսա .

ի վե այ ինչ բանի .

Ա ան ինչ պիտոյից .

Վ շտ ինչ ուտել ու ունին :

420. || Ե երիւ , ո՞ր հարցականը , այս , այդ , այն , այն ,
ոյն , այն , ընդհանուր կանոնին պէս (408) անհամա-
ւայն ալ կըզբուին երեւմն առաջ .

|| Ի բանին , մի ուսով , 'ի Վ յս բանք , այս բանինք .

մի բանեն .

Վ յն արք , այն արանց , առ
յօկու ամաց , երկու ընկե-

րոք , երկու իրօք .

Ո պյդ նշանոգ , յայդ տե-

ղիձեռով , ո՞ր աչօք , յո՞ր ազ-

գէ , ո՞ր մեզաց .

Ս ոյն և այսր իրի , 'ի սոյն

յս նշանի , յայս լերին ,

աւոր .

այս օրինակու .

Վ յն ժամու , յայն տանն , նոյն շաւզօք , 'ի նոյն հօրե , սոյն

այն երեսուն արամք , յայն

խորհուրդք , նոյն բանքն ,

'ի նոյն գործս :

421. Ե րյն ինքն մէկտեղ մէկ ածականի ողէս որ բանի
է , կընայ համաձայնիլ ալ Համաձայնիլ ալ .

լրին ինքեան հիւանդին ,

ինքն ինքեան Քրիստոսի .

ըյն ինքն տեան , նոյն

ինքն փրկիլին անուամք .

նոյն ինքն 'ի վերայ այ-

լին . — այս ինքն 'ի վերայ

նոյն ինքն այրին .

ըյն ինքն յինեն իսկ առե-

լով մասամբն . — այս ինքն

նոյն ինքեամք մասամբն .

ի նոյն ինքն յ Վ ստոծոյ .

ի նոյն ինքն 'ի թշնամեացն .

զնոյն ինքն զքահանայիցն .

Օ նոյն ինքն կեանս . զնոյն

ի նոյն զօրենս .

Օ նոսին ինքն զկառան :

422. Վ մէն ածական՝ զոյականեն ետքն որ զրուի

սովորաբար միշտ կըհամաձայնի հոլովով ու թուով .

իսկըն հոլովներուն ալ . ինչպէս ,

Եղակի

Յողնակի

Ծառ մեծ .	Ծառք մեծք , մեծամեծք .
Ծառոյ մեծի .	Ծառոց մեծաց .
Ծառովլ մեծաւ .	Ծառովլք մեծօք .
'ի Ծառոյ մեծէ .	'ի Ծառոց մեծաց .
ՉԾառ մեծ .	ՉԾառս մեծս , մեծամեծս .

Եղակի

Յողնակի

Արդար .	Արդք արդարք .
Արդ արդարոյ .	Արդանց արդարոյ .
Արամբ արդարովլ .	Արամբք արդարովլք .
Արդնէ արդարոյ .	Արդանց արդարոյ .
Արդ արդար .	Արդս արդարս :

423. Եշրեմն անհամաձայն ալ կըլլայ որ և իցէ հաւարակ աշխականը , մանաւանդ անցեալ դերքայն . || ի ըոյն հոգեւոր , արեան քոյ սուրբ , տանն արքունի , սկզբու մեմն վայրագ և անձունոյ . Հրամանաւ արքունի , պակաւն փշեայ . 'ի տանէ թորգումական կամ թորգումեան . 'ի վերին խմաստութենէն 'ի սուրբ և 'ի խաղաղարար . 'ի մէջ այդափ վկայիցդ բազում . երկու մասամբք՝ ողկար և զօրաւոր . 'ի զօրացն արքունի , 'ի բանից անհայտայ և զօրեղ և 'ի գեղեցիկ . 'ի տեղեոջ մի սուրբ . 'ի գրախտին եղեմական . զազանք ինչ անհնարին , ժամանակուատ , բանք սուրբ . բազում վնասք գնացին յախարհին . հոգեւոր և մարմնաւոր . զանգակս ոսկի , փայտ եղենեայ . 'ի վիշտո մեծ , զօրս կուտեր բազում յոց սրիկայս բազում , զամենայն բլուրս բարձր , շարիս մեծամեծ , ձկունս սակաւ ունելին , գրաստա սրբարաստ կան , արդիւնս բաւական , զայսն պիղծ , զպարգևս պրունի , բազում կազմուածս ոսկեղեն և արծաթեղեն

Ե վերայ աշխարհիս Ա ասպուրական կոչեցեալ:
 Բ ոտ առակաւոր բանին՝ ասացեալ՝ ի զէմն հօր:
 Ո արդոյ որսացելոյ և ախտիւ զերեալ:
 Ե տեղւոջ միոջ ուժգին ամրացեալ:
 Շաղում աղզք ընդ քեզ հեծեալ յերխվարս:
 Ո սկէ հուռն հանդերձից ընդելու զեալ մարդարտովն
 Հարջիք զամենայն քաղաքս ամրացեալ:
 Ե տես երկուս եղբարս արկեալ ուռկան ՚ի ծով:

424. Ի սանկ ալ թռական անունները, Ո ի հը՝ մի-
 ակը, և ածական դերանուններն ալ կ'ըլլան երբեմն.
 Ջետ տարւոյ մի, աւուրց հինգ, արանց եօթն, ամաց
 յիսուն և ութ, լտերց հարիւր, ասպարիսօք հինգ, օ-
 թիք հնգետասան, դրամքը հարիւր և քսան, յաւուրց
 բառասուն:—Ո ի այնաւորի մի, կնոջ մի այրւոյ, զծառով
 փ:—Ի անիս այս, ծերոյն այն, ՚ի ժամանակին յայն,
 գեղովս այս հոգեւորաւ, ՚ի բանեդ յայդ, յընչիցն յայն:

425. Ջ ետադաս զոյականէն ետքը շաղկապով կա-
 պծ ածական մ' ալ որ դրուի, նախադասին պէս ան
 ալ շատ անգամ անհտմածայն կըզբուի.

Ի ստ հոգեւոր մասին և ըստ մարմնաւոր:
 Ո ւ սակաւ պատուոյ նշանակ է, այլ մեծ և բարձ-
 րագոյն:

Ե յւ անտի տասն բանի տեղեկացեալ, կամ ևս ա-
 ւլի՛ քսան:
 Հ անդերձ անմոռաց անուամք և հոչակելի:
 Օ ինն ժամանակ կամ զտասն:
 Յ ամենակալ տեառնէն և յամենակարող:
 Ե զինուորական կարգէ և յաշխարհական:
 Դ աւիթ ՚ի կրօնաւորական կարգէ և Ո արդիս յաշ-
 խարհական:

Ի աղում են մեզ բանք և դժուարապատում:
 Դ ամնդակ վարուց և աղտեղի:
 Ո նիսարդախ մարդկան և պարզամիտ:
 Ե յնչափ գնոց զգեօղն վաճառեցէք. — այս այնչափ:

Հեշտալուր բանիւքակ քաղցրավից :
 Արդկեղեն իրօքան ոչ աստուածային :
 Խմանալիքա՝ հոգեկան կրիւք միայն , և մարդեկ
 հոգեկան և մարմնական :
 Հանդերձ չորիւք բիւթուք և աւելի :

426. Ը ատ զոյականներու , հասարակ անուննեննէ,
 ամէնը մէկտէղ մտածելով եղակի կրղրուի շատ ան-
 զամ ածականը , թէ և ետեւ զրուի . ևս առաւել թէ
 որ նշանակութիւննին ալ մօտ է իրարու .

Ի առաջայ ցնծութեամբ և ուրախութեամբ :
 Ի արկութեամբ և սրտմնութեամբ և զայրաց-
 մամբ մէծաւ :

Ա հիւս հացիւ և ջրով :
 Երկիւղիւ և խոռովութեամբ բաղման :
 Ինդ որթով և լնդ թղենեաւ էարու :
 Օ մարմինն և զարիւն իւր սուրբ կամք պահապահաւ :

Ի այց ամենուն վրայ զատ զատ որոշ հասկըցնել
 պէտք ըլլայ նէ , յոդնակի ալ կրղրուի .

Փոխատուի և փոխառուի 'ի մի վայր հասնեց :

Վ ա զարծաթ և զուկի ոչորեալ 'ի զանձ տոն
 տեառն :

427. Խակ թէ որ շատ զոյականները յատուկ անունն
 նէ , սովորաբար յօդնակի կրղրուի յետադաս ածականը :

Ա աւուղ և չովնաթան սիրելիս :

Դ աբրիւշ և Վիքայէլ մէծս :

Ե զրայ և Ա է եմեայ սրբակնեց 'ի Բարելոնէ :

Դ աեկոսի և Ա այնոսի մալար լուսացն :

Ե ախաղանն եղակի ալ կրղրուի . Ա բայն Պէտրոսի և
 Պատրիարքի . Օ չորտառէն Վ արքահամբ և զ Պ ովու :

Խակ յօդնակի տռաջ զրուի նէ , բացայայտելիին հէտ
 կըխառնուի (400) . Վ արքահամբ Վ արքահամբ , Խառհակայ
 և Յակոբայ : Երկամբք սըբայն Պէտրոսի և Պատրիարքի
 Ա բայն Վ արքեմեայ և Վ աթենայ :

428. Ենեղական գոյականներուն կամ եղակի ձայ-
լով յոզնակիններուն՝ շատ անգամ եղակի կըդրուի ա-
նականը. [թէ և հօլովով համաձայն.]

Հարսն եղելոյ առեւ-	Յայլմէ մարդկանեւ : —
տէայն .	Փառք բազում .
Կցառ օրիս կենաց .	Վարհաւիլք մեծ . օրէնք առ-
լրոց չնորհաց .	տուածային .
Դապիսում չարեաց .	Օքառան յաւիտենական .
Եծաւ փառօք .	Ա արս անարատ ունեւ .
Եծաւ տանջանօք .	Փառացո անցաւօրի .
ացաւ երեսօք .	Փառօք մեծաւ .
ացաւ աչօք .	Անկտի մանրիկ .
Ենակիսում կապանաց .	Վարդիկ փափուկ .
ու ինչ յայնպիսոյ (33).	Վարդկան եղականի :

Վաճնկ ալ որ միջակն, ու ածական դերանուններն ,
ու դերանուանական ածականները .

Ա ասն որոյ պատճառուանաց , որով կամօք , յորմէ պատճառուանաց և իցէ , որում տանջանաց :
Վայր չնորհաց , այնմ կենաց , յայսմ կենացս , այսու կենօքս :
Իմոյ յանցանաց , քումդ չնորհաց , մերոյ մեղաց , իւրով կամօք , 'ի քումդ խնամոց , այս ինքն 'ի քոյդ . մեռաւ յիւրում 'ի մեղսն : —
Կրոցս այսմիկ , սանդղոցն այնմիկ , 'ի գիրս յայս- միկ , մեղօքն այնու , մարդկանն այնորիկ :
Ե կապանս իմում , 'ի կեանսն քում , 'ի կառս իւ- րում , 'ի մեղս իւրում , մանկտոյ իմում :

429. Երբեմն ուրիշ որ և է գոյականներուն ածա-
կանն ալ ատանկ [թուով անհամաձայն կ'ըլլայ , մանա-
նդ առաջ դրուածը .

Բատ առաջնոյ բանիցն .

Վեծի դրանց .

Ասկւոյ աշտանակաց .

Ծամնրագունի բեռանց .

Հանդերձելոյ և յառեժաւ կայ բարութեանցն .

Վյայնավիսոյ բազմազունդ միայնացելոց .

Վյայնավիսում խոնարհացն . Օօրօք բազմաւ :

Վանեկ ալ որ միջակն , ու ածական դերանուններն ու դերանուանական ածականները .

Վան օրոյ իրաց , որով կամիս պատուհանիւք , վան օրոյ արդար վաստակոց :

Վյայր պսակաց , այնմ գատաստանաց , զայսու և ուրբք , առ այնու ժամանակօք , յայսմ պատէ բազմաց , յայնմ ժամանակաց հետէ , յայսմանէ իրակութեանց , յարտաքնոցն յայնմանէ հրաւ կաց , յայնմ աւուրսն :

Վովին բանիւք , ըստ նմին բանից , 'ի սմին կողմանց 'ի նմին աւուրս :

Վերոյս բանից , քում էամ իւրում ծառայից , մերով պատուհանիւքդ , յիմմէ ջանից , յիւրում ձեռացն , այս բնան յիւրոյ (33) , 'ի մերում ամ , 'ի քում շարապը բածուիս , յիւրում ժամանակու-

բանքս այս , իրքդ այդ , աւուրքն այն , յիշատակօքս այսուիկ , երկոքումքք այսու , թշնամեաց այսմ , զարսդ զայդ , զբաննն զայն , յիրսս յայ ընդ ժամանակս ընդ այն :

Եղբարբք իմով , յոսկերաց իւրմէ , յերկոսմին ձեռս իմում , յարարածսն քում , ընդ հարս իւրու-

430 . Վանեկ եղակի կ'երթայ սովորաբար Վէճուկ երբոր մօտ ըլլալով համաձայնի (410) .

Վմենայնի եղելոցն , ըստ ամենայնի իրաւանց այսր ամենայնի առաքինութեանց , ամենայնի

այսքանեօք, այլովք ամենայնիւ վարին արուեստիւք, յամենայնէ յայնպիսեաց անտի, յայնմամենայնէ վնասակար գազանաց :

Դրոնք ամենայն, դորձքն ամենայն, պատղամքս այս ամենայն. զօրայն ամենայնի, այլոյ իրաց ամենայնի. լեռնականօքն ամենայնիւ. զգանձսն ամենայն, 'ի դաւառն ամենայն, ընդ սուրբսն ամենայն :

431. Խոդ հակառակն, գոյական անունները թուախն ածականէ ետքն որ զբուխն նէ, շատ անգամ եղափի ալ կըդրուին .

Օ երկուս բուռնն .

Խրիք հարցմամք .

Դոք կանգուն .

Յետ հինգ աւուր .

Ա եց առն .

Ա վեց կանգնոյ .

Ա յժն ամ .

Օ եօթն աղջիկն .

Յետ ութ աւուր .

Ան այր .

Տան աւուր .

Տան բանի .

Ա տան դահեկանէ .

Օ երկոտասան ազգն .

Ա խուն արդար .

Ա խուն արդարոյն .

Ա առասուն և միոյ ամի .

Հարիւր ոչխարի .

Չորեք հարիւր և երեսուն ամի .

Հազար առն .

Երկուք հազարօք հեծեալ սպառազինաւ .

Երեք հազարք այր .

Երից հազարաց առն .

Աւթ հազար հեծեալ սպառազինաւ .

Երիւր բիւրուք վահանաւոր զօրու և չորիք հազարօք հեծելազօր գընդաւ .

Օ երկոսին եղջիւր նորա .

Յերեսին աշխարհն .

Ի չորեցունց կողմանէ :

432. Խակ առաջ որ զբուխն գոյականները, յոզնակի կըդրուին, ու թիւերը հինգէն անգին՝ մանաւանդ ինչպէ տասը՝ նախորիւ հոլովներուն սովորաբար եղակի կըդրուին :

Արք երկու .
Ամբ երեք .
Կանգնոց երից .
Եմբ չորք .
Վաք հինգ .
Վար հինգ .
Ալիսարք վեց ընտիրք .
Վառ վեց .

Եմք եօթն .
Վաճ էամ աւուրս եօթն .
Վառք ութ .
Վառլոց տասանց .

433. Յժիւերը վերջահողով եզակի չեն զրուիր՝ ոչ
առաջ ոչ ետև . ցըսուիր Տասին աւուր , տասին աւուրց,
աւուր տասին , աւուրց տասին , հազար Տասն աւուր
տասն աւուրց , տասանց աւուրց , աւուրց տասանց :

Ո՞եծ թիւերուն՝ կըգտուի ըսուած զործիականը .
Տասն հազարաւ ընտիր ընտիր արամիք .
Տասն հազարաւ զինու ընտիր զօրու .
Երկոտասան հազարաւ մարտիկ պատերազմող
արամիք .
Զորիւք բիւրու հետևակաւ զօրու .
Ո՞ետասան բիւրու վահանսաւոր զօրօք : —
Վմօք երեք հարիւրով .
Վամիք իբրև վեց հազարաւ .
Հանդերձ զօրօք վաթսուն էամ իննսուն բիւրուն :

434. Կախղիւ հոլովներուն ալ համաձայն կըգըտ
նուին մեծ թիւերը միայն .

Չօրք հազարք զոնսապանք . Չօրս հազարս արս սիկա .
Չօրք բիւրք մատակ ձիք . բեսնս : —
Երկուս հազարս մարս . Տուփք ոսկիք երկոտասանք .
Երիս հազարս տաղանտս բաղաքք երեքտասանք .
ոսկւոյ . Վզգք չորեքտասանք .

Վմն տասն .
Տուփք երկոտասան .
Վառըս քառասուն .
Հեծեալս եօթանսասուն .
Խոյք հարիւր .
Լտերս հարիւր .
Վմք չորեք հարիւր և երե .
սուն .
Վմաց քսան և միոյ էամ քա .
ռասուն և միոյ .
Վաք իբրև երկու հազար .
Երդս հինգ հազար :

Արք վեց հարիւրք . Դարմաննդս յիտունս .
Ոխանք հազարք . Եջա երկուս հազարս .
Արք հազարք երեք հա- Երս երիս հազարս .
րիւրք . Օռւարակս քսան և երկու
լիսարք երեք հազարք . հազարս .
Ուկամնան երկոտասանս . Հետեռկս հազարս հա-
շինս երկոտասանս . րիւր քսան .
Հորս քառասունս . Կահեկանս երկուս բիւրս :

435. Ը ատ անգամ ածականի տեղ դոյական մը
լորուի սեռական՝ յատկացուցչի պէս .

Սպասք ոսկեոյ և արծաթոյ . — ըսել է ոսկեղեն
և արծաթեղեն :

Արք զօրութեան . Կահատակք քաջութեան . —
ըսել է զօրաւորք , քաջք :

Երկիր բարութեան . Հարուածք անբժշկութեան .
— ըսել է բարի , անբժշկելիք :

Պարիսակք բարձրութեան . Վթոռ բարձրութեան .
— ըսել է բարձր :

Իրք գարշութեան . Խունկ անուշութեան . — ը-
սել է գարշելի , անոյշ :

Քուն թանձրութեան . Տկարութեան միտք . —
ըսել է թանձր , տկար :

Լսող մոռացութեան . Վեծվայելութեան փառք .
— ըսել է մոռացիոտ , մեծավայելուչ :

Ակամ անշարժութեան . Վման ինչ մորթոյ . Փո-
փոխմանն անուն . — ըսել է անշարժ , մորթային ,
փոփոխեալ անունն :

Հօտք բազմութեան այծեացն սեռութեան՝ յօդիս
դարձեալ սպիտակութեան . — ըսել է՝ բազում
հօտք սեաւ այծիցն յօդիս սպիտակս :

Գարծք բարեաց . Գարծք յոռութեանց . — ըսել
է բարի , յոռի :

Օխորդ իրաւանց իցեն այսպիսի իրք . — այս ինքն
իրաւացի :

Ետք էլ ՚ի ակտոս արկանել զւափով հանդերձն
և զօգտիցն . — այս ինքն որ չափով է (389), զւա-
փաւոր և զօգտակար :

Անայնութեան հայրենատուր գնացք . — այս ինքն
ունայն :

Այս յապականութեան սերմանեն , այլ յանապա-
կանացուեն . — այս ինքն ոչ յապականացու :

Առքա զի զեղծանելի պսակն առնուցուն , և մեք
զանեղծութեանն . — այս ինքն զանեղծն :

Կրբե զարհամարչ մի և զքամահանաց և զերեք
դանզեան ՚ի մէջ արկեալ կտտեին . — այս ինքն
զքամահելի :

ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ՑԱՐԱԲԵՐԱԿԱՆ ԴԵՐԱՆՈՒՆ — ԱՅ.

436. Ի՞ս գերանունը շատ տեղ եղակի յոզնակին
մըով ալ կըբամի , մանսաւանդ ուղղական ու հայցական .

Դաքա որ կանդ . բազումք որ ունեին . ամենայն
մարդիկ որ ըմակեն .

Որդիքն քո զոր դու սիրեցեր . զգործոն զօր ես զոր-
ծեմ .

Ճամենայն ծառոց՝ որ է 'ի գրախտիդ :

Օ աղըերս ջուրցն՝ որ ելանէ 'ի լեռնոտանէ անտի :

Պլինձ և երկաթ՝ որոյ ոչ գոյ թիւ :

Այնք յորոյ վերայ վկայէ :

Միկողնովքն՝ որով դատապարտեցանն :

Վապինութեանցն՝ որով փայլեցին :

Օ աւելորդացն կերակրոց՝ յորմէ ամենեին հրա-
ժարեալ էր :

Ճամենայն գործո՝ յորում են մարդիկ :

Եկեսցեն աւուրք՝ յորում թողցեն :

437. Ի՞ս գերանուան յարաբերած կամ ցուցցած
բանը Ճարաբերակը ըստի : Որովհետեւ ըստած ու գիտ-
ուած բանը պիտի յարաբերէ , սովորաբար յարաբե-
րեալն ետեւ կըդրուի , ու իրմով կապուած խօսքին
միզուլ , ինչպէս տեսար հիմայ օրինակներուդ մէջ :

438. Ի՞այց շատ տեղ ալ առաջ ինքը կըդրուի , ետքը
յարաբերեալն ետեւէն կուգայ . ինչպէս ,

Ո ամս զի սուրբ է ոչ եմուտ անդը բաղանահն
տեսան . — այսինքն տապանակն որ եմուտ անդը :

Աւը է որ ծնաւ աբժայն շըրեից . — այս ինքն որ
 քայն որ ծնուռ :

Ար ՚ի ձեռն հըրեշտակաց խօսեցաւ բան՝ հաստա-
 տուն եղեւ . — այս ինքն թանն որ :

Ա ան որ ՚ի չիրիստոս Յիսուս հաւատոյն . — այս
 ինքն վասն հաւատոյն որ է (340) :

Ար բարւոք վերակացու լինին երեսանք՝ կրկին որ-
 տուոյ արժանի եղիցին . — այսինքն Երիցունք որ :

Դաեմետրիոս և ոք ընդ նման ճարդաբք . — այս ինքն
 և ճարդարք որ ընդ նման էին :

Կրրե լուան ոք յԱրուսաղեմ Վաստեացն էին . —
 այս ինքն Վապեալքն որ էին :

Դառ ոք զործ էին զամբարտաւանու թիւ պարտանայն
 խայտառակեցեր . — նու զաղումային որ զործ էին :

Օ չը նախնեացն ձերոց մեծաւ աշխատութեամբ
 դաեալ էր՝ զա ՚ի միում ամի կորոյս Շքերեն ու-
 նայն . — այս ինքն զերկիրն ամենայն զօր :

439. Հարաբերեալը դերանուն որ ըլլայ ներ , շատ
 անգամ յայանի չղըռուիր՝ զօրութեամբ կիմացուի . որ
 ըսել է թէ յարաբերելի դերանուն մը և յարաբերա-
 կան զնելուն տեղը՝ միջակ անուն և ոք կըզրուի , որ
 ինքիրեն մինուկ ան կընչանակէ (125) .

Ար այժմս կեամ , ըսել է և ոք :

Ար մեռաք մեղայն , — մէս ոք :

Ո հովուեսզ . Ար ուսուցանես զընկերն , — ուս ու :

Ո վ որ պատուհասեսզ , ո՞ որ զպսակս զայս հի-
 սեցեր , — ո՞ւ ուս ոք :

Ար ՚ի Կէթզ էք , — ուս ոք :

Ար ձեզ լսէ . Ո ընակեալ է , — նու ոք :

Ար կամինն մեծանալ , — նոտս ոք :

Վ աննկ ալ հօլովսերը .

Արով զատիս զընկերն զանձն քոդատապարտես .
 այս ինքն այսու որով զատիս . ուսւու իւրացիւ նու :

ԱՅ յանդիման առնել կարեն քեզ՝ վասն որոյ
այժմն չարախօսեն զբնելն . — այս ինքն զայն վասն
որոյ . որ բանէ համար որ հըլարախօսէն իոր նէ :

ԱՅ որում ցանկացեալդ եք՝ վաղվաղակի տամ գը-
տանել ձեզ . — այս ինքն զայն որում ցանկա-
ցեալդ եք . որուն որ հարգացեր ետ նէ :

Որոց ոչ պատմեցաւ վասն նորա՝ տեսցեն , և որոց
իցէ լուեալ՝ ի միտ առցեն . — այս ինքն նոքա ո-
րոց . որոնց որ չպատճռաւցաւ , և այլն :

Երանի որոց ոչ իցէ տեսեալ և հաւատասցեն . —
այս ինքն այնացիկ որոց ոչ իցէ տեսեալ . որոնց որ
ուսուծ ւըլլան ու հասպան :

Ո նաս ինչ ոչ գտի յառնս յայսմիկ , զօրոց դուք
չարախօսեքդ զգմանե . — այս ինքն յայնց զօրոց
չարախօսեք . որ բանէ բառն համար որ հըլարախօսէն իոր :

440. Երբոր ատանկ զերանուն յարաբերեալը զօ-
թեամբ կ'իմասցուի նէ , յարաբերականը կամ միջակ
անոնը . որ կ'ըլլայ որ ան ծածուկ յարաբերեալ զեր-
անոնին հոլովն ինք կ'առնէ , կ'ըլլայ ալ որ շառներ ու
իդ իդ պէտք եղած հոլովը կըզբուի . ինչպէս երկու
իրավին օրինակն ալ քովի քով դրած կըտեսնես .

Որում ինզրէ՝ ի քէն՝ տուր , և որ կամի փոխ առ-
նուլ՝ ի քէն՝ մի դարձոցաներ զերես . — այս
ինքն այնմ որ ինզրէ , յայնմանէ որ կամի . (երկու
կերպը մէկտեղ) :

Խօսել չամարձակէն զոր ինչ եղեն . — այս
ինքն զայն որ ինչ եղեն :

Վաանց նորա եղեւ և ոչինչ որ ինչ եղեն . — այս
ինքն ոչինչ յայնմանէ որ ինչ եղեն :

Դառ ոչ մտանես , և զօրս մտանեն՝ ընդդէմ կա-
ցեալ արգելուս . — այս ինքն զայնոսիկ որք մը-
տանեն՝ արգելուս :

Դառք ոչ մտանեք , և որ մտանելոյն են՝ արգե-
լուք . — այս ինքն զայնոսիկ որ մտանելոյն են :

- Ղ առք ոչ մտանեք, և որոց մտանեն՝ չտայլը [Եղլ
մտանել. — այս ինքն այնոցիկ որ մտանեն,
Օ ի երեւելի կացցեն՝ որ անցանեն ընդ ծովնա.
ոք. — այս ինքն այնոցիկ որ անցանեն :
- Ղ աղացեալ վասն որոյ գաղան արար. — այս ինքն
վասն այնոր զօր :
- Ղ ասն որ ասեսն [Եւ, և այլն. — այս ինքն վասն
ոյնոր զօր ասեսն (634) :
- Ղ ասն որոց առաքեցանն 'ի { Հովհաննե. — այս
ինքն վասն նոցա որք առաքեցան :
- Ղ ասն որք ոչ կարեռոք համարին. — այս ինքն
վասն նոցա որք ոչ համարին :
- Ղ մանք յորոց անդն կային. — այս ինքն յայն.
ցանե որք անդ կային :
- Ղ ատեայ առ մի օմն որ անդ կային. — այս ինքն
յայնցանե, որ անդ կային :
- Ղ առ յորոցածերն ձեռամբ իւրով պատարագա.
— այս ինքն յայնցանե զօրս ածեր :
- Ղ րոշումն արտաքոյ թնութեան՝ շունս գործե յոր.
մէ բաժանեցաւ և առ որում թնակեաց. — այս
ինքն զայն յորմէ, և զայն առ որում :
- Ղ զարշիս յումեքէ յորոց արաքեր. — այս ինքն
յումեքէ յայնցանե զօրս արաքեր (394) :
- Ղ ողոպտեցին հանին և ովինչ թողին զոր ընդ
իւրն ուներ. — այս ինքն ովինչ յայնցանե զոր
ընդ իւր ուներ :

ԳԼՈՒԽ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

ԴԻՄՈՒՅՆ 80ԳԵՐ—Ա, Դ, Ե

ԱԱ. Առ յօդելու, ինչպէս ըսմնիք ու ցուցընիք (140), էրանուններու ուժ ունենալով՝ կ'օրոշեն յայտնի կ'ըմն անորոշ և անյայտ անունը. « ու դ, էս, դու, իմ, այդ, այս, այդ նշանակելովը կ'օրոշեն. խակն, նա, այն նշանակելովն ՚ի զատ, յատուկ որոշող ու յայտնի ընող յօդ ալ է, և կըդրուի ան անուան՝ որ առաջուց յայտնի կ'կամ խօսուեր է վրան. կամ թէ և առաջ չէ խօսուեր ու նէ վրան, բայց մէկ կերպով մը որոշուած ու մասնաւորուած է: Ինչպէս, անյայտ և անորոշ ծովի կամ հացի ու ձկներու վրայ խօսուի նէ, կ'ըսուի:

Ամենայն ուխր՝ ՚ի ծով զնան և ծով ու ընու:

Ոչ զոյ մեր աւելի քան զհինդ նկանակ և զերկուս ձկունս:

Կայց երբոր մէկ մ՝ առաջուց խօսուած կամ զիտցուած նովին ու հացին ու ձկներուն վրայ նորէն խօսուի նէ, ըսուի:

Օ ինչ արասցուք քեզ և գաղարեսցէ, ծով՝ ՚ի մէնջ առելք ընկեցէք զիս՝ ՚ի ծովդ, և գաղարեսցէ՝ ՚ի ձէնջ ծովդ. և առին զինովնան և ընկեցին՝ ՚ի ծովն, և գաղարեաց ծովն՝ ՚ի խռովութենէ, իւրմէ: Առեալ զհինդ նկանակն և զերկուս ձկունս օրհնեաց:

Կտանկ ալ անորոշ ու շմանաւորած մոքով կ'ըսուի:

Հոգի սուրբ Աստուծոյ զոյ՝ ՚ի քեզ:

Արդի Աստուծոյ զանձն իւր անուանէ:

Խակ որոշեալ ու մասնաւորած մաքով, թէ և առաջ է
խօսուեր վրան, կ'ըսուի.

Առւրբ հողին խմաստութեան փախիցէ 'ի նենդու
թենէ:

Արդին Վատուծոյ Եկն և Էտ մեզ միտսու:

Դա օձն էր խմաստնագոյն քան զամենայն զաղան.
— այս ինքն օչը, օձ զազանը:

Հառաջնում ամին Կիւրոսի արքայի Պարսից, 'ի
կատարել բանին տեառն 'ի բերանոյ Արեմիաց
մարգարեի, զարթոյց տէր զոգին Կիւրոսի թա-
գաւորին Պարսից:

Խակը բանն, և բանն էր առ Վատուծու,
և Վատուծու էր բանն. — առջի բանն որոշուելու
և մասնաւորուելու համար ունի ։ . իսկ ետևի
Եղիուքը կընշանակեն այս բանն:

442. Խնչպէս 440 թիւն ըսուածեն յայտնի կ'ըլլոց
յօդը շատ անգամ բառի մը վրայ զրուելով զօրու-
թեամբ մէջ կրթերէ զերանուն մը, անուն մը, ինչու-
նաև բայ մը. ինչպէս,

443. 'Կաէրանան շուշնոշ յօդ.

Խնկալ զիոքրս 'ի տկարես, և շնորհեա զմեծդու
'ի հզօրէդ. — այս ինքն զայս իմ փոքր յինէն 'ի
տկարե, զայդ քո մեծ 'ի քէն 'ի հզօրէ:
Տեսանեմ զմարդիկս զի շրջին. — այս ինքն զայ-
մարդիկ որ աստ մօտ են:

Վարքայդ Խարայե՛լի. — այս ինքն դու արքայ իւ-
դա արքայ:

Օ այն կերակուրդ. — այս ինքն զայն կերակուրք
ի բոլորէսին յայտոսիկ թուղթսն. — այս ինքն
յայտոսիկ թուղթսնորա, իւր:

Վատուծոյն, աստուծոյքն. — այս ինքն աստուծու-
նը, ան որ աստուծոյ է, անոնք որ աստուծոյ էն:

Վարսաւորն և ձինորսն և առանց դպրութեանն .
— այս ինքն այն որ առանց դպրութեան է համ էրո
Վարժնովն , հոգւովն . — այս ինքն այն որ մարմ-
նով է , այն որ հոգւով է :

Եթ 'ի մէնջո համ 'ի մէնջո , առ 'ի ձէնջո . — այս
ինքն այս որ , այն որ 'ի մէնջ է , 'ի ձէնջ է :

Օ որ արար Դաւիթ յորժամ քաղցեաւն և որ
ընդ նմայն էին . — այս ինքն քաղցեաւ ինքն և
որ ընդ նմայն էին :

Աւ այսպէսն՝ յօղն և ընդ պատճառաւ է . — այս
ինքն այն որ ու այսպէս է :

444. Ենուն շուշնօղ յօդ .

Եթէ ընդ փայտ դալար զայս առնեն , ընդ չորս
զբնչ լինիցի . — այս ինքն ընդ չոր փայտն :

Վշակերտքն Հովհաննու պահեն ստեղ , և քոյքդ
համ քոյդ ուտեն և ըմոլեն . — այս ինքն քո աշա-
կերտքդ :

Երս առակ և դատաւորին . — այս ինքն դատա-
ւորի առակն :

Եւ բարկութիւն որ զովելի է 'ի զրոց , որպէս Վով-
սէսին . — այս ինքն օրպէս Վովսէսի բարկու-
թիւնն :

Երս է քաւութիւն մեղաց մերոց , և ու եթէ մե-
րոցն միայն . — այս ինքն մերոց մեղաց միայն :

Ինդէք ու բալանդակեցէք զաակ աղիւսոյն ձերոց
որպէս յերէկն և յեռանդ՝ և զայսր աւուրդ . —
այս ինքն և զաակդ այսր աւուր :

Վարեաց դործողքն պսակին , չարեայն 'ի հուքն
անշնչ մատնին . — այս ինքն չարեաց դործողքն :

Աւ էր հաւասար պարզաբար զնալն և այնպիսի
պատճառաւն . — այս ինքն այնսպիսի պատճառաւ
զնալն , երթն :

445. Բայ շուշնոր յօդ .

Պաշարեցից զքեզ որպէս և Դաւիթիմն . — այս ինքն
որպէս և Դաւիթիմ պաշարեաց :

Օ զործ տեառն զործէ որպէս և եսս . — այս ինքն
որպէս և ես զործեմ :

Ելից և արարից որպէս միշտն . — այս ինքն որպէս
միշտ առնելի , արարի :

Օ առնելն և զուն . ՚ի բանալն և յուն . — այս ինքն
զուն առնել յուն բանալ :

446. Շատ անգամ մէկ անունի յօդն՝ իրմէ առաջ
դրուած ածականին , յատկացուցին , բացայայտին,
ինդրին ու մակըային վրան կըդրուի . ինչպէս ,

447. Աժահանին վրայ յօդ .

Կորուսեալ հոգւոյ . Եներկեանն ցնծութեամբ .
Կարօտս անձին . Ճշմարիտքն երկրպագուք .

Վհաւոր և մեծս արարածոց . Երկուցն եղաարց .

Վմենակալ մեծանունդ տէր Ի չորիցն հիւթոց .

Վ՛կ քաջդ խոհեմք . Հիմումն անձին .

Վրարցականդ քո՛չլատմանաց Խմացս բանից . քոյտիդ բանի

Վիածինն որդի . Վումդ կուսութեան .

Օ հինգն ևս փեղկ . Ի քումդ լրութեան .

Ի ծայրածաւալն ծովէ . Խւրումն որգւոյ :

448. Հարիացուցչին վրայ յօդ .

Օ սրբութեանն օրէնս .

Օ ինչ օգտեցուցանէ . ոմանցն լուսաւորութիւն .
զհասարակացն անտեսութիւն .

Օ ինքեանն սպանանէ . զփեսայ .

Օ նորունն հաւաստութիւն :

449. Բայայայտչին Նըայ յօդ .

Եպիսկոպոսն անուն՝ 'ի Ելինն անապատէ .
Հելլենացի լեզուէ է . Օ կուաշն աւան .
Կմաթն գետոյ . Հայրու անուն՝ մի է .

450. Այսուհին Նըայ յօդ .

Եմանութիւն Վատուծոյ է սուրբն և արդարն զու
հանդերձ խոհեմութեամբ . — այս ինքն սուրբ
գոյն և արդար գոյն :
Օ բնչ իցէ 'ի մեռելոցն յառնել . — այս ինքն
յառնելն 'ի մեռելոց :
Յընկեցիկն առնել զնա . — այս ինքն յառնելն
ընկեցիկ :

Չարն 'ի չարն գործելոյ առնու զանուն . — այս
ինքն 'ի չար գործելոցն :

Դ բարին խօսել և 'ի չարն . — այս ինքն 'ի բարի
խօսելն և 'ի չար խօսելն :

Յետ այնչափ ուղղութիւնն գործելոյ . — այս
ինքն յետ գործելոցն այնչափ ուղղութիւնս :

Վ ասն Վնտիոքայ Երեւանն անուանելոյ . — այս
ինքն անուանելոյն Երեւալ, Երեւլ :

Օ անձնէ անփոյթ առնես 'ի մարզոյ առիւծդ ե-
ղելոյ . — այս ինքն եղելոցդ առիւծ :

Յնսէնս գործեցելոց . — այս ինքն գործեցելոցս
յինէն :

Յօրժամ յիսս խորհրդոց լինիք վերահասու . —
այս ինքն խորհրդոցս որ յիս (389) :

Յաղագս առ մեղն զթութեան . — այս ինքն զթ-
ութութեանն որ առ մեղ :

451. Ուսէբային Նըայ յօդ .

Վ աղն առնելով . ցանքն հայելով . — այս ինքն
վաղ առնելովն, ցանդ հայելովն :

Օ կարին իսկ զոք շուայլեալ . — այս ինքն զոք զիա-
րի իսկ շուայլեալն .
Միւսանգամն գալստեան դատաստան . — այս ինքն
միւսանգամ գալստեանն .
Օ անդն առուրս . անդն իրաց . — այս ինքն զա-
ւորսն որ անդ , իրացն որ անդ .
Օ այն ևս կազմէ՝ զմին կարծել զոլ թշնամիս . —
այս ինքն զմի կարծելն .

Վասնկ ալ (ըստ 447) յատուկ անուններուն սովորա-
բար նախաղաս ածականին կըդրուի յօդը .

Վեծն Պաւլոս .	Եղին Երուսաղեմի .
Վըին Ա աղարշակ .	Իմա Գրիգոր .
Երուանդեանն Տիգրան .	Վերոյն Հայկայ .
Վաջին Հայկայ .	Վատուտն Վատուած .
Վարերարին Հիսուսի .	Վեծիդ Վատուծոյ .
Օմեծէն Աահակայ .	Վ մարդասիրէն Վատուծոյ .

452 . Երբեմն ալ որ և իցէ անուան յօդը՝ ետևիա-
ծականին կըդրուի , Երբոր զատելով մը կ'առնուի .

Օր տեառն մեծն և երեւելին :	
Տէր ամենակալն ինողբեսցէ վրէժ :	
(Օրչնեցէք զՎատուած բարերարն :	
Դառնացուցին զՎատուած բարձրեալն :	
Վայր լի զիտութեամբ հայովս , և առաւելեա- յունիւն :	
Դարձան արք Խարայելի ասպատակեալքն զՀե- այլազգեացն :	
Վամենայն ազգաց Եկելացն 'ի վերայ Երուսաղեմի :	
Օ այս յայտ առնե՛ Դաւիթը մեծն :	
Վնկաւ Վարելոն մեծնու Ուր Եր՛ո՛ ազար մեռեալ :	

Վայց ետև զրուած թըւի ու զերանուանական ա-
ծականներու չըլլար ըսել Երկուցն էամ Երկո-

յունցն, մանկանց եօթանեցունցն, որդի քոյդ, որդոյ
խռումն, բանից խնոց էամ քոյդ. — Հապա ըսելու է
շըլարցն երկուց էամ երկոցունց, մանկանցն եօթանե-
յունց, որդիդ քո, որդոյն իւրում, բանիցս խնոց, բա-
նիցդ քոյդ :

453. Շատ անուններ ևով կապուած մէկտեղ որ
բառին, շատ անգամ առջինին միայն դրուելով, երբեմն
ալ ետքինին միայն, ամէնն ալ որոշուած կըաւպուին.

լարկուտն և անձրեւ .

լցատն և տնանկ .

լանրեցան խեցին և եր-
կաթ .

լցն քո և քահանայա-
պետք .

լալիզն և փարիսեցիք .
լահանայապետքն և զը-

պիզք և փարիսեցիք .

լիղծդ և անուանարկ .

լպտուդ ցորենոյն և զի .
հօրն կամ մօր .

լքերան կործանելոց և
շարչարելոց .

լկայն և պանդխտաց .
լխուն և զհամբ , զակա-

նին և զկոյր .

լանրեաց զխեցին և զեր-
կաթ .

լպղինձն և զարծաթ և
զոսկի .

օմեծամեծան և զփո-
քունս . —

օբովն ուստի ոսկին և
արծաթն հատանի , — էամ

օբովն ուստի ոսկի և
արծաթն հատանի .

օստինեալ լինեին ոոկելլք
և մարմինքն .

օքաղցրութիւն և զսաստ
կութիւնն լստուծոյ .

օկիղձ և ամենա-
նոյ և ձիթոյ և մեղու .

լվ-խորք մեծութեան և
խմաստութեան և զիտու-

թեանն լստուծոյ .

Նեզութեամբ և հանդար-
տութեամբն լքիատաի .

լ ամն հարց և մարցն .

Նըաման ետ մազաց և մոդ-
պետացն .

լպականացու արծաթեղի-
նօք և ոոկեղինօքն :

454. Երբեմն ալ աւելի կըզբուի, գոյականին ալ

ածականին ալ , յատկացեալին ալ յատկացուցին ալ .
 Յարանցս յայսցանե , եկելոց ընդ մեզ .
 Հան զարսդ մուեալսդ առ քեզ .
 Մատուցանել զայն թագաւորին երկնաւորին .
 Ազգացն առաջնոցն .
 Ե չարեն որդւոյն սատակեցաւ .
 Պատմեր զիրան եղեալսն .
 Օ աւազանսն մեծամեծան .
 Օ միջինն այսոցիկ տեսութեանց ընտրեսցոք ըզ
 բանն : —
 Տեսիլս Վապելոյս . Վ մենայն ժողովուրդն երկրին .
 Ե վերայ աշտարակացն քաղաքին .
 Օ բանակն եղիսպատացւոցն :

Աւը բաւական եր ըսել միայն՝ Յարանցս եկելոց , զարս
 մուեալս , թագաւորին երկնաւորի , ազգացն առաջնոց .
 'ի չարե որդւոյն , — տեսիլ Վապելոյս , ամենայն ժո
 ղովուրդ երկրին , 'ի վերայ աշտարակաց քաղաքին , ըզ
 բանակն եղիսպատացւոց էամ զբանակ եղիսպատացւոցն :

455. Երբոր զոյական մը այս , այդ , այն զերանուննե
 րեն ետե զբուի , հարկաւոր չէ վրան յօդ զնել . Վ այր
 զայր , զայն այր , այզը բանի , յայնմ աւուր , այսու օրի
 նակաւ , այզց պարծանաց . յայնց ժամանակաց , այ
 բանիք , այսորիկ բանիք , յայզոսիկ տեղիս , յայնսոսիկ գործա
 բայց կրնաց ալ զբուիլ . Վ յս երանելոյս , այս կար
 դաւովութեամբս , այս կրիւրս , յայսմ կենացս , յայ-
 ցանե , 'ի գործոցս . յայզմ ահաւոր անուանել գ , զայդ նը-
 շանսդ . այն բնութեանն , յայն տեղին , յայն տանն
 զայն ջուրսն , զայն տեղեօքն , այնմ աւետեացն , յայն
 աւուրսն , այնց բանիցն , զայնսոսիկ արհաւիրսն :

456. Եսկ Երբոր զոյականն առաջ զբուի , սովորա-
 բար միշտ յօդ զնելու է իրեն , մանաւանդ ուղղականին
 ու հայցականին .

() թու այս .	Վատենիոդ զտելց այդօրիկ .
Արգիս մեր այս .	Ասկերդդ այդութիկ .
Խաղովաւրդս քո այս .	Երբդ այդ .
Խմիտ այսորիկ .	Այլն այն .
Խամսիս մեծի այսորիկ .	Վարդոյն այնմիկ .
Խուռիքս այսուիկ .	Վատ բանին այնմիկ չարի .
Խըս այսորիկ .	Վզգաւն այնուիկ .
Խանցս այսոցիկ .	Վըբն այնորիկ .
Խաշունդ այդ .	Վըբն այն .
Խղթովդ այդուիկ .	Եւտ առուրցն բազմաց այ-
Խերդմաննեց քումմէ յայդ .	նոցիկ .
մանէ .	Հաւուրսն յայնութիկ :

457. Երբեմն առանց յօդ դնելու ալ կ'ըստուի , մնաւանդ վերջահօլովիւերուն , կամ թէ որ գերանուանկան ածական կամ յատկացուցիչ ունենայ քովը .

Հավզէ յայտմանէ .	Եղբայր քո այս .
Ի տեղւոջ յայդմիկ .	Խողովրդեան քում այսմ .
Ի ջրոց յայդմանէ .	Ծառայից քոց այսոցիկ .
Ի ժամանակի յայնմիկ .	Օ մարմին մեր զայս .
Որէ յայտմանէ : —	Օ խորհուրդ քո զայդ :

458. * Երանուանական ածականներն իմ , ոչ , և այլն
(134) մինակ որ ըստին՝ միշտ յօդով կըրանին . Խմն , խմէ , խմն , զիմն , զիմն , յիմնյն , քոյդ , քոյումնէ , քոյովս , քոյովդ , քոյովն , 'ի քումմէդ , 'ի քումմէն , 'ի քոյոցդ , մերովս , 'ի մերովն , ձերդ , զձերն , ձերոցդ , ձերովրդ , փերն , իւրաց , յիւրոցն , զիւրան , նորայն , զնորայն , 'ի նորայոյն , նորայովրն , զնորայոն , և այլն : Աւ ինչպէս տեսար , ամէնքն իրեք յօդն ալ կ'առնեն տեղին նայելով և այն զանազանութեանն որ ցուցցեր ենք 'ի 140 :

459. Ըստ անգամ զիմնու յօդերուն տեղը կը-

բանին այսը, այդը, անդը մակրայները՝ պարզ նախողին
տրականի հետ, ասու, այդը, անդ՝ նախողին վերջաշողով
տրականի հետ, ասուի, այդի, անդի՝ բացառականի հետ,
որ երբեմն այս, այդ, այն դերանուններուն տեղն ալ կը-
բանեն ատանք ամէնը, ինչպէս որ յօդերն ալ այսպէս,

Կ տեղի այսը դալ երթեալ Յազդէ աստի խոտորելց
եին 'ի քաղաք անզը, 'ի յայսմանէ .

Քաղիւ անզը, յիւրս անզը Կ հիւանդոթենէ աստի
էմ առ իւրսն անզը եկն . իմմէ յայսմանէ .

Կ դրախտի աստ . Կ մերոց, 'ի քոյոց աստի .

Կ ժամանակի աստ յայս- Կ տեղւոջէ այտի .
միկ . Կ մասանց այտի .

Կ թղթի այդք . Կ քոյոց այտի .

Կ պարտիզի անդ . Յառնէ այտի յայդմանէ .

Յազդի անդ իւրում . Կ լեռնէ անտի .

Կ ժամանակի անդ . Կ սրտէ անտի .

Կ մարգայոթիւնչէ յայամ Կ քնոյ անտի .

աշխարհէ . եթէ յաշխար Յիւրոց, 'ի նորայոց անտի .

հէ աստի էր, սպասաւողքն Սիրոյ անտի Աստուծոյ .

իմ մարտնչէնն արդեօք . Կ նոցա անտի յուսոյն .

Հերդմաննէ աստի իմմէ . Կ ծմակին կողմանց անտի .

Կ նզովից աստի իմոց . Կ մեծամեծաց աւագաց

Կ ժամէ աստի յայսմաննէ . քանանացւոց անտի :

460. Յոզնակի հայցականներն ու նախողիւ տրա-
կանները " յօդ որ առնելու ըլլան նէ , անուշութեան
համար շատ տեղ իրենց սէն քէ կըփոխեն ըստ 60 . ո
կ'ըսուի Օքանքս, զէքս, զանարժան ծառայքս, 'ի ծա-
ռայքս, առ փրկեալքս, ընդ հողեղէնքս . — փոխանակ
ըսելու զբանաս, զէսս, զանարժան ծառայսս, և այն
ինչպէս որ կ'ըսուի ալ երբեմն . Օմեզս զայսոսիկ, զէ-
քիս թագաւորսս, յիրսս յայս, 'ի հարսանիսս :

461. Ո՞ջակ անունները շնչէ, ու կամ ո, ու, ու

յարաբերական դերանուունն ո՞ր , բնաւ ամենելին յօդ չեն
անել . բնաւ ըստուիր ո՞րս էմ , ո՞րոյդ , ո՞րումդ , ո՞րով , ո՞րովն ,
ո՞րովն , ո՞րով , ո՞րով , ո՞րով . անոնց աեզզը՝ ետևի բային վրայ
կըդրուին յօդերը , ինչպէս հիմայ կարգաւ կըտեսնենք :

462 . Ո՞ւեւ ո՞ր յարաբերականէն ետև կամ ո՞ւ , ո՞ւ ,
ո՞ւ , ո՞ւնչը միջակ անուններէն ետև , կամ անոնց միտքը
անեցող ո՞րովէս , ո՞րովնէս , ո՞րովան , ո՞րովան , ո՞րով , ո՞րովնէ , յօդման ,
ի՞րեւ , մինչ , ո՞ւ , ո՞ւարդ բառերէն ետև՝ դիմաւոր բայ մը
վրայ նէ , ան բայը զիմնրոշ յօդ կ'առնէ շատ անդամ ,
ո՞ւս , ո՞ւս , ո՞ւս , այս , այդ , այն գերանուններուն , կամ ասու ,
ան , այսր , այդր , անդր , անդին , անդրին , անդնին , այժմ
մակըայներուն մէկուն ուժը կ'ունենայ ան յօդը . ինչպէս ,

||թ խօսիմն ընդ քեզ .

Օ ո՞ր խորհեցայս առնել .

Վիտէք զինչ առեմն .

Կայր տառապեալ զիարդ .

Կամն հիացեալ .

Վան զօր առեմդ .

Օ ո՞ր զրեցիդ .

Վիտէք զինչ արարիդ ձեզ .

Օ ո՞ր կամիմն .

Օ ո՞ր ատեւամն .

Վում չեմն արժանի .

Օ ո՞ր քակեցին .

Վզումցայց որում ողբարմե .

Դայցն և գթացայց յոր .

Գթացայցն .

Օ ո՞ր ինչ չնորհիցեմն .

Վապէս երդուայն .

Ա որպիսիս կամիցիմն .

Եւ ուստի եմն գիտէք և .

Պոր երթամն զիտիցէք .

Ուստի ելլին .

Վինչ երթայինն .

Օ ո՞ր սպարտէաքն առնել .

Վայր էաքն ժողովեալ .

Վաքն մարմնով .

Հաստատուն կաց յոր ու .

Սարդ .

Զիտէք զինչ արարիդ .

Օ ինչ այդ զի խորդասդ .

Օ ինչ կայ մեր և քո՝ զի ե .

Կիրդ այսր .

Օ ո՞ր ընթեռնուցուքդ .

Վրապէս եքդ անխմօր .

Վան որչափ եքդ .

Վ յլ զի յղեցէքդ առ իս .

Օ սա զոր աեսանեքս .

Օ ո՞ր ասեսննա ոչ զիտէ .

Վ եր և կոչիսն զնասցես .

Վրովք համարիլին ունել .

Վրոյ եղերուքն զոք որդիք .

- Օ որ ուսարտոքն և լնկաւ ։ Քամն փութ ացաւն և առաջարուք և լուայք և տեսէք քեաց . — այս ինքն քան յիս . թէ զի փութ ացաւն .
- Օ որ տեսանիցէքն . Ար ատեանն զիս .
- Ար էցն յերկնից , որդին Արք կամինն մեծանալ .
- մարդոյ՝ որ էն յերկննս . Ար կանն . որ ննջենն .
- Արում չեն մարթ լինել . Օ որ ասէս հաճ ասէդ՝ այս .
- Աւը շիքն փոփոխումն . ալիսի ինչ է .
- Ար գթայն . Օ յինչ է այս զօր ասէս
- Ար տայն ամենայնի . ցմեղ .
- Այն որ սրբէն և որ սրբին . Առաւել քան զօր Երկիւ .
- Օ որ ուտէն . մեղ և գիտիս .
- Աւը զիարդ ասէն . Ար եկնս 'ի վերայ .
- Ար ընթեռնուն՝ 'ի միտ առ . Արպէս ասացաւս .
- ցէ . Ար ենս . որ կանս .
- Վինչդեռ կայրն կախեալ . Աոքա որ խօսինս .
- Ար եկնն . յորժամ եկնն . Վշ է որ ասէդ ցքեղ .
- Օ որ ինչ խնզրիցէն . Ար խօսիդ ընդ քեզ՝ նա է .
- Այլ ումեք որ նստիցին . Այլդ որ ասիդ .
- Օ որ արար 'Դաւիթ' յոր ։ Եմշ դոցա որ կանդ աւաժամ քաղցեաւն և որ ընդ դիկ .
- նմայն էին . Աւը երդ յառաջն .
- Աւ զի մեռաւն՝ այլ զի խաւ ։ Օ որ ընարեացդ իւը տէր .
- չեցաւն . Արպէս և ասացաւդ :

463 . [Ժ]ե որ նոյն բառերէն ետեւ բայէն առաջ անուն բայի կամ ինզիր զերանուն մ' ըլլայնե , յօդն անզերանունը կ'առնէ , թէ և բայն յայտնի զրաւած ըլլայ՝ բայց զօրութեամբ խմացուի (340 , 445) .

- Օ որ ինչ եսս գործեմ . Ար ինես ընդ ձեղ խօսի .
- Օ գործ տեաւն գործէ՝ որ . Ար ինչ յինէնս խնզրեցեր .
- ալէս և եսս . — այս ինքն որ . Արպէս մեքս լուաք .
- ալէս և եսս գործեմ . Օ որ եսդ սիրեմ .

Յոր եսդ իջանեմ.	Ոլոյ իւրն է հանդերձեալքն.
Օ որ եսդ բժշկեցի .	Որ զիւրեաւն էին .
Ո շուրջ զմեւքդ բնակեալ են .	Ոլոյ իւրն հրաման տռեալ էր .
Օ որ եսն պատուիրեմ .	Օ որ սայս առնե՛ .
Ուր եսն եմ .	Օ որ զայդ մարդարէանայ .
Ուր եսն երթամ .	Ու տեսանես զինչ դոքայդ գործեն .
Որ զիսն սիրեն .	Ու յիսն մեղանչեն .
Ու յիսն մեղանչեն .	Ուր նայն վախճանեսցի .
Օ որ մեքն քարոզեմք .	Ուրկէս նայն Քրիստոի է .
Օ որ դուդ առնես .	Ոլոյ նմայն զայն շնորհեալ է գիտեմ զինչ դուդ առես . էր .
Որ վասն քոյն մատնեցաւ .	Ուր ՚ի նմայն ծնեալ է .
Ու շուրջ զքեդ են .	Ու վասն այլ իրեք՝ այլ զի որ իրեկ զքեզդ իցեն .
Կոդ որս դուքդ զարմանայք .	Նմայն լուան .
Օ այրն զօրմէ դուքդ ասէք .	Հորժամ նոքայն նախա-
Ո նիչ առ ձեզս եմ .	Մելին .
Հորժամ և դուքս էք բնաւ	Ուր նոքօքն խրատիցին .
կեալ .	Ուր ՚ի վերայ նոցայն մեռաւ .
Որում դուն վկայեցեք .	Ուք զայսս խորհիցին .
Օ որ դուքն ոչ գիտէք .	Ուք զայսն կամին .
Յարս դուքն պանծացելէք .	Ուր զայնն առնեն .
Ո նիչ առ ձեզն իսկ էսպ .	Ուք զայսոսիկն պահանջին :

464. Ուրիշ տեղ և ուրիշ կերպով, առանց ան բա-
կերէն ետեւ ըլլալու, սովոր չեն առ գերանունները յօդ
առնելու . քիչ տեղ կ'ըսուի

Դաւն գիտա - Ուէ զայնն ասեն .
Իրեւ զձեզդ եմ էամ էի . Եւ այնքն ոչ դադարէին .
Կողէք ոչ նայն հարկաններ . Հայնայն որ ողջոյն տացեն :

465. Կրմանապէս նոյն բառերէն ետեւ՝ ուրիշ որ և
իցէ անոն բայի կամ ինողիր մ' որ ըլլայ բայէն առաջ

մօտ կամ քիչ մը հեռու, յօդն անոնք կ'առնեն կամ
անոնց ածականները, ինչպէս,

466. Անուն բ-յին՝ յօդը ա-ա-ծ.

Օ որ Աստուածն առաքեաց.

Որով բազումքն իսկ զեղխանան.

Ուր Ռքիստոսն նստի.

Որոյ երեսուն և ութն ամ էր.

Որ 'ի Ռարելսն ընտրելակիցն եկեղեցի է, իսմ ըն-
տրելակից եկեղեցին է, — այս ինքն ընտրելակից
եկեղեցին որ 'ի Ռարելսն է:

467. Արմելիքը յօդը ա-ա-ծ.

Ինձ որ տրուպս եմ.

Ո՞նչզեռ ալէկոծն ծովա-

Որ կարօղքս եմք.

ծուփ իցէ.

Վատ ուր հրամանս առաք.

Որ աւարն հարկանելք.

Վին քո չար է, զի ես առաստով յինչզեռ այգն կամեր լի-
եմ.

նել.

Որ ձիթենիդ վայրենի եիր.

Օ որ ռատանիկսն անուա-
նաւք որ չարբդ եք.

նեն.

Որ ամենեցունցդ ես թա-

Որում բարձրանձնն առէն-
դաւոր.

Որ խրաման տայ իսմ ետ.

Ուստի արժանոգ իցէ ինձ ուրախ լինել.

Որովէս մինչ յարդն տային.

Որ հարն ծախիչ է.

Վիդ որում անհաշտ թը.

Որ կարի վայելուն իսկ է.

նամութիւնն սրաբատ եր ու-

Վի ընդ այն նայիցիս՝ զի նել և ու բարեկամութիւ-
նեցն և անձուկ և խիստ է.

Որ զիշրիբովն կօրծանեաց.

Որովէս սրաբան է զիտել.

Որ 'ի վերն քան զ օք-

Որ բունքն իսկ են.

բուանն եր.

Ինքն որ Աստուածն եք.

Որ Ճշրասովիսն իցեն.

Այս սրաբան և սրաբան

Որ 'ի բանան տայի.

Եր խնդալ.

Որ օրինօքն են.

||թ. Վ. Քիառոսիւն խօսելը . Ար ընդ աջմէն իցեն .
||թ. յատիտենիցն եմ . Ար ՚ի վերուսան դայ :

468 . Վաճնկ ալ անորիշ , անցեալ և ապառնի զեր-
բայները՝ զիմաւոր բայէ առաջ որ ըլլան , իրենք կ'առ-
մն յօդը կամ իրենցմէ ալ առաջ բառ մը (466 , 467) .

թուսուցանելսողարտէաք .	Ար բարձեալն տանելին .
յու զի չնայն ետ .	Արովք մոլորեալն պաշտէին .
ինչ առնելն կամեցար :	Օ որ յայտ արարեալն ասէ :
ս որ կապեալս եմ .	Օ որ ՞ որն զրեալ է .
ս որց և կապեալս կամ .	Ար ըստ Վատուծոյն հաստա-
օր յօդեալ և ուսեալդ ես .	տեալ է .
ոգ որում և համարձա .	Ար ամուլն կոչեցեալ էք .
իւալդ խօսիմ .	Ար ընդ նմա՞ի խայն ելեալ
ս արբեալդ էք .	էին .
թ հզօրացեալն է .	Ար բունքն հաստատուն կա-
օր խօսեալն էք .	ցեալ էին :
զ զի կապեալն եւս էք զնա .	Ար կալոց և մնալոցս է .
թ մեռեալն էք .	Ար նզովելոցն է .
ի պնդեալն եկեալն էին	Ար զբամբ ածելոցն խել է .
յօժարութեամբ .	զմեծ վիշապն .
թ ձնեալն իցէ .	Ար հարկանելոցն էին զնա .
առ ևս այն են՝ որ և	Ար նորօքն շահելոցն էին .
նշեցեալքն խել իցեն .	Ար զալոցն իցէ :

469 . Ոժէ որ նոյն միերի ըստ (462) բառերէն ետե-
այէն առաջ մակրայ մը ըլլայ նէ , յօդն այն մակրայն
նառնէ , թէ և բայն զօրութեամբ ըլլայ .

թ ասսա կան .	Ար արտաքոյս եմք .
այժմն կեամ .	Այսու զօր ոչս արար .
լինէք որպէս արդս . —	Վարձցի որ այժմդ ունի .
այս նույն որպէս արդս մնին .	Ար զինիդ զայ .

Ար վաղդ ելքը մեկնեցար .	Ար մոտադիւրն ծառայեաց .
Բայց զիարդ այժմիդ տե-	Ար ստոյգն փախվիցին .
սանե՝ ոչ զիտեմք .	Օ որ ինչ մեծամեծ և ողջ
Ար չեղ եք սրբեալ .	ողջն կլանիցեն .
Ար ոչդ հաւատաս .	Ար ստահակսն գնայցեն .
Ար ոչդ երկնեիր .	Ար հաղիւն ապրեցան .
Օ որ ոչդ վայելէ քեզ խօ-	Արակես կանխաւն ասեի .
սել .	Ար ոչն է ընդ մեզ .
Օ որ աստն ետ .	Ար ոչն ունիցի .
Օ որ անդն խոստացաւ .	Օ որ ոչն կամիմ .
Ար անդն կային .	Օ որ ոչն արգեօք յարոց .
Օ որ միշտն ասեի .	Ար ոչն անկեալ երկիր պա-
Կըլից և արարից որակէս միշ-	դանիցէ .
տըն . — այս ինքն որակէս	Մինչ ոչն զիտելին .
միշտն առնեի կամ արարի .	Օ ի ոչն ել . Ար ոչն զյ .
Օ որ հանապազն ըմպեմք .	Ար ընտիրն է սրբի և պա-
Ար այնապէսն գնայցեն .	տուականանայ , իսկ որ ոչն
Ար գչետն երթային .	այրի և հրդեհի . — այս
Օ որ յանդիմանն տեսի .	ինքն՝ իսկ որ ոչն է ընտիր :

470. Յօդ առնել կրցօղ դերանունէ , անմիջապէս
մօտ անուն բայիի կամ ինդիրէ , դերայի ու մակրայ-
ետեւ դրուած դիմաւոր բայի վրայ սովորութիւն չէ յօդ
դնել և ըսել օրինակ իմն , Օ որ ես գործեմն էամ զոր-
ծեմն , ընդ որս դուք զարմանայքդ , ուր Վարիստոսնը .
տին , ինքն որ Վատուած էրն , որ խրատ եսն , որ յաւի-
տենից եմն , որ հզօրացեալ էն , որ ամսւլ կոչեցեալ էրն .
որ հարկանելոց էինն զնա , որ այժմ ունիդ , զոր ոչ ար-
դեաք յարոցյն , և այն :

Բայէն առաջ յօդ առնելու յարմար բառ ըրլալէն	Տեսէք զինչ ասերն Վքի-
կամ ուրիշ նկատմամբ մը կ'ըսուի երբեմն անսովոր	տու .

շրթամ թշնամի զոք ու տասպատիւ մեզ հաւատոց .
իիցիսն (527) . Որ զաստուածս անարգենն .

ոկեր , վասն որոյ եկիթդ . — այս ինքն որ անարգենն
լում կրից համբերեմն . զաստուածս , անորոշ մըտ-
լոց խունկսդ արկանէքդ . քով (441) .

— այս ինքն զիսունկոդ , Որ վասն քո սպանաւն .
զիսունկո ձեր (527) . Յորում տեղւոջ էքդ .

լոց հանգիտապատիւ մեզ Օ այն՝ վասն որոյ այս եղեն .
հասէքդ հաւատոց . — այս Յոր ես մտանեմս .

ինքն որոց հասէքդ՝ հանգի . Օ որոց դուք չարախոսէքդ :

ԳԼՈՒԽ ԵՕԹՆԵՐԱՐԴ

ՆԱԽԴԻԲՆԵՐ

471. Երբոր նոյն անունը կը կնուի նե (65), սովորաբար առջևնին միայն կը զբութ նախղիրը .

Օ այլ այլ իւրաքանչիւր .	Ե կեղծս կեղծս համ կեղծ .
Օ ազգս ազգս բուօսց .	'ի կեղծս .
Օ բարի բարին .	Ե կերպս կերպս լմնել համ .
Օ ձանր ձանր օրինացն .	կերպ 'ի կերպս լմնել .
Օ մի մի . զոմանս ոմանս .	Ետ մեզ զերկիրս զայս, եր .
Ե քաղաքս քաղաքս առ զօ .	կիր՝ որ բղխէ զկաթն և բավար զօրավար .
Ե շաբաթու շաբաթու .	Տանել յերկիրն բարի զամ .
Ե տեղեաց տեղեաց .	երդուայ հարց նոցա, եր .
Ինդ ժամն ժամն .	կիր համ յերկիր որ բղխէ .
Բատ ազգս ազգս .	զկաթն և զմեղը .

472. Երբոր նոյն անունը մէկ մը բացառական մէկ մէ
նախղիւ տրական քովից քով զրութ նե, սովորաբար երկ .
բորդին միայն կը զբութ նախղիր՝ մըն որ ըլլայ . Ըէսկա
առաջ զրուած բացառականին ալ կը նայ զրութ .

Տանել 'ի տուն համ 'ի տանել, 'ի տուն :	
Երաղաքէ՛, 'ի քաղաք համ 'ի քաղաքէ՛, 'ի քաղաք :	
Երանել, 'ի զուռն համ 'ի զրանէ՛, 'ի զուռն :	
Կրօնից 'ի կրօնս համ 'ի կրօնից 'ի կրօնս :	
Աւնաց 'ի կեսնս համ 'ի կենաց 'ի կեսնս :	

Ակնդանութենե՛ 'ի կեսանս : Վզգե՛ մինչև յազգ :

Տոն 'ի տանե՛ , քաղաք 'ի քաղաքե՛ , տեղի 'ի տեղովե՛ , կողմին 'ի կողմանե՛ , աման յամանոյ , օր յօրե՛ , ամիս յամոյ :

Երբեմն ալ առջինին միայն՝ բացառականին . Համանոյ ամսան . 'ի նիւթոյնիւթ . 'ի ժամանակե՛ ժամանակ :

473. Երբար նոյն նախդիրն առնելու շատ բառեր էկակզ գտուիննե՛ , սովորաբար ամենուն ալ կըկնելու նախդիրը .

Տառանորդե՛ք զանանուիս և զամփիթ և զատնան : Մասներ 'ի բանաւ և 'ի կապանս և 'ի սպատիժս : Յարջառոյ և յիշոյ և յոշխարե՛ և 'ի հանգերձէ : Վո մեծամեծս և առ իշխանս և առ նախարարս և առ զործակալս :

Ինդ ծովելնդ ցամաք : Բատ փոքուն և ըստ մեծին :

474. Իսյց շատ տեղ ալ առջինին միայն հերիք է , մաւանդ Լով կապուած որ ըլլոն .

Օ արջառ և ոչխար : Օ մնուարս և բանաւորս : Շանաչել պայնութիւն և երկայնութիւն , խորութիւն և բարձրութիւն սիրոյն :

Եղին խաւար մասեալ է զոգւով և մարմնով նորս : Հոգի և մարմին եաք տրտմեացք :

Ե պակասել հանել թափել զոգիս իւրեանց : Ե ժողովել Պաւասի խոխի ինչ բազում և զնել 'ի վերայ խարուկին :

Սոգաւեսցին նոքա 'ի սովոյ և ծարաւոյ :

Ե մեռելոց և կենդանեաց :

Վո հովիւն և տեսուչ հոգւոց ձերոց :

Վո Պետրոս և Հովհաննես :

Եղանեմ ևս առ հայրն իմ և առ հայր ձեր և Վոտուածն իմ և Վստուած ձեր :

Առ Աքրահամաւ և Հյորաւ և ամենայն արդա
բովքն : Բատ փորու և մեծի :

Օ արմացեալ ընդ ժուժեկալութիւն համբերու
թեանն կարի անշնարին և տոկալ նորա :

475. Կամ, պալ, և ոչ շաղկապներով կապուած բա
ռերուն կրկնելու է :

Օ ծառայ կամ զաղախին . զՄատուած .
Ե հօրէ կամ 'ի մօրէ . Ու յերկրի, այլ յերկինս .
Հերկինս կամ յերկրի . Ե հաւատոյն Վրիստոի .
Ու զմարդ անարդէ , այլ և ոչ 'ի զործոց օրինաց :

476. Երբոր անուն մը իրմէ առաջ յատկացացի
կամ ածական ունենայ նէ , նախզիրն ան յատկացաց
ցին և ածականին վրայ կըդրուի . բնչպէս ,

477. ՀՅՈՒԽ-ՀԱՆՈՂՀԻՆ ՀՀՐԱՅ ՆԱՒՐԻՒ :

Առ զնորին սուսեր .

Օ զեցիր զիմ հանգերձս .

Դիտել զտարեաց բոլորմունս և զատեղաց զիր .

Ա բիսկցան յՄատուծոց զիտութենեն և 'ի նորին
օրհնութենեն .

Ե հօր մերոյ ընմից .

Փրկեցաւ յառիւծուցն բերանոյ .

Վաղել հասկ յայլոց անդի .

Օ իմ ինչ , զքո ինչ , զտեան ինչ .

Օ զըր ինչ ուրուք և առեալ իցէ .

Օ զրոյ կերպարանս .

ՀՅՈՐՈՅ շիջանելին .

ՀՅՈՐՈՅ ձեռաց :

478. ՎՃ-ՀԱԲԻՆ ՀՀՐԱՅ ՆԱՒՐԻՒ :

Օ մեծ թագաւորն .

Օ ամենայն ծառ .

ինդունիթիք զանթառամ փառաց պատկն . — այս
ինքն զանթառամ պատկն փառաց .

Օ տէրունականն ասել առ նոսա բան .

Ի մեծ թագաւորէն .

Հաղիղ հաւատոց և 'ի սուրբ վարուց .

Ի հարազատէն իւրմէ մեռանել եղբօրէ .

Հաստուածայինան գտանեմք ասացեալ պատմու .
իմիւնս . —

Օ բազում տերարաց տունս խորտակեւաց .

Ի տղայ մանկանցն բերանոյ զատինս 'ի բաց կոր-
զէին . — ուր յատկացուցին ածականին վրայ
զրուած է նախողիրը , ու կ'իմացուի Օ տունս բա-
զում ակարաց , 'ի բերանոյ տղայ մանկանցն .

479. Խմէ որ շատ յատկացուցիչ կամ ածական ըլլայ
առաջ նէ , առջինին միայն հերիչ է նախողիր .

ՀԱՍՏՈՒԱԾՈՅ և սրբոց զօրութենէ .

ՀԱՍՏՈՒԱԾՈՅ չնորհացն ազգեցութենէ . — այս ինքն
յազգեցութենէ չնորհացն Ի բառուածոյ : —

Օ աստուածային սուրբ հոգին .

Օ մեծն և հռչակաւոր Հոմելոս .

Հայնմ մեծ տագնասպի .

Ի զրահաւոր պատենազէն պղնձապատ վահանացն .

Ի ձերոց ստայօդ և շարաթոյն բանից :

480. Խրբոր յատկացեալը զղբուիր յայտնի , կամ եր-
բ չկրկնուիր նէ , անոր նախողիրը յատկացուցին վրայ
նելու կամ կրկնելու է՝ ան հասկըցլնելու համար , թէ
երկու յատկացեալն ալ զատ զատ են նէ . ինչպէս ,

Ո՞ի որ զանձին և եթ ինողըիցէ , այլ և զընկերին . —
այս ինքն զանձին իրս , զընկերին իրս :

Վրիրատ է 'ի յայլոցն ձեռնարկել . — այս ինքն
'ի յայլոց իրս : —

Օ վարագոյր զրան խորանին և զդրան սրահին . —

այս ինքն և զվարագոյր զրան սրահին . Երկոքին
մէկ վարագոյր շիլընար ըլլալ , հարկաւ զատ են ,
Խոստովան մինիցին զմեզս իւրեանց և զհարց իւ-
րեանց . — այս ինքն և զմեզս հարց :

Մի լիցի ասրեալ 'ի ներքոյ Երկնից տուն նորա
այլ 'ի նորայն կացցեն օտարք . — այս ինքն 'ի նո-
րա տունն էամ տանն :

Չուկն թէպէտ և զայ յառակ , 'ի գերեզմանի ա-
ռակ զայ , և ոչ 'ի կենդանութէան . — այս ինքն
և ոչ յառակ կենդանութէան :

481. Բախնք որ (400) բացայայտիցը հօլովով համա-
ձայն կ'ըլլայ բացայայտելի անունին . բայց նախղբով հա-
լովներուն հարկ չկայ ամէն անգամ իրեն . ալ նախղիք
դնելու , մանաւանդ Երթոր մօտ է : Ուստի կ'ըսուի ,

Արքն զէնակոք հայրն իւ . Ի քաղաքէն Հռովմայ .
ըեանց .

Օ Ավահակոյ հայրապետէն .

Օ հայրն մեր Արքահամ . Մինչև ցղեան մեծ լրի .
Օ հայր քո Խոսրով . բատ .

Օ Խոսրով հայր նորա . Առ Յակոբ հայրն իւրեանց .

Օ Տրդատաւ արքայիւ . Առ Արան որդի Բաթուէ .

Օ ամրոցաւն Երնջակաւ . լի ասորւոյ՝ Եղբայր Ու .

Ի Արքն լեառն . բեկայ .

Յերուսաղէմ քաղաք . Առ բանաւոր աշխարհ՝
Յերկրին Պետքմ . մարդս .

Յակն տիեզերաց Հռովմէն Կատարեաց առ մեզ որդիւ
Ի Դարեհէ արքայիւ . նոցա .

Ի հօրէ նորա մեծէն Ամեռ Առ Ամեոդոսիւ կայսերը .
դոսէ .

Յանմահ արքայէն Վրիմ . առաքէլ , զէնողա և ըն-
տոսէ .

Ը իջա՝ արս զլիսաւորս :

482. Կմանապես ըսինք որ ետեւ դրուած ածականը
թշամաձայնի գոյականին (422) . բայց նախղըով հո-
վերուն հարկ չկայ ամէն անզամ իրեն ալ նախղիր
ինելու , մանաւանդ երբոր մօտ է : Ուստի կըսուի ,

Օ այր հաւատարիմ .
Յանէ անիրաւէ .
Օ այրի անդ կրկնում .
Օ պատմումաննորա ծաղ-

Օ այր շոյտ և զջոյշ .
Երկիր բարի և պարարտ .
Ինդ անապատն մեծ և ա-
հազին .
Օ ազգս մեծամեծս և հը-
զօրութիւնս քո զոր ա-
րարէր մեծամեծս .
Արտմութենէ բարկու .
Օ թագաւոր ծեր և ան-

Պո արս արդարս և ուղիղս .
Եղեգնեայ ջախ-
թեան իւրոյ մեծէ .
Օ մարդոյ մեղաւորէ նեն-
դաւորէ :

Խակ թէ որ ետեւի ածականը՝ մանաւանդ հեռուն
դիմորշ յօդ ունենայ նէ (432) , գոյականին նախղիրը
սովորաբար անոր ալ գնելու է , թէ հայցականի զայ
լլայ (354) և թէ ուրիշ նախղիր .

Օ լեզու մարդկան ոչ ոք կարէ հնազանդել զա-
րն և զանկարգն :

Օ ձեռագործս իւրեանց զամենայն (355) :

Յընկերաց սրբոց հռիփսիմեանցն 'ի ցրուելոցն :

483. Բայց երբոր այս , այդ , այն , առյն , որոյն , նոյն
անական դերանունները՝ գոյականէ կամ ուրիշ ածա-
կանէ մը ետեւ դրուին նէ , սովորաբար միշտ անոնց վրայ
ու գնելու է գոյականին նախղիրը , մանաւանդ և , ի , յ , շ
նախղիրները .

Օ օրս զայս .

Օ գեղեցիկ պատմումանս
Հայս .

Օ ժողովարդս քո զայս .

Օ մեծ զայս մարմինս .

Օ Երկրաւոր ստորինս զայս

Հարութիւն .	Խ պատուիրանացս յայսցա նե .
Օ հուրդ զայդ .	Խ կարեորացս յայսոցիկ էա այսոցիկ (127) .
Օ տեսիլն զայն մեծ .	Խ չարեացդ քոյ յայդցանե .
Օ տեսիլն մեծ զայն .	Խ քաղաքացն յայնցանե, էա տօնախմբութիւն .
Օ տեղեաւն զայնուիկ .	յայնոցիկ էամ այնոցիկ .
Օ առնեն զայնմանե .	Ըտեղին ցայն .
Օ տասն նկանակս զայսո- սիկ .	Ըժողովուրդն ցայն .
Օ ամենայն չարիսդ զայ- դոսիկ .	Ըսկերսդ ցայդոսիկ .
Օ աւուրսն զայնոսիկ .	Խնդ վեմս ընդ այս .
Օ նշանս մեծամեծո զայ- նոսիկ .	Խնդ առնս ընդ այսմիկ էա ընդ վիմիս այսմիկ .
Յաշխարհս յայս .	Խնդ յարկաւս ընդ այսուիկ էամ ընդ յարկաւս այսուիկ .
Յաւուրս նեղութեան յայսմիկ .	Խնդ այրդ ընդ այդ .
Երկրես բարութեան յայսմանե .	Խնդ աւուրսն ընդ այնոսիկ .
Երկրիդիդ յայդմիկ .	Ծստ արձանս ըստ այս .
Երդմանեդ յայդմանե .	Ծստ ժամանակին ըստ այն միկ էամ ըստ ժամանակին .
Երդմանեդ քումմէ յայդ- մանե .	Օ տեր զնոյն .
Խ տարութն յայնմիկ .	Յորոգայթ 'ի նոյն .
Խ չար հիւանդութեանն յայնմիկ .	Խ չարիսն 'ի նոյն .
	Խնդ հանապարհ ընդ նոյն .

Ա84. Ու մակրայը՝ հասարակ անուն ածականի հետ
ալ գոյականի հետ ալ որ ըլլայ, ինք կ'առնե նախդիրը՝
մէկ բառ եղածի պէս .

Օ կոյս զու խօսեալ .

այս ինքն իբր զու պիտանի

Երբ զու ինչ պիտանի . —

ինչ, զանպիտան ինչ :

Յու իւր սպատշաճագոյնն .	Ե՞ու ընդունելն .
Երեւելեացս .	Ե յու լաելն .
Կամաց երթալ .	Մացից ցու ժողովուրդ իմ .
Պոյէ համ յու զոյից .	Ինդ ու զոյնն .
Ալեսս երեւեալ .	Աստ ու սովորութեան .
Այսպիսի երեւելն .	Երբեւ զու 'ի բնութենիս :

Եսկը ենք որ ամենելին զովինչ , յովինչ , զու ոք , յու ոք ցուիր (86 , 100) : Բայց կայ ըստած Հու ումեքէ , յու և մի ինչ իրս , որ է ըսել ու յումեքէ համ յումեքէ , և ու 'ի մի ինչ իրս :

ԳԱՌԻ ԱԿԹԵՐՈՒԴ

ՈՒՂՂԱԿԱՐԱԿԱԹԵՐԵՐ

483. Աւզազագրութիւնը՝ խօսքը շիտակ զրելն է, բառերը շիտակ կարդալու ու զրել զիտնալեն ետքը, խօսնալու ալ շիտակ կարդալու և զրելու քանի մը նշան ներ կան :

486. Վարչական-նշան՝ այս ինքն յարմար ձայն հանելու նշաններն են բութ (՝), շեշտ (՝), երկար (՝), ոպրոյկ (՝), որ աշբանէ կը բառին :

487. Բառթը՝ դուք ձայն կը նշանակէ, և ամեննեին զգրութիր. ինչու որ՝ մեր զրեթէ, ամեն բառը մինակ որ զրուցուի՝ դուք է, ետքի վանկին վրայ կ'իյնայ ու կ'իշնայ ձայնը, Աւստի հիմնայ բութը կետերուն կարգն է:

488. Շեշտը՝ զարնելու և ձայնը բարձր համելու նշանն է: Խիստ քիչ բառ ունինք որ ինքիրենը շեշտ ունենայ, ինչպէս, Համար, մանաւանդ, աւասիկ, արուպէս: Բայց բայցերուն հրամայականներն ու ոչ, մի մակը բայները կը շեշտուին. Աիրեան, լուարուք, աղէ, հարցնէ կամիմ, ոչ ոք, ոչ այդպէս. մի տայք, մի սիրեք, մի մեղանցէք:

489. Կամնակէս ամեն բութը բառերնին՝ ետեկի իրեն փակչելու և մէ կաեղ զրուցուելու բառ մ' որ անենայ, շեշտ կ'առնեէ ետեկի ծայրը. ինչպէս, Ա եցերքի ամիս, մեծ պատուհաս, ևս առաւել, առաւել ևս, չես, ևս իսկ աեսի, զէմ յանդիման, օրինակ առեւ զգուշացայ ոչ, կերիցէ մի. — զիտէ որ ան առենը հըա-

նցականն առէտ, Եսը, ուլը, ի՞ն, իրենց շեշտը կորօնի-
ցացին. նոյնպէս վերը այդուեմ:

490. Վրանեկ ալ անուն մ' որ կանչուինե, վերջը կը-
շտուի կամ կ' երկըննայ, ու երկուք որ ըլլան, առջնի-
նը միայն.

Եւը դու ինձ, իշխանող,

Ծառապայը, հնազանդ լերուք.

Հաշտեալ եմ ընդ քեզ, տառապեալդ և խախ-
տեալդ.

Տայց դժու, արքայ, տուր իշխանութիւն.

Վզարիա եզրայր, եղբայր Վզարիա.

Տարերաք տէր, տէր բարերաք.

Տէր տէր,

Յակըք չՅակոք.

Վատանձ, Վատանձ իս" (489):

491. Շեշտն ալ կարգացմանպի մէջ 'ի գործ կը-
րուի, բայց չըրուիր հիմաց: Հիմկու սովորութիւնը կէս
հարցականներուն վրայ կըզբէ շեշտը, մէկ մ' ալ շատ
կըկըննեալու ձայնարկութիւններու վրայ, ինչպէս,

Հարցանել թէ, զու ով ով ես. Վայ անօրէն.

Հարցանելը թէ ուր ծնաւ, Վաս, ով մարգարէ.

Կիցի: — Ծն արիք.

Հրանի թէ. Հանգա առարինիք:

492. Երկարը կըզբուի ան ձայնարկութիւններուն
անուններուն, ուր որ կիբբին յարմար երկըննալու է
լոյնը.

Ապէ,

Աչ,

Հի, կարի է տառապելս.

Աղ բախտին,

Ով, քանի աշազին են.

Տէր տէր մէր, զի պան-

շելի է անուն քո.

Օտրմանպ մեծ:

Երբեմն շեշտն ալ կ'օդտե՛. Ա աշ վաշ, ով անմասութեանն :

493. Պարոյկը հարցընելու բառերուն վրայ կըդրուի. Օ ի, քանի՞ ընդէլը, ուստի, որպես, որպափ, այդպափ, վասն այնորիկ եկիր, որպիսի, որպիտում, հասեալ իցես, իցես հասեալ, կերար արդեօք, արդեօք կերար, ոչ տեսանես, միթէ մարթ ինչ իցէ, միթէ իցէ ինչ մարթ, միթէ դու մեծ ինչ ոք իցես :

494. Տըհունեան՝ այս ինքն բառերն ու խօսքը բաժնելու նշաններն են ենթամինայ (.), ասդաթարց և մակակէտ ('), բութ ("), ստորակէտ (), միջակէտ (.), վերջակէտ (): Ետքի իրեքը մէկէն կ'ըսուին էետք և ուրահան :

495. Ենթամինայն՝ բառերը տողին ծայրը բաժնելու պէտք կ'ըլլայ, որ գըտարչի կ'ըսուի: Ու զըադարձին կանոնն առ է համառօտ :

496. Երկու զատ զատ վանկ ընող ձայնաւորներուն մէկն անդին անցընելու է. ինչպէս, Վիայն, առնու ին

497. Բազաձայնը մէկ որ ըլլայ, միշտ անդին զրելու է. շատ որ ըլլայ, մէկը միայն անդին տանելու է. Բարի, երկիր, պակենում, մանը բեմ, հանգ-ցիմ, վարձ-կան :

498. Բայց բարդած կամ ածանցած բառ որ ըլլայ՝ շատ բազաձայնով սկսող, բոլորն ալ հետը մէկտեղ անդին դարձընելու է. Երանշան, անընական :

499. Վէկ տողին վերջն ու մէկալին ծայրը մնացած բազաձայններն ալ որ մինակ կըմնան, կամ բնական չեն կտրած բառին, հետը կամ մէջը՝ ուր որ ըթով կ'ըսուի չ դնելու է. Կը-ըոյ, ըզ-գեստ, ըզ-բան, երկը-պազու, մշաբն-ջենաւոր, մըշ-տընջենաւոր, ան-զըմ-տըբ-տում, ան-տրտում, անը կիզըն, ան-սկիզըն :

500. Կպաթարցն աւելի բանաստեղծները կըդանեցնեն՝ ուր որ զիր մը կըձգեն նէ. ինչպէս, Վապ' եթէ,

անիկ, վեմ մ' ՚ի գուռն, աղնուականի՛ մն ցանկա-
շալ, առաքեալ ՚ի մեզ ՚հօդիդ. փոխանակ ըսելու ա-
րա, աւանիկ, մի, իմն, զՀոդիդ:

501. Ուակակէտը՝ նախղիր ինիին եւ տին զրուած է, և
պատք ալ կը լլայ բառ բառէ որոշելու. ինչպէս, ՚ի Ու-
ակ, ՚ի զին, ՚ի ջեր, ՚ի սկոյն, ՚ի շանց, առ ՚ի յլ ստուծոյ:

502. Ուակակէտ կամ Քշէ՛ (') կը զրուի զ կամ լ
ըրերուն վրայ ալ, բարակ լիւն կարդալու համար. ինչ-
պէս, այլ էամ այլ, թոյդ էամ թոյլ, ջիղ էամ ջիլ, դղալ
էամ զլալ, զահնիճ էամ զահնիճ, յեղուզակ էամ յելու-
զակ. դամբար էամ լամբար, պայշատն էամ պաշատն, փի-
խոփայ էամ փիխոփայ, Խօրայէ զ էամ Խօրայէլ. " | է-
մաղիսս էամ" | եւ մաղիսս, Պիոպիսս էամ Պիոպիսս, Պապ-
իս էամ Պապիս, և այլն, և այլն, որ երկու կերպն ալ
ոյ ՚ի հին զրազիրս¹:

Ուստի ասանկներն և այլ մեր ազգի, մանաւանդ օտարազցի, զա-
մը շեղով բառերն ու անուններն առանց փշիկի զատով զրել կամ
տոմվ կարդալը՝ մեծ սխալ է, ինչպէս որ ընդարձակ քերականու-
թան մէջ (1852 ին) զատ հասով ալ ցուցցելը ենք՝ բուն քան զմեզ
մուտ լեզուագէտ Նախնեաց բանաւոր փաստերովն և վեսյութիւննե-
րը: Հիմնյ հոս կը հարկաւորէ ըսել Տշմարտութեան հարստահարու-
թինը, թէ եղան ոմանք ետքէն՝ որ կարծել և կարծեցնել ուզեցին, թէ
մը այբուբենիքը ՚ի սկզբան Յաւնաց ալֆարետաց նիւթական կարգին
չէն ՚ի վար համեմատելով զրուած է զիր զրի զէմ իրրե նոյնաձայն.
անանկով ուզածնուն պէս՝ Յաւնաց լամփային զիմացը զ կը հան-
չացնեն. ուստի Յաւնաց լամփան, Հրէից լամփը, լամփացւոց էլք,
հնեաւարար ամէն ազգաց լիւնն ալ զատ է պիտի ըսեն: Բայց առ
անձ մինչև ՚ի 1852 մէկու մըն ալ մոտքէն անցած չէր. և չէր կրնար ալ
անցիլ անաւտա մոտք մը, թէ երկու ազգի տառերը մէկմէկու համե-
մանէլ ուզողը՝ մէկէն ՚ի մէկալը գարձնելու համար, և լիք նիւթական
որդով մէկմէկու զէմ վերէն ՚ի վար շարէ զանոնք, և որը որուն զի-
նց ինոյ նէ ըստ իւր կարծեացը յարմարութեան, զայն համարի
ոյ համազգին համեմատ. տէսնելով միայն որ մէկ քանին յարմար
շնորհիսի, բայց ըսուզելով տեսնել որ մէկ քանին ալ անյարմոր կու-
յոյ, և մէկ ազգին կարգին յարմար ինկածը՝ մէկալին ցիյնար: Հապա-
ռանիդ մէջ ինչ կըրընուռուի. անչուշա տառ տառի կամ որ նոյն
նոյն ձայնի յարմարից, որչափ որ կրնաց ըլլալ լեզուէ ՚ի լեզու՝ եր-
ազցին ժամանակին հնչած ձայններուն նայնելով, թէ և նիւթական
որդէն զուրս ըլլան նշանազիրները. և ասով միւս ազգաց նոյն կամ

503. ԱԵԹԵՐԵՆ՝ բութը կըզբուի բառի մը վրայ՝ որ
որ ձայնը խիստ քիչ կանկ առնելու մը պէս պիտի ընէ,
որ բառ բառի շխառնուի :

504. ԱՄՈՐԱԿԵՄՈՐ կըզբուի՝ երբոր խօսքի մը կտորը
խիստ անկատար է, ու ԵԹԵՐԵՆ բան մը կ'ուզէ :

505. ՎԻՇԱԿԵՄՈՐ կըզբուի լման խօսքէ մը ԵԹՐԸ, որ
ԵԹԵՐԵՆ ուրիշ կտոր մ' ալ ունի :

506. Իսկ վերջակեմոր կըզբուի՝ ուր որ խօսքն ամ
բողջ լմնցած է, ու դան մը կ'ըստւի :

ՉՐԵՒՅՆ ալ օքինավ :

Վաղը մարմնոյ՝ հոգի է կենդանութիւն, իսկ մար-
մնոյ և հոգւոյ՝ միուր են կառավար. և որպէս առ մի
մարդ, այսպէս առ բոլոր աշխարհօս :

Նման տառերուն ալ հարկաւ կըյարմարի, և ան լեզուաց ալ համար
ձակ կրնայ գործածուիլ: Կարծենք թէ խելքին ցուցցած և աշխարհու
ուրիշ լեզուաց բանած ճամբան առ է, և առ ըսեր ենք յիշեալ ճան
մէջ թէ մեր Կախնիցն առ ըրեր են անտարակոյս իմաստութեամբ:

Գիւտի զրոյ՝ և յաւնին հետ համեմատութեան պատմութիւններ
ալ որ անպատր մասք կարգանք, չենք զաներ բնաւ հակառակ կոր-
ծիքին և ոչ հետքը: — Բայց Խորենացին ըսեր է Եղեր. «Մերաց
փախառքեալ զհայերէն ամժութայն» ըստ անսայիթարութեան պէտ-
բայցին հելլենացւոց: «Փարագեցին ալ թէ»: «Մաշտոց հանգիպեցոց
նէր զհայերէն ամժութայն» ըստ կարգման առլովքայիցն յունաց: —
Ինչպէս պարզ և յասկ միոր մը չէ կարգազ աւանել, որ Եթէ իշ-
ղիրը կարգաւ զիմացէ զիմաց զրել ու հանգիպյցել կը նշանացը
համեմատութիւնը, ինչ զժուարութիւն կար հան, որ և ազայ մը կը
նար ընել մէկ ժամու մէջ: Հասպա ինչ կը մէծ և միրաւի մէծ զժու-
րութիւնը որով տագնապեցան բանիբուն Կախնիցն: Ա անկերը, և
զերը, լեզուին կապերը անսայիթար կարգի մը գնել. Յայտաց պէս՝ նոյ-
նաւորներով բազուայնները հէ գ կապէլ: Սոյն տագնասպ կը որ առ
ալ քաշեցին հին մեր գանիեւէան նշանազրաց վրայ՝ որ քանիութինն
տառեց ձայնաւորաց. վասն զի: Ազջ ածել զկապս հայերէն լեզուաց:
չէր ըլլար կ'ըսէ յայտապէս Կորիւն (էջ 3): «Այն բանը կ'ըսէն նոյ-
քիշ մը վերը Խորենացին ալ Փարագեցին ալ: Յայտնի է այս նոյն դր-
ծածած բառերուն: կ'ըսէն՝ փախառքել (այսինքն գարմնել) կամ հա-
զիսկեցուցանել (որ է հանգելով՝ համազէալ նման յարմարցնել), ինչ
ինչու հետ: զհայերէն միանալուն ըստ անսայիթարութեան կամ ը-
կարգման միանալուն յունաց, և ոչ թէ զհայ նշանազիրան ընդ ու
ոչ փարեսու: զիմացէ զիմաց հանգիպյցել: Ա ամ զի ամժութայց չ
նշանակեր նշանազիրը կամ այրութենք, ոյլ սիլլարաց, որուն հետ նոյ-

Ար իրեւ զհանդերձ կարծէր ունել մեզ զբրիստութիւնն, արդ իրեւ զգոյն՝ ի մարմնոյ չկարէ շրջել. Չերես և ոչ այլ կարասցէ մինչեւ ի կատարած :

507. Ասորակետով կըզատուին կոչական անուններն, ու միջակետով՝ ուրիշնե խօսքն որ բերենք, որ զըլ-խազրով ալ կըականի. Վայ, արքայ քաջ, այդ այգպես է: — Ասիակէր զնասա և ասէր. Ուող զրեմ և ցուցամք մեծ թագաւորին:

508. Պարզ յատուկ անուններն ու պատուոյ անուններն ալ զլխազրով զըլելու է. Հոյկ. Վաճէնը, Կըասխովա Ճոխութիւնդ, Չեր Երանութիւնդ:

509. Փահագիծ կըսուի աս նշանս ալ (), Երկան մի-

անին առած Էն, մի և նոյն բանը՝ ամեռնայս և սիւզարայս կ'ըսէն, և չպին հայերէն կասպ կըկոչէ, որ է հեգ, վանիկ: Բանանիք հայկազեան բազիքը, բնէ կ'ըսէ: «Ամեռնայյը իրը ամ և ամ, ամերը, այսինքն յոյք և զոյք տասից և վանիկից, կապք և տարելք փաղառութեանց ու կանոնաց տառապանութեան»: Եւ օրինակ բերած է նոյն խորհնացն և Փարագեցւոյն խօսքերը: «Նոյնակէս կը նշանակէ սիւզարայն ի յոն և անկէց յամենայն և բռոպական լիզուս. որ ազգին բառզերքը ուզեն և բաց նայէ: Եւ Կարիւն՝ բռն տառաջն սրամմաքը՝ անմիջանիւ յիս զիւսի զրոյն ամեննենին յանի խօսք մը շըրած, կ'ըսէ: «Կատակէնայ անուաննեալ և կարգեալ յարինէր սիւզարայիք և կապք» (Էջ 10). Խոն զի զառաւ եւմը հայ մայնաւորները՝ յունին նման հեգ կապելու ու սորմը էին, և հայուն համար ալ բնաւածնեն ան էր:

Դանց նիւթական կարգին անուած զութեանցը: Աւաշինն ու մեծն այն յայտնապես, որ մեր լինեմն զինացը բան մը չկայ հանգիստած. և փառակակ զիր մը միացն վար՝ աս զնելու չամպային առջին և զատը ուրա հանելու իրրեւ կակորդացին և յատուկ հայկական, լիներ գուրս գուրեւ է՝ իրրեւ անհամեմատ յոյն տատի մը. որ անրաւ տեղ չամպային զինացը զրուած է տառապարձութեամբ և ազգն ալ անանկ կ'ար-ուրերէ, և նին քերականէրն ալ անանկ կ'աւանդէն, և թէ զատ զը-րուածը կամ զատի զինուն նմանածը՝ զատ չէ. հայոս բարակ ինչն, ոչին կ'ըսէն՝ ի լուկուացիւ շատինացի. Աչի էլի շամս սարաքթանի, Շնուիս, Խորայէն, և այլն, և այլն, որ ըստ միւս կարծեաց բալոր ըլլովւ էր: Երկրորդ, յոյն տանին՝ որ միւս ի մեզ + կըտանայ, ու հակուակէ կարծեաց բանական կազզին՝ կըհանդիսափի շ. և բառ այնմ Շիրամզը, Քանրակա, Քանենփան, Մարտիման, Օքանեափաս, Կիոր-որ, Հայուս, Եւպրաբրու, Փեղիք, Անուար, ասիւս, զուքս, և այլն, ու անուածը էին Ազեշանզը, Երշէս, Ընեսփան, Մաշման, Օշենափաս,

ջանկեալ բան մը մէջն առնելու զատելու համար, իսպաց կարձերը ստորակետով զատել հերթիք է, ինչպէս, ինդ հանել ոգւոցն, քանզի մեռաւ, կուեաց զանուննորա որ զի վշտաց իմօց: — Դրուցի: ամսաշեսցուք մեք, զի մի ասացուք թէ, զուք, ՚ի մասինդ յայդմիկ պարծանաց, — Ամանոք հիմայ խօսքին կարգը ատոր տեղն աս շխտակ զծիկը կըդնեն: — , որ բան բանէ զատելու կամ քիչ մը հանգիստ տալու ալ կըբանի, և յայլեայլ բերնէ խօսքերն որաշելու: Խսկ մէ կուն խօսքը պակաս կամ կտրած և կցկտուք ըլլալը հասկցնելու՝ կըդրուի քանի մը կէտ, այսպէս :

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՅՐ. ԼՄԸՆՑԱՒԻ

Կիբաշար, Հոռաց, Աւարտաշէ, Փեղիչ, մետաշ, տափչ, գուշ, և այլն: որ մէկ տեղ մ' ոլ չկայ, բայց մէկ երկու արևելքամե անուանց մէջ, որ միը շան՝ Յոյնը չունենալով ծերեր է, և չէ թէ մենք յանձնն զարձացեր Ենք, հապա բառն մերը հնչեր Ենք, Արտաշաս, Արտաշէ: Երբորդ, յօյն աշխ զիմացը նոյն կարգով կըհանգիստի ո, որ տեղ ան մանաւանց սկիզբը կամ երկու աշխ կամ նույն առաջ (49), անձի զարձած կոյ ալ նէ, անհամար տեղ սովորաբար ը գարձուցած և Կաբոնիք և ը կը Շնչէ ազգը: ստկայն ըստ այն կարգին՝ ընէ մասցած և ակլոր սուանց քովը յօյն զրի մը, և ըսել պէտք կըլլար բառրաս մատիւճու, Գևամանոս, Գախզոս, Գևմետո, Գիսզոսոս, Թումիի, Հեռակըէս, Եւսոսոս, Սմիսիկ, Ախանկոս, Երեւ, Ամամ, Այրումի Եսիսեմ, Ահառոն, Մասիսմ, Վախտամ, Վետոսոս, Մատկոս, Մաժամ: և այլն: և այլն:

Այս ամէնք բանը շինուեր է: Անծառ ու բախութեամբ՝ որ յօյն լան տային զառ իյնայ առ, ինչ ըլլայ նէ ըլլայ: — Եղեր և այնուհե իմաց զառ՝ ինչպէս առ՝ շա, ըն՝ ուս: Հիմայ տեղն է ըսելու, որ ժոհութէ և հանդիպեցաւանէլը նշանագրաց վրայ ալ զուցաւած ըլլար նէ, հորկոտ կըհանգուեր՝ նման յարմարցնել կամ զարձնել ըստ տախը ըստ ձայնից երկուց ազցաց, և ոչ թէ անյարմար՝ չամփայն զատը չնէլ առ՝ և, երբոր քովը կեցեր և յայտնի նմանը լիւն և քս:

ՄԱՍՆԵՐՈՒԹ

ԶԵԽՈՒԹՈՐ ՇԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԱՍԻ ՀԱՄԱՐ

ՆԱԽԱԳԻՑԵԼԻՔ

510. **Ինչուկ հիմայ սորվածնիս՝ լեզուին անսխալ**
է պարզ շարադրութեան հասարակ ու սովորական կա-
նոններն եր : Իսայց երբեմն , այլևայլ որատնառով ու
մօքով , կարգե դուրս գերազանց բաներ ալ կ'ըլլան շա-
պարութեան մէջ , որ չւ կ'ըսուին , և անանկ շարա-
րութիւնը կ'ըսուի ՅԼ-- շարադրութիւն :

511. **Ի՞ս քերականական ձեւերը հինդ են . Օ եղ-**
ումն , Աւելազգրութիւն , Բակառութիւն , Փոխադրու-
թիւն , Վատուզութիւն : Իսոնց շատ կերպ կերպ վար-
փտ գործածութիւնը կայ զրոց ընտրելագոյն և բարձ-
րություն շարադրութեանց մէջ , բայց մէնք ամէն մշկին
իհատ շատ բանուկներն և երբեմն երբեմն գործածուած-
ները միայն գելթ զիտնալու և հասկընալու չափ տես-
նեք՝ բաւական է : Իսկ բանեցընելը՝ խելքով ու շա-
փով բանեցընելու է , որ բանը մութ չինայ և համալ-
ոյց : Ուանաւանոյ՝ երբեմն կամ քիչ տեղ կ'ըլլայ ը-
ուածները՝ զգուշութեամբ գործածելու է . իսկ շատ
անդամ կամ շատ տեղ կ'ըլլայ ըսուածները՝ քիչ մը ա-
մի համարձակ կրնայ բանեցուիլ :

Զ Ե Գ Ա Ջ Ա Մ Ե Մ Ե

542. Օ եզրունի է՝ բան մը սրբաւ զնել որ խորիս
դիւրաս կ'ինացուի, կորհ ու կորուի լնելու հանգ
խոսքը :

543. Դրանեւ, անոն բայցն կոմը խորիսը՝ միջակ
անուններէն որ ըստոց նէ, շատ աեղ չըրուիր ու խորի-
քին կ'ինացուի. մնալուս,

Ա յ ի ց է ՚ի ն ո ց ա ն է ո ր ս ո վ ի ց ի ց ի ։ — այս խորին ոչ ոք
ի ց է ։

Ե ր կ ն ա ռ ի ս յ ե զ ե զ ր ա ր ց ի ս կ ա ց . — այս խորին ոմն յեզ-
րարց ի ս կ ա ց :

Ե ր կ ն ը ն ո ց մ ե զ և յաշակերտաց անափ . — այս
խորին անանը յաշակերտաց :

Վ ո ը ն ո ց ք ե զ ՚ի ծ ե ր ո ց ժ ո զ ո վ ր զ ե ա ն ո ց . — այս խորին
առ զանձնու ՚ի ծ ե ր ո ց :

Հ յ զ ե ց ի ն և կ ո ւ է ի ն զ ն ա ս . — այս խորին յ զ ե ց ի ն զ ն
է ա մ զ ն ձ ն ո ւ :

Հ յ ր ե ե լ ի ն ի ւ ն ի ւ ն ո ց և յ ա զ զ ի ա զ զ ի զ ո ւ ն ո ց ՚ի մ ա-
սին խոռնել . — այս խորին ի ն չ ի ն ։

Վ ե զ ա տ ի ք և ոչ զ ա տ ի ց ի ք . տ ո ւ ք և տ ա ց ի ձ ե ւ .
— այս խորին մի զ ո ր զ ա տ ի ք և ոչ զ ա տ ի ց ի ք յ ո ւ .

Ա մ ե լ ։ տ ո ւ ք ի ւ ու ա ն ց ե ա լ զ ե ր բ ա յ ի ն ա ն ո ն բ ա յ ի ։

544. Ե յ ո ր ի ւ և ա ն ց ե ա լ զ ե ր բ ա յ ի ն ա ն ո ն բ ա յ ի ։

Օ ա յ ի ն ՚ի ն ա ն զ ե զ ո ր , մ ի ն չ զ ր ե լ է մ ի ի ս կ ի ։
ն ե լ . — այս խորին ն ա ն ս , ն ա ն ի ն մ ի լ ն ե լ :

Օյ մի ըստ բո վարախոք արտակը ելեալ, չոք
զազն զարձեալ բեկանիցէ զիս . — այս նույն
ելեալ իմ (286) :

Եւ բախեալ զզու բո տանն, մասեաւ ազատին մի
տհեն զնեւ . — այս նույն նորս բախեալ :

Ազանին զԸստա յԱքուսայի՛մ, թագաւորեալ
անձ քառասուն . — այս նույն թագաւորեալ նորս
Օյ մի յառենի անդ կացեալք, չարացոր առ մեզ
վարեցի տականն . — այս նույն մեք կացեալք :

515. Եղցեալ զերբային եական բայցն երբորդ զեր-
բային որ պրոբնէ (331, 332), սեռական անոնց բայցն
անդ զօրութեամբ կը հանկրցաւ :

Օ առ ՚ի յետորդ մասացեալ եւ եւ ՚ի յառաջա-
զեմն ներսեալ եմ . — այս նույն իմ մասացեալ եւ
Ո նու չե զամենայն մարմինց անզամ՝ անզամ բա-
ծեալ եւ . — այս նույն մեր լուծեալ եւ :

Օ յակ եզենու եւ ՚ի մասի ձերում վասն մեր՝ կա-
տրեցեք . — այս նույն եզենու եւ ձեր :

Օ յակդ զցիզս զիսու սա, զի ուսեալ ընու յիր .
— այս նույն նորս չիք ուսեալ :

Ո նու չե սաւեզնեալ եր զքեզ յորովային զիսում
զքեզ . — այս նույն իմ սաւեզնեալ եր :

Արգես զամենայն ազգ նուածեալ եր եւ ՚ի շնոր-
շանզամթեան անեւոր . — յւ նուածեալ եր մեր :

Եղ ՚ի զերեզմանին զօր եր վարեալ ՚ի պիմ . —
այս նույն նորս, իմ ոյր եւ վարեալն եր :

Եղը են ժազովեալ ՚ի շնեաստան, եւ զուտն ՚ի
պրդաթենե անտե զեռ ես եր սրբեալ . — այս
նույն եր սրբեալ նոցա :

Երբ ոչ եթե արգեն տակալ իցէ կամ արգեն կա-
տրեալ իցեւ . — այս նույն տակալ իցէ իմ :

Երբու թէ անձնն զօրութեամբ նու կամ քաջու-
թեամբ արտրեալ իցէ զգնալդ զմա . — այս նույն
արտրեալ իցէ մեր :

Օ ինչ ունիս զոր ոչ իցէ առեալ . — այս ինքն ոչ
իցէ քո առեալ :

Ետասանորդէ զմաքս ձեզ թռղեալ լիցի , և զիշ
խանութիւն զամբիդ ՚ի ներքս տուեալ լիցի ցըս
հանայապետդ . — այս ինքն մեր իամ իմ թռ
զեալ լիցի , տուեալ լիցի (386) :

Դղիցի վասն քո տուեալ զտէրութիւն կամսարա
կանին . — այս ինքն մեր իամ իմ եղիցի տուեալ :

316. Շատ տեղ ալ բայն չպրուիր ու կ'իմացոփ
ինքիլեն , ըսեր ենք առաջ (340) . Հիմայ տեսնենք այլ
և այլ կերպը :

317. Վնցեալ դերբային եական բայր շատ տեղ ըս
դրուիր հետն , ու տեղէն կ'իմացուի բանին ու գեմքն
համեմատ .

Վինչ չեւ լերինք հաստատեալ եին , մինչ չեւ ստեղ
ծեալ զերկիր և զամենայն տիեզերս . — այս ինքն
ստեղծեալ եր քո , Վստուծոյ :

Օ այլն Վարեմայ՝ որում խօսեցեալ զՎարիամ
կոյս , յորմէ ծնառ Յիսուս . — այս ինքն խօսե
ցեալ եր իամ եին :

Տուեալ քեզ ընդ այնր վրիժուց զամենեսեան ո
կամլցին հաւատալ քեզ . — այս ինքն տուեալ
ե իամ տուեալ լիցի (386) :

Վսացի ձեզ մինչ չեւ եղեալ , զի յորժամ լինիցի
հաւատասթիք . — այս ինքն մինչ չեւ եղեալ ե
իամ եղեալ ե այսորիկ :

Վմենեքեան որ անցանիցեն զօրինօքն՝ տուեալ քեզ
իշխանութիւն սպատուհասել . — այս ինքն որ
ւեալ ե իամ լիցի :

Եւ իմ հրամայեալ մի ոք արգելցէ . — այս ինքն
իմ հրամայեալ ե :

Տուր իշխանութիւն . և ասէ թագաւորն . Տուեալ
քեզ . — այս ինքն տուեալ ե իամ լիցի :

ՎՇաւասիկ Հովովիեւն յերկիր կործանեալ, և
զըսւխ իւր չէ առ նման. — այս ինքն կործանեալ է:
Աւ կերեալ դորա երբեք և ոչ արբեալ. — այս
ինքն ոչ կերեալ է:

Վնացին արք անօրէնք պատմել Եազաւորին,
եթէ Յովնաթան մենքենայս կազմեալ, շուրջ
զրերդաւն պատեալ, յառնուլ պատրաստեալ.
— այս ինքն պատրաստեալ է համ էր:

Օ իարդ կարաստոք մարտնչել ընդ այնչափ սլըն-
դակազմ գնդի, մանաւանդ զի լքեալք և լու-
ծեալք. — այս ինքն լուծեալք էմք:

Զայն արար կաքաւ, ժողովեաց զոր ոչ իւր ծնեալ.
— այս ինքն ոչ ծնեալ էր:

Եւ այրն ծերացեալ՝ ի տեսանելց, և վատեալ
աչք իւր՝ ի ծերութենէ, իւրմէ. — այս ինքն ծե-
րացեալ էր, վատեալ էին:

Եւ ոչ միով իւիք հանգիստ գտաւ մարմնոյ մե-
րում, այլ յամենայնի նեղեալք. — այս ինքն նե-
ղեալք էաք համ եղաք:

Ի զիրս հարցափորձից՝ որ առ ամօքն Կեհմեայ
եղեալ. — այս ինքն եղեալ էին:

Օ արմանային զի ոչ նման արդարոցն ծարաւեալք.
— այս ինքն ծարաւեալք էին:

Դե այգ եղեալ, իւրաքանչիւր զբնկեր կուեմք. —
այս ինքն մինչ չե իցէ այգ եղեալ:

18. Ը ատ տեղ ալ մէկ մը միայն կըզրուի զիմաւոր
ը կամ անցեալ դերբայն, ու պէտք եղածին պէս
փրեն կ'իմացուի ետքը կամ առաջ.

Օ որ օրչնես զու՝ օրչնեալ է, և զոր անիծանես՝
անիծեալ. — այս ինքն անիծեալ է:

Եղիցի երկիրն ձեր աւերակ, և քաղաքքն ձեր
Եափուրք. — այս ինքն թափուրք եղիցին:

Որոց մեղքն յայտնի են և յառաջագոյն հասեալ
՚ի գատաստան. — այս ինքն հասեալ են:

Ար այնչափ պատժոց պատժապարտ իցես, և աշազին առենքնին յանդիման լինելոց և ընդ ամենայնի ձշղիւ համարս տալոց. — այս ինքն լինելոց իցես, տալոց իցես:

Ես 'ի հայր, և հայր յիս է. — այս ինքն ես 'ի հայր եմ:

Դեր ինչ օգտեալ, այլ ևս առաւել զայրացեալ. — այս ինքն զայրացեալ եր:

Եթէ հրամայէ սպանանել սպանանեն, և եթէ կեցուցանել կեցուցանեն. — այս ինքն և եթէ հրամայէ կեցուցանել:

Ու եթէ զուք առաքեցէք զիս այսր, այլ Վատուած. — այս ինքն Վատուած առաքեաց:

Ու եկնեաց յինէն. եթէ զու յահեակ, ես յաջ. եթէ զու յաջ, ես յահեակ. — այս ինքն եթէ զու յահեակ մեկնիցիս, ես յաջ մեկնեցայց, և:

Ար արբեալդ ես, և ոչ 'ի զինւոյ. — այս ինքն և ոչ 'ի զինւոյ ես արբեալ:

Տիմ կամիս և թէ ոչ. — այս ինքն և թէ ոչ կամիս Տիմպէտ և ամենեքեան զայթադղեսցէն, այլ ես ոչ. — այս ինքն ես ոչ գայթագղեցից:

Կշտամբեսցէ զքեզ քո բերան, և ոչ ես. — այս ինքն և ոչ ես կշտամբեցից:

Վառաւել քան զնոսա ամենեսին վաստակեցի. և ոչ եթէ ես, այլ շնորհքն Վատուծոյ. — այս ինքն և ոչ եթէ ես վաստակեցի, այլ շնորհքն Վատուծոյ վաստակեցին:

Դառւ 'ի նմանէ, և ոչ թէ նա 'ի քէն հատաւ. —

Դառւ զնա, և ոչ թէ նա զքեզ անգանեաց. — այս ինքն զու 'ի նմանէ հատար, զու զնա ան գոսնեցեր:

Վասլեսցէ զքեզ ընկերն, և մի քո բերան. օտարն և մի քո շրթունք. — այս ինքն մի զավեսցէ, մի զավեսցէն:

Պատառեցէք զաիրտս ձեր, և մի զհանգերձո . —
այս ինքն մի պատառէք :

Երթայք գործեցէք, մի զկորստական կերակուրն .
այլ զկերակուրն որ մնայ . — այս ինքն մի գործէք :
այլ գործեցէք :

Տեսեալ արդարոց ծիծաղեցան, անարատին՝ և ար-
համարհեաց . — այս ինքն և անարատին տեսեալ :

519. Վանսկ ալ Երկու իրեք անցեալ կամ ապառնի
կըբայի մէկ էական բայ մը միայն կըզբուի շատ անգամ .

Պատրաստեալ և խորհեալ Եմ:

Օսուր իւր սրեալ է և զաղեղն իւր լարեալ :
Էլ երբեք հեղզացեալ եմք յարքունի վաստակս,
և ոչ խառնեալ վատութիւն ընդ արութիւն քա-
ջութեան :

Օօր օտացեալ և ասլրեցուցեալ և մնուցեալ էր :
Խռովեալ և աղմկեալ և զարհուրեալ միտքն էին :
Ինկեցեալ լինէր և քարկոծեալ և թափառ ըղ-
զլուխն հարեալ, և այնու վկայ Հշմարտութեանն
Հիսուսի եղեալ, և զհմարիտ մահն նորա մե-
ռեալ :

Վարդ իմ զքեզ սպանեալ էր և զդա ասլրեցուցեալ
իմ եթէ չեր եկեալ և խօսեցեալ ընդ նոսա :

Եթէ չեր մեր աճասպարեալ և 'ի փախուստ դար-
ձեալ :

Չև եր զենումն զենեալ և մատուցեալ սպատարադ
և ոչ հազին սուրբ իջեալ, ոչ մեղքն լուծեալ, ոչ
թշնամութիւնն բարձեալ և ոչ անիծիցն եղծեալ:
Օօր տալոց և հատուցանելոց ես :

Դալոց իջանելոց էր :

Ուռանելոց է և յերիթ աւուր յառնելոց :

Ուրդ լինելոց է և վէմ անուանելոց և 'ի հի-
մանս Ոիսնի զնելոց :

Եցս զգենլոց են և արքայութեանն խոստայելոյ
արժանաւոր լինելոց :

Հնազանդելոց է, ին զամենայն ազգս, և ինքեանք
անուանիք և հոյակրասդք լինելոց քան զաշխարհս
ամենայն :

Որ լուելոցն է՝ լուիցէ, և որ արհամարհէ լույն՝ ար-
համարհէ եսցէ :

520. Ը ատ անզամ ալ բայն, մանառանդ էականն,
ամենենին չղրուիր ու տեղեն կ'իմացուի. յիշեր Ենք 'ի
340. Հոս ուրիշ օրինակներ ալ տեսնենք :

Ուշ կաւ և զու ստեղծիչ մեր. — այս ինքն մեր
կաւ եմք, զու ստեղծիչ ես :

Բայտ Հիպոկրատեայ՝ կեանդք սուղ և արուեստ եր.
կայն. — այս ինքն սուղ է :

Եւ ամենայն որ ինչ նոցա, եկին. — այս ինքն որ
ինչ նոցա է, կամ եր :

Այսօր մարտը հոգեկիր, վաղիւ մոլի խելազար.
— այս ինքն այսօր եմ, վաղիւ լինիմ :

Դուհութիւն երեքօրբենին : Ի՞նձ այնպիսի կը ծ-
ծի բանից. — այս ինքն զոհութիւն լիցի, մա-
տուցի. անձ ձք լիցին, ելցեն :

Ուր ՚ի վերայ քաղզեացւոցն : Վհաւասիկ ես ՚ի
վերայ քո. — այս ինքն սուր լիցի, հացէ. և
եմ, ես զամ ՚ի վերայ քո :

Ո այ զիս. եզուկ զիս. երանի զազատեալն . —
այս ինքն վայ ասելի է, համարելի է :

521. Ը ատ տեղ անորիշ զերբայն ալ մէկ մը զրուկ.
լով, կամ ամենենին չղրուելով, զօրութեամբ կը հա-
կըսուի ինչ հողով որ պէտք է .

Խօսել բան՝ զոր ոչ է արժան. — այս ինքն ոչ է
արժան խօսել :

Ե հրոյ եռութենէ ասեն զբնութիւն աշխարհիս.
— այս ինքն ասեն լինել :

Օ պատրաստութիւն սպատազինութեանն հրա-
մայեաց յարբունուստ. — այս ինքն յարբունուստ
լինել :

Ուռաւ ամաց քսանից . — այսինքն զոլով ամաց
քսանից կամ եղեալ ամաց :

Հայս ապաստան՝ կամէի նախ առ ձեզ զար . —
այս ինքն ապաստան զոլով կամ եղեալ :

Ինքն երթացը բոկ և ամենայն ժողովուրդն ընդ
նմա՞ ձորձ զզլիսով . — այս ինքն ունելով ձորձ
զզլիսով , զոլով ձորձ զզլիսով :

Ենկաներ 'ի ներքս սուսեր 'ի ձեռին . — այս ինքն
ունելով սուսեր :

Երմուկն 'ի ծունդ և ձեռն 'ի ծնօտի՝ նստաւ
այնովէս . — այս ինքն 'ի ծունդ , 'ի ծնօտի ունե-
լով կամ զոլով :

Այս վճարեցաւ յաշխարհէ . — այս ինքն կօյս գո-
լով , կօյս մնալով :

Վայր մի Վատթէոս անուն : Վին մի անուն 'Կա-
մարիս . — այս ինքն անուն ունելով , անունն զոլով :

522. Վայակ կ'ըսուի Վերան 'ի բերան խօսել , թադ
ի զլուխ զարդարել , հիմն 'ի վեր տապալել , գայլ 'ի
երան ածել զոք , ձեռս 'ի զլուխ ելանել , բերան 'ի
ցյր անկանել , կապել զնոսա ձեռս յետո կամ ընդ մի-
անս ձետ ընդ ձետ :

523. Վայական անունը շատ տեղ ածականին տակը
զրութեամբ կըհասկըցուի , մանաւանդ զիմորոշ յօդ
նելով ածականին (444) .

(Վերութիւն սպատուական՝ ոչ բազմաժամանա-
կեայն է . — այս ինքն ոչ բազմաժամանակեայ
ծերութիւնն է :

Ենկիրթն զիւրաւ մոլորի . — այս ինքն անկիրթ
մարդն :

Վարկասիրտ զործէ առանց խորհելոյ . — այս ինքն
բարկասիրտ մարդ :

Հանցես զպատուականն յանարդէն . — այս ինքն
զպատուական իրն կամ մարդն յանարդ իրէն :

Աստուծ առաւել ատեայ զիբրն քան զյանցա-
ւորն . — այս ինքն զիբրը մարդն :

Արշափ տգեղս առնես զմեզ երկրաւորաւս , գե-
ղեցկագոյնս առնես զմեզ երկնաւորաւն . — այս
ինքն երկրաւոր մասամբս էամ կերպիւս :

Մեծքն շիանան և փոքունքն նախանձին . — այս
ինքն մեծ մարդիկ , փոքր մարդիկ :

Աւ բազմաժամանակեայք են խմաստունք . — այս
ինքն ոչ բազմաժամանակեայ մարդիկ :

Աստուծոյ յայտնի են անգործք մարդոյն . — այս
ինքն անգործ իրք :

Ար հասանե ; անքննականաց , փառաւորաց և հրա-
շակերտաց . — այս ինքն իրաց :

Ար առնե ; զմեծամեծս և զանքնինս և զփառաւորա-
և զհրաշակերտս . — այս ինքն զիբրս :

324. Գայական և ածական դերանունները շատ տեղ
զանց կ'ըլլուին , ու բանեն կրհասկղցուին .

Մի կարասցէ ունել զգէմ . — այս ինքն զգէմ իմ ,
քո , նորա , մեր , ձեր , նոյա , տեղին նայելով .
Ամենայն բարիք որ յԱստուծոյ առ մեզ ժամա-
նեն և լուսաւորեն զհոգիս . — այս ինքն զհոգիս
մեր :

Պինդեա զմէջ , զօրացիր զօրութեամբ յոյժ . —
այս ինքն զմէջ քո :

Հյանն եկաց Պիւլոս , շարժեայ զձեռն և ասէ .
— այս ինքն զձեռն իւր :

Ար անարդէ զհայր : Հայր սիրէ զպողի : Կոչէ ըդ-
բարեկամն և զդրացիս . — այս ինքն զհայր իւր :
զորդի իւր , զդրացիս իւր :

Եթէ հրամայէ պատերազմել , ոչ իշխեն անցա-
նել զբանիւ . — այս ինքն զբանիւ նորա :

Աւ լուսանան զձեռս յորժամ հաց ուտեն . — այ-
ս ինքն զձեռս իւրեանց :

Դասլ եղեւ Եղբարս Եօթն մարբն հանդերձ կա-
լեալս ածել . — այս ինքն մարբ նոցա :
Խոզեր բարկանառ Եղբօրն . — այս ինքն Եղբօրն
քում :

Ձաղ որդւոյն զբարերարութեանդ քո հանդէս .
— այս ինքն որդւոյն քում :

Օ որ հանդերձեալն ես Ձողուլ որդւոյն . — այս
ինքն որդւոյն քու :

Օ որ 'ի ձեռին ուներ . — այս ինքն 'ի ձեռին իւրումն
Ձաղու լբանէ յօդնականութենէ . — այս ինքն
յօդնականութենէ իւրմէ :

Ոկտաւ Հիսուս ցուցանել աշակերտացն . — այս
ինքն աշակերտաց իւրոց :

Մացեն զատակն՝ զոր խոստացաւ սիրելեացն . —
այս ինքն սիրելեաց իւրոց :

525. Ա, ախողիրներն ալ շատ կերպով զանց կը ըստին :
Խաղես, Ձէ որ բառը զայսվ, սեռվ, յիսվ կամ հոյով
փաած ըլլայ նէ, Երբեմն նորեն չդրուիր չ, 'է . Վոխն
նս իւրեանց . — այս ինքն զգենս : Աեղանն ես սրբել .
— այս ինքն զսեղանն : Աուրբ սեպուհն զՆմայեակ .
— այս ինքն զսուրբ սեպուհն : Երթիցես յարկս քո .
յաւիտեանս . յաւիտենից . յարդէ 'ի ցորեան փոխել .
— այս ինքն 'ի յարկս, 'ի յաւիտեանս, 'ի յաւիտենից, 'ի
յարդէ : Համառօտ ճանապարհն եկն . հարաւոյ կող-
նանէ . — այս ինքն 'ի համառօտ ճանապարհն, 'ի հա-
րաւոյ կողմաննէ :

526. Երբեմն ալ առջի բառը չ, ս, է լմնայ նէ, ան
տեինին ալ նախզրի տեղ կը բռնէ . Ծաղկեցո 'ի մեզ
խան . — այս ինքն զհատն : Ո' արբագոյնք որպէս մար-
արեսն . — այս ինքն զմարգարէսն : Հայնմ ժամանակի
նողիր ելանէր արքայն . — այս ինքն 'ի լսնդիր ելանէր :
527. Երբեմն չ, շ զըերն ալ զայի տեղ կը բռն են
առ Երկու կերպովդ ալ :

528. Երբոր առջի բառն ետքինին խնդիր ըլլայ և երկուքին ալնոյն նախողիրն որ պէտք ըլլայ նէ, ետքինին հարկ չըլլար դնելու, առջինինը երկուքին ալկօգտէ.

Օձեռամք անկեալսն իւրեանց՝ բռնութեամք ժողովեն. — փոխանակ ըսելու զանկեալսն զձեռամք իւրեանց :

Հարի և այս 'ի Բարելոնէ զարձեալսն. — փոխանակ ըսելու 'ի դարձեալսն 'ի Բարելոնէ :

Ե՛ Քրիստոսէ սպարզեեալ փառմն վայելեսցոք. — փոխանակ ըսելու 'ի փառմն սպարզեեալ 'ի Քրիստոսէ :

Ե՛ քուն լինել մարդկան՝ եկն թշնամին. — փոխանակ ըսելու 'ի լինել 'ի քուն :

Ե՛ ձանապարհ անկանելնոցա և մօտ 'ի քաղաքն լինել. — փոխանակ ըսելու 'յանկանելնոցա 'ի ձանապարհ և 'ի լինել մօտ 'ի քաղաքն :

Հանչամին ձգտիլ իմոյն ոչ հասի. — փոխանակ ըսելու 'ի ձգտիլ յանչամին :

529. Երիտրի պէս հողովառու բառերն ալ (152) շատ անգամ ինքիրենց կըհասկըցուին առանց կրկնելու, նախողիր ունին նէ՝ ան միայն կրկնելով.

Հառաջ քան զիս և զքեզ. — զր և քան զքեզ:

Երկինք և երկիր վասն մարդոյն, և մարդն՝ պատուիրանին. — այս ինքն վասն սպատուիրանին:

Փառաց վասն, ընդից աղագաւ, կամաց կատարելոյ, երկայնակեաց լինելոյ. — այս ինքն կատարելոյ վասն կամ աղագաւ, լինելոյ աղագաւ:

Ա այ 'ի վայի վերայ, և գոյժ 'ի գուժի. — այս ինքն 'ի գուժի վերայ:

Ա էրս 'ի վերայ վիրաց և ցաւս 'ի ցաւոց յաւելուն. — այս ինքն 'ի վերայ ցաւոց :

Վ վերայ խաշանց իմոց մեռանիմ . յորոց խաշանց
արդեօք . 'ի հարթուցելոցն , 'ի փախուցելոցն , 'ի
զազանակուր եղելոցն . — այս ինքն 'ի վերայ որոց
խաշանց . 'ի վերայ հարթուցելոցն , և այլն :

Դժայր 'ի վերայ նորա իբրև հայր յորդոց . —
այս ինքն 'ի վերայ որդոց :

Եստաւ յերկինս 'ի վերայ քերովելէիցն , և յերկ-
րի՝ անասուն կենդանեաց . — այս ինքն 'ի վերայ
անասուն կենդանեաց :

Երթ զհետ արդարութեան , զաստուածպաշտու-
թեան , զհաւատոց , զմիրոյ . — այս ինքն զհետ
աստուածպաշտութեան , զհետ հաւատոց , և :

530. Շ ատ տեղ ալ նախղիբներուն կամ հողովա-
ռ բառերուն խնդիրը յայտնի չգրուիր ու կը հասկը-
րոի . ինչպէս շատ անգամ երբոր յատկացեալը չգրուիր
իմ չիրկնուիր ու իր նախղիբը յատկացուցին վրայ
կըրուի (480) .

Աերպարանիմ զհաւթին . Օքրովելէիցն խոր-
հըրդաբար կերպարանիմք . — այս ինքն զիրս համ
զկերպարանս 'ի աւթի , քրօվելէից :

Տղետ են Իշտուծոյ արդարութեանն , և զիւ-
րեանցն ինողրեն կացուցանել . — այս ինքն զիւ-
րեանց արդարութիւնն :

Հայեաց 'ի տառապանս մեր և 'ի նեղութիւնս , և
'ի թագաւորացն մերոց և իշխանացն մերոց և
քահանայից և մարգարէիցն մերոց . — այս ինքն
և 'ի նեղութիւնս թագաւորացն մերոց , և այլն :

Վինածեացուք 'ի Վրիտրոսի սպատուիրանէն՝ որ 'ի
բերանս նոյա խօսէր . զի եթէ 'ի Պաւղոսին խօ-
սէր , ասլա և 'ի Պիետրախն , ասլա և յայլոց Վուա-
քելոցն . — այս ինքն 'ի բերան Պաւղոսի , 'ի բե-
րան Պիետրոսի , 'ի բերան այլոց Վուաքելոցն :

Օ արմանային յոյժ ընդ զեղեցկութիւն նորա և

ընդ ամենայն որդւոցն Խարայելի . — այս ինքն և
ընդ զեղեցկութիւն ամենայն որդւոցն :

Վեր քո իբրև զամն . [Ընկը նորա իբրև արծուոյ . —
այս ինքն իբրև զամն առն , իբրև թե արծուոյ :

Դարձոց զսիրտ ամենայն Հաւդայ իբրև զամն
միոջ . — այս ինքն իբրև զսիրտ առն միոջ :

Աւելին իբրև զԽարայելի գործք նորա . — այս ինքն
իբրև զգործօ Խարայելի :

Վեծ է տեսաւորութիւն մնաց քան զմարմնոց .
— այս ինքն քան զտեսաւորութիւն մարմնոց :

Հայեաց 'ի վերայ արբահամեան զաւակիս , 'ի
որբոյ Աահակայ . — այս ինքն 'ի զաւակի սրբ
Աահակայ , որ ըսել է : 'ի վերայ զաւակի (329) :

Օսմանո վասն պիղծօ զատելոյ , և զայլս՝ վասն
բարիս . — այս ինքն վասն բարիս զատելոյ :

Հանդերձ որք ըոլորովին են անշունչք . — այս
ինքն հանդերձ այնոքիւք (440) :

531 . **Վ**ակբայներեն ոչ , դ , շատ տեղ չեն կրկնուիր
ետեի բային , ու կրհասկըցուին .

Վանի զուրուք մեք ոչ կերաք և արբաք . — այս
ինքն և ոչ արբաք :

Աւ թողեր և ցրուեցեր զնոսա . — այս ինքն և ոչ
ցրուեցեր :

Խատացուցին զպարանոցս իւրեանց առ 'ի ցաելոյ
ինձ և ընդունելոյ զխրատ . — այս ինքն և ցն-
դունելոյ :

Որպէս զի ցիք յանիրաւութենէ արդարութիւն ,
այսապէս 'ի ստութենէ Հշմարտութիւն . — այս
ինքն այսապէս ոչ կամ չիք :

Վ'ի աղաչեր վասն դոցա ինսղրուածովք և պաղ-
տիր . — այս ինքն և մի պաղատիր :

Վ'ի ներեք նոցա և թողացուցանէք . — այս ինքն
և մի թողացուցանէք :

532. Ուրիշ մակրայներն ալ երբեմն զանց կ'ըլլուին ,
ոմ մէկ կտորը կըձգուի .

Որպէս դու , և ես . և որպէս զօրք քո՝ զօրք իմ : —
այս ինքն այնպէս էամ նոյնպէս և ես , նոյնպէս
զօրք իմ :

Որչափ մէծ է իշխանութիւնն , դժուարին է մար-
տն . — այս ինքն այնչափ դժուարին է :

Ճաւ արար՝ մինչև Ճեղքեաց խղեաց զմիարանու-
թիւնն հայոց . — այս ինքն այնչափ արար :

Որպէս խորհեալ եմ , այն կացցէ . — այս ինքն
այնպէս կացցէ :

Ի յաջափ կամ այն . Եթէ այսպէս և եթէ այն .

Երբեմն այնպէս և երբեմն այս . — այս ինքն
այնչափ , այնպէս , այսպէս :

Որպէս այժմ , նոյն և յայնժամ . — այս ինքն
նոյնպէս :

Մեծին այլազգ ծառայանալ , և փոքուն այլ . —
այս ինքն և փոքուն այլազգ :

Հայեաց յայսկոյս և յայն . — այս ինքն և յայն-
կոյս էամ յայն կոյս :

533. Ը աղիասներէն ալ ոմանք զանց կ'ըլլուին , ու
պանի կ'իմացուին շատ տեղ .

Օ ի թէ թշնամոյն նախատեալ էր՝ համբերէի
արդեօք , կամատելոյն մեծաբանեալ էր 'ի վե-
րայ իմ՝ թաքչէի արդեօք 'ի նմանէ . — այս ինքն
կամ թէ ատելոյն մեծաբանեալ էր :

Ի յուհետեւ չես ծառայ , այլ որդի . եթէ որդի ,
և ժառանգ Իստուծոյ . — այս ինքն ասլա , ուրեմն
և ժառանգ :

Ուկալիտ և զհետ եղեւ նոցա , չկարաց հասանել .
— այս ինքն այլ , սակայն չկարաց :

Ույլ տուք անցից ընդ երկիր քո . — այս ինքն
թոյլ տուք զի անցից :

Ետղովեցան վաղիաղակի զի խորհեսցին՝ զինչ զոր
զործեսցեն. — այս ինքն, թէ զինչ զործ զոր
ծեսցեն :

Լոր խռովութիւն մեծ 'ի մէջ զինուորացն, զի ար
դեօք Պետրոսն եղե. — այս ինքն, թէ զի ար
դեօք եղե :

Մա ոչ անխտիր ինչ իրք են՝ անտի խոկ յայտ է,
— այս ինքն և զի համ և թէ ոչ անխտիր ինչ
իրք են :

Արագես վերստին քննեալ՝ մարթացից ինչ զըել. —
այս ինքն որպես զի :

Վայնպես ծածկեցաւ 'ի մէնջ, որպես առենել
ոչ զիտացաք. — այս ինքն որպես զի, որ ըսել
մինչ զի ոչ զիտացաք :

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ

Ա. Ի. Ե. Ա. Գ. Բ. Ռ. Ո. Խ. Ռ. Ե. Վ. Ե.

534. Ա. Ելաղբար թիւն է բան մ' աւելի զնել՝ զօրա-
ր կամ բացայաց և կամ զարդարուն ընելու համար
ազը :

535. Ա. Սանկ անօրիշ գերբայն, ուղղական ու հայ-
սկան, կըզըտի երբեմն իր բային քովը, հաստատու-
թիւն ցուցընելու համար, որպէս թէ ըլլար աղաքէն,
ուստի կամ նէոլէր և .

Տալ ետո կնիք և տանն Ատեփանեայ . — այս ինքն
աղաքէն ետու :

Ունել ուներ պարծանս, այլ ու առ Ա. Սատուած . —
այս ինքն արգարեւ ուներ, [թէպէտ և ուներ,
այլ, և այլն :

Ոիրել սիրեն իւմ զսիրելն սիրեն, այլ ոչ սերտիւ
իւմ այլ ոչ սրտացաւութեամբ . — այս ինքն ա-
ղաքէն սիրեն, [թէպէտ և սիրեն, այլ :

Վնիթանալ ամեներին ընթանան, բայց մի ոք առ-
նու . — այս ինքն թէպէտ և ամեներին :

536. Ա. Անօրիշ գերբային զործիականը և անցեալ
իրայն իրենց բային քով կըզըտին երբեմն հաստա-
տթեան ու սաստկութեան համար, կամ բանին ե-
նէ ետե աձիլը ցուցընելու .

Օ ամենայն ինչ զօք խօսիցի, լինելով լինի :
Քամենայն ծառոց ոք է, 'ի զբախախիգ՝ ուտելով
կերիցես :

Ա. Խելով ամեն և բազմանալով բազմանային :

Երթալով երթայր և զօրանայր :
 Դալով դայր և մերձենայր :
 Ընեալ շինեին (զաշտարակն)՝ ի պաշտօն դիւաց
 Դողացեալ զողանայ . ստահեալ ստահեն . հանեալ
 եհան :

Յափշտակեալ յափշտակին յառաջադոյն :
 Երուսաղեմ երթեալ երթիցե :

537. Խն, Բնէ, ո՞ միջակ անուններն առանց հարկի
 աւելորդ կըզբուխն երբեմն .

Աչ ոք այն ոք գոյր յորմէ խիթային :
 Յորմէ ոչ ոք երբեք այլ ոք մասն կալաւ :
 Եւ որ ինչ այլ ինչ գեղեցիկ յօրինուածք պատմն
 — այս ինքն այլ գեղեցիկ յօրինուածք որ պատմն
 Ար ինչ անդ զիակեալ եին քաղաքացիքն . — այս
 ինքն քաղաքացիքն որ անդ զիակեալ եին :
 Եւ ոչ ինչ եր յաշխարհի՝ որ ինչ ընդդեմ դառ
 նայր հրամանաց նորա . — այս ինքն ոչ ինչ որ ընդ
 դեմ գառնայր :

Եւ որ ինչ այլ ինչ պատիւ ուներ . — այս ինքն և
 այլ ինչ պատիւ զոր ուներ :

Աչ ինչ ունիմ իրս ինչ . — այս ինքն ոչ ունիմ իրս ինչ
 Խակ այլոց իշխանացն թուի ինձ և ոչ մի ինչ մնա
 ցեալ . — այս ինքն և ոչ մի մնացեալ :

Եւ ոչ մի ինչ յայսցանե ամենեւին ինչ ոչ յիշեաց
 — այս ինքն ամենեւին ոչ յիշեաց :

Ամենայն ինչ այնպիսի պարծանք՝ չարութիւն են .
 — այս ինքն ամենայն այնպիսի պարծանք :

Ար զամենայն ինչ չարիսդ խորամանգեցեր . — այս
 · ինքն զամենայն չարիսդ :

Աչ եթէ առ քեզ ինչ առաքեաց զիս տեր :

Չեմ ինչ լսելոց :

Աչ առ բազում ժամանակս ինչ :

Աչ այժմ ինչ կոչեցի զբեզ :

Եթէ ինչ զգոսա խորամանգել յօժարեսցուք :
Իբրև կամեին իմն թէ փոխեսցուք զնա :
Հայտ իմն այսպէս առներ : Պարզեւ մեծ իմն թուի
Հանկարծակի իմն եղաք : Մտադիւր իմն անսայիլք :

538. Դաշյական և ածական դերանուններն երբեմն
գրենուին .

Ես իրաց և գործոց առնն խմանալ ինչ ես ոչ կա-
րեմ :

Մեք անսպակաս յամենայն ժամանակի ... յիշեմք
մեք զձեզ :

Դու որ զամենայն ինչ չարիադ խորամանգեցեր ...
դու ոչ ապրեսցիս : —

Եւ թուի այս տխմարաց , թէ լիցէ այս հանգոյն
առաջնոյն :

Վայն որ ամենաբարին է բնութեամբ , այլ ու մեք
չարի պատճառ նա ոչ լինի :

Օ այնոսիկ որ այնպէս մասն եղեն օրինայն՝ ածին
սատակեցին զնոսա :

539. Ը ատ տեղ ալ անուան մը կամ բանի մը չետ
ելի կըդրուին նոյն հոլով , ետեւ կամ առաջ :

Ավանս զօր ետուր ընդ իս՝ սա ետ ինձ 'ի ծառոյ ան-
տի և կերայ :

Դանեաւ Մանասէ եթէ տէր՝ նա է Վատուած :

Օ այն Մովսէս զօր ուրացանն՝ զնա Վատուած իշ-
խան և փրկիչ առաքեաց :

Վզգին այնտքիկ զօրս զու ժառանգելոց ես՝ նորա
հմայից և դիւթութեանց անսան :

Վմուրբդ զոր շինեք՝ այդ ձեզ իսկ լիցին (129) :

Վան իմաստասիրի ուրախ առնի հայր իւր :

Եւ երկիւզածաց քոց քաւիչ լինիս դու նոցա :

Եթէ ինչ յարարածոց՝ որ գեղեցիկ է , այն 'ի
բարւոյ արարւէ կարծիցի ամանց :

Օ չշգելն և զշմարտելն՝ զայն առաջնոյն թողաք :

Ավագիր մանկունս լնտրօնաւ՝ զայն յուսումն
արուեստականացն տային :

Տեղի բնակութեանն Վատուծոյ լինիցին, այսմ որ
առաց ընակեցայց՝ ի նոսա :

Ե հպարտութիւն ամբարտաւանութեան յեցեալ
յայն որ՝ ի հնոց ժամանակաց հետէ ունեին :

Եթէ ընդ դուռն ընդ որ թագաւոր ելանէ, հան
ցես ընդ նա աղք :

Իրրեւ լուան նախարարքն Հայոց, այնք որը ունեին
զիշխանութիւն :

Խակ սուրբ քահանայցքն որ անդ դիովեցան յամուր
սըն, . . . մատուցին և նոքա զպարանոցս իւրեանց

Վայ ոչ հրամանաւ արքունի է՝ այսըափ երկայնա-
բան լինել ընդ ձեզ պայքարաւ :

ՈՒեծ է քեզ այդ՝ կոչել զքեզ ծառայ իմ :

Ես և այն իմաստութիւն է՝ ճանաչել թէ յումմէ
է չնորհն :

540. Վանկալ շատ տեղ յարաբերականին ետեւն
աւելի կըզբուին, որ շատ անզամ դիմորու յօդի տեղ
է անոր՝ որ շառներ (461), կամ յարաբերեալին .

Որ դու միայն կարող ես : Որ ինքն իւր չար է :

Որ էր և նա՝ ի նոյն աղք է :

Պատուղ՝ որոյ սերին իւր՝ ի նմին :

Որոց յօժարեին միտք իւրեանց :

Տէր զօրութեանց՝ որոյ կացի առաջի նորա :

Որոյ որդի նորա հիւանդ կայր :

Տեղիդ՝ յորում կաս դու՝ ի դմա :

Դու հաւատս ունիս՝ որով սպարծիս դավա :

Դարք որոց ոչ էր նոցա թիւ :

Վատուածք՝ յորս յուսացեալ էիք՝ ի նոսա, զորոց
շնարպ զահից նոցա ուտեիք :

Որոց բան հրամանի իւրոյ այսըափ զօրացեալ իշխէ :

Որոյ կերակուր կամաց իւրոց էր՝ ի մանկութիւն
անսպատ մարմին որբոց :

541. Յարաբերական գերանունին ետևեն շատ հեղ
պարերեւալն ալ կը կը մուսի, կամ ինչ որ է նէ իրօք,
ոմ ինչպէս որ կ'երեւայ նէ հռն զրողին մոքին, բա-
յացայի ոլէս.

Օ որ ստացաւ Աքրատամ շային յԱփրոնէ քետացւոյ:
Երբեւ զհուալքէլ և զ՛ իս, որ շինեցին երիտին ըշ-
տունն Խարայելի:

Իներէին զհիւանդո և զնեղեալս յայսոց պղծոց,
որք և բժշկէին անենեցւան:

Որում ոչ կամեցեալ Հայկայ հնազանդ լինել
Ինէլայ, չու արաբեալ զնայ:

Յօրմէ յանձնեցո՞նց յայսշանէ ազատ են խմանալիքն:
Ե ձեռն տասն աղքատ և անգիր արանց, որք ոչ 'ի
ձեռն ընչից կամ խմատիք կամ զօրութեամբ
Յինորսն խմատնոցն և հզօրացն յաղթեցին:

Այսին արարի զտկարութիւն ձեր, որք այդուն
բաշմանիւան զմի թե հաւու ոչ բարձեք:

Հոգւոյն սրբոյ՝ որով Առաքեալքն արբեցան անհա-
համան բաժանիւան:

Յօրմէ զարհուրին յայսմ էրէ ժողուն:

Որոց անուանքն են այս՝ Գործակցաց նորա:

Առ որ մատուցեալ էք 'ի վէճն իւնդանի:

Օ որ ոչ բառեմ ասել զայնքան աղջոս տանջանացն:

Որ Աքտուծոյ միայն է, զծածուի ճանալքը:

542. Յարաբերական գերանունն ալ կերպ կերպ
և լորդ զրուիլներ ունի. անառվօր ըլլալուն՝ հռն զանց
նունք: Ամենեին հարկաւոր քեզած տեղը՝ մոտացի ու-
նազը կ'իմանայ 'ի զիրս:

543. Յատկացեալին, բացայայտելիին ու զայտակա-
նախղիբը (476, 481, 482) շատ անգամ կը կը կ-
սի ետև զրուած յատկացւցին, յատկացեալին, բա-
յացտին, հասարակ ածականին կամ զայտականին վը-

բայց, մանաւանդ հ'եռու, որ իշխան ու դիմոքրու յոզ տնելնան, կամ՝ զայականն ևով կապան երկու ածականի մէջ որ զրուի . թնդագես,

544. { Յատկացուցին վրայ .

Ո՞ի խառովիցես զիկառունս զեկին և զորբոց և զայրոց :

Օ միսս կամեցաւ հաճել զամբոխին :

Ո՞ի մերձեցի ՚ի պղծութիւնս մարդոց կամ՝ յանանոց պղծոց :

Խազզազութիւնս արացուք ընդ արս ընդ ազգից այդմիեւ :

{ Յօդի վախճանեալ մի մացէ ՚ի հօր և ՚ի մօր, յեղբօր և ՚ի քեռ :

545. { Յատկացեալին վրայ (577) .

Կախեւաց զԱկեանովիրայ զզլուին :

Օ քո զբարեկամն : Օ խմ զալս երաց :

Այտակել զձեր զայր և զկին :

Կրապեցեք զգորա զռոս և զձեռոս :

Օ քո բարեբարութեանդ զշափ առեալ :

Օ ամենայն երկրի զիշխանութիւնո :

Աւ զուրուք բռնացայ տնել զանգաստանս և կամ զայզիս :

{ Կիւր ՚ի փառան և ՚ի վայերութիւն :

Վորեցան ՚ի հրայն ՚ի հնացէ :

Եւ փորձութեան ՚ի հանդիսի զառ հաւատարիմ :

Վնդ քո յոյժ զարմացեալ եմ ընդ մասց ձննդու կանութիւն :

Բառ իւրաքանչիւր ըստ վրանս ձեր :

Օ օրոյ զվաստակն ՚ի բժշկութիւն մասուցնեն :

Օ օրոյ մեք զիտեմի զհայրն և զմոցր :

Օ օրոյ իրբե անցանիցէ՝ ու զոյ զհետան զամնել :

{ Յօրոյ այսօր ՚ի զիրկան զզուեցար :

Քնորոց զռն ՚ի խնդիր երեւեալ եիր :

Վնդ որոց թէ ընդ զեկն զուարձացեալք, և այլ:

546. Քաղաքայտմբն վրայ .

Կոչեաց զլշառ զօրդի խըր երեց ,
Կոչեաց զօրդի խըր զկըրտուեր զչՅակոբ ,
Քերկրին 'ի Կեսար , Ելեանն 'ի Կորսա :
Ուստ 'ի լեռանն 'ի Արգաս :
Ե Ո՛ Ավախնէ յառնէն Եպատձոյ :
Ե Ներմոննէ 'ի լեռնէ փոքուե :
Քերկրէ հեռաստաննէ եկին առ իս 'ի Քարելանէ ,
Եց նա ըստ զեսն մեծ ըստ Եփրատ :
Եպեցարուք ընդ առաքեալն և ընդ քահանացա-
պետ խոստավանութեան մերոյ ընդ Եմուս
Վրիսասու :

547. Եծականմբն վրայ .

Օ Հպարտութիւն զամենայն :
Օ ազնն զամնարիշոս :
Օ տունս զայս զրարձր : Օ ժողովութզ զայդ զարու
Օ զօրն զայն զմեծ : Արմեա զԱխմնն զան :
Գտումորելին յերկիրն 'ի հեռաւոր :
Ինդ քաղաքն ընդ ամենայն :
Եց ցարն ցրարուցեալ 'ի վերայ նորս :
Ե անկոյ իմեքէ 'ի մահաքերէ :
Ե պատուիրանացո յայսցանն 'ի փոքունց :
Քայրի անդ 'ի կրկնում :
Քաւուք միում յերեկուոջ :
Գտոի զոյխարս իմ զկօրուսեալ : Օ Խննապարհա
ձեր ըարս և զգնացո ձեր զանքարիս :
Ը մնեաց զզունն տանն տեսան զրարձր :
Քերկիր Եշուանոյ 'ի հեռաւոր կամ 'ի մօտուոր :
Ե ծառայից տեսան իսոյ 'ի յեռնոց :
Գտուն եհար զհանդերձն իւրմէ զնորոյ :
Ե ցուպն եզեզնեոյ 'ի Զախօջախ :
Քազզ օտար և 'ի ըար :
Քազզ անյոյս և 'ի կոխեալ :
Օ զզզ մի զանդետ և զարդար :

Օ տասանորդս Երկրիս մերոյ զիւտացիքն շրջես
ցին և առցեն զամենայն բովանդակ : —
Օ Հովհան հօտից զմեծն :
Օ քորս քո զերիցունն :
Օ ջուր զետոյն զհզօրն և զյորդ :
Ի բի զմուրչակ ստացուածոյն զինքեալն ըստ հրա
մանի և ըստ իրաւանց և զարձակն :
Օ ամենայն սպաս տանն տեսան զմեծ և զփորք :
Յամենայն քաղաքսն Յուղայ յամուրս :
Ինդ ամենայն քաղաքս ընդ յոյժ հեռառու :
Օ եօթանատուն արամբին զծերովք : —
Օ ահազին տեսիլն զայն և զերկիւղալից :
Օ անհնարին հարուածմն և զմեծամեծո յոյժ :
Իրու զիխատ ինչ զանձամ և զանկոտոր :
Օ եօթն Երինջն զառաջին զզեզեցիկն և զրն
տիրս :

Ինդ ամենայն անապատն ընդ մեծ և ընդ ահազին
548. Պայականին վրայ (478).

Օ ամենայն զերկիլս զայս . զամենայն զինը իւր
զամենայն զկահ և զկարասի նոցա :
Աչեր 'ի վերայ դոցա զանհնարին զմեզադ :
Առ նա զամիւնախառն զկրակն :
Օ արքունի զհրամանն : Օ երկոսին զորդին իմ :
Օ այդ ևս զքո բան :
Ի դրե զհաւասարապատիւ զոք : Օ անշափ զան
քնին զերկիլս իւմ զերկինս ամենայն :
Օ ահաւոր և զսարսափելի զփրկակն զխոր
հուրդն :
Յամենայն 'ի կեանս քո . յամենայն 'ի թագաւո
րութեան նորս :
Յամենայն 'ի իսկ 'ի թուղթմն . յամենայն 'ի բա
զում մեծութեան իւրում :
Յերկոսեան 'ի սրահս տանն : Յանցաւոր 'ի կեանս
Յամենայն յարայէլ :

Յամենայն՝ ի զոր բանե։

Հրաժարեալք յաշխարհական՝ ի զրազմանց։

Յայնչափ՝ ի բազում՝ ի նախրաց փիլխոփայիցն աստուածոց։

Յանապատէ եկեալ յերկըլ։

Ի բարձրաւանդակումն կուռ կալով՝ ի տեղւօջ։

Օ կարի խոնարհագունիցն բուռն հարկանէ զօրինակաց։

549. Եթէ որ ետե կամ առաջ զրուած ածականները ալ ըլլան նէ, անոնց վրայ ալ կըկրկնուի երբեմն սփիրը, մանաւանդ հեռու ինկածներուն, թէ և եւ զրուած գոյականին վրայ ցըրկնուի ալ, ինչպէս օրիներուդ մէկ քանիին վրան կըտեսնես։

550. Պարզ նախդիրները կամ հոլովառու բառեմք՝ աւելորդ կըկրկնուի երբեմն բառին կտորներուն կամ խնդրոյն կամ անոր ածականին, յատկապին։

Օ սայլ զօր առաւել քան զՆըեայոդ. — այս ինքն զո՞ այլ որ ի՞մ զո՞ որ այլ։

Ի քսան և՝ ի հինգամենից և՝ ի վեր. — այս ինքն ի քսան և հինգամենից։

Հինն և՝ ի տաններորդ ամի. {Եօթն և՝ ի տաններորդի ամի. — այս ինքն յիննետաններորդ, յեօթնետաններորդի։

Օ քսան և զինն ազգաց զողիս. — այս ինքն ըզքսաննեինն ազգաց։

Օ փառօ զառ՝ ի միոյն Աբուծուծոյ ոչ խնդրեք. — այս ինքն զփառս առ՝ ի միոյն Աբուծուծոյ, որ է առ՝ ի միոյն Աբուծուծոյ (389)։

Օ զուարակն զվասն մեղաց՝ արասցէս. — այս ինքն զզուարակն որ է վասն մեղաց։

Դազմնաբար յարձակի՝ ի վերայ ոչ միայն՝ ի մերն Աբուտաւազզայ, այլ և յայլոց ևս ազգաց. —

այս ինքն ու միայն 'ի վերայ մերն Վարտասազգաց
այլ և 'ի վերայ այլոց ևս ազգաց :
Օխաչեալն 'ի մէջ 'ի յանօրինաց . — այս ինքն 'ի
մէջ անօրինաց :
Օչետ երթային բազումք զՊաւղափի և զՊառ
նաբայ :

Աւ չոգար զՀետ երիտասարդաց զաղքատաց կամ
զմեծամեծաց :

Օխակ բարուց զինի հայեցեալ . զօտարի զՀետ
ու երթիցեն . զբարեաց զՀետ երթայք :

Ինդ խթանի ընդդեմ արացել : Ինդ այսր ընդ-
դեմ թերեւս ոք յամառե :

Անիցի կալ ընդդեմ տան հազարաւ ընդ այնի
օր գայցե 'ի վերայ նորա քսան հազարաւ :

Տես և 656 :

554. Եցրեկին ալ նոյն կամ մօտ նշանակութիւն ու-
նեցող ու նոյն հօլով առնող նախղիներն և հօլովա-
ռու բառերը մէկակղ կըդրուին նոյն անուան վրայ , կամ
մէկն անոր , մէկն ածականին , և այն :

Կանակեցան մերձ առ յԵցրուսաղեմ . — փոխա-
նակ ըսելու՝ մերձ առ յԵցրուսաղեմ էամ մերձ յԵ-
ցրուսաղեմ :

Երամի յերկինս երկնից ընդ յարեւելս . — փոխա-
նակ՝ ընդ արեւելս էամ յարեւելս :

Ե չար ընդ այն հայելով . — փոխանակ 'ի չարն
յայն էամ ընդ չարն այն :

Վո հզօրս նորա ոմնանս հասուցանելով յազգայինս .
— փոխանակ՝ առ հզօրս նորա ազգայինս էամ 'ի
հզօրս նորա ազգայինս :

Վո փոքր մի նիզակակցացն յանզգաստութենէ .
— փոխանակ՝ առ փոքր մի անզգաստութենէ ; էամ
'ի փոքր մի անզգաստութենէ :

Ինդ զԵրաշխարհիկող վարուք և քաղաքավարու-

թեամբ խօսեսցուք առ կրօնաւորող. — ուր ածա
կանին վրայ ընտ է, դոյականին առ :

Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. —
փոխանակ բարւոյ, իամ միայն՝ չար ընդ բարւոյ
ըսել հերիք էր :

Դիմաւի պատժեցաւ վասն ընդ անագործն թշնա-
մութեան ընդ մարդոյն ունելոյ. — վասն ունելոյ
իամ ընդ ունելոյ միայն հերիք էր :

Օ գալի այն ասի, որ ընդ զգայարանացս 'ի ներքոյ
անկանի. — միայն՝ ընդ զգայարանացս անկանի
(149) իամ զգայարանացս 'իներքոյ ըսել հերիք էր:

Ի՞ւ զառին հաստատուն պահելոյն պատճառաւ.
— առ պահելոյն իամ պահելոյն պատճառաւ հե-
րիք էր :

Օ արմացաւ զի նախ ոչ մկրտեցաւ յառաջ քան
զհացն : Օ կնի յետ բազում ժամանակաց :

Ա ան իամ Այսկ այնր աղագաւ . Այսկ էր աղա-
գաւ . — միայն վասն իամ սակս այնր, սակս Էր,
իամ այնր աղագաւ՝ Էր աղագաւ հերիք էր :

Մերձ առ երկրաւն . Հուպ առ դարձիւն :

552. «Բան, իբրև, որոշ, հայցականէն զատ՝ ուրիշ
աղիբներուն վրայ ալ երբեմն չ' առնեն .

Վան զընկերայն՝ մեզ ինքեանց մերձաւորք էմբ .
— այս ինքն քան ընկերացն :

Խուժադուժ ես էր տեսանելով քան զմոքն
թանձրութեան . — այս ինքն քան մաօքն :

Երբե զդմնդակ բռնաւորի ումեք կան 'ի հարկի :
Գ եռնուլ խորհրդովքն և իբրեւ զհրով տոշորել :

Պարդեւ, մարդկան ազգին որպէս զմուերմաց,
բխզրի և հոլվառու բառի ուրիշ վարպետ աւելա-
դրութիւններ ալ կան անուան կամ զերբայից
հետ . հիմկու հիմայ այսչափս հերիք է :

553. Վակրայներն ալ շատ անզամ աւելորդ կը-
մին, նոյնը կամ նմանը .

Վի մնացել անդ և մի մի քար : Եւ ոք ընդդեմ
մի դարձյի մի խիք սաստիւք արթոնի ,
Վի դու , արքայ , և մի զայդ այլ առ մեզ առեր .
Հետոյ ապա հեղձոյց : Յորժամ մինչդեռ նա կա-
միցի : Իհա յայտ եղեւ աւազիկ :

Կարձեալ միւսանգամ զբոյին հրաման անդրէն
եղձանես :

Կ գերութեան մերում՝ ուր ցրուեցեր զմեզ այսր :
Ուր եին անդ ծառք :

Կ տեղիդ՝ ուստի գերեցի զձեզ այտի :
Համենայն տեղոջ՝ ուր և երթայցես անդր :
Կրըև զկաւդ ՚ի ձեռս բրախիդ , այդպէս եք ՚ի ձեռս
իմ :

(Օրն տեառն իբրև զգող զիշերի՝ այնպէս հասանէ :
Բստ բազմութեան իւրեանց նոյնպէս և մեզան
ինձ :

554. Ու մակրայը շատ անգամ կըկրկնուի : Վեկը
բայէն առաջ մէկը ետքը՝ սովորական է ու շատ տեղ
պէտք . իսկ երկուքն ալ բայէն առաջ՝ ան ալ շատ տեղ
կըլլայ .

Ու եր նոցա ոչ ել և ոչ մուտ և ոչ զին և ոչ վաճառ :
Ու ումեք պատմեցին և ոչինչ յորոց տեսին :

Ու ետ նմա պատասխանի և ոչ բան մի :
Ծնախանձի և ոչ ընդ ումեք երբեք : —

Եւ ոչ մի ՚ի նոցանէն ոչ եղձանէին :
Եւ ոչ ՚ի միում ոչ վայելեցեր :

Ու ումեք ոչ երեւեին , բայց միայն Նըւիցն :
Եւ և ոչ զմի ոք ոչ զիտեմ :

Ա յնպիսին հպարտացեալ է և ոչինչ ոչ զիտէ :
Ուինչ ոչ կարացել քեզ մեզանչել :

Ուուի ինձ թե և ոչ նոցա չզցը :
Որում և ոչ Նըւշտակը չեին բաւական :

Ու պոռնիկը , ոչ կռապարիշտք ... և ոչ յափշտ-
կողք զարբայտ թիւնն Աստուծոյ ոչ ժառանգէն :

555. Ո՞ւստամ, գոյն նի մակրայները՝ ո՛ւ, ո՛ւ ինչ բարեկն ետև աւելորդ կըզբռուին երբեմն սասակութիւն մը ընդարձակութիւն մը նշանակելու .

Որ միանգամ յայտպիսի մանկուոյ ընկացի :

Օ որս միանգամ դտանիցէք :

Որ ինչ միանգամ օրենքն ասեն :

Որ զամ մի յիսնում իշխանութեանս է :

Որ ինչ զամ մի անցք անցին ընդ մեզ :

556. Կ աղկապներեն ևն առանց հարկի կըզբռուի տեղ՝ բան բանի ետևէ կիակ կամ շուտ հասկըցնեամար .

Ի միջյն և ՚ի խոնարհ . ՚ի միջյն և ՚ի վեր . ՚ի քամնամենից և ՚ի վեր . յերկեմենից և ՚ի խոնարհ . ՚ի քեն և այսր . ՚ի քեն և անզը :

Եղիցի քեզ որպես և կամիս :

Օ զյր ինչ ուրուք և առեսու իցէ :

Որով իւիք և յաղթիցի ոք , նորին և ծառայ է :

Ի յընթանալս իմնում և կասիմ :

Վնդ ճանաչեն և անծանօթացաք :

Վնդ հրամանին և առնեին :

Ժառոցեսու և մերձեցաւ յիս :

557. Ուրիշ շաղկապներեն ալ մէկ քանին , ինչպէս էնէ , չէ , ասկայն , և այլն , զանազան կերպով աւել կըզբռուին երբեմն , որ վերցընես ալ նէ՝ բանն ինչ ան կընշանակէ .

Հարժամ եթէ տանիցի զքեզ :

Վնձն որ եթէ վրիակեսցի և մեղիցէ :

Ու թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր , և ոչ բազուկ նոցա թէ փրկեաց զնոսա :

Սէ ինչ ՚ի ծածուկ որ թէ ոչ յայտնեցի :

Ո ասն արդարոյ հազիւ ոք թէ մեռանիցի :

Որ ՚ի հանգստեան են՝ դուն որեք թէ յիշեն զբառուած :

Եղաւէր թէ զմեկնեալն ՚ի նոցանէ մի առնուլ ընդ ինքեանս :

Ծայց եւ առեմ Ձեզ թէ ոք կոտ հակառակ չըրբն,
 Երացեք . Եւ սպազես , ող զի կոցու ոցես 'ի վե-
 րաց մեր թէ պահանոր :
 { Խանդիմանեաց զԵրա , թէ զի ու յԵրառած այ-
 'ի մարդ յուսացար :
 Կորչեին լնոց միմեանո և առեին , թէ զի հայ-
 ու անիմի :
 Եւ մրայն զի առառած չէ , ող և կենզանի չէ :
 Եթէ չէ ակնառու . Երառած , որովհա զի և չէ խեկ
 Երձակեաց . . . բազում պատու իրանու , զի զէ Դ-
 զա խպնդն 'ի զընսին զրոտմէ արկանել և ըզ-
 գունդն ամենայն յարսկօյս յայտնօյս ցրել . անզ
 կոցու ցանել զԱՇԿԻՄՈՒ քահանայապետ :
 Հրանեն տուար զի . . . յիւրաքանչիւր տեր զար-
 ձուցանել :
 Ենոց Եր սպազմ առսիլ առեանել , զի ուս հասարակ
 անեկեալ մնարդկանն՝ զազութս թառավելու յեր-
 եինս մնասս ցանել :
 Եմնչ զի ու մնել . մնչ զի ու ժամանել ,
 Երագես զի 'ի լուս թեան նառեալ բար ,
 Եթէ սասցից ձեզ , սակայն ոչ հաւասարք . և եթէ
 հարցից մնչ զմեզ , չսացից մնձ պատասխանի :
 Օ որ թէ կամեր , թէ շեմեր , սակայն կը եաց :
 Եփացի ես՝ զի սակայն և այս յաժակութիւ-
 ուցոյ ե .
 Ըիր հնար , թէ կամեր և թէ ոչ կամեր , բայ-
 թէ մնանեմ :

ԱՅՀ . Պարոց մէջ՝ մնակբացի ու շազկառացի ուրիշ վար-
 պետ առելազրութիւններ ալ կան անարիշ և անցեալ
 զերբացից հետ . հիմքու հիմնոց այսպահի բառական թ-
 րաց . Եւ բոլոր այս ձեռ՝ զգուշացի ուրեար և բըսոց հա-
 բակաց , որպատի բիշով ձնցիւ մնարդենին բացառիկ այ-
 պին , այնպատի առելիք բառ ե :

ԳԼՈՒԽ ԵՐԵԱԿԱ

ԲԱՆԱՆԱԿԱՐԵՒՄ

559. Քանիսութիւն է՝ բան մը որենուել զարս զբա-
նացին կամ արիշ կանոնի մը յարսնոր զնել։
560. Դայնով եղակին բայց նշանակութիւն-
շատոք ցուցնող անոնները յագնակի բայց կ'առ-
աջաւ անգամ, որ կերպ կերպ կ'ըաց, նույիս ու
չ օրինակներեւ, գ կըսեանես։

Տիրեցին ազգն Աստվածոց։

Հարկան այլ ազգ որ ոչ հանաւեին զաւը։

Հարկանեին զաւնոցն մակարեան։

Վա են ժազովորդու այս։

Ժազովորդն ակն ուներ Օսբարիսյ և զարմա-
նացին։

Քանիսին Ուաղիսաման էին 'ի ներբոց նորս։

Եղենայն մարդ այօք բացօք աեանեին։

Ժազովեցան առ նոսա այր առենայն որ ապաստիք
լեռ էր յօրինաց անախ։

Վայր զարամք երանեին ախուել աշխարհիս. — որ
կը ասկըցաւի՞ ոյր իւրաքանչիւր, առն քիչ, առն
հարդ։

Եղանա խնասութիւն և հանձնոր և աստուած-
պաշտութիւն. այս են զանձք արզարութեան.
— ուր այս եղակին է, բայց առջի բանները կը-
ցուցնել. (129)։

Վեզ լիցին այդ, Վայր և 'ի մազովիկ երեքին. —
այս նույն այդ նախասացեալ բաներդ։

Իւրան անզգամաց պատմեն զւարիս . — շատ անզգամաց բերանը հարկաւ շատ է :

Խորհուրդ մահկանացուաց զանգխողք են . — շատի խորհուրդը մէկ մը չէ :

Երերանոյնոց ելանեն հրաման մահու և կենաց . — երկու տեսակ հրաման ու շատի բերնեն :

Գոր աղի և անոյշ զամանս ջրաւորացն ըստն . — երկու տեսակ ջուրը երկու է :

561. Խրբոր եղակի անունի մը հետ՝ հոլովով մը կամ հողավառու բառով կապուած անուն զտուի նէ , բայն սովորաբար եղակի զրուելուն՝ յոզնակի ալ կըզբուի .

Ո՞ակաբէ զօրօքն եկն : Ո՞ոգպեան ինքնին մոզօքն հանդերձ հասանեթք :

Երևեցաւ նոցա Խովան Ո՞ովսիսիւ հանդերձ , և խօսենն ընդ Հիսուսիւ : —

Հյուդա Ո՞ակաբէ այնալէս զնդաւն , որ ընդ նման էին , անցուցանէին զժամանակն :

Ուր էին հասեալ բանակեալ Ե՞ստիորոս ամենայն զօրօք իւրովք :

Ոտաճակեալն ՚ի վերին իշխանացն բանակաւն իւրով ՚ի վայր անկեալ՝ մեզ պատերազմողք եղեն և սատանայ անուանեցան :

562. Խական բային ուղղական ինդիրը յոզնակի որ ըլլայ նէ , բայն ալ յոզնակի կըզբուի շատ անզամ : թէ և անուն բային եղակի է .

Քարկութիւն հօր՝ որզի անմիտ , և ցաւք են ծնանելեաց նօրա . — այս ինքնն անդր որդին յաւ է իր ծնողին :

Քամիք՝ իմաստութիւն մարդոյ են . — այս ինքն իմաստութիւնն է ալիք :

Ո՞տաց բարբաջանք են աղանդն :

Խրկիրս երկինք եղեն :

Փառք են առն խոտորել ՚ի հայհայութեանց :

Աւ վայրապար ինչ իրք էին զՓարես յիշել :

563. Այլ և այլ խնդիր առնող բայերն և անոնց շատ անգամ մէկ խօսքի մէջ մէկ խնդիրն ասանկ, իալն անանկ, ինչու կ զցականն ասանկ՝ ածականն անկ կ'առնեն նոյն մոդով.

Դախ ըարշարանացն՝ Քրիստոսի վկայեր, և յետ այնորիկ զփառացն :

Ա որչափ երկրաւորաց՝ ունիմք փոյթ յանձին զառաքինութենէն :

Ո իամանեալ և հաւանեալ և նուանեալ էին 'ի տէրութիւն Արտաշրի քան ընդ տէրութիւն իւրեանց ազգատոհմին :

Օ անարժանիցն և զշաղախեալն հեղգութեամբ կենացս զեկուցանէ :

Ա որին ինքեամբ՝ Քրիստոսի Ացուծոյ մերոյ զարկուցեալ Հրեայքն (352, 353) :

Ո տաց աշաց իմաստնոց, և ու թէ զգալեաւ տէսանին :

Վ արդարք՝ որոց ժամանեն առ նոսա գործք ամպարշտաց (540) :

Օ որմէ և մեռեալ ասեն զնա ընդ Շ ամիրամայ :

Արում և Առ անուանէին զնա :

Հաւաստի պատմիք լինին առաջին սքանչելեացն և արդարութեան նորա և զանիրաւ յանդզնութիւնս Հրեիցն (384) :

Ա շիստութեան կարօտ են և բազում ժամանակօք (387) :

Ո մէ և յայսոցիկ անհանձարաբար շաղակրատանաց անպարտ ես, սակայն ու և այլովք :

Ե միում աւուրցն յայնցանէ (394, 395) :

564. Բացայայտիցն երբեմն անհամանայն կըզբուի պական, հայցական, զայ նախզրով բացառական, ոտկացուցի պէս սեռական, կամ ուրիշ հոլով որ բա-

նին յարմարի . [թէ ըլսն թէ ցըլսն հետք մեկնական
բառերը այս բնան , այս է , առէմ , իմա . ինչովէս ,

565 . Աղղական .

Ճառզով լիներ առ նոսա թազում՝ զօրաց ասխատ-
ցւոց , ազգ հզօր և պատերազմօղ . — կ'իմացուի՝
որ է ազգ հզօր :

Վաւալ ածէին դհարսն , դուստր միոյ ուրումն 'ի
մէջառնեջաց . — կ'իմացուի՝ որ էր դուստր միոյ
ուրումն :

Եշորից տարերցա յայսցանեւ ոչ զմինն 'ի միւսոյն
ստեղծ արարին , այս ինըն երկիր և ջուր , հոր
և օդ :

566 . Հայցական .

Երկու մասամբք՝ տկար և զօրաւոր , զմարմին և
զհոգին . — զօրութեամբ կըհասկըցուի , զմար-
մին ասեմ՝ էաճ իմա՝ և զհոգին :

Օ երից ժամանակաց ունի զնախաղիտութիւն ,
զանցեալն՝ զներկայս և զապառնին :

Վանայն տնօրէնութեանցն՝ Քրիստոսի , զմահն
ասեմ և զթաղումն և զյարութիւնն :

Երբե զքարինս էր ուկի և արծաթ յերկրի մէ-
րում , զմաքրութիւնն իմա և զարբութիւնն :

567 . Օ այ նախզրով բացառական .

Օ քարւոյն կողմն յիլուղղէ դնեն , զարջառաց և
զուխարէ և զայլոց պիտանացուաց . — կ'իմացուի՝
զարջառաց ասեմ և զուխարէ , և այն :

Ոիաբան լիներ ամբաստանութիւն երկոյտնց
կողմանցն , զառարինեաց և զյեւս կացելոց . —
կ'իմացուի՝ զառարինեացն ասեմ և զյեւս կա-
ցելոց :

Օ այնպիսի օձ 'ի փորի ունիմք՝ որ ուտէ 'ի ներ-
քոյ , զցասմաննեն ասեմ :

Երինքն յօրա տառանն զարարեաց՝ վկայեն , ըլ-
հայոց լերանցն ասեմ :

Վամիաբանիեցան սյլքն՝ ի պատմազրաց, զ Շիւռոս
ասէմ, զ Շազմավիսկէն և զ Շքիւդենայ. — ուր
մէկը հայցական, մէկալ երկուքը զայով բացա-
ռական :

568. Անռական, յատկացուցիք պէս.

Ի ժողովրդենէ քումմէ Խորայելի. — Ճարայելէ:
ըսելուն տեղը :

Ի լեռնէ Ախոնի :

Օ գետովն Եփրատայ և զ Վակաթաւ :

Վմբաստան լինեն զզօրավարէն Ուշեղի. — ըզ-
Ուշեղէ ըսելու տեղը :

Ի համանայ որ հաստատեալ կացեալս է՝ ի վերայ
իրացս այսոցիկ, և երկրորդի հօր մերօյ. — վո-
խանակ ըսելու՝ և յերկրորդի հօրէ մերմէ. որ
ըսել կ'ըլլայ՝ որ կացեալս է՝ ի վերայ իրացս, որ
և երկրորդ հայր մեր է :

569. Աւրիչ բանին յարմար հողով.

Վ յաց երկուց չնորհաց առ միմեանս եկեալ՝ կա-
րեն ընդ կամեն. — վասն զի անցեալ դերբայն
սեռական ալ կ'առնէ սկսուն բայի՝ ուղղական ալ:

Վ արձակեաց զալս իւր զհետ համանեաց իւրոց յա-
սորեստանեայսն՝ յիշխանս և՝ ի զօրազլու խս. —
արձակեմ կ'առնէ խնդիր զհետ ալ՝ ի ալ:

Օ որ ինչ արարէք ընդ երկուս թագառարն ա-
մնվրհացւոց՝ ընդ Աեհանի և ընդ Ովզայ. — ընդ
նախզրիւ ու ընդ վերջահօրով տրականը նոյն են:
Քղել առ ձեզ ընդ սիրելիս մեր՝ ընդ Շառնարայ
և ընդ Պաւղոսի :

Վ լիսոյն ամենայն բարու թեանց՝ զհաւատոյն բու-
ռն հարկանել. — վասն զի բուռն հարհանէմ տրա-
կան ալ կ'առնէ, զայով բացառական ալ:

Կոչի ևս յաւետ ընտանի կումամբք, այս ինքն հայր,
վարդապէտ, փեսայ, և այլ բազում. — վասն զի
իւշին գործիական ալ կ'առնէ խնդիր՝ ուղղական ալ:

Վերակրիվ՝ ի բարութեանց Երկրին այսոմիկ կա-
թամբ և մեզու, այս ինքն զտեսութիւնն առ-
տուածային . — ԷԵՐԱԿՐԻՄ բացառական ալ՝ զօր-
ծիական ալ՝ հայցական ալ կ'առնե՛ ինդիր :

Օ օրս և տեսող առեւ մեծի լուսոյն, այս ինքն
մարմնոյ աչքը ՉՅՐԻ իւստոս . — վասն զի տէսու սէ-
ռական ալ կ'առնե՛ ինդիր՝ հայցական ալ (384) :

570. Խզակի ձայնով շատոր նշանակօղ զոյական ա-
նուններն, ինչպէս բայ (560), անանկ ալ յոզնակի ա-
ծական կ'առնեն, խակ ածականները՝ զոյական կ'առնեն.

Օ օրն նորս անցեալք՝ ի հանդիսի :

ՄՆԾՃԱՄՆԵՃՔ ժողով մարդկան :

Խրկոտասան այր տղետք և տառապեալք, որք ՚ի
նա ելին յարեալ :

Վատակեոյի ամենայն մարդ զիմակացք թագա-
սորի :

Հարս զօրուն եկելոց :

Առղովրդեան մնացելոց, զումարելոց :

Մմենայն ժողովրդեանն ելելոց :

Վրկին առական այլովք :

Մմենայն ումեր մատոցելոց առ նա :

Ղը ընդ իւր եօթն հարիւր այր սուսերաձիզ :

Օ ապան արծաթեղնս :

Օ ամենայն սպաս ցանկալիս նոցա : —

Հօտք և անդեայք բազում յոյժ :

Շարքումն Հայոց : Համենայնեւ կարեաց սուրբ եւ

Շ բոլորումն վայելքականս (523, 585) :

571. Վասնկ ալ յոզնակի դերանուն կ'առնեն շատ
անդամ :

Խւ առ ժողովուրդն զհայսն իւրեանց մինչ չե խր-
մորեալ եր, և զզանգուածս իւրեանց ծրաբեալ
՚ի կառուօ իւրեանց ՚ի վերայ ուսոց իւրեանց :

Վ թձակեաց զժողովուրդն ՚ի խստանս իւրեանց :

Օ իւս օծ տունս Հաւդայ՝ խրեանց՝ ի թագաւոր։
Փախեաւ զօրն՝ ի բնակութիւնս խրեանց։
Արոշեաց զգունդն երթալ՝ ի տեղի խրեանց։
Խաղովուրդ քո այդ որ բնակեալ է՝ ի լեռնակաղ-
մանդ, եթէ ոչ եր ապստամբեալ զոցա յինեն,
ոչ եր իմ տաեալ զնիզակ իմ՝ ի վերայ դոցա. այլ
դոցա ինքեանք արարին անձանց խրեանց զայս։
Եթէ ոք՝ ի կարի մերձաւորաց իցե, զնոյն անցո և
ընդ նոսա անցուցից. — ուր ենէ ուր մէկ մը մի-
այն չնշանակեր, հազա որչափ որ ըլլայ նէ։

Ի քդ Երանեցից ժաղովրդեան որոց այս այսպէս է։
Ի պազգ այնպիսի՝ ողք դատաւորաց եկեղեցւոյ
նոտին դատաւորք։

Ի ստնմանութեան դարուն՝ որ ելեալ է, յելիրէն
եզիւպտացւոց (436)։

Օ ցասուն զայնորիկ ողք անկան։

Ա մենայնի ողք ընտրեն հնազանդել։

Հ ամենայն եզրօրէ որ ստահակն զնայցեն։

572. Խարագանցիւր բառէն ետե. սովորաբար բային
միքին համեմատ զբուելու են զօրական ու ածական
քրանունները տն, մէր, չեր, իւր եզրակի և յոզնակի։
աղէս,

Չ ուես ոյր խրաքանչիւր՝ ի բնակութիւն դն, Խա-
րացէլ։

Խ արաքանչիւր ոք երթամք՝ ի տեղիս մէր։

Կ աստրուս խրաքանչիւր՝ ի տունս չեր։

Լ շէ կամ առեն խրաքանչիւր յեզրայր իւր։

Դ արյան խրաքանչիւր՝ ի հանապարհաց հորեանց։

Ը արյէս անտի խրաքանչիւր ոք քար մի՝ ի վերայ
ուսոց չերոց։

Ի դանաւլ չեղ խրաքանչիւր՝ ի չարեաց չերոց։

Կ աստ անգամ առջի ու երկրորդ գեմքի բայերուն
ակի երբորդ գեմք կը զբուն ատ զերանունները.

Խւրաբանցիւր ըստ երազոյ է-ըս-մ ուսանեած :

Վասաշառ խւրաբանցիւր յերկիր է-ը :

Խարձշառ առ խւրաբանցիւր ժողովուրդ նէր և յիւրաբանցիւր աշխարհ է-ը :

Վշեցես խւրաբանցիւր յընկեր է-ը և խւրաբանցիւր ցեղապյուր է-ը :

Խառա մեղեալ է-ը յիւրաբանցիւր տուն է-ը :

Խաչ խւրաբանցիւր զուր է-ը յազգեր իւրամ և իւրաբանցիւր խւրաբանցիւր զընկեր է-ը :

Վշրեշուցես խւրաբանցիւր զանցն է-ը :

Խւրաբանցիւր յընկերէ է-ը զ զ ո շ ք բ ո ւ ս , և յեղարս ձեր մի յուսապյուր :

Օ խւրաբանցիւր ոք ըստ ձանապարհաց է-ը շ (իւմ ձերոց) զատկեցայց զ յ ե լ :

Տամ Յեղ խւրաբանցիւր ըստ զործոց է-ը բանց :

573. Վառը պատճառն ան է՝ որ է-ը բառանչիւրն եղակի ալ է յոդնակի ալ (108, 109), ու զատ առնուելով ամէն զէմք կընչանակի : Վշ պատճառաւ յոդնակի բայի հետ եղակի ալ կըդրուի շատ տեղ երբորդ զէմքի զօյական կամ ածական զերանունը է-ը . Վշեն խւրաբանցիւր ցեղապյուր է-ը . Վշին ընդ մէջ ոյր խւրաբանցիւր զուր է-ը . Վասահն այր խւրաբանցիւր ՚ի տեղի է-ը . Խւրաբանցիւր ըստ բաւականի է-ը մ ծողովայնն . Խնդրեցին խւրաբանցիւր ոք յընկերէ է-ը է :

574. Եարդ և ածանցեալ անուններուն մէջի եղած զօյականին՝ յատկապոցին, ածական ու զերանուն կը արուի երբեմն .

Վցէկերք մարդկեղէն մարմինոց . — որ ըսել է՝ կերողը զաղիս մարմինոց :

Արտազէտ ամենայնի է-մ ամենեցուն . — զիսող զսիրտ ամենայնի :

Կամակատար հօր, կամարար հօր . — կատարող, արարող զկամն հօր :

Օ ամենայն շարեացապարտ Ա' Ենէ կաւոս արձակէլ. — այս ինքն զարգած, զարդառական ամենայն շարեաց. —

Վ. Հրեշտակականն թափուը տեղի ատօրանկելոց. — որ ըսել է՝ առ թափուը տեղի հրեշտակայ ատօրանկելոց:

Պատկ աստեղեայ յերկոտասանից. — այս ինքն յաստեղաց երկոտասանից:

Հաստուածայն սիրոյն յաղթելով, այն որ հրամացէն սիրել. — որ զբաղին մարին նայելով ըսել է՝ 'ի սիրոյն Վրտուծոյ, ոյն որ հրամացէ:

575. Որ յարաքերականին յարաքերեալը շատ անմինչ հոլով որ պիտի զբուի նէ՝ ան չզբուիր, հասկա ու զզական կրիմայ, կամ յարաքերականին համացի կը զբուի. ու շատ տեղ իրեն բուն զբուելու. հովին ան գեմքին զերանունը կ'աւելցուի: Վ. ոճս աշխարհառերնուու մէջ ալ կը զտուի. ինչպիս,

576. Հարաքերեալ ու զզական կեցած.

Եւ բորբ' յորում իցէ արած, հանդերձ նորա քակեալ լիցի. — փոխանակ ըսելու՝ բորոտի հանդերձն. ու սեռականին տեղը աւելցած է նորա:

Եւ ուսո՞ զոր յանդիմանեցէ տէր, մատուածիք

բատ արանց. — փոխանակ՝ զտուն:

Իսկ ուսո՞ որոց պէտք ինչ էին, ոչ արդեօք երբեք վճարեցի. — փոխանակ՝ տկարաց ոչ վճարեցի:

Իսան՝ զօր ևս խօսիմ ընդ ձեզ, ոչ եթէ յանձնէ ինչ խօսիմ. — փոխանակ՝ զբանն:

Վ. Հենայն այլ՝ որոց էք դատ զալ առ արքայ 'ի զտառատան, բարբառեր ու նու Վ. քեսակոմ և ասեր. — փոխանակ՝ առ ամենայն այր:

Պ. Ասէ՞ ոսէ՞ և զօրհնութիւնոց զօր ետուք բերել մեզ, ընկալաք. — փոխանակ՝ զարսկդ ուկի:

Վ. Ասո՞ զօր փորեաց և պէղեաց, 'ի նոյն անկցի 'ի

Խարխոսքառ զոր և պարեաց. — Փոխանակ՝ 'ի զորը,
որուն տեղ տեղացած է. 'ի նոյն խարխոսքառ.

* Վայն մնաց աւել ։ Բարխոսքառ միաձին որդին Երանձն
զան որոշնա խրախոսացեալ է. 'ի մարտ, սահա-
կեցացի 'ի նմանքն. — Փոխանակ՝ 'ի նոյն մնաց 'ի
տեսանէ. ։ Բարխոսքառ միաձին որդւոյն Երանձն
սահակեցացի։

* Բարխոսքառի, այն որոյ տերութիւնն յառ խանից է. .
— Փոխանակ՝ այնը.

Օ արարակին ամենայնի, այն որոյ բանին երկինք
չաստառեցան. — Փոխանակ՝ զայնանին. :

577. ։ Յարարերեալ յարարերականին համաձայնած.
Եմենային այր կամ վիճ որ մասնիցէ առ արքայ, մեր
փրկութիւն. — Փոխանակ՝ ամենային առն կամ
ինո՞ց մեր փրկութիւն. :

Երեւ այն Մակար որ եշան զմեզ յԱջապառու՛
ու զիտեմք զի եղե նմա. — Փոխանակ՝ առն այն
միեւ Մակարի. և առ արականին տեղը տեղաց
է նմա. :

* Կառ որ մարզօնուգ ես աշխարհին, որպատ է մեւ
շոգ յանձին տնել. — Փոխանակ՝ քեզ որ մարդ
որմուգ ես. :

Եմս գուառասար որ ունենացիր է բանից անիրաւոթեան,
ամեներեան որ չնոր նուա են՝ անորենք են. —
Փոխանակ՝ ամեներեան որ են ընդ թագաւորա
որ, և այն։ :

Եմենային ճարդին որ բանցեն զեա՝ յիմարեցացան
զմիտան. — Փոխանակ՝ զմիտան մարզկան. :

* Ե կայեալ յամենային բնակաց որ 'ի 'Կասմակա-
չորեացն էնն. — Փոխանակ՝ յամենային բնակաց
չորեից որ 'ի 'Կասմական էնն. :

* Կառ որ թողեք զիս, ևս մասնեցից ունե՛ 'ի սուր-
— Փոխանակ՝ զմեզ որ. :

Ենանձին և արծաթագին որ էնն յազգաց սուրբայ.

Երիտասկաց վնաս : — փոխանակ՝ զբանաձիռք և
զպօնթէ ազիտ :

Ար չորջ վնախաւ տաղաքն էն՝ առնոյր յառարի :
— փոխանակ զքաղաքն որ :

Վճռայնի որոց սորմանեալ իցեւ և մերձեալ 'ի վերա-
սոր' սորեւոցի : — փոխանակ՝ ամենայն :

Վճռայնի որոց ոչ իցեն թեր և թեփ , ովհոգ իցե-
մեզ այն : — փոխանակ՝ ամենայն :

Օ որոց ես զգլուխն հասի զէ խալշանառ՝ ոտ է : —
փոխանակ՝ ոտ է չովհաննես զորոց :

Վճռայնի որում շատ տուաւ , շատ խնդրեւոցի 'ի նը-
մանէ : — փոխանակ՝ յամենայնէ :

Վճռայն ռաբուժ՝ որոց իցեւ 'ի տուն իւր կին այլազցի :
երթեալ սպահանդեւոցեն 'ի նըմանէ ժամանակու : —
փոխանակ՝ յամենայն ու մերէ :

Վճռայնի որոց իցեն թեր և թեփ՝ ուտիցեւք չոճ
զայն ուտիցեւք : — փոխանակ՝ զամենայն որոց
իցեն :

Օ ամենայն ինչ զոր խօսիցի՝ լինելով լինի : — փո-
խանակ՝ ամենայն ինչ :

Օ բան զոր խօսեցար՝ հաւատարիմ լիցի : — փո-
խանակ՝ բանն :

Ընթիթն յոր հասեր՝ քեզ լիցի 'ի ժառանգութիւն :
— փոխանակ՝ երկիրն :

Ի՞՞Դ երիթն ընդ որ մեր անցորդ լրտեսեւ վնաս՝ եր-
կիր մարզածախ է բնակւոց իւրոց , և զամենայն
զալփն զոր տեսար 'ի նման՝ ազր յազբժահասակք
են : — փոխանակ՝ երկիրն , ամենայն ազըն :

Օ ամենայն զոր ետ ցիս հայր՝ ոչ կօրուսից 'ի նըմանէ :
— փոխանակ՝ յամենայնէ :

Եւ եղեն որդիք չովսեփայ զորս ծնու նման Եղա-

Նեթը զլլու անունը և շլքիրէմ. — փոխանակ՝ լլու
նաստ. և չփրէմ զօրս ծնուն :

Ե մահէճ-դ յոր Ելեր՝ ու իջցես այսէ. — փոխանակ՝
՚ի մահճացդ :

Հ ամենայն աւղիս յոր հասանիցեն էամ ուր հասանի-
ցեն զնացք ստից ձերոց, ձեզ տաց պատ կամ զն-
ան. — փոխանակ՝ զամենայն տեղիս :

Դ աստատանացն Ացտուծոյ, ան որ չափով և կը-
ռով բաժանել. — փոխանակ՝ այնր որ :

Ե միաստան լինի զբաղցր տեսանեն, ան որ ոչ ունի
արդարացուցանել զնոս. — փոխանակ՝ զայնման,
որ ոչ ունի :

Խ թողաւ նոցա բնակել ՚ի վերայ երկրի, այսուհե-
տոք անարգեցին զբնակիւս բարձանց. — փոխ-
անակ՝ այնոցիկ որք անարգեցին :

378. Ը առ հեղ ալ յարաբերականն ինչ հոլով որ
պիտի զբուի նե՛ ան չզբուիր, յարաբերեալին հոլովը
կ'առնե՛. ու շատ տեղ իր զբուելու հոլովով ան դեմքին
զերանունը կ'աւելցուի, որ աշխարհաբաներնուս մէջ
ալ կայ : Այն ատեն՝ երբեմն յարաբերեալն ալ ետե-
զբուելով՝ յարաբերականն հոլովը կ'առնե՛, որ իրարու-
հոլովին առած կ'ըլլան. ինչպէս,

379. Հ արաբերական յարաբերեալին հոլովն առած.
Չիք ազգ որ ոչ իցեն իրաւունք ՚ի զատառորաց.
— փոխանակ՝ որոյ, որում :

Արդի Ացտուծոյ կենդանոյ, որ ակարանայ ու ՚ի
տէն և ու ինչ. — փոխանակ՝ յորմէ :

Ե վերայ սեղանոյ ողջակիզացն՝ որոյ նոր արարին.
— փոխանակ՝ զօր :

Գ նջեա ՚ի զալլութենեն յորմէ զրեցերն. — փո-
խանակ՝ յորում զրեցերն :

Հ յօրէ յայնմանե, յորմէ զերեաց. Հ յօրէ յորմէ եհան-
հորէ, յորմէ լուար. — փոխանակ՝ յորում :

- Հաստուցե՛ զաւանդն չըր առանդեցաւ նիս . —
փոխանակ՝ որ առանդեցաւ :
- Ես սին են սովունք որ ոչ զոյ թիւ . — փոխանակ՝
որոց ոչ զոյ :
- Եմենեցուն որոշ էք ՚ի Հռովմ սիրելեաց Վաստու-
ծոյ . — փոխանակ՝ որք էք :
- Եռագարանօքն որոշ արարին՝ օրհնել զտել . —
փոխանակ՝ զորս արարին :
- Օյնչ հրամայեցաւ առնել յայնցանեւ յորոշ հաս-
տատեցին զաւ . — փոխանակ՝ յայնցանեւ որք հաս-
տատեցին :
- Հաւուրցն յորոշ կարգեցի դատաւորս . — փոխա-
նակ՝ յորս կարգեցի :
- Պատմեաց զամենայն պատգամն զըր առարեաց
զնա տել . — փոխանակ՝ որովք , յորս առարեաց :
- Վաթացու ՚ի նոսա այն որ ոչ երբեք պակասեցաւ
դութ նորա . — փոխանակ՝ որոյ գութն :
- Վաթ որ Վավլուն և Եղիա իրեն զծառայս եկեալ
կային ու նոր . — փոխանակ՝ առ որում կային :
- Երբ ուսմիցիք զբազմաթիւ անուանս աստուա-
ծոցն նոցա , այն որ չիք ուրեք ՚ի միջի և ոչ մի .
— փոխանակ՝ այնոցիկ , այն աստուածոցն որոց
էայ յորոց չիք և ոչ մի :
- 580 . Հարաբերական ու յարաբերեալ մէկմէկու-
թիւն առած .
- Վարգարեանոյ զըր առ յասրա անց ընդ Վաւուկ
անցանելոց էին . — փոխանակ՝ զանցո որք առ յա-
սրա անցանելոց էին (436) :
- Վոր առ զերութ եամբն հարգարէ՛ առաջին է սա .
— փոխանակ՝ մարգարեից որք առ զերութին :
- Վաստամբութիւն ուսուցանես ՚ի Վավլուիս որոշ
՚ի հեթանոս մէնոցն Նորայր են . — փոխանակ՝
ամենայն Նորայր որք ՚ի հեթանոս են :
- Վարգարեքն , որք Հասն որոյ ՚ի ձեզ լինելոց էին

շնորհաց՝ մարդարեանային . — փոխանակ՝ վասն շը-
նորհաց որք՝ ի ձեզ լինելոց էին :

Աւ ելի յԵրուսաղեմ — ո՞յ յառաջազդոյն քան զիս
Եպոստուլուն էին . — փոխանակ՝ առ Եպաքեալոն որ
էին :

Յուցանելով չը՛ ի խնարծութենեն օգոստոն . —
փոխանակ՝ զօդուան որ :

Օչը վասն Կոռնոսի և Եպամազդայ պատմանիւն
իցեն՝ ամաչեմ ստել . — փոխանակ՝ զպատմո-
թիւնսն որք վասն Կոռնոսի , և այն :

ՀԵ՞ նախ բանտ՝ յարմարի յաջորդո . — փոխա-
նակ՝ ի բանսդ որ նախ :

581. | յրեւմն ալ յարաբերականն ետեի բային հայ-
ցական խնդրին կըհամաձայնի կամ ուրիշ խնդրին ալ .

Իստ ամենայն բանի չը՛ առաքեսցէ չեւ տէր Եպ-
տուած քո առ մեզ , այնպէս արասցուք . — փո-
խանակ՝ ըստ որում համ որով առաքեսցէ զքեզ :
Եպազմազիմի ընուհա բաշխեաց ամենեցուն , չը՛ և
մեծ իսկ քան զամենայն՝ ոէր սուրբ յաննենս
մուաց զիտեմք . — փոխանակ՝ յորս համ յորոց
մեծ զիտեմք զսէր սուրբ (525) :

Հանին զնա ՚ի խաչ յայն տեղին , չը՛ ետես Եպ-
րահամ շլառն կախեալ զծառոյն սաբեկայ զեղ-
ջերացն . — փոխանակ՝ յոր համ յորում ետես
զիսոյն :

Տեսեալ զՅօվհաննես յայնպիսի վարս , չը՛ ու-
թնաւ զոյլ տեսին ՚ի մարդկանե . — փոխանակ՝
յոր համ յորում ոչ տեսին զայլ ոք :

Օչը սերովլւեքն ծածկեին շուշի յահէ փառաց
աստուածութեանդ . — փոխանակ՝ յորմէ ծած-
կեին համ յորոյ ահէ փառաց ծածկեին զդէմն :

Եպայց ՚ի քաղաքաց ազգացն այնոցիկ՝ չը՛ տէր Եպ-
տուած քո տացէ քեզ չը՛ ին նոցա . — փոխանակ՝
զորոց զերկիրն :

Ա ան սրբոց Կարապետին, ուր ոչ ոք 'ի մարդկաւնէ եղե նման նման և կամ կրեաց շատը նորա . — փոխանակ՝ օրում ոչ ոք եղե նման և զորոց վարսոչ կրեաց :

Ո՞ի երկնչիք յերեսաց արքային Ռաքելացոց, յորն զարհուրեալ էիք յերեսոց նորա . — փոխանակ՝ օրոց յերեսացն զարհուրեալ էիք :

Հյու վեցթեւեան օրովեւերն ոչ իշխեին հայել 'է իշխառ . — փոխանակ՝ օրոց 'ի փառադ :

Տես և 619 :

582. | Խնչալէս բային և անունին համար ըսինք (563), աննկ ալ զանազան հոլով առնող նախողիրներն ու հոլվառու բառերն երբեմն այլեւայլ հոլովը մէկտեղ անեն մէկ խօսքի մէջ, ինչուկ բացայայտելին կամ բականը մէկ հոլով, ու բացայայտիք կամ ածականը մէկալ հոլով .

| Մըբաստան լինեին քսութեամք առ մեծ թագաւորն Պապայ . — փոխանակ ըսելու՝ առ մեծ թագաւորին կամ առ Պապ :

| Որ և առ իս ինքեան եցոյց յայտնապես :

| Վա ծովեզերք միում :

| Վա բարձրաւանդակի միոջրլով քարագագալմնիւ :

| Օ ի բանս արկցէ ընդ թագաւորին Պարսից ընդ :

| Շապուհ, և ընդ Վարչակ :

| Ծրչնեցէք զտէք ընդ երկնայինան նմանեալ զտուց . — փոխանակ ըսելու՝ ընդ երկնայինոցն զտուց կամ ընդ երկնայինան զասա :

| Խնդ խաղացեալն հուրք և սուսերք՝ արեամբ ներկելոցն :

| Խնդ ո՞ր առաւել ոք սրանչասցի . ընդ հօրն, և թէ, ընդ որդւոյն :

| Խնդ զողութեան անուան և բամբաստանօք արկանէ, զմարդ (149) :

Հոմակերձ Երանելիքաւն թօնավճառ տեսան Ա աւ
նահապաց (135) :

583. Խըրեւ, սրդէս Հօլովառու բառերն ալ, միարք
աման նշանակելով, Հայցականի տեղ արական Հօլով
կ'առնեն Երբեմն :

Ճանաչել զհանապարհս խմ ցանկան իրրեւ. Ճողու
վրագեան՝ որոյ զարգարածին զործեալ ից.
— այս նորն նման ժաղարգեան, իրրեւ զժողու
վուրդ :

Տեսի զարմացման տեսիլ, իջանել սիսօթ ինչ իր
րեւ կտաւոց մեծի . — այս նորն նման կտաւոց
իրրեւ զկտաւ մեծ :

Աչ որպէս հրամանն առցոյ առեմ:

Աչ որպէս հրամանն ինչ առերց:

Վրաքեալք երկնաւոր թափառովն և. Վրառնացն
սպառեառելիք և սպառելիք զնն մնարգեան, իրրու
ի նմանեւ ընտրելոց և ստաքելոց . — այս նորն
իրրու ի նմանեւ ընտրեալք և ստաքեալք, նման
ընտրելոց, և այդն :

ԳԼՈՒԽ ԶԱՐՔՈՒԳ

ՓԱԿԱԿԱՆ ԴՐԱՄԱԿԱՆ

584. Փոխազրութիւն կամ փոխանակաթիւն է, որի բանի մը տեղ ուրիշ բան մը զնել։ Այս ձե իս մէջ աղ տեղ բակառութիւն ալ կրիստոնի, որովհետեւ փազրութիւնն ալ ծածուկ մը կ'ըրաց։

585. Վրանկ, զոյական անունը շատ չեղ ածականի աղ ածականն ալ զոյականի տեղ կըզրուի. Բնուպես, իւղան ցանելութիւն, իսուստ խորհուրդ, աղբա բանք, առիծ պատուհան, հանուի ուղայ, գոյտ տեղի, հոսք կառը, ան զատի, չոյտ հանողերձ, չոյտ ժամանակ, չոյտ հասակ, մէ ժամանակ։

Վրան ածականն, ասսուածայինն, ըսել է երրեկին լուսած. ջերմ, ցուրտ էած ջերմք, ցուրտք, ջերմութիւն, բազմանիքոս, բազուծ ամբոխ. միարարքան, իսրբառ. խառնաձայն, խառն կամ խառնակ չայն. ան չեշտի ընթերցողաց. Աւել յընդարձակի. Եպում ապահովի առնել զոր. չպապահովս էած յանց լինել. Կառաճանա կրել. Ավել յընդարձակութեան, յարհովան էան, առ կենդանեան, առ կենդանեօք, ըսել Են ան չեշտութեան, աւել յընդարձակութեան, յարհովան էան, յանցակութեան, յանցակութեան, զաւաճանութիւն էլ, կենդանութեամբ, առ կենդանութեամբ։

586. Ենուպես Եմ բային (331), անանկ ալ լիսի.

Էշանիմ բայերուն երրորդ գէմքերուն հետ սնցեալ գերբայն (288) սեռական անուն բայի կ'առնե երբեմն .

Ուշ. ուրուք յանկարծօրէն քար ձգեալ լինի 'ի ծառ , և սպատահիցի մարդոյ . — այս ինքն թէ ոք քար ձգեալ լինի , քար ձգէ 'ի ծառ (287) :

Վաղ սպանեալ լիներ նոցա զջիմոթէոս . — այս ինքն սպանեալ լինեին նորա :

Չեւ լիներ արեգական Խառագայթիցն յաշխարհ սփռեալ . — այս ինքն չեւ սփռեալ լինեին Խառագայթըն :

Ուշերեհաւատից ևս բնակեալ եղիցի 'ի նմա . — այս ինքն թէրեհաւատը ևս բնակեալ եղիցին , բնակեսցեն :

Խմ առ բարերարութէան իմոյ արձակեալ լիցի զքեզ . — այս ինքն ես արձակեալ լիցիմ , արձակեցից զքեզ :

587. **Վացեալ գերբային** անուն բային սեռական կըդրուի քիչ տեղ՝ նաև երրոր եական բային առջի կամ երկրորդ գէմքերուն հետ կամ յոզնակի գէմքի հետ ալ որ ըլլայ նէ .

Խմ 'ի մանկութէներ իմմէ համակ 'ի ձակատու և 'ի կախ ճռէալ էմ : **Աշթէ** լուեալ եիր քո :

Վինչ չեւ քո խօսեալ իցես :

Վշխարհն այն՝ ուստի զոցա եկեալ են :

Աշթէ ձեր կարայեալ եիք :

Օօր եին նոցա որբեալ :

Չեր արարեալ և կատարեալ իցեք զամենայն :

Արոց որդւոց իւրեանց բարւոք վերակացու լիւալ էցին :

Եր գտեալ լինին **Վժաքելոցն** 'ի նմանեն զպատին փառաց :

588. **Վրանկ** պարզ զիմաւոր բայի ալ կըդտուի սեռական անուն բայի զլոց մէջ . բայց զզտշանալու է :

589. Արտօնիչ և անցեալ գերբային երթեմն հայցա-
մա ալ կըզբուի անուն բային .

Ու ասն որոյ Փրկիչն ասաց՝ խնդալ զՄաքեալսն .
— այս ինքն ասաց խնդալ Մաքելոցն , զի խը-
զասցեն :

Որով յայտ է , ՚ի կարի կարեւորացն զսա զոլ . —
փոխանակ սմա զոլ , թէ սա է :

Օ ամենայն տեսակս բարեաց վերջին լինել աս-
տու ածային սիրոյն՝ և ՚ի Տեանեւ տեստարաննե-
ցաւ . — այս ինքն՝ թէ ամենայն տեսակը վերջին
էն :

Հաղափս ՚ի շարն զիւրափափօխ զոլոյ զմութիւնս .
— փոխանակ՝ բնութեանս : —

Հայեր նա ուղիղ , ննջեցելոցն զեղեցիկ սպահեալ
զնորհս պարզեաց . — այս ինքն չնորհաց սպա-
հեալ , թէ չնորհը սպահեալ էն , սպահին :

Ու թերին եր՝ խօսեր , զամենայն ինչ ընդունայն
լեալ զառաջինսն . — այս ինքն ամենայն առաջ-
նոցն , թէ ամենայն ինչ առաջինըն ընդունայն
լեալ իցեն :

590. Երթեմն ալ անօրիչ և անցեալ գերբային ա-
ման բային՝ խնդրի սկս հայցական կամ բացառական
զրուի , որոնց մէկուն մէկը հարկաւ անուն բայի սկի-
փ ըլլայ .

Դեպ եղեւ բառնալ բերել զնա ՚ի զօրականացն .
— այս ինքն բերիլ նմա ՚ի զօրականացն էամ բե-
րել զնա զօրականացն :

Հետ զարձին ՚ի Բարելոնեւ և շինելոյ զտաճարն
՚ի Օ որաբարիլ . — այս ինքն յետ շինելոյ տա-
ճարին ՚ի Օ որաբարիլ . էամ շինելոյ Օ որաբա-
րիլ զտաճարն :

Հետ սպանանելոյն զնա ՚ի նոցունց . — այս ինքն
նորա ՚ի նոցունց էամ զնա նոցա :

Դացել կարծիս ինչ առցե թագաւորին , իրու-

գաւով ինք՝ ՚ի նմանել կամ՝ ՚ի Նրեց անսփ զայն վաստեալ . — այս ինքն առնել վաստեալ՝ ՚ի նմանել էամ նորա կամ Նրեց զայն վաստեալ :

Ենա չնորհեալ է քեզ յԵպուծոյ զամենեսկան . — այս ինքն չնորհեալ է յԵպուծոյ զամենեսկան էամ չնորհեալ են յԵպուծոյ ամենեքեան :

Եթէ ոչ յԵպուծոյ եր տուեալ զիրաւունս յազ մութեանն . — այս ինքն յԵպուծոյ եր տուեալ զիրաւունս ի՛ իրաւունքն եր տուեալ յԵպուծոյ : **Ա**ւը նախ եր զեկեղեցին շինեալ՝ ՚ի Պարիզորէ և զվելայարանն . — այս ինքն եկեղեցին և վկայարանքն ՚ի Պարիզորէ , էամ Պարիզորի զեկեղեցին և զվելայարանն :

Եթ բացառականիս պատճառն ան կ'երենայ՝ որ դորձ քին ընտղը՝ կրաւորական բայի ինողիր կ'ըլլայ (317) , և առ ինողիրը բացառական ալ կ'ըլլայ սեռական ալ (352, 353) . ուստի՝ դորձքն ընտղը սեռական դրուելուն տեղ անուն բայիի պես (331) , բացառական ալ կըզբուի երբեմն ինողիր պես :

594 . **Բ**այց շատ տեղ անուն բային՝ անորիշ և անցեալ դերբայինք քովի մէկ ուրիշ բային ինողիր ըլլալով հայցական կըզբուի .

Եսա զիմաստութիւն՝ քոյր քեզ լինել . — այս ինքն ասսա զիմաստութիւնն էամ զիմաստութենէ՝ թէ քոյր իցէ քեզ :

Կամեցաւ զիս՝ լինել թագաւոր . — այս ինքն զիս կամեցաւ զի եղէց :

Աւ կամեցաւ Անհօն զԱրայէ՝ անցանել ընդ սահմանս իւր :

Կարծեցեալ զդիսն՝ հասանել նմա յօդնականութիւն :

Հաստատեաց՝ ՚ի լինել զամենայն . — այս ինքն հաստատեաց զամենայն՝ ՚ի լինել զի լիցին :

Աւագանել՝ նեռն լինել զատացօղսն ոչ եկեալ
մարմնավ զ Բըթստոս . — այս ինքն նեռն լինել
ծանուցանել զայնոսիկ որբ առեն զ Բըթստոս մար-
մնավ ոչ եկեալ :

Տեսանիցելը զերկինս բացեալ, և զ Նըրեշտակս Ար-
տուծոյ՝ զի եւանիցեն և իջանիցեն . — այս ինքն
երիշնաւ բաշուած պէտի տեսնէն :

Երես բացեալ զգութս բանտին , կարծէը փախու-
ցեալ զկապեալմն :

Դատանել թագաւորեալ զ Արտաշէս և ընդդիմա-
ցեալ նմա զեզբարս իւր . — ուր զ Արտաշէս, զեզ-
բարս , գունէ բային ինզիր են :

592. Երբեմն զիմաւոր բային անուն բային ալ ու-
ի բայի խնզիր կըզբուի .

Տեսեալ զիս զօր ինչ արարի ՚ի վերայ անօրէնու-
թեան նոցա . — փոխանակ ըսելու՝ տեսեալ զոր
ինչ արարի ես :

Ար զամենայն մարզիկ կամի զի կեցցեն . — փոխա-
նակ՝ կամի զի ամենայն մարզիկ կեցցեն :

Եւ զերկիերս երկրաւորօքս և զերկինս երկնաւորօք
ծանոյց նմա զի զործք ձեռաց նորա են . — փո-
խանակ՝ ծանոյց զի երկիր և երկինք զործք ձե-
ռաց նորա են :

593. Քազնակի անուն բային , մանաւանդ անեզա-
մին , երրորդ զէմքի բայն շատ անզամ եղակի կըզբ-
ուի .

Ազգ եղե նմա բանք խօրհրդին :

Այս բանք հաւատարիմ է և ճշմարիտ :

Ճանապարհը նորա առ մեւք է : Քօրում էր ա-
մենայն ըղբոտանիք և սողունք երկրի և թուլունք
երկնից : Աւ էր զըրեալ անուանք նոցա :

Ծահք որ ՚ի քէն՝ ոչ ես իցէ :

Աւ զոյր իսէ ոչ էր ընդ նոսա աստուածս օտարս

իւմ ստարատիս, — այս խնդիր ոչ զայթն առաջանձը
ստորք, ոչ էլն առաջանձը ստարատիր (39) :

Քազում մասմասութիւնու և վրա գրեածու ամեց լի-
ներ, այլ և մաշաւու յողովից մարդկան՝ ի վերաց
հասանակը:

Համայ թաւ եցաւ բանցին իւմ խնդիր:
Եր երան ՚ի վեր:

Խցու երթի զցող պատապակը իմ:

Վահենացն զարգը նորա զերծաւ ՚ի նմանեւ:

Վիճաւ ՚ի նոցանեւ, յաւուր յայտնիկ վերասորք բա-
զումք:

Ական մարդիկն բազմանալ:

Աւանը իմ՝ ՚ի զժօխա մերձեցաւ:

Վաղեր առեալ իցեւ կեանս ցաւազնելոց ովասիք:
— այս խնդիր կեանը (39):

Ու եկեցիւ ՚ի վերաց մեր յարիք:

Ու ան եր եզեւ ընդ քեզ այդ անցք:

Երեւեցան նման ամեզուզը լուսեղենը, որ կանգ-
նեալ եր:

594. Վայեալ զեմինը անուն բայիներան բայի
կարգով առաջ եղաց զեմինն զրուելու անցիր (338),
երբեմն մաս եղաց զեմինն միայն համաձայն կը զբանի:

Դաւ և մեծամեծը քո, հարձիք քո և կունոյր քո:
ով.իր իւմ ընդուն նորոր զինի:

Ու ազի զու և որդիս առ ընդ քեզ անցին:

Օ յի մի նշանանցն և նայա և զուր:

Վաս զերան զորա և իւաշ դա և մեք:

Ու զու և ու դա և ու որ զինի մեր փալցն և՝ զայի
՚ի մեզ ոչ կարէ անունել:

Վայ թէ մեք կամ Նրեշտակ յերկնից առեսպա-
նեցի, մեզ առելի քան զոր առեսպանեցան
մեզ, նզութեազ լիցի: — որ կը համերցանի թէ որ
առեսպանեցի, մեք կամ Նրեշտակ:

595. Եղարփէ զերբայի՛ ուսպաննի կամ սովորացառաւ
ան բայի աեզ ուղղական կամ նախազրին սրակուն զը-
տերուն աեզք (278, 281, 282), չառ ոնցամ սեռա-
նի կամ վերջաշօլով արական ալ կրզրուի ։ Երբեմն
աշխատական եղանակին ուրիշ ժամանակներուն աեզ-
ք (279)։

Ե զումնուել ամենայն Խօրայելի յանդինն լին-
ց առաջի ականն, — փոխանակ՝ յանդինն լի-
նել, առ ՚ի յանդինն լինել, որս նույն զի յան-
դինն լիցի կամ լիցին։

Ե զարձոցանել զբիկուն խոր զնուզ ՚ի Ասմա-
յլ, — փոխանակ՝ զնուզ, առ ՚ի զնուզ, զի զնուզ։
Մի յառաջազոյն կըթել տալու որասասիսնի, —
փոխանակ՝ տալ, առ ՚ի տալ։

Մինչ ՚ի մա՞ս մարմանչեր՝ նախ զանձն սովորաց-
անելոց։

Դանես առ զունու կազմեցեն՝ հանելոց զհեմն
յաշխարշել։

(Ստարտոի ինն զից թուի որոտից լինելոց, —
փոխանակ՝ թուի որոտից լինել, թուի թե ե, թե իցե, իցե իցե։

Օ ի մի ՚ի վհասովթին նոյն կնոջն կարծիցի
զայնպիսի իրայուշ տանելոց, — փոխանակ՝ յուշ
տանել, զի մի կարծիցի թե յուշ տանել կամ որոր։

596. Երբեմն ալ զօրծիական կրզրուի նոյն երկու-
սրով։

Վիեզն արասցուք ձեզ սրամելով վասն սրար-
շութեանցն, — փոխանակ՝ սրամելոց, սրամել։

Ե վեր հայեցոց ցանելով զմիռու նորս ուտելով ՚ի
որովոյ ծառոյն, — փոխանակ՝ ուտելոց, ուտել,
զի կերիցե։

Ենթք աշաց թե այդու և սրազօյն լինին զայր աւ-
տանելով, բայց զինքն աներարանայ նկատել, —
փոխանակ՝ զայր աւտանելոց, ՚ի աւեսանել զայր։

* Եռն պատրիարքական նշանագիրն խարեւ զմարդիկ՝
զինքն դոլով՝ Վրիտառու . — փոխանակ՝ զինքն դոլ,
թէ ինքն է էամ իցէ՝ Վրիտառու .

597. Վնարիշ և անցեալ զերբարյն երթեմն իրենց
անուն բայիին ողէս (328, 329) իրենք ալ սեռական
կամ տրական կըզբուին .

{ Յապստամբելն առա ՚ի ՚ Աաբոքոզնատրաց ար-
քայէ և անցանելոյ զերդմամբքն . — փոխանակ՝
և յանցանել :

Ոինչդեռ սկզուցեալ հայէին ընդ երկինո՞ երեսոց
առա . — փոխանակ՝ յերթալ նորա :

Երբեւ ազգ եղեւ ինձ նէնդունէան յայրդ լինելոյ ՚ի
նոցանէ . — փոխանակ՝ լինել նէնդունէան ՚ի
նոցանէ . յայրդ :

* Երբա ակն ունեին՝ նմա այդնըլոյ կամ անէանելոյ և
յանեկարծ ակի հւառանելոյ . — փոխանակ՝ այժմուլ
նմա կամ անկանել և մեռանել :

Որբայ շաղաքին ամենայն խաղաղութեամբ բնաիե-
լոյ , և օրինացն ձշմարտութեան իրբեւ զի գեղեցիկ
իմն պահեցելոյ , Ոիմն ոմն անուն առաջնորդեր
առհմին իւրօյ . — փոխանակ՝ սրբոյքաղաքին բնա-
կեալ բնակելով , և օրինայն պահեալ սրահելով
որ ըսել է ՚ի բնակիլն , ՚ի սրահիլն (283, 286) .
Օնա ինքն յերկիր հողեալ շաղակաւ շրջեցոցա-
նելին , յայտնապէս Վրտուծոյ ուժունեանցն երեւ-
ուլոյ . — փոխանակ՝ զօրութեանցն երևեալ , և
ըսելով :

* Ժողովել բազում ծռողվըտոյ և ըստ քաղաքաց
քաղաքաց էիւլցն առ նո՞ առէ առակաւ . — փո-
խանակ՝ և եկեալ նոցա , և ՚ի զալն նոցա առ նո :

* Կարցել մշառորդէ՝ ամենայն Նըեշտակացուրախու-
թիւն բերէ . — փոխանակ՝ դարձեալ մեղաւորի ,
՚ի դառնալ մեղաւորի :

Տակ նոյս իւլցելոյ և իւրացելոյ ՚ի Նշմարտութե-

նեն՝ նախանձեին . — փոխանակ՝ իսկ նոցա խլացեալ և կուրացեալ :

Վագուս եղբայր՝ զապանեալն թաղել հրամայեաց .
Հզօր հարդի եղբայր՝ բազումք անկան . — փոխանակ՝ այդուն եղեալ, հզօր մարտի եղեալ :

Լուսոյ երեւեցել՝ ոչ կայ մնայ խաւար . — փոխանակ՝ լուսոյ երեւեալ, յերեւել լուսոյ :

598. Ենորիշ գերբայն շատ անգամ սեռականի տեղ ողջական կըդրուի հողովառու բառերուն քով .

Ո ասն ոչ կարել հայել . — այս ինքն վասն ոչ կարելցն, վասն զի ոչ կարելին :

Ո ասն զսուրբ քազաքն հարթ յատակ և անմարդի կայուցանել . — այս ինքն վասն կայուցանելցն :
Քազազս արդարութեամբ կեալ . — այս ինքն յազագս կելց :

Ըետ զերկիւղն Եպտուծոյ հայցել . — այս ինքն յետ հայցելց :

Օ կնի մտանել արեռ . — զի զենի մտանելց :

Վոանց արանց յազգեն բազուատունեաց լինել թագաղիր . — այս ինքն առանց լինելց թագաղիր :
Փոխանակ համառօտիւ ասել . — այս ինքն փոխանակ ասելց :

599. Երկու անորիշ գերբային ետքինը՝ շատ անմուղջական կըդրուի, և առջինն ինչ հորով է նե՛ կըհասկըցուի .

Ո՞ի իբրև տիրելով վիճակացն, այլ լինել օրինակ հօտին . — այս ինքն է՝ լինելով օրինակ :

Օ օր ամենայն տեսանելով զայսականի սրջագործութիւն և լսել . — այս ինքն լսելով :

Հրձիգ առնելով զգաւառս նոցա, քանդել զքազաքս, ՚ի ծառայութիւն վարել զազգն և համաջինջ ՚ի միջյ զօրինացն բառնալ զամբարիշտ սովորութիւն . — այս ինքն քանդելով, վարելով, բառնալով :

Եւ մինի այս՝ ի բառնալց զմեզաց խուարն և չնոր
Տել ոգւոց լուսաւորտ թիւն. — այս ինքնն և՝ ի
չնորհելց :

Եւ ձեւն յարութեան, վերանալց ընդ երկինս և
նատել ընդ աջմէ աստուածութեանդ. — այս
ինքն վերանալց և նատելց :

Եւ ծիծուան (ազգանուր բնականը են)՝ ի ձմերոց
երթալց, և խորօսի՝ խմնալ յառաջազոյն ըզ-
ձմերունս կարեւոր և վաղմաղ՝ ի մարմնադ տե-
ղիս վութալց :

600. Վնորիշ զերբային շատ անդամ՝ ուզբական կը-
գրուի դործիականի տեղ կամ անցեալ զերբայի տեղ.

Մարա յանձն ասին՝ իբր ոյնու կասկած կամ կար-
ծիս՝ ի մոի անեկը. — այս ինքն ՚ի մոի անեկը,
՚ի մոի կալեալ :

Ոզեր և ազշեցուցաներ զազցն սամապացոց
ասել զանձնել թե ից մեծ ուն. — այս ինքն ա-
սելով, սասցեալ :

Հրաժարեւու յեղբարց նաւեր յՎնորիս, փորթել
զգլուխ՝ ի Անպըրեայ. — այս ինքն փորթեալ, փոր-
թելով :

Երաց թօթափել այսու հետեւ զամենայն շարու-
թիւն, անխարդախ կաթինն փափարիցելը. —
այս ինքն թօթափեալ, թօթափելով :

Վիշտ կարօտիմիք Վրառածոյ՝ հասնեաւ զոլ բնու-
թիւն և զիւրաշարժ. — այս ինքն զոլով :

601. Վազրիլ, ետ կենալ նշանակօզ բայերուն բով
ուզբականը բայսանականի տեղ կըզլուի շատ հեղ.

Իւ դադարէ խօսել :

Իւ խստորեցաւ առնել ուզբութիւն :

Խորշեր զօրն մասնել՝ ՚ի քաղաքն :

Օ ցոյշ մեր պատել ինչ նոն :

Վազելցին զմեղ խօսել : Հոսմիք՝ ՚ի բաց կացին
ձեւնստու լինել բրիստունեւութեան :

602. Խակ հայցական խնդիր առնօգ բայերուն՝ քով
զրուի ներ, հայցականի տեղ ալ կը հասկըցաւի.

Երբեւ կատարեցին մատուցանել. — ըսել է կա-
տարեցին զմատուցանելն :

Օստապյել յերկրի՝ ազատութիւն կենաց խրեանց
վարկանելն. — ըսել է՝ զծառայելն ազատութիւն
վարկանելն :

Ոտզին նորա զալ կալ յազօթա. — այս ինքն թողին
զգալ կալ յազօթա :

Առա ինձ առնել. Կամեցաւ ելանել. Մոռացան
առնուլ. և այլն :

603. Եւ իրօր ալ կատարեալ հայցական կը զրուի
ունին անուան որես (280).

Տեր իմ յամե զգալ. — նոյն է թէ ըստի յամե
զալ :

Լուար զդորա խօսել բանա հայշոյութեան. —
ըսել է՝ լուար խօսել գմա :

Կամիմ զմանեկամօրդացդ ամուսնանեալ, որդիս
մունել, անարարս լինել :

Օ երագելն միայն խոկացի :

Դիլին անդեն կամիմ զբնակիլն :

Օ հարկելն լիով վութասցիս : Փութա զգալն :

Չառնոյր յանձն զերթալն :

Լաւագոյն զմեռանելն կամիմ քան զմեռացանելն :
Ճմապեալ և կամի զտալն :

604. Ը առ տեղ ալ ուղցական, և մանուանդ զոր-
ական կը զրուի անորիշ զերբացին՝ ոչ բայածականի
անցեալ զերբացի մորով. կամ թէ զօրծիական՝
զրականի տեղ, ըստ 278, 279.

Եթէ, սուզ իցէ բանն, իրրու ոչ պարունակող
զիմաստու և ոչ բաւականապես տալ զցոյցս՝ պար-
սպեալ լինի. — այս ինքն առօգ էամ տուեալ
զցոյցս :

Կոսուն համեստ որպէս զօրինուոր որ, և ոչ ամե-

նելու ունել անդուռն բերան նման այլոց կա-
նանց, — այս ինքն ոչ ունող անդուռն բերան :

Օ'ի քեն պատիւն անդիտողին և հաւասար գոլ
անսխին . — այս ինքն զայողին, եղեցին : —

Վեռանել քան թե տեսանել զրդիս օտարա-
նաց կոխելով զահմանս հայրենիս . — այս ինքն
կոխողս, կոխեալս էամ կոխել զահմանս :

Վաեն զլցրուանգայ ըստ հմայից դժնեայ զոլով
ական հայեցուածով . — այս ինքն դժնեայ եղեալ
էամ դժնեայ զոլ :

Հիշեցեք և զոխ արեանցն ՚ի զորս հսուելով ձե-
ռաց . — այս ինքն հսուղ, հսուալ :

Տեսեր շուրջ զաստուածային սեղանովն պարելով
զտղայմն . — այս ինքն պարողս, պարեալս էամ
տեսեր պարել :

Վի լիցի փշովք հեղձեալ, այլ պտղաբերելով ըդ-
պտուղ սիրոյ . — այս ինքն պտղաբերով, պր-
զաբերեալ :

Վանկունք բժշկաց զորս ճանաչեն ունելով զցաւս
անբոյժս՝ ոչ ձեռնարկեն առ այնպիտիսն . — այս
ինքն զորս ճանաչեն ունողս էամ ունել զցաւս :

Վմանց աներկիւղից՝ ՚ի մէնջ առ ձեզ հատուածե-
լոց և զմերս ազարտելով կարգաւորութիւն . —
այս ինքն և ազարտողաց զմեր կարգաւորութիւնա
Շարախոսեն զձէնջ՝ խազմարարս կարգալով և
խուլարարս և խանգարիչս օրինաց թագաւորաց
և նորոգ աստուածապաշտութիւն քարոզելով . —
այս ինքն քարոզողս :

605 . **Վնորիշ** դերբայն ուղական, երբեմն ալ գոր-
ծիական, առանց ուրիշ բայի տակ ըլլալու ալ (278,
279), զիմաւոր բայի տեղ կըդրոի երբեմն, մանաւանդ
ապառնիի ու հրամայականի .

Վայլ փոյթ յանձին կալեալ պահանջել զամենայն
հարկս և զհասս, զի մի երբեք բազմացին . —

այս ինքն պահանջեսջլր , էամ փոյթ յանձին կալ-
ջլր պահանջել (606) :

Օ ի մի լիցուք ցանկացօղք շարեաց՝ որպես նոքայն
ցանկացան , և մի կռապարիշտք լինել՝ որպես ո-
մանք ’ի նոցանե . — դր և մի կռապարիշտք լիցուք :
Ծառայք՝ հնազանդ լինել յամենայնի երկիւղիւ-
տերանց . — այս ինքն լերուք :

Ո՞ի բազում վարդապետու լինել , եղբարք իմ . —
այս ինքն մի լինիջլր :

Ենքան առատանալ արտասուացն , մինչ զի լուա-
նալ զտոս Տեառն . — այս ինքն այնքան առատա-
ցան , մինչ զի լուանային էամ լուացին :

Իսյց քանզի զհրաման էամ զհրամանաւ ինչ ու
անցանել ըստ թագաւորին , սպաս արար մար-
թանօք զհրամանն կատարել . — այս ինքն ու
անցանել :

Որ ճշմարիտ Շատուածն է , զամենայն ինչ զիւր
մշտնջենաւորութեամբ ունի , և զորդին իւր միշտ
ընդ իւր ունել . — այս ինքն միշտ ընդ իւր ունի :

Եթէ կարձիչք յանցանաց էին գեք , ու երբեք
զմարդիկ ’ի կռապաշտութիւն յօժարեցուցա-
նեին . . ու ընդ աստեղու սրուցանել . — այս ինքն
ողուցանելին :

Աակայն և ’ի նոցանե՝ զոր ինչ հաւաստին կար-
ծեմք՝ առնուլ . — այս ինքն առնումք էամ սոցուք :

Եւ զիարդ զսակաւամել զն՝ ամենայնիւ ամսկարշտե-
լոցն մասնել ’ի սատակումն . — այս ինքն մատ-
նեք էամ մատնիցեմք :

Որքան յայտուիկ ըստ բազմադիմի զործոցն՝ և ա-
նուանցն զոլ զանազանութիւնք . — այս ինքն
զոն , են զանազանութիւնք :

Եւ այսպես ուսուցանելով , մինչև մառանալ լո-
ղացն զամենայն իրս աշխարհականս . — այս ինքն
ուսուցանեն :

Օսյա տուելով , զի զայն վերապայն քանի զամենայն
յարդարիցէ . — այս նորն զայն տու էամ տուր .
Տեսեալ զբնին մերկացեալ 'ի լուսեցեն զշետիցն,
սազարթ ապատ լինելով ընդ անկով դրախտին .
— այս նորն սազարթ ապատ լիներ :

606 . * Վահանով , ո անցեալ դերբայն , առանց ուրիշ
բայի տակ ըլլալու ալ (284 , 286) , զիմանոր բայի տեղ
կրողութերքեմն :

Երբե զիտացին թէ այլն հրեայ է , միաբարբառ
եղեալ յամենեցունց իրրե ժաման երկու աղա-
զանել . — այս նորն մի բարբառ եղե՝ աղազա-
կել . էամ մի բարբառ եղեալ աղազակել , ին (605) :

Յայնմ Ժամանակի տագնապափոյթ սախառա զեռ
սպանա արձակեալ , պատուիրակո հանեալ ընդ
աշխարհ՝ զի անենեցեան օժանքեր ընծայտար
լիցին . — այս նորն արձակել , ին , հանել , էամ
արձակեցին , հանեին :

Եւ այնչափ յանդգնեալ , մինչե կանանց հրամացէ
միլուսու թիւն տալ . — այս նորն այնչափ յանդգնի
էամ յանդգնեցու :

Հաւանեալ անենեցուն մեծամեծաց և փոքրունց
ազգ անենել անենայն երկրին՝ զի համայ թուեսցի .
— այս նորն հաւանել , հաւանեցան ազգ առ-
նել . էամ հաւանեալ ազգ առնել , ազգ սպարթի :
Հայոցան , ընկալեալ համարձակու թիւն անենայն
որ՝ հայր իւր կոչել զի շատուած . — այս նորն ըն-
կալան համարձակու թիւն կոչել . էամ ընկալեալ
կոչել :

Եւ արդ եղեալ որոսումն յերկնից սասաթկ ան-
հնարին , զի ահարեկեկեալ զամենայն ամենին . —
այս նորն եղե որոսումն , ահարեկեկեաց :

Մացեալ 'ի հօրել լինել ըստ , և անգեն եղեալ
ըստն համասփիւռ . — այս նորն և անգեն եղե .
Մատ (թագաւորն Պարսից , քանզի զայն լուեալ-

՚ի բաւզելիցն , տաճիկ ու զատք արձակել . ՚ի Հայու
արտ . — այս ինքն բանզի լուս :

՚ի սարա այսպէտ ու սիրելի եղեալ աշխարհին մերոյ :
թագուորեալ ամս բառաստն և մի . — այս ինքն
աս սիրելի եղե էամ թագուորեաց :

՚ի կիսոցն ՚ի նացանե զմեծն Ասհակ ինզըքեալ .
— այս ինքն կեսին ինողրեն , ինզըքեցին :

՚ի ինչ զազարեալ անձրենն , տօժ եղե . —
այս ինքն այն ինչ , իրրե զազարեաց :

՚ի ՚ի լինել աշնան՝ կօխան եղեալ մորենի . — այս
ինքն կօխան եղե :

՚ի զպաանշն Հրովարտակին այսորիկ յառաջ հա-
նեալ եղեալ և տարածեալ անենոյն զզուշու-
թեամբ , եթէ Հրեից վարել զիւրեանց օրենոն .
— այս ինքն հանեալ զիթիք և տարածեսցիք , վա-
րել Հրեից զիւրեանց օրենոն (557) :

Հրամայելը նոցա լուսնալ և որրել , զի արժանա-
սորք լեալ աստո ածառեա վառացն ականենքոյ .
— այս ինքն զի արժանասորք լինիցին :

Յօրինականն որ եհարց ցատ , թէ զինչ ինչ արա-
րեալ զի զիեանո յաւիտենական ժառանգեցից .
— այս ինքն զինչ ինչ արարից էամ առնիցեմ :

607 . Հայերենի յատու եղած ոչ մըն և որ երրորդ
մը մէկու մը վրայ բան մը պատմելու առեն՝ բային
սրիշ բառերուն դէմքը շատ տեղ առջի զէմքը կը փա-
սի իրրե անոր բերնեն . ինչպէտ :

Իրրե ետես՝ թէ ձեռանիմ , կոչեաց նու զծառացն .
— վախանակ ըսելու՝ թէ մեռանի :

Իրրե զիսոց՝ թէ ոչ էարեմ ժոյժ անել նմա , զար-
ձաւ անողրեն . — վախանակ՝ թէ ոչ կարե :

Ծ ինեցին յաշտարակս ամքացեալո , զոյցէ զայ-
ցն հեթանոսը և կօխան առնիցեն պատ . —
վախանակ ըսելու՝ զտաս :

Երբեւ ետես՝ Վիկանովը՝ և թէ յաղանեցաւ խոր
հուրդ նմա, խաղաց պատահէլ նմա պատերազ-
ման. — Փոխանակ՝ խորհուրդն, խորհուրդ իւր։
Օտեր տղաւին, մի ՚ի ձեռս հայհոյիւ խուժա-
զուժ չեթանուաց մասնել ունու. — Փոխանակ՝
զբնորեամս, զնոսա։

Խակ տիկինն Փառանձեւմ իրբեւ ետես՝ եթէ միայն
նաշի, երաց զգուռն բերդին. — Փոխանակ՝ մնաց
Համեմն իւր տարարերեր՝ թէ յա Առէշիշից զցա.
Նու թիւն թիւնից. — Փոխանակ՝ Թափեցէ։

Վարեր և ցուցաներ՝ մրագես զիցն օդնականութեամբ
զգործ քաջութեան իմայ յառաջ մասուցեալ. —
Փոխանակ՝ քաջութեան իւրոց։

Եթէ կիսոց կէս ՚ի մէնջ Առանիշինք, ու զիցեն ՚ի
վերաց մեր զակրտ. — Փոխանակ՝ մեռանիցի չա-
մռռանիցին։

608. Բայի մը զէմքի տեղ՝ շատ անզամ եական
բայը կըզբուի և ան բային անորիչ զերբային. | Կական
բայն կամ եզակի երբորդ զէմք կ'ըլլայ տրական խնդ-
րալ, կամ ամէն զէմք եզակի ու յոզնակի. ինչպէս,

609. | Եզակի երբորդ զէմք՝ տրական խնդրով.

Լոր ինձ լինել այսօր յերկըի անձանօթում. — այս
ինքն լինեի, գտանեի։

Լոր երբեմն (նոցա) զհետ երամակաց ցառց ար-
շաւել. — այս ինքն արշաւեին։

Լոր ինձ լիներ նոցա հասանել. — այս ինքն այս
ինձ, իրբեւ հասանեին։

Լոր լիցի պաշտել զի՞ցառուած արարիւ. — այս ինքն
ես պաշտեցից։

Կալ լիցի քեզ յուխտի մերում. — յը կացցես զու։

610. | Եմին զէմք եզակի ու յոզնակի։

• Բահանացըն եին մասուցանել զմապուն. — այս
ինքն մասուցանելին։

Եցես լինել 'ի հազարաւորս . — այս ինքն լիցիս .
Եղիցիս :

Ե ինքննորատակէլ . Ա . յլ ոչ լինելին տեսանել զնա .
— այս ինքն առեն , ոչ տեսանելին :

Օ ի թաղուլ զարն և ընտրել զբարին լիցին . —
այս ինքն զի թաղցեն , ընտրեցեն :

Հ օրժամ մտանելն լինեցիսկ . — այս ինքն յորժամ
մտանիցեմքն :

Ե զեն խորհել զվաստակս . Ե զիցուք շինել զան-
ձնա . — այս ինքն խորհեցան , շինեցաք :

Ե զիցին ականջք քո լսել էմ 'ի լսել . Հ այս լեռ
թեակոխել . — այս ինքն լուիցեն , թե ակոխեա :

611 . Ա լրաւորական բայերն երբեմն հասարակ բայի
և հայցական ինպիր կ'առնեն ան անունն՝ որ անուն
ով պիտի ըլլար , ու բնութեան ինպիրնին անուն բայի
առնեն .

Օ զոր ինչ հրամայեցալն՝ զայն զմառաւ ածջիք . —
այս ինքն որ ինչ քեզն հրամայեցաւ :

Հ երաւի պահանջի ընդ որոց յանդգնեցան՝ պա-
տիժս . — այս ինքն պատիժք պահանջին 'ի նը-
մանել :

Օ արիւն որդւոյն զօրս ծնաւ ոք՝ պահանջի , թէ
երկիւզիւն Ա բառուծոյ ոչ մնուցանեւ . — այս ինքն
արիւնն պահանջի 'ի նմանել :

Օ շար էսն յ Ա բառուծոյ և ոչ յայլմէ ու մեքէ հար-
ցանի (Ա ցամ) . — այս ինքն ուր էսն հարցանի
Ա ցամայ :

Ե կ հրեշտակք հաւասարացան զկարգ քահանայու .
թեանն . — այս ինքն ոչ հրեշտակաց հաւասա-
րաց կարգ քահանայութեանն :

Ե ինակեցաւ երեւակն զառաջին և զվերազոյն զո-
տի . — այս ինքն առաջին և զերազոյն զօտին վի-
ճակեցաւ երեւակին :

Օ այս ՚ի Պլաւկուտ, աղասիսքը. — այս ինքն այս
աղասի խնդրի ՚ի մէնջ առ ՚ի Պլաւկուտ։
Օ մեծն յանձնեցար շահավաճառութիւն. — այս
ինքն մեծ շահավաճառութիւնն յանձնեցաւ քեզ
Օ ինտուրք աշխարհիս մերոյ զՀայրենի տէրու-
թիւնն ՚ի բաց կողոպտեցան. — այս ինքն հայ-
րենի տէրութիւնն կողոպտեցաւ ՚ի զինտուրաց
մերոց։

612. Անորիչ զերբային, մանաւանդ սեռականին,
հայցական խնդիրը շատ անգամ սեռական կըդրուի
յատկացոցի պէս (383, 384).
Ա ասն կնոջ առնելոյ քահանայի. — այս ինքն վասն
կին առնելոյ։

Ետուն ՚ի գործ արքունի՛ վարձ նաւաց գործելոյ.
— այս ինքն նաւաց գործելոյ։

Վ րար առազանս մլրտութեան՝ կնքոյ տալոյ. —
այս ինքն կնիք էամ կնունք տալոյ։

Վ ասն թողութեան տալոյ մարդկան. — այս ինքն
թողութիւն տալոյ։

Հ ետ աղօթիցն և այլոց ուղղութեանց յիշեցու-
ցանելոյ. — այս ինքն յետ յիշեցուցանելոյ զա-
զօթմն և զայլ ուղղութիւնն։

Խ ժամու մատուցանելոյ պատարագին. — այս ինքն
մատուցանելոյ զպատարագն։

(Ծ ր դատելոյն և արդարացուցանելոյն ամենեցուն.
— այս ինքն զամենեսեան։

Փորձելն՝ քննելն է, անձին. — այս ինքն՝ է քննելն
զանձն։

Վ րբահամու պատարագեն խահակայ. — այս
ինքն պատարագելն զխահակ։

Խ նձ ու փոքր է հիանալ, վասն այսք ինդրոյ ու-
նել ձեզ. — այս ինքն խնդիր ունել ձեզ վասն
այսր։

613. Ասկան, կրտորական ու չեզոք անցեալ դեր-
պին, մանաւանդ հորովածին, ուղղական խնդիրն աւ-
բրուի երբեմն համաձայն դերբային կամ անու-
ն օրու որ ե՛րառիներ .

Վշգահակայ, Վարաց եղելց թագաւորի . — այս
ինքն եղելց թագաւոր Վարաց :

Վանդիսեաց չարաց եղելցն դատաստանն ՚ի ընէ-
ու դատարկանայ . — այս ինքն այնպիսի չար եղե-
լցն :

Վասն օրդւոյ իւրոյ, սահմանելց օրդւոյն Վատու-
ծոյ . — այս ինքն սահմանելցն օրդի Վատուծոյ :
Վաղիր ևս յաճախուեալ տողեք զինի ձեր զմերձա-
ռորացն անուանելոց . — այս ինքն զանուանելցն
մերձաւորք, զայնացիկ որ մերձաւորքն անուա-
նին :

Վասացոք փոքր ինչ և վասն առաջաւորացն ՚ի մէնջ
անուանեալ պահոյ . — այս ինքն վասն ՚ի մէնջ
առաջաւորք անուանեալ պահոյ :

Վարմէնեն յայնմանէ կոչեցելց մինչև ցեղալմանս
պոնտացւոց . — այս ինքն յայնմանէ կոչեցելցն
Վարմէն, յայնմանէ որ կոչեք Վարմէն :

Օ ի և ՚ի փոքրունցն թռւեցելց մի ինչ արասցեն
անտես . — այս ինքն ՚ի թռւեցելցն փոքր, յայն-
ցանէ որ փոքրունք թռւին :

Վասն իշոցն՝ երեքօրեխոց կորուսելոց . — այս ինքն
երեքօրեայ կորուսելոց, որ ըսել է. յերից աւուրց
հետէ :

614. Վաղղական ու նախղիւ տրական խնդիրները
Ա2, 363), շատ հեղ եղակիի աեղ յոզնակի՝ կըզը-
սին .

Վիթէ այլս աւաղակաց եղեւ տունդ իմ:

Վայց զնա իւր յորդեգիրս :

Օքեղ յորդեղիրս առներ :

Վարձակեսցես զնա ազատու ՚ի քէն :

Կոր տախտականման արտացես վեա :
Ա միայն երանելիս շատնեւ , այդ և եղեկելիս զայն
 որ զար բաննե ըսիցէ :
Օ տիւն գիշերս զարձէ , արքեցու թիւննեւ :
Օ պարն՝ օրու մ զդու ունն յանձն արտարին , զնոյն զեւ,
 ունն արձակեցին :
Տ զեզու ցուցեալ զիս առենելին :
Օ նու եզ պլուխու եկեղեցւոյ :
Օ քեզ միաննին խրոց հազարդու և մարմարեցու
 և ժամանեցաւ որս արտար :
Օ պարզն առաջի զնենն իբրև զիւրաչաս , վասն
 այնորիկ և օգտակարս : —
Ի նոր արշալուրշն . ընդ առաւաս . ընդ այզս այ-
 զոն . ընդ երեկո առարն :

615 . Կարծիական ու բացառական բառերուն յաս-
 կացուցիսը՝ շատ աեզ մասնց պես զործիական ու բացա-
 ռական երարքի . ինչպես ,

616 . Կարծիական յատկացուցի .
 Հաստատեա զսիզա քո սրտատառվ միով հացին .
 — այս նոյն պատառով միով հացի :
 Կնոր սրբու թեամբ սրտի . Ո թուննու թեամբ
 սրտի . ինչպրեւ . — այս նոյն սրտի :
 Սրտակեցի զնոտա բանին բերանով իմով , — այս
 նոյն բերանոց իմոց :
 Ենոր համանեաւ . աջոկդ քով սրբով . — այս նոյն
 աջոկդ քոյ սրբոյ :
 Խռակը բանինք խոզազու թեամբ , բանինք սորոս-
 նոր , բանինք սպառնապեօք . — այս նոյն խաղա-
 զու թեամն , սպորանոց , սպառնապեաց :
 Վաժանառ խրափք մարզարեխքն ձայնինք . —
 այս նոյն խրոց մարզարեխքն :
 Օ մեռքրու թիւն մարքեալ նորեամբ մաշնն . —
 այս նոյն նորեամբ մաշնամերն :

617. Ըստականու յատկացոցին:

Եւ Եր արքեալ նորս այնպահ յօթէ Անողենե իւրմէ . — այս ննդն Անողեան իւրոց :

Խառնու յերեսաց երկրէ . Վառ ՚ի ծագաց երկրէ .
— այս ննդն երկրի :

Եղուցոց մարդկանե իւճ՝ ՚ի մարդկանե . կողուակապ
՚ի միջոց մարդկանե իւճ՝ ՚ի միջոց համազու էն . —
այս ննդն մարդկան , համապայն :

Ե խորոց անողնոց երկրէ . Ե պատցոց որովայնէ քուժ
մէ . — այս ննդն երկրի , որովայնի քոց :

Ե ըսրախոսութենէ առար լեզուէ . — այս ննդն
առար լեզուի :

Ե բերանոց զաւակէ զաւակի քոյ . — այս ննդն զա-
ւակի զաւակի քոյ :

Ե զիխոց լեռնեն առեապ . Վ անեն՝ ՚ի կոսթէ Շազա-
որէն . — այս ննդն լեռնն , Շազաս որին :

Ե տանէ կողմաննե . Վ ննդն կողմաննե . Ե մէնջ կու-
սէ . — այս ննդն ՚ի տան կողմաննե , յիշ կորին-
նէ , ՚ի մեր կուսէ :

Վ ամքոխինն բազմութենէ . Ե Հօրէ յայտնութե-
նէ . — այս ննդն ամքոխին , Հօր :

Ե աւրանական խաչեն զօրութենէ . — յր խաչին :

Ե մարդարեն զեղեցիապէս զերծանել կամոց . —
այս ննդն ՚ի կամոց մարդարեին :

Օ կոսթէն բանահացոց մեծ զշաւաստին ասէ . —
այս ննդն զշաւաստոց կոսթն բանահացոց :

618. Խայց յատկացոցին անձական որ անենայ՝ ան-
համաձայնիք երրեմն , երրեմն ալ ան միայն կրշամա-
յիք և ոչ յատկացոցիք :

Ինդ հավանեաւ աջակդ քո սբու . Հեղմանիր ա-
րեամեզ քո սբու . Վ աջոց փրկւնն մերոյ և առանն .
— այս ննդն աջակդ սբու , արեամեզ սբու , փրկւնն
մերոյ :

Հեղմանիր արեամ Արտէ կամ Էրտէ . — այս ննդն
արեամ ձերոյ , իւրոյ :

Խ Դաշնակության արդարութենաւ . — այս ինքնի յար-
գարութենէ միոյ մարդոյն (477) :

619. Խըբեմն ուրիշ հողավերու ալ կ'ըլլայ որ կը-
համաձայնի յատկացոցից , կամ նախողիւ հողավի-
քով ուղղական կըզբռուի , ու ետքը սեռական դերա-
նուն մը կ'աւելցուի .

Խմեք քերպվելիցն երկայնութիւն քանի կան-
գուն . — այս ինքն երկայնութիւն թեոց :

Պատրաստեալ հուրն , մինչ չեւ ուրոք 'ի նա փր-
չեալ , վառումն առ յայտնի իմացաւ . — այս ինքն
վառումն հրօյն , որուն տեղը աւելցած է առ :

Առ և միսիթարութիւն՝ անուանը էարեանց ըն-
թանան յաշխաթհի . — այս ինքն սզոյ և միսի-
թարութեան անուանիցն :

Օ երկիրն Հայոց այնուհետեւ եկեալ արքային
Պարսից յիւր անուն զտեղիմն անուանելը . — այս
ինքն զտեղիս երկրին Հայոց :

Եւ ոչ զյորովայնի զիեւանան կարէ որ ասել զյո-
րինուածան . — այս ինքն զյօրինուածս կենացն
որ յորովայնի (389) :

Ինդ Հրեշտական դասակցելով պարս . — այս ինքն
ընդ Հրեշտակացն պարս :

Առը ուխտաւոր մանուկն զինչ պիղծ մերձենացը
'ի ձեռանոր՝ որբեալ լիներ . — այս ինքն 'ի ձեռ
ուրը ուխտաւոր մանեկանն :

Հարաբերական յատկացոցմն վրայ ալ շատ անզամ՝
կ'երենալ աս քանո , որով կ'ըլլայ ըստածնիս 'ի 581 :

620. Խոկ Երբոր կ'ըսենիք Պատառ մի հաց էաճ մա-
զաղաթ . բլիթ մի հաց , բաժակ մի ջուր , կաթ մի ջուր ,
բեռն մի փայտ , և այն , չորս կերպ կընայ խմացուիլ .
մէկ մը յատկացոցից ըստ 619, մէկ մը ուղղական ինողիր
ըստ 342 , 381 , 389 , մէկ մը զործիական ինողիր ըստ
371 , մէկ մ' ալ ածական ըստ 385 :

621. | Ճըրեւմն ալ յատկացուցին ու յատկացեալք
դիմուն հողավայրին, մէկը մէկալին հողովք կ'առնեւ. .

| Ե շիփոր բարբառոյ տալ նմա պատգամն . — փո-
խանակ ըսելու ՚ի բարբառ շիփորի :

| Օ ժուն խլել զցանկութիւն բուայն հրամացէ .
— փոխանակ՝ զբոյս ցանկութեանն :

| Համապազորդ արտաստօք աւազանին լուանալ .
— փոխանակ՝ աւազանաւ արտաստացն :

| Հատաւ օգնականութիւն յուսոյ նոցա . — փոխա-
նակ՝ յօյս օգնականութեան :

| Ժամանակի փախատենմէն Ը ապհոյ . — փոխա-
նակ՝ ՚ի ժամանակէ փախատեանն :

| Ե զրանէ մարդկանն նենդեալ . — փոխանակ՝ ՚ի
մարդկանէ զրանն :

| Հասարակախառն ինչ բնութեամք օրինաց . —
փոխանակ՝ օրինօք բնութեան :

| Ո՞չ էք յարքունական տէրութեանդ պարագայց
ամօք . (57) — փոխանակ՝ պարագայիւք ամաց :

622. Գոյականին ածականն երեւմն սեռական կը-
ի յատկացուցի պէս .

() Ծցին իւղով ՚ի միրոյ պարզելոյ . — այս ինքն իւ-
ղով պարզելով ՚ի միրոյ :

| Խմով արեւամք վասն ձեր հեղոյ . — այս ինքն ա-
րեւամք հեղով (297) :

| Առկանաւն արկելոյ ՚ի ծով : Օ ննելի բնութեամք
մարդկայնոյ : || Կրտեցար արեւամքդ քո սրբոյ :

() Նողք սրբոյ աւազանաւն :

| Հերձուածականին չարափառութեամք . — այս
ինքն հերձուածական չարափառութեամքն :

| Հայցեա յորդւոյ քո միածնի . — ցու միածնէ :

| Հանուանեալ թլիփատութենէ անտի մարմնաւոք
ձեռագօրծին . — այս ինքն յանուանեալ ՚ի մար-
մնաւոք ձեռագօրծ թլիփատութենէ անտի :

Ալդ զայս տուար բան սակառաց՝ ձեզ միսիթար
 տրտմեցելոց. — այս ինքն զայս բան սակառ :
 Եմեզազրութենե՛ աստուածայնոցն և մարդկայ-
 նոցս արտաքս զինքն որցեալ. — այս ինքն յաս-
 տուածային և մարդկային մեզազրութենե՛ էամ-
 մեզազրութեանց :

Օ լեզու մարդկան . . զի՞ թունոք մահաբերին .
 — այս ինքն թունոք մահաբերօք :

Իւրայովքն զօրօք բազմի վառելովք . — այս ինքն
 զօրօք բազմօք :

Փառարանչօքն անմահից . — այս ինքն անմահ փա-
 ռարանչօքն :

Տարեորականաց լցեալ զանազան պաղպալք . — այս
 ինքն տարեորական զանազան պաղպալք :

Ո՞եծաբանա մնոտեաց բարբառել . — այս ինքն
 մնոտի մեծաբանութիւնս, կամ ըստ 435 :

Ծ ինեցին 'ի պարիսապ ամուր՝ յաշտարակս հզօ-
 րաց . — այս ինքն յաշտարակս հզօրս :

Ի՞նդ արդարս երջանելաց . — այս ինքն ընդ երջա-
 նիկ արդարս :

Հեռագոյն լինիցի ընդ ձեզ և ընդ նոսա՝ որչափ
 կանգունիք երկուց հազարաց . — այս ինքն երկու
 հազար կանգունիք :

Հյայն աւուրս եօթանց էամ եօթեանցն . — այս
 ինքն յայն եօթն աւուրսն :

623. Ըորբորդ հոլովման նախզրիւ վերջահոլով
 արականին առելի համարձակ ու բնականաբար կ'ըսոց
 առ բանդ, ինչու որ՝ ոչ ալ ռամի պէս ամենուին տրական
 է (33) . ուստի շատ տեղ կ'ըսուի

Հյառուրն առաջնոյ . — որ ըսել է առաջնում:
 Իմաստութիւն ոչ բնակէ՛ ՚ի մարմինի վարեցելոց
 մեզօք :

Եստեալ յաթու բարձրութեան և վերացելոյ :

Ելքին այրեցելոց հրով և ծծմբով :

Ե յաւանակի նորոյ նատեալ :

Ելքակն արի՝ ի ձեռին իւրում աջոց , և յահեկումն վահան :

Ե մարմնի իմոյ , 'ի սրախ իմոյ , 'ի հեծութեան իմոյ ,
'ի ձեռին քոյ էամ քում . —

Ե հանգստեան ձերոյ . յերկրորդում ամին իւրոյ .
— այս ինքն իմում , ձերում , իւրում .

624. Եղբեմն ալ զոյականին հոլովն ածականը
անէ , ու զոյականը սկռական կըդրուի յատկացուց-
պէս .

Ելապաւորեայ ամսօրեայ մի աւուրց . — այս ինքն ամսօրեայ մի աւուրց :

Ե ջակողմն թեին բեկաւ . — այս ինքն աջակողմ
թեն :

Հակառակորդք բազում են գործակցաւ բանսար-
կուին . — այս ինքն գործակից բանսարկուաւն :

Հիւրմէ բարեսէր առատութեանն . — այս ինքն յիւր բարեսէր առատութենին :

Հահեկէ զստին երկսայրի . — այս ինքն յահեակ
զստին :

Ե քելականք կուսանաց . — այս ինքն արգելական
կուսանք :

Ենդ հնգեկան կամարարն կուսանաց . — այս ինքն կամարար կուսանն :

Եատակել զստակիլմն չարացելոց թշնամեայն .
— այս ինքն զստակիչ չարացեալ թշնամին :

Եաշխել նոցա զդահեկանաց տարեորն . — այս
ինքն զտարեոր դահեկանն :

Դակատեցաւ ութ հարիւր հազարօք զօրաւորօք
պատերազմնզաց . — այս ինքն ութ հարիւր հա-
զար զօրաւոր պատերազմնզօք :

Եստրեաց երեսուն հազար արանց զօրաւորս զօ-
րութեամբ . — այս ինքն արս :

Γιάκων ριανή ζωγράφισην . — Ταπισάκειας τον
ζωγράφο αριστήν . — ογκό θίαρης αρρένος , αρρών
Σωτήρας φέρει πανάντα αρδαθέντης ήταν ορθός ζωγράφος
ορθούφωνος . — ογκό θίαρης αρδαθέντης , ορθούφωνος .
Ο ζωγράφος ήταν η ζωγράφης αρδαθέντης ζωγράφος
η ζωγράφης αρδαθέντης η ζωγράφης αρδαθέντης .
Ορθούφωνος ορθούφωνος , ορθούφωνος ορθούφωνος .
— ογκό θίαρης ορθούφωνος , ορθούφωνος ορθούφωνος .
625 . Ορθούφωνος αλληλογράφης αρδαθέντης αρρώνος παναρχίας
ηρημούφωνος αλληλογράφης , ήταν αρδαθέντης η ζωγράφης αρρώνος .

Πάνωθιρά σύνωθιρά ορθούφωνος φωτεινούφωνος . — ογκό θίαρης
φωτεινούφωνος ορθούφωνος ,
Ιανόφωνος γοργός ζωγράφης ήταν . — γοργός ήταν ζωγράφης αποτελούντος
Ιανόφωνος αλληλογράφης ήταν . — ογκό θίαρης η ζωγράφης αποτελούντος προ
ταξιαρχηραρχηγήν .
Ο αρρένης ογκός ορθούφωνος Παναρχίας αρρώνοφωνος . Ο ρομπο
τονίθιαν Ιανόφωνος απορρεούσα . Ο ίδιος ορθούφωνος
μάνηφωνος ήταν ογκός . — ογκό θίαρης αρρώνοφωνος ιανόφωνος
απορρεούσα . — ογκό θίαρης μάνηφωνος ορθούφωνος ήταν
ορθούφωνος μάνηφωνος .

Παναρχούφωνος μάνηφωνος ορθούφωνος . — ογκό θίαρης απο
τακτητηράφης Παναρχούφωνος ήταν από Παναρχούφωνος
ορθούφωνος μάνηφωνος ορθούφωνος .

Παναρχούφωνος αποτελούντος :

Ιανόφωνος ορθούφωνος ήταν . — ογκό θίαρης η ιανόφωνος ορθούφωνος :

626 . Ορθούφωνος αλληλογράφης αποτελούντος ήταν ορθούφωνος ορθούφωνος
ζωγράφης ήταν . Ραγίβην ήταν ορθούφωνος ορθούφωνος .

Παναρχούφωνος αποτελούντος ήταν ορθούφωνος Παναρχούφωνος
ζωγράφης ορθούφωνος ήταν . — ογκό θίαρης αποτελούντος ορθούφωνος ορθούφωνος .

բային համար, որ ուղղական ալ կ'առնե՛ անուն
բայի, սեռական ալ (328, 330):

Վատաց աշաց իմաստնոց և ոչ թէ զգալեաւ տեսա-
նին. — վասն զի տէսանիմ զործիական ալ տրա-
կան ալ կ'առնե՛ խնդիր (352, 353):

Հյառաջնում յարձակել անդ. — վասն զի յառա-
ջն յարձակել ըսեր ես՝ յառաջնում յարձակել,
երկուքը մէկ է, յարձակելը յարձակման տեղ ըլլա-
լուն:

Վերձ առ մեծիմասան Վարճներուէ՛ թաղաւորն
կացելոյ յայնմ նահանգի. — վասն զի առ ուղ-
ղական ալ սեռական ալ կ'առնե՛ նոյն մորով:

Վա մեծի շարշարանոքն Վրիստոսի: Ենդ մեծի
մեղագրութեամբ է: Օ ցալի այն ասի, որ ընդ
զգացյարանացս 'ի ներքոյ անկանի, կամ ընդ ամե-
նեքումքը կամ ընդ ոմամքը կամ ընդ միով. —
վասն զի առ, ընդ, զործիական ալ սեռական ալ
կ'առնեն մէկ մորով:

Վատ ազգի ազգի և պէսարէս տուեցելովք 'ի նմանէ
շնորհացն. — վասն զի ըստ զործիական ալ կ'առ-
նե՛ երբեմն տրականի մորով:

Առ և 'ի 382:

627. Վիջակ անուններուն ու գերանուններուն հո-
վերը շատ անգամ մէկմէկու տեղ կըդրուին, և ս
աւել սեռական ու տրական իրարու տեղ կամ զօր-
կանի ու բացառականի տեղ, մանաւանդ ածական
ըլլան զոյականի մը: Իսկ մինակ՝ քիչ:

628. Ես գերանունն երբեմն ինքն, էս, գերանուանց
ալ կըբանի.

Օ տը նա և նա միայն զիտե՛ին. — այս խնդն, խնդն
և նա:

Վիտաց Հիտուս թէ կամէին յնա հարցանել. —
այս խնդն ցինդն:

- Վոէ չիառա ցեկեալն ՚ի վերայ նորա . — այս
ինքն ՚ի վերայ իւր :
- Վոէ Վաբրամ ցծառայն իւր ցերեց տան իւրոյ՝
ցիշխանն ամենայն ընչից նորա . — այս ինքն ամե-
նայն ընչից իւր էամ իւրոց :
- Ո անն Հերովզիայ կնոջ Փիլիպպոսի եղբօր նորա .
— այս ինքն եղբօր իւրոյ :
- Վզաւեր զնա կինն զի զգեւն հանցէ ՚ի գատերէ նո-
րա . — այս ինքն ՚ի գատերէ իւրմէ :
- Դահանային զ Աստուծոյ հարցն նոցա . — այս ինքն
հարցն իւրեանց :
- Բայց զգուշանալու է որ ծուռ միտք չելլէ :

629. Ուղղական յարաքերականը ոք՝ ամէն հողավի
աեղ կըքանի շատ անզամ, ու շատ տեղ՝ ետեւէն պէտք
եղած հողավավը դերանուն մը կ'աւելցուի . աշխարհա-
բաւերնուս մէջն ալ կայ աս . ինչպէս .

630. Աւա . Իբրև զանաստուած ոք որ չիք այլ ինչ
յօյս ՚ի միտս նորա . — այս ինքն յորոյ միտս չիք,
և որոյին տեղը աւելցած է նորա :

Ե՞ն՝ որ ոչ զոյ բանք ՚ի բերան . — զի որոյ ոչ զոյ :

631. Տէտ . Օ օրութիւն է՝ որ մեկին է նմա ամե-
նայն . — այս ինքն օրում :

Վստուած զոր զիտէ՝ կամի, և զոր կամի՝ զիտէ . որ
առ մերս բնութիւն անհնար է այսմ լինել . —
այս ինքն օրում անհնար է լինել :

632. Գարծ . Վայնու որ պակաս զտար, եղեր ամե-
նայն օրինայն սպարտական . — այս ինքն որով
պակաս զտար :

Որ ամենայն ինչ նուշու եղեւ, հարկ էր զի նովաւ
սրբեսցին . — այս ինքն օրով ամենայն ինչ եղեւ :

633. Բաշ . Ո տցուք առ Վստուած կենդանի, որ ոչ
ևս ելանիցեմք ՚ի նմանէ . — այս ինքն յորմէ ոչ
ևս ելանիցեմք :

Հաստանել յազգեւ յայնմանեւ՝ որ իրաւունքը լու-
տուծոյ տարամերժեալ տրոհեալ է, 'ի նոցանէ .
— այս ինքն յորոց տարամերժեալ տրոհեալ է.
(574) :

634. Հայութ. Օ տղամակն որ պարտիք :

Տեսեալ զայն որ յառաջն ուրանային :

Օ ամենայն որ միանգամ կամիջիք :

Օ ամենայն որ ինչ ասացի ձեզ :

Օ ամուրսդ որ ամրացուցեր :

Օ ամենայն բանսն որ ուխտեաց նմա :

Ո՞ւծ էր ատելութիւնն որ ատեաց զնա, — այս
ինքն զոր, օրով (374, 377) :

635. Ուրիշ նախղրով հոլովերու տեղ .

Օ այն որ նորա հուպ լինել լիշխենն . — այս ինքն
յոր :

Ո՞ւնել յօրն որ ամենայն խորք 'ի վեր զան . —
այս ինքն յորում :

Ո՞ւի յայնցանեւ է, որ երկրայութիւն ասի 'ի նոսա .
— այս ինքն յորս :

Ո՞ւնիմք շինուածս յերկինս առանց մարմնաւոր ձե-
ռազործի, որ ոչ երեխն ձեր արքունիքդ առ նո-
տու . — այս ինքն առ որովք ոչ երեխն :

636. Ուր շատ տեղ զի շաղկապ ալ կընշանակեւ, որ
խարհարառ. ալ ո՛չ կ'ըսենք :

Ո՞ւալեին որ զայս ողջ անարատ հասուցանել մար-
թացեն :

Կամիս որ դու միայն իցես . — կ'ուզես որ դու միայն
ըլլաս :

637. Օ չ միջակ անունն ալ (80) ո՛ւ յարաբերականի
կըրանի շատ տեղ, և անոր պէս ալ ուղղական՝ ա-
հոլովի տեղ բանեցուցած կայ նախնեաց լու շա-
ղրութեան մէջ.

Ես որպէս խուլ զի ոչ լսէ, որպէս համին որ ոչ բա-
նայ զբերան իւր . —

Ես որպէս խուլ որ ոչ լահ, և իբրև զհամբ զի ոչ
 բանայ զրելրան խըր: —
 Իբրև զջուրս բազումն որ ծածկեն զջովս: —
 Իբրև ջուրք բազումք զի ծածկեն զջովս:
 Ուղեւ հանդերձ զի ագանի, որպէս գօտի որ ածի
 հանապազ ընդ մէջ:
 Եւ ինչ զի և 'ի մարգարեան յիշի, և է ինչ որ
 միայն 'ի զիրս յայս: —
 Խած անտի կին՝ զի անուն եր հու Ողոմնի: —
 այս ինքն որոյ անուն եր:
 Եկն մարախ և խառնի՛ զի ոչ գոյր թիւ: — այս
 ինքն որոյ էամ որոց:
 Դոյ աստ այր մի 'ի զրան քում՝ զի իրբդ այդ հու
 հու վհարին: — այս ինքն որով իրբդ այդ վհարին
 Եւ զայս՝ զի ոչ համբերեմք մեք տեսանել, զոր-
 ծեաք և մեք. — այս ինքն զոր ոչ համբերեմք
 տեսանել:
 Եւ ժամանակի՝ զի հարկաներ զ' լարե՛ արքայ.
 — այս ինքն յօրում հարկաներ:
 Հանդիպի յայնմ ժամաւ՝ զի մկրտեր զ' լարիգոր.
 — այս ինքն յօրում մկրտեր:

638. Ուակրայներ ու շաղկապներ ալ կան շատ, որ
 մէկը մէկալի մորբով իրարու տեղ կըբանին երբեմն.
 բայց առ իրենց այլևայլ նշանակութիւննին ըլլալով
 բառզբին կ' իշնայ սորվեցընելը:

ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ԱՐՏՈՒՐ ԱԿԹԻԿԻՆ

639. Վարագութիւն է պարզ շարադրութեան բը-
ման կարգեն դուրս ելելազուօրութեան մը համար,
մ աւելի ազգու կամ բացայացա ընելու խօսքը :

640. Վարագութեան ընական կարգն է՝ առաջ
ան բային դնել, ետքը բայն, ետևէն խնդիրը կամ
մրայն. անուն բայիին ու խնդիրին յատկացուցիցը
մ բացայայտին ամէն մէկինն իր քովը. նոյնպէս ա-
փանները գոյականներուն քովը. ուրիշ խնդիր առ-
փերուն խնդիրն իրենց քովին, ու նախդիրներն ամէն
պին իր վրան : Վակէ դուրս եղած շարքն՝ արտուղու-
ին կըսեպուի :

641. Վանկ, անուն բային շատ անգամ ետև կը-
րի, ու բառերով կըբաժնուի, ու խնդիրն ալ շատ
եղամ առաջ կըդրուի .

Օ արմացեալ եր ընդ միտս Պետրոս :

Խմուտ առնել խունկս և ողջակէզս չեաւ :

Ո ատեաւ և յարդարան երբեմն փորձ մահու :

Հրամացեաց զնա վաճառել տէրն նորա և զկին
նորա և զորդիս նորա :

Վ յնու ևս յայտ լիներ՝ եթէ՛ ՚ի ծառայութեան
և ՚ի հնազանդութեան կայ ակամայ Վռաքելոցն
սաստանայ :

Օ յնը ընդհատ ՚ի մանկուոյ իցեմք՝ որ ընդ խաղս
տունս շինիցեն, մեք որ գեղեցիկ ապարանս շի-
նիցեմք :

Դառ գյանգուցն զբուռն արքայն սաստիկ զՓարա-
ւոն , որ արկ 'ի ծառայութիւն զժողովուրդ քո՞նք
զիօրայէլ , պէսպէս հարուածովք կշտամբեցէր :

Դոցա ամենայն ոք չէ հնար եթէ բարիս ասիցեն :
Ար 'ի վեր քան զամենեսեան է , առ այն որ 'ի
խոնարհ քան զամենեսին էր՝ էջ :

Օ մարգարէ, ականն ընդ որ հանասպազ անցան ,
յիշեցէ :

Դանել յօժարութիւն յորժամ այսր ժողովիցիմք
ցուցանիցեմք :

Եկի զանեծս օրինացն որ վասն յանցուածոյ ե-
դան , լուծանել :

642 . Դերքային ու իր էական բային մէջ շատ տեղ
այլ և այլ բառ կը մտնէ , ինչպէս անուն բայի , խնդիր ,
մակրայ , և այլն , և անսով կը զատուին մէկմէկէ .

Դա ձնեալ իսկ 'ի զմին էմ : Հանեալ չե ես է :

Կմ է օրն լինելութեան նշունքալ :

Եր ժողովն նոցա նոռոգնեալ :

Ար էր վասն խռովութեան իրիք եղելոյ 'ի քաղա-
քին և սպանութեան հրեալ 'ի բանտ :

Բարիացեալ յոյժ էին քաղաքացիքն :

Վեզ (յառը լիյլ ընդ ձեռամբ անիւալ :

Եշացին մնացեալքն չակոքայ յլ ստուած զօրացեալ :

Եւ արդարեւ լուեալ մեր :

Ալինչ է դորա արժանի մահու գործեալ :

Չիս իմ 'ի նոցանէ գործողութիւն :

Ուէ չէ նախ նոռոգնեալ :

Ուէ չէ զմանուկն ուեսեալ :

Ուինչ չե ձեր ինորբեալ ինչ էցէ :

Ուէ էցէ հաւու նոսեալ :

Եցէ քերովը , իցն նոռոգեալ զթես իւրեանց :

Ենդ ամենեցուն էմ համարս ուալո :

Չէ լշարկն 'ի դուրս հարացանելո :

Ենդ էր նաւն նորիւլո զբեռինան :

643. Ա յլ ինդիր առնողներ մէկտեղ որ գաննեւ,
ըթեմն մօտին միայն կը արուի ինդիր, երբեմն ալ հե-
սին, ու մէկալը զօրութեամբ կը հասկըցուի. ինչպէս,

644. Ո ստին ինդիր.

Օ չեն Ա ստուած հարցն մերոց գոհանամ և օրհնեմ
Եւղեալ անձինք օրհնեն և գոհանան շլութուծոյ:
Կացեք մնացեք պահեցէտ դուք առ մեզ զնոյն հասար:
Կարիցեմք 'ի գետ մոտանել և եւսնել 'ի մառէս:
Խջմամբն և ելիտն 'ի խորոց:

645. Հեռուին ինդիր.

Օ չաղաքան ապրեալս առաքեցին և այբեցին հըսով:
Օ Տիմուլէս եկին գոբին փախուցեալ:
Ա շեալ զայր զնդաման իշխանութեանն:
Ա շեն զնացին զնա:
Ա շենս ելանե ուլուսունիւնն նորա:
Ա շենս վարե զնայ Ա ստուած զորտիս նոյա:
Հերիչոյը անցաներ զդունդն:
Ժառընն և զնան ձարտարքն զդործն իւրեանց:

646. Ը ատ հեղ ալ բայի կամ անունի մը ինդիրը
միանկեալ բառերով կը հեռանայ.

Ա ռ հասարակ աղօնս անկեալ հարացանեին:
Ա նծանօն հրաման է զտեղիդ հայուցանել:
Տեսանեմ զմարդիկս զի շրջին՝ իբրև զժառս. — այս
ինքն՝ զմարդիկս որ շրջին՝ (637) տեսանեմ իրեւ
զծառս.

Ա քար Ա ստուած այց որդւոցն Խարայելի:
Ա քէ Հերովդէս արքայ քեն չարչարել զոմանս:
Ա ռ կամ ոտամբ կամ ձայնիւ առնիցէն:
Օ ինչ ինչ շայտ և օրհնութիւնքն առնիցէն:
Ա քիւլ հայելոյ 'ի յստակութիւն լուսոցն լիցին:
Ա զօսանալ ձեռաց իւ քողոցն հրամայեցել օրհ-
նեալ գոտունուր:
Ա ռ ասկա աղաքանիւնն 'ի նմանե կատարեալ լինի
'ի գերչոց անտի:

Օ հնաշանիդութեան արարածոցո պատմէ՝ ուրբալին ;
Ուր սուրուս զի կանգնեալ երեւան ՚ի ինդանեաց :

647. Հատկացուցիքը յատկացեալէն ու բացայայ-
տիքը բացայայտեալէն շատ հեղ կը հեռանան՝ մէջերնին
բառեր իմնալով .

Չայն ողորմ ելաներ ճանկանցն սգացելոց :
Ուժ առաւել զոյ ՚ի նման իմաստութեան և հանձնարոյ :
Եմ փոքր մի և սասանեալ եին սոր :
Վիճակն որ ՚ի ժողովրդեանն եին աչ ՚ի նա հայ-
եին : —

Վիճակն մարտարարեան ուսոյց ինձ , Խմապու-
թիւն :

Արում և Վերահայտ տասանորդս ետ յաւարէ ան-
տի՝ նահատղիոն :

Եին Ա սոր զերծեալ ՚ի կապանացն զօրու-
թեամբն Վատուծոյ՝ Եղիշոյ զօրավարին Հայոց
Աւահանայ մամիկոնեին :

648. Վճականներն ալ կերպ կերպ բամնուիլ ունին
զոյականէն , ինչպէս մէկ քանին տեսանը ՚ի 409 , 410 ,
412 : — Վահանապէս որ ինչ , որ որ , իրարմէ կը զատուին
շատ տեղ՝ մէջերնին բայ կամ ուրիշ բառ մանելով .

Ու վասն իսր ինչ է՝ վճարեալ է :
Օ որ ունիցի ոք ինչ հրամայէ ընկենուլ :
Օ որ և ինչ հայցեն՝ առնուն :
Օ ինչ չնորհս որ տայ քեզ Վատուած : —
Ու պարաիցի ոք ինչ յարբունիս :
Ու անմարմին ոք է :
Ու շատ ոք եկեալ յաշխարհ մեռաներ :
Ու ՚ի բանութենէ ոք ակամոյ կալեալ էր զմոզու-
թիւնն :
Վիճակն ոչ միանգամ ոք կայլ ՚ի պատիժու :
Ու ոչն կամիցի ոք զործել :

649. Վասնկ աղ ո՞ւ, ինչն, իրենց զօյականեն կըզա-
մին .

Ե՞ս այզը այր . — այս ինքն է այզը այր ոք :
Ո՞վ ո՞ւ մեռցի այօօթ այր յԽօրայէլէ . — այս ինքն
մի ոք այր մեռցի :

Ինչն հիմունո արկ նմա Շաբէշեալն :

Ինչն հաւանեալ տեղի ետ հարմին :

Եւ նա եղ ինչն 'ի մոխի իւրում :

Ե յէլ բերիցէք յինտեանս :

650. Վայ, այդ, այն, ածական գերանունները շատ
գամ առաջ զրուելով հեռու կըզատուին իրենց
տականնեն .

Վայ երիցո անզամ երեւցաւ չքնաղ ուստիլ :
Օ այս մեծ և փրկազործ աւարտեալ 'ի մահուն
իւր Կըիստոս շեռհռ-բռ :

Այս շագ ընդ միմեանս էր մանա արարեալ էր :
Հաստատեաց նա շայն որ առ մեզ բարեկամունիւն :
Օ այս որ փոքր մի յառաջ խռովութեամբ լցեալ
էր պատճեն՝ ուրախութեամբ լնուլ :

Վայ այն որ ամենայն զօրութեանց և բարձրու-
թեանց տիրէ Վարսած :

Վայ որ 'ի հրեաստանե անտի առջն փախստական
զնացեալ էին :

Վազում ինչ և մեծամեծ այն էր որ 'ի նմանե անց
ընդ եկեղեցին անցանէին . — այս ինքն այն անցք
էր որ անցանէին :

Օ այս որ խառնիձաղանձ զօրս յինքն կռւտեալ
էր՝ յիւրաքանչփուր տեղիս արձակէր . — այս ինքն
զայն խառնիձաղանձ զօրս որ յինքն կռւտեալ էր :

Ե՞ս զնոսա բերէր 'ի մարտ . — զը յայն մարտ :

651. Վամնապէս սոյն, դոյն, նոյն, որ ոչ միայն վեր-
հոլով առաջ կըզրուին (417), հապա նախզըին հո-
վով ալ սովորաբար, երբեմն կըխտիտին իրենց սովո-
րին ակցէն՝ զատ առնելով մը .

Ալաղիմ՝ նոյն լիցի տարոյ և տանլոց :
 (Օբն՝ մի և նոյն կացու ձեզ :
 Ա պահն որ անկու՞ նոյն և յառնելոց է :
 Ձե՞ս որ զերկինս և զերկիր հասասաեցին՝ նոյն և
 տախտակո քարեզենս փառազրեցին :
 Ենօքեսութեամբ իւրով զոր արար՝ նովին մեռցի :
 Ա յւ ըստէ՛ ըստ՝ զը Բարիստոս սուրբ առնիջիք :
 Օ ոչըն որում զդուռնն յանձն արարին՝ ըստ զես
 որմաս արձակեցին :
 { Յորդայի՞ ի նոյն անեցին : Ասոյր մնացր ի չարին ի
 նոյն :
 Ենդ այնուշեառե յշնդ անայն եղեալ ի նոյն խորհուր-
 դէս . — փախանակ՝ ինոյն ընգունայն խորհուրդն
 Ինդ ճանապարհ ընդ նոյն ոչ յաւելուցոք տեսանել
 զնու :
 | Տեղու իւր զոր մեզաւ՝ ի նոսին մեռցի :

652. Ենանի մը նախողիպը շատ անգամ իրմէ տռած
 զրուած խնդիրին կամ մակրացին վրայ կըզբուի , [Ձէ]
 վերջահոլով ըլլայ ան խնդիրն և [Ձէ] որիշ նախողրով
 հօլով մը . ինչպէս :

653. Կնոդիրին վրայ նախողիր .

Օ ցուշանալ ի կոոց զոհելոյ . — այս ինքն ի զա-
 հելոյ կոոց :

Երեւ զմեծի ողբոց և արտասուաց արժանի ողա
 զործու . — այս ինքն զդործս արժանի մեծի ողբոց
 և արտասուաց :

Ետաքինի զօրծոյն խոստացեալ վարձոց . —
 այս ինքն ի վարձոցն խոստացերոց առարինի
 զձրծոց :

Օ հորբ կիզեալն և զշողմավ հուկեալն և զժա-
 նեօք զազմաց ծախեալն յարուցանես :

| Քազում բանա խօսելոյ . — այս ինքն ի խօսելոյ :
 | Քազում արութիւնս քաջութեան ցուցանել :

Յօժարեալք 'ի զգագար 'ի նմին առնուլն :
 Օ 'ի ըստ սննմատոց ծածկեալդ :
 Օ տռ 'ի յԵրատուծոյ հաստատեալ թագուորու-
 թեանդ հրաման :
 Օ յատեան ածեն : Աշել զյայն ժամու պատա-
 հիցն : Օ յետ մահու կեան :
 Օ բնդ աջմէ Նօր նտեալն : Օ բատ մարմնոյ
 ծնունդ Փրկչին :

Ի զայնոսիկ մասակարարողէ :

Անապատ լեալ յառ 'ի նմաննէ փրկութենեն :

Ա՛ ՝ի սպանն յոր կարգեցաւ հասանելու :

Որովէս խորթու առ 'ի ծննդեննէ աղառովն :

Օ յազագս սորա բանն : ՏԲնեցան 'ի նախ քան
 զմեզ սուրբ հարցն :

654. Ո ակրային վրայ նախովիր .

Օ յառաջազայն սասացեալ պատզամն :

Օ երբեմն ախորդելի խորհուրդն :

Օ անտի վնանն և զատի օգուան :

Հաստի անտի ծայրիցն :

Օ ցողցես կենդանին : Օ ևս զերազանցն :

Ես զարմանալի կենդանեաց :

Քինդգեմ գառնալ նոցա : Հատաւել զմարդին պա-
 տուելոյ : Քինի եկելոց :

655. Կոյնովէս կ'ըլլայ թէ և նախովիրն առնելու
 ուր զեզմանմք յայտնի զրուած ըլլայ , և միայն զիմն-
 շ յօդով լուելեայն խնացուած ըլլայ բատ 442 .

Եւ զատկ աղքատն , այլ զհոգւովն . — այս ինքն
 զհոգւով աղքատն :

Ի բանիւր յանցանելն , 'ի զործով և 'ի խորհր-
 դովք . — այս ինքն 'ի զործով յանցանելն , և :

Եւ առ մարմնով խնարդն և ու առ մարմնով մա-
 շեալն , այլ առ սրտին և հոգւով . — այս ինքն
 առ սրտիւ և հոգւով խնարդն և մաշեալն :

Օ առ ՚ի մէնջն՝ զամենայն կատարեացոք . Են
կարայ զառ ՚ի մէնջն . — այս ինքն զայն որ է ՚ի
մէնջ , ՚ի մէնջ .

Վաստացեն զվանն մեղայն և զվանն փրկու-
թեանն . — այս ինքն զայն որ է վանն մեղաց և
զայն որ է վանն փրկութեան .

Օ զիւրապուրն և զառանց խոր բանիցն յարգեն .
— այս ինքն զայն որ է առանց խոր բանից :

Եւտիսք խոցոտել զ՚ի վերաց սրարապին . — այս
ինքն զայնապիկ որ ՚ի վերաց սրարապին .

Լուեալ խնացան զհիւրընմիւրութեան աղադան .
— այս ինքն զայն զի եւր էւմ զթինելն հիւրընկա-
լութեան աղադան :

Օ վանն որոյ եղեն սորա՝ եղծանել . — այս ինքն
զայն վանն որոյ եղեն :

Երաց թօթափել իրրե զու ՚ի բնութենես . — յն
իրրե զայն . իրրե զիր՝ որ ու է ՚ի բնութենես .

Օ առնելն և զուն . Երանալն և յուն . — այս
ինքն զու առնելն . յու բանալն .

656. Ի՞սոյց երբեմն աւելազրութեամբ կրկրենուի
նախզիբն՝ ետե զրուած բռն նախզրին աեր եղօզ
ինզրառուին վրայ կամ նաեւ ինզիրին վրայ . նոյնպէս
ալ մանկացեն ետե զրուածին վրայ . ինչպէս .

657. Ի՞սոն նախզրին աեր եղօզ ինզրառուին վրայ .
Օ զացուցնել մեզ զհօգւավ չտի զեկըն :

Օ առ Դասրեհիւ զկախն :

Օ վիրայն զրժշկիւ սպասուիրանս . Օ առ ՚ի քեզ
զառքու ինեալ և զյուսացեալ ժողովուրդս քա .

Կամիմ զվանն նոցա կշտամբութեան յարմարել
զբանս :

658. Ինզիրին վրայ .

Օ վառս զառ ՚ի միոյն Վրտուծոյ ու խոզրեք .

Օ տաճապին զառ ՚ի քեն հազանացեալն :

Օ զուարակն զվասն մեղաց . Հ յարենէ առ 'ի վասն մեղացն սրբութեան . — որ աւելի սրու կըհաս կըցընէ թէ , զզուարակն՝ որ է վասն մեղաց , յարենէն յայնմանէ , որ է վասն սրբութեան մեղացն :

Հ յանկարօտ բարեօք զուարձնացեալ յամենալից տեղւոջէ , ո անկանիմ յալէ կոծութեամք սահման եղեալ 'ի ցաւագին կեանո կենցաղոյս :

659. Ո ակրայէն ետե դրուածին վրայ .

Օ ամենեւեան զյառաջագոյն զննջեցեալսն :

Օ այսր գալցն զորպիսութիւն :

Ե միւսանգամ 'ի դաշտեանն :

660. Ե շրեեմն ալ առաջ զրուած խնդիրն ու մական ամենեւին առանց նախողի կըթողուի , և ետեած ըուննախողիր առնելուքին վրայ միայն կըզրուի .

Ե կրկնու զհանքառնալն Կ րիատոսի մարզարեանայ :

Ո ի խափանեսցէ ըստ Վ ատուծոյ զցնացո սրբութեան :

Ե ծանրութենէ մեղաց զաշխատեալքս :

Ե նման եղեալ զիրսն խօսեին :

Ե թէ ոչ կացցուք 'ի բաց՝ զազբատօն 'ի լեկը :

Օ երկնիցն ժառանգութիւն , ընդ որդւոյն Վ ատուծոյ զազգականութիւն :

Ե զպարանոցի ինողրէ կարացումն , այլ հոգւով և նշանաբառութեամք զերկիր պազանելն :

Հ յասպիսի իրս անհարթս առ ոչ ուղիղ հայելը :

— որ կընար ըստիլ նաև՝ առ յայսպիսի իրս անհարթս ոչ ուղիղ հայելը , ըստ 652 :

Ե զնացեր բարեկութեամք խոտորնակ՝ խոտորնակ կի ընդ քեզ հետեւողս . — այս ինըն ընդ խոտորնակի քեզ հետեւողս , ընդ հետեւողս քեզ խոտորնակի :

661. Հայցական յատկացեալին նախղիրը շատ ան-
գամ ետև դրուած յատկացոցին կըզրուի , ու յատ-
կացեան անորիչ հայցականի պէս կ'առնուի (354) .

Պիովեցաւ դիմի նորա նամապարհ զեօթն աւուր .
— այս ինքն զնանապարհ եօթն աւուր :

Եթէ ոք տացէ ընկերի իւրում արծաթ կամ այլ
ինչ կարասի զիւր՝ յաւանդ :

Վրնել հրամայէ սեղան զիմնեցն :

Վրնուցուք պառւզ զգեզեցիկ ձառոց :
Ախաց առ նու զախացուոց :

Ամա եր յանձն հանել հարկ զաշխարհին :

Վառառս բազում համեք զիմոյ ակրութեան :

Հանդերձ զմեր զգեցցուք :

Վամենի սակառի բարձեք զկոտորոցն իի . — այս ինքն
զբանի սակառի կոտորոցն : —

Ավմն զիտեք բանասապեան զբանուին :

Աւ ոք 'ի մարդկանե զիտէ ինչ զմարդոցն :

Չունին ինչ զանձանց : Աւ ինոզրեմ ինչ զմեր :
Ար առաքեալ ե՛ շատէ ինչ զիւր :

Վիթակ անունը ինչ վրան առենենին զայ նախղիր շա-
ներ (83) , բայց յատկացոցին վրայ կ'առնե , ինչպէս
տեսար 'ի 177 ,ու հիմայ ալ հոս :

662. Ը առ անգամ նախղիրներն ետև դրուած
յատկացեալին միայն կըզրուին .

Վայ ժողովուրդ ե զօր թլիատեաց չ չեռու , ամե-
նայն ժողովրդեանն ելելոց յԱշզիստուէ զարու-
մանուկ . — այս ինքն զարու մանուկ տեսնայն
ժողովրդեանն :

Վզգի ազգի զանձիցն զթիւ խոկ և զհամար ու
մարթէ ոք ունել :

Վաղարի միոյ մեծի զիշխանութիւնն հառասալ
(եպիսկոպոսին) :

Աւ զիդ ըսոզութեամբ մուտ ուրուք զբանս :

Ասորին Վարուոյն և տաճկառամի քաղաքացն
զաշակերտութեամբ շրջել :

Վ. Նոյա օրպես զմորթն զգենումը և ոչ լիուն,
և զմիան եթե սիրու ուրաք առնորդ և ուտեր՝ ոչ
վրաւեր :

Օ ժիզն վառեալ՝ զնդաց զնդաց՝ ի զլոխ յօրի
նեալ կացացանեին :

Եւ ոչ մեծին Կրիզօրի յառարինութիւնն ոչ
եղին :

Միոյ ովհարի եկն ՚ի խնզիր :

Խնագաւորութեան հաստինան յաստինան :

Տզայական մասց մեր յարբումն :

Ը առից յաշաց ելանեին :

Վասուծոյ յաշաց ելին :

Հանէ զքեզ առնն յաշաց :

Վրբայից արբայի ՚ի ծառացութենի, մի ելաներ :

Խեթեազոյն արուեստից պակասազոյն՝ ի զիսու-
թենեն ազգը երկրածնաց :

Վզգ՝ որոյ ոչ լսիցես զլեզու նորս :

Արց հուր յաշացն արձակիցի :

Արց եիր ընդ ազջկուն նորս :

Արց զարիւնն Պիղասաւ խռոնեաց ընդ զոհս նո-
ցաւ : Արց ՚ի խռովելն՝ այր մի սպանեալ եր :

Արց ընդ բարս և ընդ զնաց նախանձեին :

663. Ը առ տեղ ալ հայցական դոյականին նախ-
ին եռեւ զրուած ածականին միայն կը զրուի, ու
բականն անորիչ հայցականի պէս կ'առնուի.

Վ. Քեզ կիսամնմն զանոյչ զկէս այնորիկ :

Ճանապարհ զարբունի զնացուք :

Վ. Հնար համարեցան առնել զիր զաշխարհամար՝
Նուիցաւ :

Խնդրեցէր ՚ի Տեռնեւ անձրւե քառ ժամանեակաց
զիանուխ և զանազան :

Տացէ զուարթութիւն զանտրտումն ։
 Ուժութիւն բազում զհայրենի ժառանգեալ ։
 Աւեալ զպրութիւն զյոյն ։
 Աերան հաց նեղութեան զորաբեկն ։
 Օգեստ զյուսին զգենուն ։
 Իսան զայդպիսի ոչ հարցանե ։
 Դատին անդ այր զոմն՝ մոգ ։
 Խազաւոր զոմն՝ ասեն զէ խառա ։
 Իսայց բան զայս կատարեցեք ։
 (Ըրինակ զայս զըել ։
 Եւ կերակուրս ժանտո զայն ուտե՝ զոր և ոչ զա-
 զանք և անասունք ուտեն ։
 Իսաժանեաց աշ ամենեցուն զնոյն, ձեռա և ուս
 զնոյն ։
 Տեղի մի և զնոյն ցուցանեն երեքեան նորա ։

664.

Երբեմն ալ առաջ զրուած ածականին չըրուիր
 ու մինակ ետե զրուած զոյականին կամ երկրորդ ածա-
 կանին կըզրուի նախդիրը ։

Իսպում զայրուձի զախացւոյն կուտեալ ։ — այս
 ինքն զբազում այրուձի ։
 Ուժամեծս ևս քան զսոյնս ցուցանե նմա զգործս ։
 — այս ինքն զգործս մեծամեծս ։

Յազել զմոզս և խառնակ զանասունս ։
 Եւ իմն բարձրագոյն զիրս նշանակէ ։
 Եւ մեծամեծ զայդպիսի վնասանի առնելով ։
 Յաղթօղ և զնոր օրհնութիւն երգեսուք ։
 Սուրբ զարիւն իւր ։ սուրբ զորդիսն ։ սուրբ զիտ-
 նայսն ։

Ը ար զոք ընդ միմեանս շփոթեաց ։
 Տեսանել նոր զոմն լիզիւեւս ։
 Եւ կամ բնաւ հայ զոք լուղուլ ։
 Ամեսուս զոմանս ընարեալ ։
 Կրիս զաղօթման կատարեմք՝ զոր յեկեղեցին ։ —
 այս ինքն զնոյն աղօթման ։

Երջն զինքն ես վաճառեցի :
 Երջն ինքն դժբիստուն :
 Երջն ինքն արժանաւոր լինել զլուստուած տեսա-
 նել :
 Բազում իշխեցելոյն 'ի բանսարկուեն զերծեալք .
 — այս ինքն 'ի բազում իշխեցելոյն :
 Ունձաւ զօրութեամբ բարձր 'ի ձայն աղաղակիւ :
 — այս ինքն 'ի բարձր ձայն էամ 'ի ձայն բարձր :
 Բալորդ 'ի հիքութեան ընկեցայ զոգ . — այս ինքն
 'ի բոլոր հիքութեանդ զոգ :
 Կամ այլ ինչ 'ի սրբութիւնն մերձենալ . — այս
 ինքն յայլ ինչ սրբութիւնն :
 Երջն ինքն 'ի հօրէ : Երջն ինքն յինէն : Երմին իսկ
 'ի ցուցէս :

665. Հոլովառու բառերն ալ շատ տեղ ան հոլովին
 ստկացուցին կամ ածականին մէջը կ'իյնան , ու շատ
 առերով անկէ կըհեռանան , ու նախղիքնին կըխախտի ,
 Յորոյ վերայ պարսպացն ձեմէի . — այս ինքն յո-
 րոյ պարսպացն վերայ , 'ի վերայ որոյ պարսպացն ,
 որուն պարհապնդուն վըտն ժուռ իսուժոյէ :
 Յերկուց միջոց քրովեկիյն . — այս ինքն 'ի միջոց
 երկուց քրովեկիյն :
 Օ ուարձալից հանդերձ բերկրանոք :
 Խմնդակն հանդերձ մահու :
 Խորեանց վասն ինողրի : Խնարժան վասն զիմա-
 զարձութեանն : Քոյինն սակս բանի :
 Խոցա յորժամ անշնարին բարկութիւն զազա-
 նացն եհաս 'ի վերայ . — այս ինքն 'ի վերայ տոցա
 Խտանն , յորոյ կունեցեալ եր անուն իմ 'ի վերայ
 նորա . — այս ինքն յորոյ վերայ :
 Խ պէսպէս փորձութեանց 'ի մէջ անկանիցիք :
 Յամենայննեղութեան իրրեւ զձեզ և աւելի քան
 զձեզ 'ի մէջ եղեաք :

Ո ասն և ոչ մի ինչ այսուհետեւ խիզք մնաց ունելոց :

*Ես զհետ եղեալ Պատ զտի և մեր՝ ազագակեր :

Օ հետ երթիցուք խաղաղութեան :

Օ զդր հետ ելեալ ես : Օ մեր կնի ոչ շրջեր :

Վ ռաջի կացոց ցին նորա :

Փօխանակ որ մինչեւ ցայժմ հայ հոյութեանցն :

Վ նդդէմ դարձի քո :

Վ սդ հողմոյն դէմ :

Հ անդերձ թափեր հարազատան :

666. Ո ակբայներեն երկու բառով եղօղներն երեմն միջանկեալ բառերով կը հեռանան մէկմէկե .

Ո բնչ նու դէռ կամեր :

Ո ուրուքն դէռ տակաւին սեւու ևս կային :

Ո յլ ինչ առջ արարեալ : Ք ան եթէ այլ ոք ինչ
առջ յոք վստահ լինիցի : Եշ ոչ այսչափ միայն,
այլ և այլ ես առջ . — այս ինքն այլազգ ես :

Դ րէ իսկ Ա և ամենայն :

Ը նէ և բեր հնար զմա զոյր անդամ մեռանել . —
այս ինքն բիւր անզամ :

667. Ո մանեք ալ առաջ զրուելուն տեղ ետեւ կը զը-
րուին , կամ ուրիշ կերպով բնական տեղեն կը խախտին .

Ռ նաւ և անուանի իսկ 'ի ձեզ ընդէր պոռնկու-
թիւն . — փօխանակ ըսելու՝ ընդէր ընաւ և ա-
նուանի իսկ :

Ո յլ և փրկեր իսկ ընդէր զայլց արարածս :

Եւ բնաւ իսկ սուտ ընդէր կոչիցի :

Եւ զոհանային զիարդ :

Եւ լինի այս որակուս :

Ո եծամեծս որչափ քան զմարդն իցեն :

Ո եք յորժամ բոնութեամք կռուեսցուք ընդ աշ-
խարհիս , աշխարհս 'ի բաց քանդի . — փօխանակ
ըսելու՝ յորժամ մեք :

Այսը կուրի յորժամ առաջնորդէ, սիսալէ . — վա-
խանակ՝ յորժամ կոյր կուրի:

Օ զաղջիկն յորժամ յարօյց, զձեռանէն ուներ.
— փոխանակ՝ յորժամ զաղջիկն :

Բատ որում' ի լերինն Ամնայ և Կանիկէլի յոր-
ժամ երեւեցան :

Ո՞նչ մինչզեռ ընկենոյք : Գ երմ մինչզեռ եր :

Ես որպէս հաւանեալ եմ :

Կասկածեն թէ վնաս գուցէ ինչ մտանիցէ . — այս
ինքն թէ գուցէ վնաս ինչ :

Օ ի մի սղջիցին գուցէ . — այս ինքն մի գուցէ .
Հասուցեալ միշտ են :

Դանաշեմք զնաս ամեներին զրեթէ :

Արանայ ոչ . որոճիցէ ոչ . տկարանայ ինչ ոչ քեզ .
զրեցաւ իսկ ոչ . եթէ սպանանիցես ոչ . բնաւ և
յիշեմ իսկ ոչ . բնաւ և եր իսկ ոչ . բայց զիտէի
ոչ զնա . և զիտէր իսկ ոք ոչ :

Որ ոչն կամիցի գործել, և կերիցէ մի . Որ գործէ
ոչ, կերիցէ մի : Արանանայք մի . Ինաւ և յայտ-
նել մի : Ենքը իսկ զու մի . Եր՝ մի յինունցն ա-
պերախտից, այլ տամներորդին նմանեաց . — փո-
խանակ ըսկելու՝ մի լինիր յինունցն :

668. Կամ միջանկեալ բառերով կը հեռանան բայէն.
Օ երկիրս շուրջ ջուր պարէ . — այս ինքն շուրջ
պատէ :

Հորժամ, որ այժմն բանապահոյք խրոխտաձայն սի-
զացող բարձրասպարանոց, անէւալ դնիմ զի ան-
կենդան :

Եւ գ ընդ այնուիկ որ գործեն զանօրէնութիւն՝
հորժամներ զիս :

Ո՞նչ այզբան մեծ քաղաք շինէր :

Ո՞նչ, որ ստեղծն զնոսա, ողորմեացի նոցա :

Ո՞նչ, զի շեմք ակն, ասացաւ՝ թէ շեմք 'ի մարմնոց
անտի :

Եղւ ոչ ամենուի ին թէ պիշտո ինչ կրիցեն՝ չգոյն :
Օսյօ ոչ, առէ, առ պարծել ինչ առէմ . — այս
ինքն ոչ առէմ առ պարծել :

Եթէ ոչ ոք ծնցի . թէ ոչ առաջնորդեսցի . Իպա
թէ թէ ոչ հնազանդեսցի . — այս ինքն եթէ ոք
ոչ ծնցի էամ եթէ ոչ ծնցի ոք, և այն :

Բանիկ ալ և մակրայն հրանայէլ բոյին վրայ կըդրուի
և տեի անորիշ զերբային զրուելու տեղը .

Օզրասամնանկեալ ընդ թեռամբ՝ չհրամայէ ան-
տես առնել .

Ծառոյն՝ յոր հուսն չհրամայեաց երթալ .

Բանիւ անգամ ոչ հրամայէն հազօրդել ընդ ա-
պականեալն :

այս ինքն հրամայէ անտես շառնել, հրամայեաց չեր-
թալ, հրամայէն ոչ հազօրդել . կամ առելի աղէկ՝ հրա-
մայէլ կիմացուի չտալ թոյլ, չներել, չհամարձակել :

669. Իսպան տան, նախ ու տան, մանաւանդ ու տան,
մակրայ ու շաղկապները՝ շատ անգամներհակ կըդրա-
նին՝ տան առաջ, կամ երկուքը քովի քով . շատ տեղ
ալ սպառելը կըճգուի .

• Բան յանձն իւր, առաւել՝ ինա եր յուսացեալ .
Իսպան քան ընդ ճարտարաբանութիւնն՝ ընդ
համարձակութիւն աներկիւզութեանն զարմա-
նային :

• Կախ քան բանիւք՝ գործովք փառաւորեսցուք :
Նեշտանայ՝ ի տեսութիւն նոցին՝ քան ՚ի կերա-
կուք առաւել :

Թաղաւորի քան քաղաքին վայել է առաւել զար-
դարել :

Եւ մանաւանդ քան ամենայնի՝ խնարհութեանն
և ողորմածութեանն նախանձաւոր լիցուք : —

• Բան զաւետիս՝ զրօթ սիրեմք լսել . — այս ինքն
առաւել զրօթ քան զաւետիս :

670. Եւ եթ մակրայն սովորաբար ետ կըդրուի . Ու-
փք և եթ անցից : Երթիցէն արք և եթ : Առշաց և եթ
զերեզմանէն և յարոյց :

Իսյց երբեմն առաջ ալ կըդրուի .

Եւ եթ զբարիս խօսել . — այս ինքն զբարիս և եթ :
Խ ծննդենէն՝ և եթ մոլութեամբ լեալ . — այս ինքն
մոլութեամբ և եթ :

Եթէ զու՝ և եթ առ վայր մի կարասցես յանձն
առնուլ . — այս ինքն առ վայր մի և եթ :

671. Ը աղկտակներէն և , ԱԷ , ԵԲԷ , ՂԻ , Հառն ՇԻ , ԱԷ-
ՔԻ , խօսքին սկիզբը կենալուն տեղանունէ կամ մակ-
րէ ետև կըդրուին շատ հեղ .

Օ ի մարմինն և նոցա 'ի ըրից հիւթոյն կայ . —
այս ինքն զի և նոցա մարմինն :

Ոմէ արդար միայն եր , յայտ է եթէ զարդարու-
թեան և պատուիրանս տայր :

Վադ այս թէ ուստի սկսաւ՝ ասացաք . — այս ինքն
թէ այս ուստի սկսաւ :

Առվ եթէ լինիցի յերկրի , կամ ժանդ եթէ լինի-
ցի , լուիցես յերկնից :

Խմ եթէ չեր եկեալ և խօսեցեալ ընդ նոսա , մեղ
ինչ ոչ գոյր նոցա :

Օ ի կամնկար մոռք եթէ յանցանիցէմբ , այնու-
հետեւ ոչ ես պիտոյ է :

Վանդ առաւօտս եթէ սերմանեցէս , ծաղկեցէ
յամառն :

Ակառիկ մի եթէ 'ի բաց թողացուցանէիր զիլ-
քումն տերութեանդ :

Եւ ես ոչ եմ կոչեցեալ մոանել առ արքայ , զի
են այս առուրք երեսուն . — այս ինքն և են այս
առուրք երեսուն զի ես ոչ եմ կոչեցեալ :

(Կ ն եկայր , և մեք զի ընդ նման մեռցուք . — այս
ինքն զի և մեք :

Իմ զի աղեւ հայ կերեալ է յաշխարհին ձերում,
զութ և ուր ունիմ ընդ աշխարհն :

Իսկ զուրբ քահանայն վասն զի կապանօք տա-
նէին, յետ երկուց ամսոց և քասն առուր հասա-
նէին :

Օ ի զայն թեալէտ և ցանկութիւն շահից հնա-
րեցաւ, սակայն, և այն :

Վարինով թեալէտ ՚ի խաղաղութեան են առ ժա-
մանակ մի, այլ, և այն :

Բայց ետեւ դնել ասոնք՝ մեր լեզուին սովորութիւն չեւ :
672. Բայց, բայց սակայն, շաղկապները նեղեա և էն
ետքը դրուելուն տեղը շատ սմագում առաջ կըդրուին .
երբեմն ալ կ'առեցուի նորեն այլ, սակայն :

Բայց թեալէտ և նորա առերեալ էր ատրուշան մի,
ոյնու զանգիտեայ գալ:

Բայց սակայն թեալէտ և ամենայն գործքս այս
գժնեայ էին, չեւ էր ուրուք ձեան արկեալ յայտ-
նի յեկեղեցին :

Բայց նա թեալէտ և ՚ի ներքոյ յոյժ գորովեր զնա,
այլ արտաքին զիմօք մեծարեաց զնա :

Բայց թեալէտ և յանիծից մտին ցառք յաշխարհ,
սակայն են և այլ պատճառք :

673. Ասկայն, արքին, ապա, աղատէն, մանաւանդ, շաղ-
կապներն ալ երբեմն ետեւ կըդրուին անունե ալ, բայց
ալ, մակրայց ալ. ու մէկ կտորը մէկալէն կըդրաժնուի .

Եւս սակայն ոչինչ թուլմնայր :

Տես սակայն նմին միաբան :

Եպ սակայն և ՚ի ներքս :

Բայց մի սակայն կարծիցես :

Բայց այժմ սակայն հսկեսցուք :

Այս և ջաւքը ուրեմն ընկլուզանեին զմեզ :

Օ ի հաստատութեամբ ուրեմն պահեն զօրենս :

Այսներ ուրեմն : Վերժեցայ ուրեմն :

Օ ուր ուրեմն վաստակեի : Աւտի լինին ուրեմն :

ԱՆ յայտ է ապա, թե, և այլն :

Այս ցուցանին ապա, թե, և այլն :

Որ օր լուսն ապարէն զմէնջ մարդիկ, . . . արտասուս բազում հեղան :

Դռւսանաց համբերեմք մանաւանդ քան աստուածային զրոց վարդապէտութեան :

Վնդիտացեալ թէ նուաստացուցանեն մանաւանդ :

674. Խակ անդամ շաղկապն, որ սովորաբար զիտուածաւեն ետե զրուելու է, ինչպէս, Եւ հաց անգամ ժամանէին ուտել, Եւ թաղելոյ անգամ չեին բաւան, Վինչե օձից և զաղանաց անգամ երկիր սրազաւը, — երբեմն առաջ ալ կըդրուի, կամ ամենեն ետե :

Օ ի անգամ ուկերք թագաւորացն փոխախւցան յօտարութիւն. փոխանակ՝ ուկերք անգամ :

Վինչ անգամ վասն կաշոյ միոջ խնայ արարեալ՝ թագոյց. — վասն կաշոյ միոջ անգամ :

Վյապէս սրանալ ՚ի փախչելն, որ անգամ և հետք մի երեւեցին. — և հետք անգամ :

Եւ անգամ ոչ զիտեր զայրն, — և ոչ զիտեր անգամ :

Օ որ անգամ և ոչ յիշեմք երբեք զմերն :

Աւ տասն անգամ արդարք գտան. — այս ինքն տասն արդարք անգամ ոչ գտան : —

Եւ ոչ զայր արդարութիւն զտեր անգամ. — և ոչ զայր արդարութիւն անգամ :

Վարթի և յաղքատն հասանել անգամ անիրաւութիւն. — և յաղքատն անգամ :

Վինչե զգայ ոչ անգամ :

675. «Քերականութիւնը լեզուին հաստատուն կանոնները սորմեցրնելն ետև, որ երկրորդ մասին մէջ ըրբնար, ձեւուոր շարագրութեան ու վում հոյեարանութեան վրայօք՝ արթնցընօղ մը միայն կրնաց ըլլալ այսպիսի համառօտութեան մէջ. առելին ուզօղն՝ ընդարձակին մէջ կրնաց զանել։ Ըսց ալ աղեկն և ալ առելն սորմելու համար՝ բուն հին նախնեաց ազգային հասրակաց լեզուին ընտիր զբակերը շատ կարգազու է ու շարգրութեամբ. որոնց շատ տեսակ բանի յարմար զրւխառներն են Մատուածաշունչ գիրը, Խզնիկն, Խզդիշն, չորս եկեղեցական գրեանքն, և ասոնց նմաններն ըստ ոճոյ զարուն. ինչպէս, տպայոց ախորժակին յարմար ընտրանու առնելով, տպածներն քանի մը երկելիներ, Մատթանոցեղոս, Ծփւզանդ, ուորը Խարազի Ա եցօրեայն, Խոկերերանին հին թարգմանութիւնը, Խիրիք Խուռան ընծայութեան, Խերերիսա, Խզսերիս, Խփրեմ; Մանդակոնին, Փարագեցին, Խորենացին։

Հաստակ և ընտիր ոճի մէջ զարգանալին եարը՝ կըրնան շատ օգտիւ կարգացուիլ նուն. «Դ եւսնդ երեց, Խ աստիվերաեցին, Եւերևս Ծ նորհալին, Խարզիս, Խդնասիս, Խիրիք ար Դառ, Քովհան Խամողիկոս, Խըծրունին, Եւրեկացին, մանաւ անդ ասոնց ծաղկաբաղ կըստրները։

Ծսց Թիշտ ըստ է անհանու չեղինակներ անխափի խոսն քարդալ, մանաւ անդ ՚ի համբակութեան, և շատ շհեռանալ լեզուին ուկեղելն ժամանակին բուն հարազատ շարագրութեանն, որ է չորրորդ և հինգերորդ զարը։

ՀՕՏ ԹՈՒՌԱԺԵՎԵԲ

- կերպարած անուններն Բնչովես կ'առնեն մերջահողովի ձայնառը,
ը. 21 - յազնակիի քեն ու սեն, 21, 67 - դիմուց յազը, 141.
Խելան անունն Բնչ է, 9 - ուրիշի բազգատութեամբ Բնչ խնդիր
խան, 390-392 - տանց բազգատութեան շատի մեջ առելին կամ
դոկտոր ցուցնելու Բնչ խնդիր կ'առնէ, 393. — Ածուկան համա-
րկ անունը նախազատ Բնչովես կըրածի ըստ հոլովի, 407-413.
յատզատ առնեն ածուկան Բնչովես, 422, 423, 425. նախազատ և
յատզատ ըստ Թուոյ Բնչովես, 426-430. — Ածուկան գերանուածց
նախազատ համաձայնութիւնը, 414, 417, 420, 421. յետազատ
անունայնութիւնը, 417, 422, 424, 428, 429. — Ածուկան դոյա-
խի տեղ, 585. մակրացի տեղ, 306. — Ածուկանի համաձայնու-
թեան բազգատութիւն, 570. ածուկանի փոխազրութիւն, 622-626.
պատ գութիւն, 648-651.
- Անցն, 110. ըստ Թուոյ համաձայնութիւնը, 430.
- Անկրան, առենկին, 76.
- Ան յան առնեն, 110.
- Ա. միջակ անուն, 106.
- Արան, արազագի, 107.
- Արտակի, 107.
- Ա. + մասնիկներով ածականներն Բնչ խնդիր կ'առնեն, 387.
- Ենիւր կամ անցնիւր, 108.
- Անխազիր կամ անորիչ հացարկան խնդիր, 354-356.
- Յան բային Բնչ է, 313. զիմառոր բային Բնչ հոլով կըրաւի, 327.
- Անորիչ և անցնալ զերբացին Բնչ հոլով, 328-332. — Անուն բային
վշտան, 513-515. փոխազրութիւն, 586-592. արտագութիւն, 641.
- Ենու ժամանակ բայի, 159. անցնալ անկատար, 159, 272. ան-
ցնու կատարեալ, 159.
- Դամարց, 494, 500.
- Դանի ժամանակ բայի, 159, 269, 270, 274, 275.

- Առև : առ ՚ի , նոտացիր . 158 .
 Աշնելու , առաջ բայցերն ինչ խնդիր կ'առնեն . 380 .
 Աշնեմ , արտաւզի բայ . 239 .
 Երազանութիւն . 486 .
 Արրի , պահանաւոր բայ . 248 .
 Բազամային տապր . 3 .
 Բայցանուներն ինչպես խնդիր կ'առնեն . 382-386 .
 Բայից արմաներ , 168-181 ծառ . 203 ծառ .
 Բայր որ արմատին ու յանդին մէջ ածանցական մասնիկ ունին . 168 .
 Օրոնց աւ մասնիկը ձգուած է . 201 . ՀՀ , ՆՀ վերջացած բայր . 222 .
 Բայրն անուն բային ինչպես սիստ զրուի . 327 . Եսին զեմքով շատ
 անուն բայիներու ինչ թիւ կըդրուի բայն . 334-337 . ոչ և ոչ
 զեմքով անուն բայիներու ինչ զեմք ու թիւ կըդրուի . 338 , 339 .
 Բայից զեզումնեն . 340 . 516-520 . բակառաւթիւն . 560 , 561 . Գո-
 խազրութիւն . 593 , 594 , 607 , 608 .
 Բան կամ խոպր . 2 , 6 , 312 .
 Բառ . 2 , 5 . բառը որ կըփախուին կամ չեն փախուիր . 7 .
 Բարդ և ածանցեալ անուածց բակառաւթիւն . 574 .
 Բացայացալ . 320 , 400-406 . բացայացալի բակառաւթիւն . 564-569 .
 արտաւզութիւն . 647 .
 Բացառական հոլով . 56-58 . անսավոր . 68 .
 Բայրեկեան . բայրեկին . 76 .
 Բայը . 486 , 487 , 494 , 503 .
 Գամբ , արտաւզի բայ . 237 .
 Գծիկ — , աւր կըրամի . 509 .
 Գողցես , պակասաւոր բայ . 259 .
 Գոյական անունն ինչ է . 9 . Թուի մը հետ ինչպես կըրամի . 431-435 .
 Ինչպես խնդիր կ'առնէ . 383 . ածականի տեղ . 435 , 585 . — Գոյո-
 կան անունին զեզումնեն . 523 .
 Գործիական հոլով . 55 , 58 .
 Գրագարձ . 495-499 .
 Գերանուանական ածականը . 134-139 . ինչպես կըհամաձայնին
 զոյտականի հետ . 414 , 418 , 420 , 428 , 429 .
 Գերանուանք (զոյտական և ածական) զեզումնեն . 524 . աւելազրութիւն .
 538-540 . բակառաւթիւն . 371-373 . հոլովի փախազրութիւն . 627 .
 Գերբայ անորիչ . անցեալ . սպառնի . 162 . անորիչ իրու բայ . 278 .
 279 . իրու զոյտական անունն . 280-283 . անցեալ իրու բայ . 284 .
 286 . ՀՅիմ , ՆՀ բայերուն հետ . 287-290 . ինչ խնդիր կ'առնէ . 358 .
 իրու ածական անունն . 291 , 292 . սպառնի ՆՀ բային հետ . 293 .
 294 . իրու ածական անունն . 295 . — Խորիչ գերբային զեզումնեն .
 521 , 522 . աւելազրութիւն . 535 , 536 . փախազրութիւն . 595-605 .
 անցեալ գերբային աւելազրութիւն . 536 . փախազրութիւն . 597 .
 606 . զերբայից արտաւզութիւն . 642 .

- վերաբերություն, 112-113, զիմուց վախճառքութիւն, 607:
 իմորու յօդք ինչ էն, 140-ը, ու ինչպէս կ'որակն, և ինչպէս, 441:
 դաշտականին զիմորու, յօդն ուրիշ բառի վրայ զրուած, 446-452:
 շատ դաշտականներու ինչպէս կըզրուի, 453-աւելի զրուած, 454:
 ածական զերանուածց հետ ինչպէս կըրանի, 455-458- զիմորու
 յօդերուն տեղ ինչ կընայ զըուիլ, 459- զիմորու յօդ չափազ բա-
 ներ ուրիշ էն, 461-և ան առենն ինչ ընելու, և, 462-470:
 ևմ. արտաւզի բայց, 241:
 վէջ, բայց կատարեալին միավանկ եղակի կըրորդ գետին վրայ, 186:
 ու յազնականի մերժը որ բառերու կըզրուի, 64:
 բայի անուն, 10- եղակի չունող անուններ, 11- երբ եղակի կըլ-
 ըն, 72:
 շնորհ բայի, 160:
 թամեսաց, 494, 495:
 Զամ, արտաւզի բայց, 238:
 փոր, 486, 492:
 փափանչիւր, 79, 109:
 Քրորապ, 4- որ հոլովելու առեն կըփախուին կամ ոչ, 17, 18:
 Հորեան, Երկրանան, և այլն, 76:
 Համազիր, 144- աւելացրեալ, 552:
 ի, միջակ անուն, 80- որ յարարերականին տեղ, 637:
 իչ, 80, 84- Զ, ինչ ինչ, 84:
 կամ բային ինչ և, 163:
 ին, համազիր, 149:
 ու, համազիր, 150:
 ին անուն, 10- բայի, 158:
 ույ կամ թուական անուններ, 74- ինչպէս կըհամառայինին զար-
 խակ հետ, 414, 415, 420, 424, 431-434- Կորդ յացընող թուա-
 խներ, 75:
 անձակը բայի, 159:
 Համազիր, 145:
 ին համազբութեան բակառութիւն, 583:
 և, 82, 83, 85- Իմն իմն, 85:
 և, 80, 82, 83- զինչ ինչ, 84- ինչ ինչ, 85- ոչ ինչ, 86:
 բայց, 102:
 բարանչիւր, 108:
 ի, միջակ անուն, 82:
 ի միք, բայց, 180, 332:
 Քըշացած բայածական, 296- առանց իւնի հովոված, 297, 299-
 բային հետ, 298- ոչ բայածականի և անցեալ գերբայի տեղ, 299-
 մակ ինչ ինչիր կ'առեն, 388- և բային հետ ինչ, 359:
 Կըզութիւն բայից ինչ և, 167:
 ոչ, պակասաւոր բայց, 250:

- Խնդիր բայի ինչ է, 314. խնդիր էական բայից, 341-351. խնդիր
սեսի ներգործական բայից, 316, 352. կրտսերական բայից, 317,
352, 353. խնդիր բնութեան ամեն բայից, 318, 360-362. ուզգա-
կան բնութեան խնդիր, 363-365. բնութեան խնդիրի աել հայցա-
կան, 366-377. անունէ և բայէ մէկ կըս բայերուն խնդիրը, 357.
Էական բայով խոնարհած անցեալ զերբային խնդիրը, 358. Էա-
կան բայով չէ բայածականնը, 359.
- Խնդրոյ նախօգրաց և հոլովառու բայից զեզումն, 530. խնդրոյ բայից
բակառութիւն, 562, 563. փոխազրութիւն, 611, 614. զերբայից
խնդրոյ փոխազրութիւն, 612, 613. խնդրոյ արտուզութիւն, 643-646.
Ծանեաց, պակասաւոր բայ, 252.
- Ակար, 494. կէտ կէտ , ուր կըրանի, 509.
- Արաւորական բայն ինչ է, 163. ներգործականն չորոշուած խոնարհ-
մանքի աեղերն ինչ ընելու է, 188. հասարակ բայի պէս, 267, 611.
- Արաւորակերպ չէ զոր բայ, 164, 191, 192, 211, 212, 215, 216, 266.
- Համաձայնութիւն մասանց բանի ինչ է, 324.
- Հասարակ անուն, 8 :
- Հասարակ բայ, 165, 191-193, 210, 212, 215.
- Հոլովառու բայք, 152. անոնց զեզումն, 529. աւելազրութիւն,
551. արտուզութիւն, 665:
- Հոլովմունք անուանց ինչ նն, 15. քանի նն, 16. պարզ հոլովմունք,
16, 19-38. խառն հոլովմունք, 16, 39-47. զարտաւզի հոլովմունք,
48-54. մէկմէկու կըրտիստն, 69-70, 72.
- Հոլովք անուան, 12, 72. հոլովք անուան մակրայի աել, 307.
- Հրամայական եղանակ բայի, 160, 269, 271.
- Զայնաւոր տառք, 3. որ հոլովելու առն կըրտիստն, 17. որ չէն
փոխարիս, 18.
- Զեշարազրութեան ինչ է և քանի, 510, 511.
- Մակակէտ, 494, 501. — կամ փշիկ, 502.
- Մակրայից զեզումն, 531, 532. աւելազրութիւն, 553-555. արտու-
զութիւն, 666-670.
- Մատունք բանի, 5.
- Մորթի, անգէմ բայ, 261 :
- Մէրջով որ հոլովման բառերը կըլլան բացառական, 33, 34.
- Մէն, մէն մի, 104:
- Մի, թռուական, 74. անորիչ է, 103. մի մի, 104.
- Միմեանց, 101 :
- Միջակ կամ անորիչ անուններն ինչ խնդիր կաննն, 394, 395. ա-
նոնց համաձայնութիւնը, 414, 416, 419, 428, 429, 430. աւ-
լազրութիւն, 537. հոլովի փոխազրութիւն, 627.
- Միջակէտ, 494, 505 :
- Միւս, 105 :
- Յ. նախօգիր, 13, 145, 146 :

- Յանեմ, արտուղի բայ, 245:
 Յառկացուցիչ, 319, 396-399. յառկացուցիչ փոխադրութիւն, 615-
 624. արտուղութիւն, 647:
 յառեկ անուն, 8, 20, 21-23. ինչպէս յոգնական կ'ըլլոց, 67. ինչ-
 պէս զրելու է, 508:
 յարաբերական ու եզակի յոգնակի տեղ, 436. յարաբերեազի աւե-
 լագրութիւն, 541. յարաբերականի և յարաբերեազի բակառու-
 թիւն, 575-581. փոխադրութիւն ու ուղարկանին ամեն հովովի տեղ,
 629. ո՞ւ չ' շաղիապին տեղ, 636:
 յոգնակի ուղարկան, 10, 59, 61, 63, 65. յոգնակի չունող անուն-
 ներ, 11. յոգնակի սեռական և բացառական, 57, 58. հայցական,
 60, 61, 63, 65. բարի մը հոլովքը յոգնակիի + ու + կ'առեն և ինչ
 կընշանակեն, 68:
 յա գերանունը, Բնա, իո՞ւ գերանուանց տեղը, 628:
 ախադրութիւն, 152:
 ախղիր, 13, 142. կրկնուած անուններուն ինչպէս զնելու է, 471.
 յառկացուցիչ կամ աճական ունող անունին նախղիրն ուր կը-
 դրուի, 476, 479, 482, 483. բացայացախիչ ունող բառին նախղիրն
 ուր կըդրուի, 481. — Նախղիրներու զեցումն, 525-528. աւելա-
 գրութիւն, 543-551, 656-659. բակառութիւն, 582. արտուղու-
 թիւն, 652-655, 660-665:
 ախղիրի հոլովք Բնչ Են, 14:
 ախնեաց դրբերէն որոնիք աւելի կարգացուելու հեղինակը են, 675:
 չո՞ւ յոգնականի վերջը որ բառերու կըզրուի, 64:
 երգործական բայ, 163, 268. չեզոքի պէս ինզիր առած, 379:
 Երգործակերպ չեզոք բայ, 164, 268:
 երկայ ժամանակ բայի, 159, 272, 273:
 ազիսապաց զեզումն, 533. աւելագրութիւն, 556, 557. արտու-
 ղութիւն, 669, 671-674:
 արագրութիւն, 312-315. պարզ, 326. մետոր, 326. շարադրու-
 թիւն բնական կարգը, 640:
 էշտ, 486, 488-491:
 . ով, 87-90:
 ըրակը, 486:
 և կամ ու վերջացած բայածական, 300-303.
 Ֆն, 94-97:
 ոք, ով ոք, 98:
 և Բնչ, 86:
 և ոք, 100:
 և վերջով որ հոլովման բառերը կ'ըլլան սեռական ու արտիկան, և
 ոչ վերջով բացառական, 46, 47:
 ո, միջակ անուն, 91, 92, 125. յարաբերական, 124, 125. որ Բնչ,
 93. որ ոք, 99:

- Ուղիւնապրութեան բակառութիւն, 383 :
- Ույլ մերջով ուր հողովման բառելը կ'ըլլան սեռական ու տրական, 33, 34 :
- Ունիմ, պակասաւոր բայ, 254 :
- Ուռեմ, արառողի բայ, 243 :
- Ուշակայ վերջացած բայք, 203 • ուսկից շնուռած են, 203 ծան • աւզը
Բնչ կրծայ ըստիլ, 204 • կրաւորականին, 219 :
- Ուք, 94-100 :
- Չափի, կշխաբի անուններն ինչպէս խնդիր կ'ըլլան, 381 :
- Չեզոք բայ, 164, 166 • ներգործականի ովես խնդիր սոսած, 378 :
- Չոգամ, անսովոր բայ, 238 ծան :
- Պարոյկ, 486, 493 :
- Պարտիմ, պակասաւոր բայ, 257 :
- Վիտի, անդէմ բայ, 262 :
- Վահմանական եղանակ բայի, 160 :
- Վեռական ու տրական հոլով, 57, 58 :
- Ստորագրաւկան եղանակ բայի, 160, 172 ծան • 269, 274, 275 :
- Ստորտիւտ, 494, 504, 507 :
- Վանկ, 2 :
- Վերջակելտ, 434, 506 :
- Վերջահոլովք անուան, 12 • վերջահոլով չունեցող անուանք, 14 • Երբ
վերջահոլով կ'ըլլան, 72 :
- Տամ, արառողի բայ, 234 :
- Տրոհակք, 494 :
- Տրոհութիւն, 494 :
- Ի, բառին բնական նուռէ առաջ՝ միշտ — է, 49 ծան • 182, 195 :
- Յ, նախդիր, 147 :
- Յաւէ, անդէմ բայ, 263 :
- Փակագիծ, 509 :
- Փշիկ կամ մատկակէտ, 502 :
- Քանիք, 107 :
- Քիչուն կամ չի՞ն վերջացած թուական անուններ, 76 :
- Քերականութիւնն ինչ է, 1 :
- Ու վերջացած բայածական • աևս Ու :

ԶՏարերս Հայերէն Քերականութեան Հ. Ա. Ե.
Բազրութունը նի , յաղագս մասանցն գեղեցիկ դասա-
որութեամբ , ոճին պարզութեամբ , կանոնացն ճշ-
ղըրտութեամբ և բազմահմուտ և սուր դիտօղու-
թեամբքն պատկանաւոր զոլոյ ՚ի հաւասարի ուսումն լե-
զուիս , արժանաւոր համարիսբ տարազրութեան սու ՚ի
պէտս զալրոցաց ազգիս :

ՔՆՆԻՉՔ ԳՐԱՅԱ

